

ZAKON
O VARSTVU OKOLJA (ZVO-3)

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. Splošne določbe

1. člen
(vsebina)

(1) Ta zakon ureja varstvo okolja pred obremenjevanjem kot temeljni pogoj za trajnostni razvoj in v tem okviru določa temeljna načela varstva okolja, ukrepe varstva okolja, spremljanje stanja okolja in informacije o okolju, ekonomske in finančne instrumente varstva okolja, javne službe varstva okolja in druga z varstvom okolja povezana vprašanja.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo:

1. Direktiva 87/217/EGS Sveta z dne 19. marca 1987 o preprečevanju in zmanjševanju onesnaževanja okolja z azbestom (UL L št. 85 z dne 28. 3. 1987, str. 40), zadnjič spremenjena s Sklepom (EU) 2018/853 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Uredbe (EU) št. 1257/2013 ter direktiv 94/63/ES in 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktivi Sveta 86/278/EGS in 87/217/EGS v zvezi s postopkovnimi pravili na področju okoljskega poročanja in razveljavitvi Direktive Sveta 91/692/EGS (UL L št. 150 z dne 14. 6. 2018, str. 155),
2. Direktiva 91/271/EGS Sveta z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode (UL L št. 135 z dne 30. 5. 1991, str. 40), zadnjič spremenjena z Direktivo 2013/64/EU Sveta z dne 17. decembra 2013 o spremembi direktiv Sveta 91/271/EGS in 1999/74/EC ter direktiv 2000/60/ES, 2006/7/ES, 2006/25/ES in 2011/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi spremembe položaja Mayotta v razmerju do Evropske unije (UL L št. 353 z dne 28. 12. 2013, str. 8),
3. Direktiva 94/62/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 365 z dne 31. 12. 1994, str. 10), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2018/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 150 z dne 14. 6. 2018, str. 141),
4. Direktiva 98/70/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ter spremembi Direktive 93/12/EGS (UL L št. 350 z dne 28. 12. 1998, str. 58), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2018/1999 Evropskega

parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 328 z dne 21. 12. 2018, str. 1),

5. Direktiva 2000/53/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2000 o izrabljenih vozilih (UL L št. 269 z dne 21. 10. 2000, str. 34), zadnjič spremenjena z Delegirano Direktivo Komisije (EU) 2020/363 z dne 17. decembra 2019 o spremembi Priloge II k Direktivi 2000/53/ES Evropskega parlamenta in Sveta o izrabljenih vozilih glede določenih izjem za svinec in svinčeve spojine v sestavnih delih (UL L št. 67 z dne 5. 3. 2020, str. 119),
6. Direktiva 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L št. 327 z dne 22. 12. 2000, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo Komisije 2014/101/EU z dne 30. oktobra 2014 o spremembi Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L št. 311 z dne 31. 10. 2014, str. 32),
7. Direktiva 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. marca 2001 o namernem sproščanju gensko spremenjenih organizmov v okolje in razveljavitvi Direktive Sveta 90/220/EGS (UL L št. 106 z dne 17. 4. 2001, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2019/1381 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o preglednosti in trajnosti ocenjevanja tveganja v prehranski verigi v EU ter o spremembah uredb (ES) št. 178/2002, (ES) št. 1829/2003, (ES) št. 1831/2003, (ES) št. 2065/2003, (ES) št. 1935/2004, (ES) št. 1331/2008, (ES) št. 1107/2009, (EU) 2015/2283 in Direktive 2001/18/ES (UL L št. 231 z dne 6. 9. 2019, str. 1),
8. Direktiva 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje (UL L št. 197 z dne 21. 7. 2001, str. 30),
9. Direktiva 2002/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. junija 2002 o ocenjevanju in upravljanju okoljskega hrupa (UL L št. 189 z dne 18. 7. 2002, str. 12), zadnjič spremenjena z Delegirano Direktivo Komisije (EU) 2021/1226 z dne 21. decembra 2020 o spremembi Priloge II k Direktivi 2002/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede skupnih metod ocenjevanja hrupa zaradi prilagoditve znanstvenemu in tehničnemu napredku (UL L št. 269 z dne 28. 7. 2021, str. 65),
10. Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS (UL L št. 41 z dne 14. 2. 2003, str. 26),
11. Direktiva 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o sodelovanju javnosti pri sestavi nekaterih načrtov in programov v zvezi z okoljem in o spremembi direktiv Sveta 85/337/EGS in 96/61/ES glede sodelovanja javnosti in dostopa do sodišč (UL L št. 156 z dne 25. 6. 2003, str. 17), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2016/2284 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o zmanjšanju nacionalnih emisij za nekatera onesnaževala zraka, spremembi Direktive 2003/35/ES in razveljavitvi Direktive 2001/81/ES (UL L št. 344 z dne 17. 12. 2016, str. 1),
12. Direktiva 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode (UL L št. 143 z dne 30. 4.

- 2004, str. 56), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2019/1010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o uskladitvi obveznosti poročanja na področju zakonodaje, povezane z okoljem, ter spremembi uredb (ES) št. 166/2006 in (EU) št. 995/2010 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 2002/49/ES, 2004/35/ES, 2007/2/ES, 2009/147/ES in 2010/63/EU Evropskega parlamenta in Sveta, uredb Sveta (ES) št. 338/97 in (ES) št. 2173/2005 ter Direktive Sveta 86/278/EGS (UL L št. 170 z dne 25. 6. 2019, str. 115),
13. Direktiva 2004/107/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o arzeniu, kadmiju, živem srebru, niklju in policikličnih aromatskih ogljikovodikih v zunanjem zraku (UL L št. 23 z dne 26. 1. 2005, str. 3), zadnjič spremenjena z Direktivo Komisije (EU) 2015/1480 z dne 28. avgusta 2015 o spremembi nekaterih prilog k direktivama 2004/107/ES in 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter določitvi pravil glede referenčnih metod, potrjevanja podatkov in umestitve mest vzorčenja za ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka (UL L št. 226 z dne 29. 8. 2015, str. 4),
 14. Direktiva 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ter o spremembi Direktive 2004/35/ES – Izjava Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L št. 102 z dne 11. 4. 2006, str. 15), zadnjič spremenjena z Uredbo (ES) št. 596/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s pregledom (UL L št. 188 z dne 18. 7. 2009, str. 14),
 15. Direktiva 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS (UL L št. 266 z dne 26. 9. 2006, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2018/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi direktiv 2000/53/ES o izrabljenih vozilih, 2006/66/ES o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih ter 2012/19/EU o odpadni električni in elektronski opremi (UL L št. 150 z dne 14. 6. 2018, str. 93),
 16. Direktiva 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo (UL L št. 152 z dne 11. 6. 2008, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo Komisije (EU) 2015/1480 z dne 28. avgusta 2015 o spremembi nekaterih prilog k direktivama 2004/107/ES in 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter določitvi pravil glede referenčnih metod, potrjevanja podatkov in umestitve mest vzorčenja za ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka (UL L št. 226 z dne 29. 8. 2015, str. 4),
 17. Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L št. 312 z dne 22. 11. 2008, str. 3), zadnjič popravljena s Popravkom Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L št. 32 z dne 4. 2. 2019, str. 35; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2008/98/ES),
 18. Direktiva 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida in spremembi Direktive Sveta 85/337/EGS, direktiv 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 1013/2006 (UL L št. 140 z dne 5. 6. 2009, str. 114), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta

in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 328 z dne 21. 12. 2018, str. 1),

19. Direktiva 2009/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o uporabi gensko spremenjenih mikroorganizmov v zaprtih sistemih (prenovitev) (UL L št. 125 z dne 21. 5. 2009, str. 75),
20. Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L št. 20 z dne 26. 1. 2010, str. 7), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2019/1010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o uskladitvi obveznosti poročanja na področju zakonodaje, povezane z okoljem, ter spremembi uredb (ES) št. 166/2006 in (EU) št. 995/2010 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 2002/49/ES, 2004/35/ES, 2007/2/ES, 2009/147/ES in 2010/63/EU Evropskega parlamenta in Sveta, uredb Sveta (ES) št. 338/97 in (ES) št. 2173/2005 ter Direktive Sveta 86/278/EGS (UL L št. 170 z dne 25. 6. 2019, str. 115),
21. Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja (prenovitev), (UL L št. 334 z dne 17. 12. 2010, str. 17), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 158 z dne 19. 6. 2012, str. 25),
22. Direktiva 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L št. 26 z dne 28. 1. 2012, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo 2014/52/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi Direktive 2011/92/EU o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L št. 124 z dne 25. 4. 2014, str. 1),
23. Direktiva 2012/18/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, ki spreminja in nato razveljavlja Direktivo Sveta 96/82/ES (UL L št. 197 z dne 24. 7. 2012, str. 1),
24. Direktiva 2012/19/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO) (UL L št. 197 z dne 24. 7. 2012, str. 38), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2018/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi direktiv 2000/53/ES o izrabljenih vozilih, 2006/66/ES o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih ter 2012/19/EU o odpadni električni in elektronski opremi (UL L št. 150 z dne 14. 6. 2018, str. 93),
25. Direktiva (EU) 2015/2193 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal iz srednje velikih kurilnih naprav v zrak (UL L št. 313 z dne 28. 11. 2015, str. 1),
26. Direktiva (EU) 2016/2284 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o zmanjšanju nacionalnih emisij za nekatera onesnaževala zraka, spremembi Direktive 2003/35/ES in razveljavitvi Direktive 2001/81/ES (UL L št. 344 z dne 17. 12. 2016, str. 1) in
27. Direktiva (EU) 2019/904 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o zmanjšanju vpliva nekaterih plastičnih proizvodov na okolje (UL L št. 155 z dne 12. 6. 2019, str. 1).

(3) S tem zakonom se ureja izvajanje naslednjih uredb:

1. Uredbe (ES) 66/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o znaku EU za okolje (UL L št. 27 z dne 30.1.2010, str. 1), zadnjič spremenjeno z Uredbo Komisije (EU) 2017/1941 z dne 24. oktobra 2017 o spremembi Priloge II k Uredbi (ES) št. 66/2010 Evropskega parlamenta in Sveta o znaku EU za okolje (UL L št. 275 z dne 25.10.2017, str. 9) in
2. Uredbe (ES) 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), razveljavitvi Uredbe (ES) št. 761/2001 ter odločb Komisije 2001/681/ES in 2006/193/ES (UL L št. 342, z dne 22.12.2009, str.1) zadnjič spremenjeno z Uredbo Komisije (EU) 2023/... z dne 21. junija 2023 o popravku nekaterih jezikovnih različic Uredbe (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS) (Besedilo velja za EGP) (UL L 159 z dne 22.6.2023, str. 1).

2. člen (uporaba)

(1) Določbe tega zakona se ne uporabljajo:

1. pri odrejanju in izvajanju nujnih ukrepov in nalog zaščite, reševanja in pomoči v primeru naravne ali druge nesreče v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, od trenutka nastanka naravne ali druge nesreče do ure ali dneva, ko pristojna oseba za vodenje intervencije v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, odloči, da so zagotovljeni pogoji za prenehanje intervencije;
2. pri izvajanju izrednih ukrepov v času povečane stopnje ogroženosti v zvezi z intervencijo v primeru naravne nesreče zaradi škodljivega delovanja voda v skladu s predpisi, ki urejajo vode, ki so nujna dela pri izvajanju zaščite, reševanja in pomoči v času povečane stopnje ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda, od trenutka nastanka naravne ali druge nesreče do ure ali dneva, ko pristojna oseba za vodenje intervencije v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, odloči, da so zagotovljeni pogoji za prenehanje intervencije; in
3. pri izvajanju nujnih ukrepov obrambe države v skladu s predpisi, ki urejajo obrambo, v času povečane nevarnosti napada na državo, neposredne vojne nevarnosti ter razglašene ali izrednega ali vojnega stanja do dneva preklica teh stanj v skladu s predpisi, ki urejajo obrambo.

(2) Pri izvajanju nalog in ukrepov iz prvega odstavka tega člena je treba v čim večji meri upoštevati cilje varovanja okolja ter potrebe ohranjanja narave v skladu z zakonom, ki ureja ohranjanje narave.

(3) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena se v primerih iz 1. točke prvega odstavka tega člena uporabljajo določbe tega zakona v delu, ki ureja ukrepe ob okoljski nesreči in večji nesreči.

3. člen

(izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. Narava je celota materialnega sveta in sestav z naravnimi zakoni med seboj povezanih in soodvisnih delov okolja in procesov. Človek je sestavni del narave.
- 1.1 Ohranjanje narave je izvajanje ukrepov ohranjanja biotske raznovrstnosti in sistema varstva naravnih vrednot, kot jih opredeljujejo predpisi, ki urejajo ohranjanje narave. Biotska raznovrstnost je biotska raznovrstnost po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave. Ugodno stanje ohranjenosti zavarovanih vrst in habitatnih tipov je stanje, določeno s predpisi o ohranjanju narave.
- 1.2 Naravni pojavi so fizikalno-kemični procesi, sevanja, geološki pojavi, podnebne, hidrografske in biološke razmere ter drugi naravni pojavi, ki povzročajo spremembe okolja.
2. Okolje je tisti del narave, kamor seže ali bi lahko segel vpliv človekovega delovanja.
- 2.1 Deli okolja so mineralne surovine, tla, voda, zrak, živalske in rastlinske vrste, vključno z njihovim genskim materialom.
- 2.2 Tla so vrhnja plast zemeljske skorje nad matično podlago (kamnine ali sedimenti). Tla sestavljajo mineralni delci, organske snovi, voda, zrak in živi organizmi.
- 2.3 Vode so vode po predpisih o vodah in predpisih o varstvu okolja.
- 2.4 Naravna dobrina je del okolja in je lahko naravno javno dobro, naravni vir ali naravna vrednota.
- 2.5 Naravno javno dobro je del okolja, na katerem je z zakonom vzpostavljen status javnega dobra.
- 2.6 Naravni vir je del okolja, ki je lahko predmet gospodarske rabe.
- 2.7 Naravna vrednota so naravne vrednote po predpisih o ohranjanju narave.
- 2.8 Kulturna dediščina je kulturna dediščina, vključno z arheološkimi sestavinami, po predpisih o varstvu kulturne dediščine.
- 2.9 Podnebne spremembe so spremembe po predpisih o podnebnih spremembah.
3. Obremenitev okolja je posledica posega v okolje, s katerim je izključno ali hkrati povzročena ali povzročena onesnaževanje okolja, raba naravne dobrine, tveganje za okolje ali okoljsko škodo.
- 3.1 Čezmerna obremenitev okolja je obremenitev, ki presega mejne vrednosti emisije ali druge vrednosti standardov kakovosti okolja, ali dovoljeno rabo naravne dobrine, vključno z okoljsko škodo in okoljsko nesrečo. Čezmerno obremenitev predstavlja tudi obremenitev, ki je posledica odstopa od pravil ravnanja, predpisanih z namenom varovanja okolja ali rabe naravne dobrine.
- 3.2 Presoja vplivov na okolje je postopek, ki vključuje: pripravo poročila o vplivih nameravanega posega v okolje s strani nosilca nameravanega posega v okolje, pridobitev mnenj ministrstev in drugih organizacij, ki so glede na nameravani poseg pristojne za posamezne zadeve varstva okolja, naravo ali varstvo ali rabo naravnih dobrin, za varstvo kulturne dediščine, varstvo pred požarom, varstvo krajine ali varstvo zdravja ljudi, proučitev poročila o vplivih na okolje ter opredelitev do mnenj in pripomb, pridobljenih v času javne razgrnitve, izdaja odločitve o verjetno pomembnih vplivih na okolje, in izid čezmejne presoje vplivov na okolje, v kolikor je le-ta bila izvedena.
- 3.3 Znatno tveganje za zdravje ljudi in za okolje je možnost povzročitve čezmerne obremenitve okolja, ki ima za posledico verjetno pomembne vplive na zdravje ljudi in lahko povzroča pomembne vplive na okolje.
4. Poseg v okolje je vsako človekovo ravnanje ali opustitev ravnanja, ki lahko vpliva na okolje in se nanaša zlasti na onesnaževanje okolja, emisije v okolje, rabo naravnih

dobrin, povzročanje tveganja za okolje, med drugim z gradnjo in uporabo objektov, opravljanjem proizvodnih in drugih dejavnosti, dajanje proizvodov na trg in njihovo potrošnjo ter ravnanjem z odpadki.

- 4.1 Onesnaževanje okolja je neposredno ali posredno vnašanje snovi ali energije v ali na zrak, vodo ali tla, nastajanje odpadkov in določena ravnanja z njimi ter je posledica človekovega delovanja ali dejavnosti, ki lahko škoduje okolju, zdravju ljudi ali premoženju.
- 4.2 Mejni stroški onesnaževanja okolja so s predpisom določeni dodatni stroški povzročitelja onesnaževanja okolja, ki so posledica proizvodnje dodatne enote proizvoda ali storitve in niso všteti v lastno ceno proizvoda ali storitve.
- 4.3 Emisija je neposredno ali posredno izpuščanje ali oddajanje snovi v tekočem, plinastem ali trdnem stanju ali energije (hrup, vibracije, sevanje, toplota in svetloba), pripravkov, organizmov ali mikroorganizmov, ki je posledica človekovih dejavnosti, iz posameznega vira ali razpršenih virov v okolje.
- 4.4 Mejna vrednost emisije je predpisana vrednost emisije, ki je določena kot masa, izražena s posebnimi parametri, koncentracija ali raven emisije ipd., ter v enem ali več časovnih obdobjih ne sme biti presežena.
- 4.5 Raba naravnih dobrin je splošna raba delov okolja, za katero ni treba pridobiti posebne pravice, ali posebna raba delov okolja, za katero je treba pridobiti posebno pravico rabe v skladu z zakonom.
- 4.6 Tveganje za okolje je verjetnost, da bo nek poseg v okolje posredno ali neposredno v določenih okoliščinah ali v določenem času škodoval okolju ali življenju ali zdravju ljudi.
- 4.7 Nesreča je tudi ekološka nesreča ali industrijska nesreča po predpisih o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.
- 4.8 Okoljska nesreča je nenadzorovan ali nepredviden dogodek, povezan s posegom v okolje, ki ima zaradi obremenitve okolja takoj ali pozneje za posledico neposredno ali posredno ogrožanje življenja ali zdravja ljudi ali kakovosti okolja.
- 4.9 Večja nesreča je okoljska nesreča, ki je posledica nenadzorovanih dogodkov pri obratovanju obrata tveganja iz 194. člena tega zakona.
- 4.10 Izredni dogodek je nepredviden dogodek, ki povzroči kratkotrajno čezmerno obremenitev okolja.
- 4.11 Okoljska škoda je merljiva negativna sprememba vode, tal in s predpisi o ohranjanju narave posebej določenih naravnih habitatov, mednarodno zavarovanih prosto živečih rastlinskih in živalskih vrst (v nadaljnjem besedilu: zavarovana vrsta), njihovih habitatov in njihovih razmnoževališč in počivališč, ali merljiva prizadetost njihove vloge za drug del okolja ali za ljudi, ki je povzročena neposredno ali posredno.
- 4.12 Funkcija dela okolja je koristna vloga, ki jo ima del okolja za drug del okolja ali za ljudi.
- 4.13 Neposredna nevarnost okoljske škode je dovolj velika verjetnost, da bo okoljska škoda nastala v bližnji prihodnosti.
- 4.14 Funkcija posebnega dela okolja je koristna vloga, ki jo ima posebni del okolja za drug del okolja ali za ljudi.
- 4.15 Bistvena lastnost posega v okolje je tista lastnost, zaradi katere ima lahko poseg v okolje pomembne vplive na okolje oziroma se pomembni vplivi na okolje lahko pričakujejo, in se izraža zlasti z njegovo zmogljivostjo.
- 4.16 Ukrepi za preprečitev ali odpravo ali zmanjšanje ali izravnano verjetno pomembnih vplivov na okolje so: ukrepi, namenjeni preprečitvi ali zmanjšanju pomembnih škodljivih vplivov na okolje v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo okolja, omilitveni in izravnalni ukrepi v skladu s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave, omilitveni ali sorazmerni ukrepi v skladu s predpisi, ki urejajo vode, prilagoditveni in blažilni ukrepi za podnebne spremembe.

5. Kakovost okolja je stanje okolja ali njegovega dela, ki je posledica obremenjevanja okolja ter delovanja naravnih pojavov.
- 5.1 Standard kakovosti okolja je kakovost oziroma obremenitev okolja ali njegovega dela, izražena kot koncentracija snovi, parameter stanja okolja ali raven energije ali z drugim kazalnikom. Določen je lahko kot mejna vrednost, ciljna, opozorilna, alarmna, kritična, načrtovalska ali sprožilna vrednost ali kot stanje okolja.
- 5.2 Mejna vrednost je s predpisom določena raven kakovosti okolja ali njegovega dela, določena z namenom, da se izogne škodljivim učinkom na zdravje ljudi ali okolje kot celoto, jih prepreči ali zmanjša.
- 5.3 Ciljna vrednost je s predpisom določena raven kakovosti okolja, s ciljem izogniti se škodljivim učinkom na zdravje ljudi oziroma okolje kot celoto, jih preprečiti ali zmanjšati, ter ki jo je treba, kadar je to mogoče, doseči v določenem času.
- 5.4 Opozorilna vrednost je s predpisom določena vrednost obremenitve okolja ali njegovega dela, nad katero so škodljivi vplivi na zdravje za posamezne skupine ljudi verjetni že pri kratkotrajni izpostavljenosti in pri kateri je potrebno sprotno obveščanje javnosti.
- 5.5 Alarmna vrednost je s predpisom določena vrednost obremenitve okolja, nad katero so škodljivi vplivi na zdravje ljudi verjetni že pri kratkotrajni izpostavljenosti ter pri kateri so potrebni takojšnji ukrepi in sprotno obveščanje javnosti.
- 5.6 Kritična vrednost je s predpisom določena raven kakovosti okolja oziroma obremenitve okolja ali njegovega dela, katere preseganje lahko neposredno škodljivo vpliva na nekatere sprejemnike (npr. na drevesa, druge rastline in naravne ekosisteme), vendar ne na človeka.
- 5.7 Sprožilna vrednost je s predpisom določena raven kakovosti okolja ali obremenitve okolja, ob doseganju katere je treba z dodatnimi raziskavami ugotoviti, ali je zaradi potencialnih škodljivih vplivov na zdravje ljudi ali okolje treba izvesti ukrepe, da se ti škodljivi vplivi zadovoljivo zmanjšajo, preprečijo ali odstranijo.
- 5.8 Načrtovalska vrednost je s predpisom določena raven kakovosti okolja ali obremenitve okolja, pomembna v procesu prostorskega načrtovanja.
6. Povzročiteljica ali povzročitelj obremenitve okolja (v nadaljnjem besedilu: povzročitelj obremenitve) je pravna ali fizična oseba, ki neposredno ali posredno, izključno ali hkrati onesnažuje ali je onesnaževal okolje, rabi naravne dobrine, povzroča tveganje za okolje, povzroči okoljsko nesrečo ali okoljsko škodo ali nevarnost nastanka okoljske škode ali drugače s svojim ravnanjem ali opustitvijo ravnanja vpliva na stanje okolja. Povzročitelj obremenitve je v skladu s tem zakonom tudi povzročitelj ali imetnik odpadkov, proizvajalec proizvodov in druga oseba, za katero je tako določeno s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.
- 6.1 Izvajalec, ki opravlja poklicno dejavnost, je povzročitelj obremenitve okolja (v nadaljnjem besedilu: izvajalec), ki upravlja ali nadzira poklicno dejavnost, ali oseba, na katero so prenesene stvarne ali obligacijske gospodarske pravice razpolaganja nad tehničnim delovanjem takšne dejavnosti, vključno z imetnikom okoljevarstvenega dovoljenja ali pooblastila za njeno izvajanje, ali oseba, ki prijavi takšno dejavnost ali o njej obvešča ministrstvo v skladu s tem zakonom.
- 6.2 Poklicna dejavnost je dejavnost, ki se izvaja med neko gospodarsko dejavnostjo ali v podjetju, ne glede na to, ali je zasebnega, javnega, pridobitnega ali nepridobitnega značaja.
- 6.3 Upravljavka ali upravljavec (v nadaljnjem besedilu: upravljavec) je povzročitelj obremenitve okolja, ki ima napravo ali obrat v lasti ali posesti ter na podlagi prenesenih stvarnih ali obligacijskih upravičenj lahko odloča o delovanju in spremembah naprave ali obrata ali izvaja določeno dejavnost.
- 6.4 Sprememba upravljavca ali izvajalca dejavnosti je sprememba v posesti naprave ali dela naprave z zamenjavo pravne ali fizične osebe, ki ima okoljevarstveno dovoljenje ali je

vpisana v evidenco v skladu s tem zakonom, z drugo pravno ali fizično osebo, ali njeno pripojitev k novemu upravljavcu, ali spremembo imena ali organizacijske oblike ali sedeža upravljavca.

7. Odpadek je vsaka snov ali predmet, ki ga imetnik zavrže, namerava zavreči ali mora zavreči.
- 7.1 Nevarni odpadki so odpadki, ki imajo eno ali več lastnosti, zaradi katerih so odpadki nevarni (v nadaljnjem besedilu: nevarna lastnost).
- 7.2 Nenevarni odpadki so odpadki, ki nimajo nobene od nevarnih lastnosti.
- 7.3 Radioaktivni odpadki so odpadki, ki je zaradi določenih radioaktivnih lastnosti po predpisih o varstvu pred ionizirajočimi sevanji uvrščen med radioaktivne odpadke.
- 7.4 Komunalni odpadki so mešani odpadki in ločeno zbrani odpadki iz gospodinjstev, ki vključujejo papir in karton, steklo, kovine, plastiko, biološke odpadke, les, tekstil, embalažo, odpadno električno in elektronsko opremo, odpadne baterije in akumulatorje ter kosovne odpadke, vključno z vzmetnicami in pohištvo, in mešani odpadki in ločeno zbrani odpadki iz drugih virov, kadar so po lastnostih in sestavi podobni odpadkom iz gospodinjstev.
Komunalni odpadki niso odpadki iz proizvodnje, kmetijstva, gozdarstva, ribištva, greznic, kanalizacije in čiščenja odpadkov, vključno z blatom iz čistilnih naprav, izrabljena vozila ter gradbeni odpadki in odpadki iz odstranitve objektov, pri čemer ta opredelitev nima vpliva na razdelitev pristojnosti za ravnanje z odpadki med izvajalce javnih služb in druge osebe, ki ravnajo z odpadki.
Ta opredelitev ne posega v razdelitev pristojnosti za ravnanje z odpadki med izvajalce javnih služb varstva okolja in druge osebe, ki ravnajo z odpadki.
- 7.5 Gradbeni odpadki in odpadki iz odstranitve objektov so odpadki, ki nastanejo pri gradnji v skladu z zakonom, ki ureja graditev.
- 7.6 Preprečevanje odpadkov so ukrepi, ki so sprejeti, preden snov, material ali proizvod postane odpadki, in s katerimi se zmanjša: količina odpadkov, vključno s ponovno uporabo ali podaljšanjem življenjske dobe proizvodov; škodljivi vplivi nastalih odpadkov na okolje in zdravje ljudi ali vsebnost nevarnih snovi v materialih in proizvodih.
- 7.7 Ponovna uporaba je postopek, v katerem se proizvodi ali njihovi sestavni deli, ki niso odpadki, ponovno uporabijo za namene, za katere so bili prvotno izdelani.
- 7.8 Povzročitelj odpadkov je povzročitelj obremenitve, ki je pravna ali fizična oseba, katere delovanje povzroča nastajanje odpadkov (izvirni povzročitelj odpadkov), ali pravna ali fizična oseba, ki izvaja predobdelavo, mešanje ali druge postopke predelave ali odstranjevanja odpadkov, s katerimi se spreminjajo lastnosti ali sestava teh odpadkov.
- 7.9 Imetnik odpadkov je povzročitelj odpadkov ali pravna ali fizična oseba, ki ima odpadke v posesti.
- 7.10 Trgovec z odpadki je gospodarska družba ali podjetnik iz zakona, ki ureja gospodarske družbe, ki je odgovoren za nakup in naknadno prodajo odpadkov, vključno s tistimi trgovci, ki odpadkov fizično nimajo v posesti.
- 7.11 Posrednik z odpadki je gospodarska družba ali podjetnik iz zakona, ki ureja gospodarske družbe, ki ureja predelavo ali odstranjevanje odpadkov v imenu drugih, vključno s tistimi posredniki z odpadki, ki odpadkov fizično nimajo v posesti.
- 7.12 Prevoznik odpadkov je gospodarska družba ali podjetnik iz zakona, ki ureja gospodarske družbe, ki kot dejavnost opravlja prevažanje odpadkov drugih imetnikov odpadkov.
- 7.13 Zbiralec odpadkov je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki kot dejavnost opravlja zbiranje odpadkov.
- 7.14 Ravnanje z odpadki je zbiranje, prevoz, predelava (vključno s sortiranjem) in odstranjevanje odpadkov, vključno z nadzorom takšnih postopkov in dejavnostmi po

- zaprtju naprav za odstranjevanje odpadkov ali upravljanja zaprte naprave ter z dejavnostmi trgovca z odpadki ali posrednika z odpadki.
- 7.15 Zbiranje odpadkov je prevzemanje odpadkov, vključno z njihovim predhodnim sortiranjem in skladiščenjem pri zbiralcu za namene prevoza odpadkov do naprave za njihovo obdelavo.
- 7.16 Ločeno zbiranje odpadkov je zbiranje odpadkov, pri katerem so tokovi odpadkov ločeni glede na vrsto in lastnosti odpadkov z namenom olajšati določeno obdelavo odpadkov.
- 7.17 Predhodno skladiščenje odpadkov je predhodno skladiščenje odpadkov po predpisu, ki ureja odpadke, sprejetim na podlagi tega zakona.
- 7.18 Zbirni center je objekt za prevzemanje odpadkov, vključno z njihovim predhodnim sortiranjem in predhodnim skladiščenjem za namene prevoza do naprave za obdelavo odpadkov.
- 7.19 Obdelava odpadkov so postopki predelave ali odstranjevanja odpadkov, vključno s postopki priprave odpadkov za predelavo ali odstranjevanje.
- 7.20 Priprava odpadkov za ponovno uporabo so postopki predelave odpadkov, v katerih se proizvodi ali sestavni deli proizvodov, ki so postali odpadki, s preverjanjem, čiščenjem ali popravilom pripravijo za ponovno uporabo brez kakršne koli druge predobdelave.
- 7.21 Predobdelava je vsak postopek, v katerem se odpadki pripravijo do te mere, da lahko vstopijo v postopek predelave ali odstranjevanja.
- 7.22 Predelava odpadkov je vsak postopek, katerega glavni rezultat je, da se odpadki koristno uporabijo v okviru dejavnosti posamezne osebe ali v gospodarstvu kot celoti, tako da nadomestijo druge materiale, ki bi se sicer uporabili za izpolnitev določene funkcije, ali tako da so odpadki pripravljene za izpolnitev te določene funkcije.
- 7.23 Snovna predelava odpadkov je vsak postopek predelave odpadkov, razen energetske predelave odpadkov in postopkov predelave odpadkov v materiale, ki se bodo uporabili kot gorivo ali druga sredstva za pridobivanje energije. Med drugim vključuje pripravo odpadkov za ponovno uporabo, recikliranje odpadkov in zasipanje z odpadki.
- 7.24 Recikliranje odpadkov je postopek predelave odpadkov, v katerem se odpadni materiali predelajo v proizvode, materiale ali snovi za prvotni namen ali druge namene, ter vključuje tudi predelavo organskih snovi, ne vključuje pa energetske predelave odpadkov in postopkov predelave odpadkov v materiale, ki se bodo uporabili kot gorivo ali za zasipanje z odpadki.
- 7.25 Zasipanje z odpadki je vsak postopek predelave odpadkov, v katerem se primerni nenevarni odpadki uporabijo za namene pridobivanja zemljišč na območjih izkopavanja za inženirske namene pri urejanju krajine. Odpadki, uporabljeni za zasipanje, morajo nadomestiti neopadne materiale, biti morajo primerni za prej omenjene namene in omejeni na količino, nujno potrebno za uresničitev teh namenov.
- 7.26 Odstranjevanje odpadkov je vsak postopek, ki ni predelava odpadkov, tudi če je sekundarna posledica postopka pridobivanja snovi ali energije.
- 7.27 Odlagališče odpadkov je naprava za odstranjevanje odpadkov z odlaganjem odpadkov na ali v tla (podzemno).
- 7.28 Obstoječe odlagališče odpadkov je odlagališče odpadkov, ki je bilo zgrajeno ali je obratovalo na 5. februarja 2000, ali odlagališče, za katero je bilo pred 5. februarjem 2000 pridobljeno pravnomočno gradbeno dovoljenje.
- 7.29 Obstoječe neaktivno odlagališče odpadkov je odlagališče odpadkov, za katerega je njegov upravljavec pridobil odločbo o dokončnem prenehanju obratovanja naprave.
- 7.30 Opuščeno odlagališče odpadkov je odlagališče odpadkov, ki ni obstoječe odlagališče odpadkov in na katerem so se pred 5. februarjem 2000 na podlagi akta pristojnega organa občine ali države organizirano odlagali odpadki, ter obsega zemljišča, na katerih so ti odpadki odloženi.

8. Komunalna odpadna voda je odpadna voda iz gospodinjstev in njej po naravi ali sestavi podobna voda iz proizvodnje ali storitvene ali druge dejavnosti v skladu s predpisi, ki urejajo emisije snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo.
9. Proizvajalec proizvodov ali proizvajalka proizvodov (v nadaljnjem besedilu: proizvajalec proizvodov) je povzročitelj obremenitve, ki pri svoji dejavnosti razvija, izdeluje, dodeluje, obdeluje, prodaja ali uvaža določene vrste proizvodov.
- 9.1 Sistem proizvajalčeve razširjene odgovornosti (v nadaljnjem besedilu: sistem PRO) je sklop predpisanih ukrepov, ki zagotavljajo, da v fazi odpadkov znotraj življenjskega kroga proizvodov proizvajalci določenih proizvodov nosijo finančno ali finančno in organizacijsko odgovornost za ravnanje z vsemi odpadki iz tovrstnih določenih proizvodov.
- 9.2 Dajanje na trg je omogočiti, da je proizvod prvič dostopen na trgu EU.
- 9.3 Dostopnost na trgu je odplačna ali neodplačna dobava proizvoda na trgu EU v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi za distribucijo, potrošnjo ali uporabo.
- 9.4 Dajanje na trg v Republiki Sloveniji pomeni omogočiti, da je proizvod prvič dostopen na trgu EU na območju Republike Slovenije.
- 9.5 Dostopnost na trgu Republike Slovenije pomeni vsako odplačno ali neodplačno dobavo proizvoda na trgu EU na območju Republike Slovenije v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi za distribucijo, potrošnjo ali uporabo.
- 9.6 Smetenje je onesnaževanje okolja z odpadki zaradi namernega ali nenamernega odmetavanja ali puščanja posamičnih manjših odpadkov.
10. Naprava je nepremična tehnična enota, za katero je določeno, da lahko povzroča obremenjevanje okolja, ker v njej poteka ena ali več določenih dejavnosti in na istem območju druge z njo neposredno tehnično povezane dejavnosti, brez katerih ne more obratovati in ki lahko povzročajo obremenjevanje okolja. Naprava je lahko tudi premična tehnična enota in z njo tehnično povezane dejavnosti, če je opredeljena s predpisi iz 19., 20. ali 31. člena tega zakona.
- 10.1 Začetek obratovanja naprave ali obrata je v primeru gradnje datum dokončnosti uporabnega dovoljenja, če ga je izdala upravna enota, in pravnomočnosti, če ga je izdalo ministrstvo, pristojno za prostor, ali, kadar je bilo odrejeno poskusno obratovanje, datum izdaje odločbe o odreditvi poskusnega obratovanja. Kadar ne gre za gradnjo ali za njo ni predpisana pridobitev odločbe po predpisih, ki urejajo graditev, se za začetek obratovanja šteje datum pravnomočnosti okoljevarstvenega dovoljenja.
- 10.2 Sprememba v obratovanju naprave je sprememba v vrsti ali delovanju naprave ali njena razširitev, ki bi lahko vplivala na okolje in odstopa od pogojev, pod katerimi je bilo izdano okoljevarstveno dovoljenje v skladu s tem zakonom.
- 10.3 Večja sprememba v obratovanju naprave, ki povzroča industrijske emisije, je sprememba v vrsti ali delovanju naprave ali njena razširitev, ki ima lahko znatne negativne vplive na zdravje ljudi ali okolje. Vsaka sprememba v vrsti ali delovanju naprave ali njena razširitev, zaradi katere se proizvodna zmogljivost poveča za prag, kadar je ta predpisan, se šteje za večjo spremembo v obratovanje naprave.
- 10.4 Večja sprememba v obratovanju druge naprave je sprememba naprave ali njena razširitev, ki bistveno spremeni njene glavne tehnične značilnosti ali poveča njeno proizvodno zmogljivost in tako poveča emisije ali spremeni vrste emisije v okolje ali pomembno vpliva na vrsto ali količino odpadkov ter ima lahko znatne škodljive vplive na okolje.
- 10.5 Proizvodna zmogljivost posega v okolje ali naprave je nazivna zmogljivost posega ali naprave v 24 urah na dan, če sta poseg ali naprava zmožna obratovati na tak način. Lahko je opredeljena neposredno kot količina vhodnih ali izhodnih snovi (npr. surovine, proizvodi, polproizvodi ali odpadki) ali posredno, in sicer s parametri (npr. prostornina,

- površina ali dimenzije naprave ali njenih delov, uporabljena moč ali energija, zmogljivost skladiščenja, število mest v objektih za rejo živali).
- 10.6 Opuščeno industrijsko območje so zemljišča, na katerih je v okviru dejavnosti potekalo ravnanje, ki je povzročilo ali lahko povzroči onesnaženje tal ali voda, razen odlaganja odpadkov in izkoriščanja mineralnih surovin.
 - 10.7 Fotonapetostne naprave so naprave, ki proizvajajo električno energijo z izrabo sončne energije, vključno s tehnično opremo, potrebno za njihovo delovanje, napravami za shranjevanje energije in priključki na omrežje.
 - 10.8 Vetrne proizvodne naprave so naprave, ki proizvajajo električno energijo z izrabo vetrne energije, vključno s tehnično opremo, potrebno za njihovo delovanje, napravami za shranjevanje energije in priključki na omrežje.
 11. Obrat je celotno območje, ki ga upravlja isti upravljavec in na katerem je ena ali več naprav, vključno s pripadajočo ali z njimi povezano infrastrukturo in tehnološkimi procesi, v katerih se proizvajajo, skladiščijo ali kakor koli drugače uporabljajo nevarne snovi, ter izpolnjuje predpisane pogoje za razvrstitev v obrate manjšega ali obrate večjega tveganja za okolje.
 - 11.1 Večja sprememba obrata je: znatna sprememba količine prisotnih nevarnih snovi, tako da se za najmanj eno skupino nevarnih snovi iz predpisa iz 19. člena tega zakona razmerje med količinami nevarnih snovi in količinami za njihovo razvrstitev poveča za najmanj 25 odstotkov, ali tudi za manj, če bi to lahko imelo znatne posledice za tveganje večje nesreče; znatna sprememba značilnosti ali fizikalne oblike nevarnih snovi; večja sprememba tehnološkega procesa, v katerem se uporablja nevarna snov, ali katera koli druga sprememba v obratu, ki bi lahko imela znatne posledice za tveganje večjih nesreč ali zaradi katere se spremeni razvrstitev obrata iz obrata manjšega tveganja za okolje v obrat večjega tveganja za okolje.
 12. Snov je kateri koli kemijski element in njegove spojine v naravnem stanju ali pridobljene s kakršnim koli proizvodnim postopkom, skupaj z vsemi dodatki, potrebnimi za ohranitev njene obstojnosti, ne vključuje pa topil, ki se lahko izločijo, ne da bi to vplivalo na obstojnost snovi ali spremenilo njeno sestavo, razen radioaktivnih snovi po predpisih o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in gensko spremenjenih organizmov po predpisih o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi.
 - 12.1 Nevarna snov je snov ali zmes, ki ustreza kriterijem za fizikalne nevarnosti, nevarnosti za zdravje ljudi ali okolje, opredeljenih v predpisu EU, ki določa razvrščanje, označevanje in pakiranje snovi ter zmesi.
 - 12.2 Zmes je sestavljena iz dveh ali več snovi in se lahko nahaja v plinastem ali trdnem agregatnem stanju ali v tekočem agregatnem stanju v obliki raztopine ali taline.
 - 12.3 Onesnaževalo je snov ali energija, ki lahko onesnažuje okolje
 - 12.4 Izhodiščno poročilo je dokument, ki vsebuje podatke o stanju onesnaženosti tal in podzemne vode z zadevnimi nevarnimi snovmi, potrebne za količinsko primerjavo s stanjem tal in podzemne vode po prenehanju obratovanja naprave.
 - 12.5 Zadevna nevarna snov je snov ali zmes, ki ustreza kriterijem nevarnosti za zdravje ali okolje v skladu s predpisom EU, ki določa razvrščanje, označevanje in pakiranje snovi in zmesi, in zaradi svoje nevarnosti, mobilnosti, obstojnosti ali biorazgradljivosti lahko povzroči onesnaženje tal ali podzemne vode na območju naprave ter se uporablja, proizvaja v napravi ali jo ta izpušča.
 13. Tehnika so uporabljene tehnologije, način načrtovanja, gradnje, vzdrževanja, upravljanja in razgradnje naprave z dejavnostjo, ki povzroča industrijske emisije.
 - 13.1 Najboljša tehnika je tehnika, ki je pri doseganju visoke splošne ravni varstva okolja kot celote najučinkovitejša.

- 13.2 Nastajajoča tehnika je nova tehnika za industrijsko dejavnost, ki bi, če bi bila tržno razvita, lahko zagotovila večjo ali vsaj enako stopnjo varstva okolja in večje prihranke pri stroških kakor obstoječe najboljše razpoložljive tehnike.
- 13.3 Razpoložljiva tehnika je tehnika, katere stopnja razvoja ob upoštevanju stroškov in prednosti omogoča njeno uporabo v posamezni industrijski panogi pod ekonomsko in tehnično izvedljivimi pogoji ne glede na to, ali se uporablja ali razvija v posamezni državi članici EU ali v drugi državi, če je upravljavcu naprave primerno dostopna.
- 13.4 Najboljša razpoložljiva tehnika je najbolj učinkovita in napredna razvojna stopnja dejavnosti in njenega načina obratovanja, ki kaže praktično primernost posamezne tehnike, da se na njeni podlagi določajo mejne vrednosti emisije za preprečevanje, in če to ni izvedljivo, za zmanjševanje emisij na splošno in njihovega vpliva na okolje kot celoto.
- 13.5 Ravni emisij, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, so razpon ravni emisij, nastalih pri običajnih pogojih obratovanja naprave ob uporabi najboljše razpoložljive tehnike ali kombinaciji najboljših razpoložljivih tehnik, kot so opisane v zaključkih o BAT; te ravni so izražene kot povprečje v določenem časovnem obdobju pod posebnimi referenčnimi pogoji.
- 13.6 Referenčni dokument BAT je dokument, ki ga sprejme in na svoji spletni strani objavi Evropska komisija, izdelan pa je za določene dejavnosti; opisuje predvsem uporabljene tehnologije, zdajšnje vrednosti emisij, porabe snovi in energije, tehnike, ki se uporabljajo za opredelitev najboljših razpoložljivih tehnik, ter zaključke o BAT in vse nastajajoče tehnike.
- 13.7 Zaključki o BAT so predpis o najboljših razpoložljivih tehnikah za posamezno napravo z dejavnostjo, ki povzroča industrijske emisije, ki ga sprejme Evropska komisija in so objavljeni v Uradnem listu EU, vsebuje pa dele referenčnega dokumenta BAT, zaključke o najboljših razpoložljivih tehnikah, njihov opis, informacije za oceno njihove ustreznosti, ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, z njimi povezan monitoring, vrednosti porabe snovi in energije, lahko pa tudi ukrepe za sanacijo območja, na katerem je naprava.
14. Okoljske obveznosti so vsa ravnanja in stroški, ki jih povzročitelju obremenitve okolja nalaga ta zakon, predpis izdan na njegovi podlagi ali odločba pristojnega organa.
15. Kazalci okolja v Sloveniji predstavljajo zbrane podatke in informacije, ki kažejo stanje in smer sprememb okolja v Sloveniji glede na zastavljene cilje okoljske in z okoljem povezanih politik in so javno dostopni.
16. Monitoring okolja je spremljanje in nadzorovanje okolja s sistematičnimi meritvami ali drugimi metodami in z njimi povezanimi postopki.
17. Okoljski podatek je katera koli informacija v pisni, vizualni, zvočni, elektronski ali drugi materialni obliki, ki se nanaša na okolje.
18. Javnost je ena ali več fizičnih ali pravnih oseb in njihova združenja, organizacije ali skupine.
- 18.1 Zainteresirana javnost je pravna ali fizična oseba, ki ima interes pri okoljskem odločanju, ker jo okoljsko odločanje prizadene ali bi jo lahko prizadelo, ali lastnik ali drug posestnik nepremičnine, ki bi zaradi nastanka okoljske škode ali izvedbe sanacijskih ukrepov lahko bil prizadet v svojih pravnih koristih, ter lastnik ali drug posestnik zemljišča, nujno potrebnega za izvedbo ukrepov iz odločbe iz četrtega odstavka 68. člena tega zakona. Interes pri okoljskem odločanju ima nevladna organizacija iz prvega odstavka 246. člena tega zakona, ki ima status nevladne organizacije v javnem interesu na področju varstva okolja, in civilna iniciativa, ki je skupina najmanj 200 polnoletnih fizičnih oseb, zainteresiranih za okoljske odločitve, s stalnim prebivališčem na območju občine nameravanega posega ali na območju občine, ki meji na občino nameravanega posega. Civilna iniciativa nastane s podpisi najmanj 200 polnoletnih fizičnih oseb. Seznam

podpisnikov mora vključevati osebno ime, datum rojstva, občino stalnega prebivališča, podpis in datum podpisa in izjavo, da je podpisnik polnoletna oseba. Ministrstvo, pristojno za okolje (v nadaljevanju: ministrstvo), in Upravno sodišče Republike Slovenije lahko za potrebe priznavanja sodelovanja v upravnem postopku civilni iniciativi pridobita podatke o podpisnikih iz Centralnega registra prebivalstva Republike Slovenije na način neposrednega vpogledovanja v ta register. Civilna iniciativa mora poleg seznama podpisnikov predložiti tudi podpisano izjavo vseh podpisnikov, s katero ti izjavljajo, da želijo sodelovati v upravnem postopku po tem zakonu zaradi varstva javne koristi okolja in ne zaradi svojih pravnih koristi. Civilna iniciativa postavi skupnega predstavnika, ki jo predstavlja. Dokazilo o imenovanju skupnega predstavnika se priloži seznamu podpisnikov.

19. Izvajalec ali izvajalka dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: izvajalec dejavnosti) je pravna ali fizična oseba, ki izvaja poslovno dejavnost.
20. Izvajalec javne službe varstva okolja je pravna ali fizična oseba, ki izvaja gospodarsko javno službo varstva okolja, določeno s tem zakonom.
21. Distributer goriv (v nadaljnjem besedilu: distributer goriv) je pravna ali fizična oseba, ki daje na ozemlju Republike Slovenije goriva na trg neposredno končnim uporabnikom ali drugim distributerjem. Za distributerja se šteje tudi dobavitelj goriv, ki daje goriva na trg neposredno končnim uporabnikom.
22. Dobavitelj goriv (v nadaljnjem besedilu: dobavitelj goriv) je trošarinski zavezanec, ki je skladno s predpisom, ki ureja trošarino, odgovoren za prenos goriva čez kraj, kjer je treba plačati trošarine. Če za gorivo ni potrebno plačati trošarine, je dobavitelj pravna ali fizična oseba, ki skladno s predpisom, ki ureja trošarino, pridobi dovoljenje ustreznega organa, da lahko v okviru svoje dejavnosti nabavlja trošarinske izdelke brez plačila trošarine. Za dobavitelja se lahko šteje tudi proizvajalec goriv, ki sam pridobiva ali proizvaja goriva na ozemlju Republike Slovenije.
23. Popolna vloga za izdajo upravnih odločb po tem zakonu je vloga, ki vsebuje vse sestavine, ki jih predpisujejo ta zakon in na njegovi podlagi izdani podzakonski predpisi, ter zakon, ki ureja splošni upravni postopek.
24. Matična številka je številka iz zakona, ki ureja poslovni register.
25. Ekosistemske storitve tal so pridelava hrane, krme, biomase in surovin, zadrževanje in filtriranje vode, nevtraliziranje in razgrajevanje hranil, onesnaževal in drugih snovi, vir nekaterih zdravil in genskih virov, življenjski prostor organizmov in biotske raznovrstnosti ter ponor toplogrednih plinov in vezava atmosferskega ogljika v organsko snov.
26. Degradacija tal je poslabšanje fizikalnih, kemijskih in biotskih lastnosti tal tako, da je zmanjšana ali preprečena sposobnost izvajanja njihovih ekosistemskih storitev. Degradacija tal je lahko posledica naravnih procesov ali človekove dejavnosti, kot so onesnaževanje, erozija, prekrivanje z neprepustnimi materiali, zmanjšanje vsebnosti organske snovi ali hranil v tleh, zbijanje, zakisljevanje in zaslanjevanje tal, izguba biotske pestrosti in dezertifikacija.
27. Kazalec hrupa je fizikalna lestvica za opis hrupa v okolju hrupa, ki je v povezavi s škodljivimi učinki, razen hrupa, ki ga povzroča izpostavljen človek sam, ki nastaja zaradi aktivnosti v gospodinjstvih, ki ga povzročajo sosedje ali domače živali, ki nastaja na delovnem mestu, znotraj prevoznih sredstev, zaradi vojaških, obrambnih ali zaščitnih aktivnosti po predpisih o obrambi in varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami, ali pri nujenju medicinske, policijske ali druge pomoči.

28. Okoljski hrup je nezaželen ali škodljiv zunanji zvok, ki ga povzročajo človeške dejavnosti, vključno s hrupom, ki ga oddajajo prevozna sredstva, cestni, železniški in zračni promet, ter hrup z območij z industrijsko dejavnostjo, kot na primer tistih, določenih v Prilogi I Direktive Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja, razen hrupa, ki ga povzroča izpostavljen človek sam; nastaja zaradi aktivnosti v gospodinjstvih; ga povzročajo sosedje; ga povzročajo domače živali; nastane na delovnem mestu; nastane znotraj prevoznih sredstev; nastane zaradi vojaških, obrambnih ali zaščitnih aktivnosti popredpisih o obrambi in varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami; nastane pri nudenju medicinske, policijske ali druge pomoči.
29. Pomembna cesta je odsek avtoceste, hitre ceste, glavne ceste I. in II. reda in regionalne ceste I., II. in III. reda, na katerem letni pretok vozil presega tri milijone vozil.
30. Pomembna železniška proga je odsek glavne proge in regionalne železniške proge, na katerem letno prevozi več kot 30.000 vlakov.
31. Večje letališče je letališče za potniški ali tovorni zračni promet, ki ima več kot 50.000 premikov letno (za premik se šteje tako vzlet kot pristank zrakoplova), razen tistih, ki se izvajajo za usposabljanje na lahkih zrakoplovih.
32. Naselje je naselje v skladu s predpisi o urejanju prostora.
33. Strnjeno naselje je poselitveno območje občine, na katerem živi več kot 100.000 prebivalcev s stalnim ali začasnim prebivališčem, povprečna gostota poselitve pa je večja od 10 prebivalcev na hektar.

4. člen (namen in cilji)

(1) Namen varstva okolja je spodbujanje in usmerjanje takega družbenega razvoja, ki omogoča dolgoročne pogoje za zdravje, počutje in kakovost življenja ljudi ter ohranjanje biotske raznovrstnosti.

(2) Cilji varstva okolja so zlasti:

1. preprečevanje in zmanjševanje obremenjevanja okolja;
2. ohranjanje in izboljševanje kakovosti okolja;
3. zagotavljanje odpornosti na podnebne spremembe;
4. varovanje in trajnostna raba naravnih virov ter
5. ohranjanje biotske raznovrstnosti, naravnega ravnovesja in naravnih vrednot, odpravljanje posledic obremenjevanja okolja, izboljšanje porušenega naravnega ravnovesja in ponovno vzpostavljanje njegovih regeneracijskih sposobnosti.

(3) Za doseganje ciljev iz prejšnjega odstavka se:

1. spodbujata zmanjševanje potrošnje in proizvodnja trajnostnih proizvodov z upoštevanjem načel krožnega gospodarstva;
2. spodbuja povečevanje snovne in energetske učinkovitosti proizvodnje in potrošnje;
3. spodbujata opuščanje in nadomeščanje uporabe nevarnih snovi;
4. spodbujata razvoj in uporaba tehnologij, ki preprečujejo, odpravljajo ali zmanjšujejo obremenjevanje okolja;
5. plačujeta onesnaževanje in raba naravnih virov ter

6. spodbuja podnebno nevtralna družba.

2. Temeljna načela

5. člen (načelo trajnostnega razvoja)

(1) Država in samoupravna lokalna skupnost (v nadaljnjem besedilu: občina) pri sprejemanju politik, strategij, programov, planov, načrtov in splošnih pravnih aktov ter pri izvajanju drugih zadev iz svoje pristojnosti spodbujata tak gospodarski in socialni razvoj družbe, ki pri zadovoljevanju potreb sedanje generacije upošteva enake možnosti zadovoljevanja potreb prihodnjih in omogoča dolgoročno ohranjanje okolja.

(2) Zaradi spodbujanja trajnostnega razvoja morajo biti zahteve varstva okolja vključene v pripravo in izvajanje politik ter dejavnosti na vseh področjih gospodarskega in socialnega razvoja.

6. člen (načelo krožnega gospodarstva)

(1) Država in občina za zagotavljanje trajnostnega razvoja pri sprejemanju politik, strategij, programov, planov, načrtov in splošnih pravnih aktov spodbujata in na področju svojega delovanja upoštevata načelo krožnega gospodarstva, ki stremi k preprečevanju odpadkov, zmanjšanju onesnaževanja okolja in ohranjanju narave z zmanjšanjem uporabe snovi, energije in materialov, še zlasti naravnih dobrin, ter k čim bolj dolgotrajnemu življenjskemu krogu proizvodov, materialov in snovi.

(2) Vsakdo si je dolžan prizadevati za doseganje načela krožnega gospodarstva iz prejšnjega odstavka, pri čemer so s posebno skrbnostjo dolžne ravnati zlasti osebe, ki sodelujejo pri oblikovanju zasnove proizvodov in poslovnih modelov.

7. člen (načelo celovitosti)

(1) Država in občina morata pri sprejemanju politik, strategij, programov, planov, načrtov in splošnih pravnih aktov ter pri izvajanju drugih zadev iz svoje pristojnosti upoštevati njihove vplive na okolje tako, da prispevajo k doseganju ciljev varstva okolja.

(2) Pri sprejemanju aktov iz prejšnjega odstavka, ki se nanašajo na varstvo okolja, se kot merilo upoštevajo zdravje, počutje in kakovost življenja ljudi, varstvo pred okoljskimi nesrečami in zdravje ter počutje drugih živih organizmov.

8. člen (načelo sodelovanja)

(1) Država in občina pri sprejemanju politik, strategij, programov, planov, načrtov in splošnih pravnih aktov, ki se nanašajo na varstvo okolja, omogočata sodelovanje povzročiteljev obremenitve, izvajalcev javnih služb varstva okolja ter drugih oseb, ki opravljajo dejavnosti varstva okolja, in javnosti.

(2) Država zagotavlja sodelovanje in solidarnost pri reševanju globalnih in meddržavnih vprašanj varstva okolja, zlasti s sklepanjem meddržavnih pogodb, sodelovanjem z drugimi državami v zvezi s plani, programi in posegi v okolje s čezmejnimi vplivom, z obveščanjem drugih držav o okoljskih nesrečah in mednarodno izmenjavo okoljskih podatkov.

(3) Občine so med seboj solidarne in sodelujejo pri izvajanju nalog varstva okolja iz svoje pristojnosti, da se tako zagotovijo okoljsko bolj sprejemljivi, primernejši in ekonomsko učinkovitejši ukrepi varstva okolja.

9. člen **(načelo preventive)**

(1) Mejne vrednosti emisije, standardi kakovosti okolja, pravila ravnanja in drugi ukrepi varstva okolja morajo biti zasnovani, vsak poseg v okolje pa načrtovan in izveden tako, da povzroči čim manjše obremenjevanje okolja.

(2) Za uresničevanje prejšnjega odstavka se uporabljajo najboljše razpoložljive tehnike, dostopne na trgu.

(3) Za preprečevanje škodljivih učinkov na okolje in zdravje ljudi se posegi v okolje usmerjajo tudi z dolgoročno naravnanimi priporočili.

10. člen **(načelo previdnosti)**

(1) Uvajanje novih tehnologij, proizvodnih postopkov in proizvodov ali izvedba drugih posegov v okolje je dopustna le, če ob upoštevanju stanja znanosti in tehnike ter možnih varstvenih ukrepov ni pričakovati nepredvidljivih škodljivih učinkov na okolje ali zdravje ljudi.

(2) Če obstaja možnost nepopravljivega uničenja okolja ali če so ogrožene njegove regeneracijske sposobnosti, pomanjkanje znanstvene zanesljivosti ne sme biti razlog za odlog potrebnih ukrepov.

11. člen **(načelo odgovornosti povzročitelja)**

(1) Povzročitelj obremenitve mora izvesti vse ukrepe, predpisane za preprečevanje in zmanjšanje obremenjevanja okolja, ter je odgovoren za odpravo vira čezmernega obremenjevanja okolja in njegovih posledic.

(2) Povzročitelj obremenitve je odgovoren za preprečevanje in sanacijo okoljske škode.

(3) Povzročitelj obremenitve je odgovoren za izvedbo ukrepov za odstranitev, nadzor, obvladovanje ali zmanjševanje vsebnosti nevarnih snovi v tleh ali podzemni vodi na območju naprave ob prenehanju njenega obratovanja.

(4) Odgovornost iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena nosi tudi pravni naslednik povzročitelja obremenitve.

(5) Izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov je odgovoren za predpisano ravnanje z odpadki, ki jih ima v posesti, razen v primerih, ko je za predpisano ravnanje z odpadki, ki izvirajo iz proizvodov, za katere velja PRO, v celoti odgovoren njihov proizvajalec, ali v primerih, ko je delno odgovoren njihov proizvajalec in delno distributer takih proizvodov.

(6) Proizvajalec proizvodov, za katere velja proizvajalčeva razširjena odgovornost, je odgovoren za proizvod v njegovem celotnem življenjskem krogu.

(7) Povzročitelj obremenitve je odgovoren za obremenjevanje okolja tudi v primeru stečaja ali likvidacije.

12. člen

(načelo plačila za obremenjevanje)

(1) Povzročitelj obremenitve krije vse stroške predpisanih ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje onesnaževanja in tveganja za okolje, rabo okolja ter odpravo posledic obremenjevanja okolja, vključno s stroški izvedbe preprečevalnih in sanacijskih ukrepov v primeru okoljske škode.

(2) Z namenom zmanjševanja obremenjevanja okolja se lahko predpiše okoljska dajatev zaradi onesnaževanja ali zaradi vsebnosti okolju škodljivih snovi v surovini, polproizvodu ali proizvodu.

(3) Povzročitelju obremenitve se lahko predpiše obveznost jamčenja s finančnimi jamstvi zaradi izvajanja predpisanih obveznosti ali poplačila stroškov obremenjevanja okolja pri opravljanju njegove dejavnosti, po njenem prenehanju ali prenehanju obratovanja naprave ali obrata ali prenehanju povzročitelja obremenitve.

13. člen

(načelo subsidiarnega ukrepanja)

Država in občina skrbita za odpravo posledic čezmerne obremenitve okolja ter krijeta stroške odprave teh posledic, če jih ni mogoče naložiti določenim ali določljivim povzročiteljem ali ni pravne podlage za naložitev obveznosti povzročitelju obremenitve ali posledic čezmerne obremenitve okolja ni mogoče drugače odpraviti.

14. člen

(načelo spodbujanja)

(1) Država in občina v skladu s svojimi pristojnostmi spodbujata dejavnosti varstva okolja, ki preprečujejo ali zmanjšujejo obremenjevanje okolja, ter tiste dejavnosti in posege v okolje, ki zmanjšujejo porabo snovi in energije ter manj obremenjujejo okolje.

(2) Pri določanju spodbud so okolju primernejše naprave, tehnologija, oprema, proizvodi in storitve ter dejavnosti deležni večjih ugodnosti od okolju manj primernih.

(3) Država in občina spodbujata ozaveščanje, informiranje in izobraževanje o varstvu okolja.

15. člen

(načelo javnosti)

(1) Okoljski podatki so javni.

(2) Vsakdo ima pravico dostopa do okoljskih podatkov v skladu z zakonom.

(3) Javnost ima pravico sodelovati v postopkih sprejemanja predpisov, politik, strategij, programov, planov in načrtov, ki se nanašajo na varstvo okolja.

(4) Javnost ima pravico sodelovati v postopkih, ki se nanašajo na plane, programe in posege v okolje v drugih državah, ki bi lahko vplivali na okolje v Republiki Sloveniji.

(5) Zainteresirana javnost ima pravico sodelovati v upravnih postopkih, ki se nanašajo na posege v okolje.

16. člen

(načelo dopustnosti posegov v okolje)

(1) Poseg v okolje je dopusten le, če ne povzroča čezmerne obremenitve okolja.

(2) Ta zakon določa primere, ko je pred posegom v okolje, za katerega je treba omejiti ali preprečiti škodljive vplive na kakovost okolja, zdravje ljudi ali lastnino, treba pridobiti upravni akt ali prijaviti izvajanje dejavnosti.

(3) Raba naravnih dobrin je mogoča pod pogoji, ki jih določajo predpisi, ki urejajo njihovo rabo.

17. člen

(načelo ekološke funkcije lastnine)

(1) Pri uživanju lastninske pravice ali pravice splošne ali posebne rabe naravnih dobrin je treba zaradi upoštevanja ekološke funkcije lastnine zagotoviti ohranjanje in izboljševanje kakovosti okolja, ohranjanje naravnih vrednot in biotske raznovrstnosti.

(2) Naravno javno dobro se lahko rabi le tako, da ni ogroženo okolje ali njegov del, ki ima status naravnega javnega dobra, in ni izključena njegova naravna vloga.

(3) Zaradi ohranjanja narave in izboljšanja kakovosti človekovega življenja se za naravne dobrine, ki so v skladu z zakonom določene kot ekološko pomembna območja ali naravne vrednote, lahko določi poseben režim uživanja lastnine, drugih pravic rabe ali opravljanja dejavnosti.

(4) Ukrepi za zagotavljanje ekološke funkcije lastnine iz prvega do tretjega odstavka tega člena so določeni s tem zakonom in z zakoni, ki urejajo varstvo ali rabo naravnih dobrin.

18. člen

(načelo elektronskega poslovanja)

Vloge, prijave, najave in poročila po tem zakonu se praviloma vlagajo oziroma oddajajo v elektronski obliki s pomočjo informacijskih rešitev, ki jih vzpostavi, vodi in upravlja ministrstvo.

II. UKREPI VARSTVA OKOLJA

1. Splošna obvezna ravnanja

19. člen (emisije)

(1) Povzročitelj obremenitve mora izvesti ukrepe, potrebne za preprečevanje in zmanjšanje onesnaževanja, tako da emisije v okolje pri običajnih pogojih obratovanja naprave ali opravljanja dejavnosti ne presegajo predpisanih mejnih vrednosti emisij.

(2) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Vlada) določi mejne vrednosti emisije, ki pri običajnih pogojih obratovanja naprave ali opravljanja dejavnosti ne smejo biti presežene, pravila in pogoje ravnanja, stopnje zmanjševanja onesnaževanja okolja in s tem povezane enakovredne parametre ter tehnične ukrepe, pa tudi zavezanca za zagotavljanje izvajanja obratovalnega monitoringa in njegov obseg ter podrobnejšo določitev večje spremembe naprave. S temi predpisi se lahko opredeli tudi metode, način in postopek preverjanja skladnosti,

merila za ugotavljanje čezmernega obremenjevanja okolja, priporočene tehnične rešitve in izbrane ravni oziroma razrede proizvodov in materialov.

(3) Vlada predpiše naprave in dejavnosti, katerih upravljavci morajo pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s tem zakonom, podrobnejšo vsebino vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja in podrobnejšo vsebino okoljevarstvenega dovoljenja. Vlada predpiše tudi rok, do katerega mora upravljavec obstoječe naprave vložiti vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja in pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, ter rok, do katerega mora upravljavec obstoječe naprave njeno obratovanje uskladiti z zahtevami, predpisanimi na podlagi prejšnjega odstavka.

(4) Minister lahko izda okoljske smernice v katerih predpiše podrobnejše usmeritve za izvajanje predpisov iz drugega odstavka tega člena in jih objavi na spletnem mestu državne uprave in niso pravno zavezujoče.

20. člen **(pravila ravnanja pri opravljanju dejavnosti in v potrošnji)**

(1) Povzročitelj obremenitve mora upoštevati prepovedi, omejitve in druga pravila ravnanja pri opravljanju dejavnosti ali v potrošnji, potrebna za preprečevanje in zmanjševanje obremenjevanja okolja.

(2) Načrtovanje, proizvodnja, distribucija, potrošnja in uporaba proizvodov morajo biti taki, da pripomorejo k preprečevanju odpadkov ter povečanju možnosti za pripravo za ponovno uporabo in recikliranje odpadkov, ki nastanejo iz teh proizvodov.

(3) Proizvajalec proizvodov, za katere velja proizvajalčeva razširjena odgovornost, mora upoštevati prepovedi, omejitve in druga pravila ravnanja pri razvoju, izdelavi, dodelavi, obdelavi, prodaji ali uvozu takih proizvodov v Republiko Slovenijo, ki so potrebna zaradi povečanja možnosti ponovne uporabe proizvodov ali njihovih sestavnih delov ter za preprečevanje odpadkov, njihovo recikliranje in drugo predelavo.

(4) Prepovedi, omejitve in druga pravila ravnanja pri opravljanju dejavnosti ali v potrošnji iz prvega in tretjega odstavka tega člena predpiše Vlada, nanašajo pa se zlasti na:

1. zmanjševanje porabe snovi in energije;
2. okoljsko primerno zasnovano in razvoj proizvodov;
3. omejevanje vsebnosti nevarnih snovi v materialih, surovinah in proizvodih;
4. trajnostna merila za pripravo materialov, surovin in proizvodov;
5. dajanje storitev ali proizvodov na trg v Republiki Sloveniji;
6. označevanje materialov, surovin in proizvodov ter spremno dokumentacijo za proizvod;
7. vračanje in prevzemanje rabljenih proizvodov;

8. ponovno uporabo proizvodov ali njihovih sestavnih delov ali podaljšanje njihove življenjske dobe;

9. nadomeščanje snovi, materialov, surovin in proizvodov z okolju primernejšimi;

10. prijavo dejavnosti in način prijave;

11. proizvodnjo, prevoz in skladiščenje materialov, surovin in proizvodov;

12. usposobljenost oseb za opravljanje dejavnosti;

13. obveščanje in ozaveščanje potrošnikov;

14. zagotavljanje informacij o materialih in proizvodih zaradi preprečevanja in zmanjševanja;

15. obremenjevanja okolja v njihovem celotnem življenjskem krogu;

16. specifikacije za proizvode, storitve ali postopke in ugotavljanje skladnosti z njimi;

17. zahteve, povezane z nadzorom nad okoljsko ustreznostjo proizvodov ali tehnologij pri uvozu;

18. vodenje evidenc o storitvah in proizvodih, danih na trg, ter o materialih, uporabljenih v proizvodnem procesu;

19. poročanje ministrstvu in

20. druga ravnanja, potrebna za preprečevanje in zmanjševanje obremenjevanja okolja.

(5) Vlada v predpisu iz prejšnjega odstavka predpiše tudi vrste povzročiteljev obremenitve iz prvega odstavka tega člena in proizvajalcev proizvodov iz tretjega odstavka tega člena, za katere veljajo obveznosti iz prvega in tretjega odstavka tega člena.

(6) Če je predpisana obveznost iz 7. točke četrtega odstavka tega člena, se za njeno izpolnjevanje smiselno uporabljajo določbe 41. do 60. člena tega zakona.

(7) Vlada v predpisu iz četrtega odstavka tega člena predpiše tudi vrste dejavnosti, ki lahko škodljivo vplivajo na okolje in za izvajanje katerih mora povzročitelj obremenitve iz prvega odstavka tega člena pridobiti okoljevarstveno dovoljenje.

(8) Ministrstvo o prijavi ravnanja ali dejavnosti iz 10. točke četrtega odstavka tega člena izda potrdilo in izvajalca vpiše v evidenco iz 226. člena tega zakona.

2. Standardi kakovosti okolja

21. člen **(standardi kakovosti voda)**

(1) Vlada določi standarde kakovosti voda zaradi ohranjanja ali doseganja dobrega kemijskega, ekološkega in količinskega stanja voda, vključno z okoljskim stanjem morja, ter doseganja ali ohranjanja predpisane kakovosti posameznih delov voda.

(2) Vlada za ugotavljanje in vrednotenje stanja površinskih voda predpiše:

1. merila, elemente kakovosti, metrike in parametre za ugotavljanje in vrednotenje kemijskega in ekološkega stanja površinskih voda;

2. način ugotavljanja stanja površinskih voda;

3. merila za razvrščanje vodnih teles površinskih voda v razrede;

4. druge tehnične elemente za ugotavljanje in določanje stanja površinskih voda ter

5. merila za ugotavljanje čezmerne obremenjenosti površinskih voda.

(3) Vlada za ugotavljanje in vrednotenje stanja podzemnih voda predpiše:

1. merila in parametre za ugotavljanje in vrednotenje stanja količinskega in kemijskega stanja podzemnih voda ter vrednosti praga za ugotavljanje in vrednotenje kemijskega stanja podzemnih voda;

2. merila za razvrščanje vodnih teles podzemnih voda v razrede;

3. način določanja vrednosti praga za ugotavljanje in vrednotenje kemijskega stanja podzemnih voda;

4. merila za ugotavljanje in obračanje pomembnih in stalno naraščajočih trendov onesnaženja;

5. merila za ugotavljanje čezmerne obremenjenosti podzemnih voda ter

6. dodatne zahteve za pripravo programa ukrepov za podzemne vode.

(4) Vlada za ugotavljanje in vrednotenje okoljskega stanja morja predpiše:

1. elemente meril, za katere se izvede presoja okoljskega stanja morja;

2. mejne vrednosti, metodološke standarde in način priprave podrobnejših metodologij za ugotavljanje okoljskega stanja morja ter

3. druge tehnične vsebine za ugotavljanje okoljskega stanja morja.

(5) Vlada za ugotavljanje in vrednotenje kakovosti površinskih voda, ki se odvezemajo za oskrbo s pitno vodo, predpiše:

1. obveznost monitoringa, če se površinske vode odvezemajo za oskrbo s pitno vodo;

2. merila, parametre in standarde kakovosti površinskih voda, ki se odvzemajo za oskrbo s pitno vodo ter

3. način ugotavljanja ustreznosti površinskih voda, ki se odvzemajo za oskrbo s pitno vodo.

(6) Vlada za ugotavljanje in vrednotenje kakovosti površinskih voda na posebnih varstvenih območjih, predpiše:

1. obveznost monitoringa, če je to potrebno zaradi doseganja ciljev na posebnih varstvenih območjih ter

2. način ugotavljanja ustreznosti površinskih voda na posebnih varstvenih območjih.

(7) Vlada za ugotavljanje in vrednotenje kakovosti kopalnih voda ter razvrščanje kopalnih voda v razrede po kakovosti predpiše:

1. merila, parametre in standarde kakovosti za ugotavljanje in vrednotenje kakovosti kopalnih voda;

2. merila za razvrščanje kopalnih voda v razrede po kakovosti ter

3. obveznost izvajanja monitoringa kakovosti kopalnih voda.

(8) Vlada za ugotavljanje in vrednotenje kakovosti površinskih voda, ki so namenjene za življenje sladkovodnih vrst rib, predpiše:

1. merila, parametre in standarde kakovosti za salmonidne in ciprinidne vode;

2. obveznost izvajanja monitoringa kakovosti voda ter

3. merila za ugotavljanje čezmerne obremenjenosti voda namenjenih za življenje sladkovodnih vrst rib.

(9) Vlada za ugotavljanje kakovosti morja, ki je namenjeno za življenje in rast morskih školjk in morskih polžev, predpiše:

1. merila, parametre in standarde kakovosti za življenje in rast morskih školjk in polžev;

2. obveznost izvajanja monitoringa kakovosti voda ter

3. merila za ugotavljanje čezmerne obremenjenosti vode za morske školjke in morske polže.

(10) Vlada za posamezne dele površinskih ali podzemnih voda določi tudi merila občutljivosti, ranljivosti ali obremenjenosti voda ali dela površinskih ali podzemnih voda, na podlagi katerih se površinske ali podzemne vode ali njihovi deli ali posamezna območja uvrščajo v razrede ali stopnje, če je to potrebno zaradi dodatnih ukrepov za varstvo teh delov površinskih ali podzemnih voda ali za varstvo posameznih delov površinskih ali podzemnih voda na teh območjih.

(11) Na podlagi meril iz prejšnjega odstavka minister, pristojen za vode, s predpisom razvrsti posamezni del površinske ali podzemne vode ali posamezno območje v razrede ali

stopnje, razen glede na merila ranljivosti, na podlagi katerih posamezno območje razvrsti v razrede ali stopnje minister.

22. člen **(varstvo in standardi kakovosti tal)**

(1) Vlada določi standarde kakovosti tal zaradi ohranjanja in izboljševanja kakovosti tal ter merila za ugotavljanje stopnje obremenjenosti okolja zaradi onesnaženosti tal.

(2) Izpuščanje, vnašanje, odmetavanje in puščanje nevarnih snovi, odpadkov in odpadnih voda na ali v tla je prepovedano. Ne glede na prejšnji stavek se lahko v predpisih iz 19. člena tega zakona določijo posamezna odstopanja.

(3) Povzročitelj obremenitve tal mora upoštevati hierarhijo ravnanja s tlemi in ravnati tako, da ne pride do spremembe tal, ki bi lahko povzročile degradacijo tal in izgubo ekosistemskih storitev tal oziroma so spremembe čim manjše.

(4) Posegi na ali v tla se morajo načrtovati in izvajati tako, da se kolikor je mogoče ohranjajo ekosistemske storitve tal in je preprečena degradacija tal oziroma je degradacija tal čim manjša.

(5) Tla, ki so zaradi posegov v okolje degradirana, se morajo kolikor je mogoče sanirati ali revitalizirati tako, da se vzpostavi najmanj prvotno stanje tal ali pa se načrtovane ureditve tal izvedejo tako, da ne poslabšajo prvotnega stanja tal.

(6) Lastnik zemljišča ali drug posestnik mora izvajati vse ukrepe, da se kakovost in ekosistemske storitve tal ohrani, obnovi ali izboljša ter da ne pride do sprememb tal, ki bi lahko povzročile degradacijo tal.

(7) Povzročitelj degradacije tal in njegov univerzalni pravni naslednik kakor tudi lastnik zemljišča ali drug posestnik je dolžan preprečiti nadaljnjo degradacijo tal oziroma zagotoviti oceno stanja degradiranih tal ali zemljišča in njihov obseg, če je to potrebno, in izvesti omilitvene ali sanacijske ukrepe tako, da se vzpostavi najmanj prvotno stanje tal.

(8) Vlada v predpisu iz prvega odstavka tega člena predpiše tudi hierarhijo ravnanja s tlemi iz tretjega odstavka tega člena ter ukrepe za preprečevanje degradacije tal ali njihovo izboljšanje.

(9) Minister lahko sprejme tudi okoljske smernice o načinih trajnostnega upravljanja s tlemi in neprimerne prakse upravljanja s tlemi, katerim se je treba izogibati in jih objavi na spletnem mestu državne uprave in niso pravno zavezujoče.

23. člen **(kakovost zunanjega zraka)**

(1) Vlada določi standarde kakovosti zunanjega zraka za onesnaževala v zunanjem zraku, za katera je verjetno, da imajo škodljive učinke na zdravje ljudi ali okolje kot celoto.

(2) Vlada v predpisu iz prejšnjega odstavka določi območja, v katerih se izvaja ocenjevanje in upravljanje kakovosti zunanjega zraka glede na posamezna onesnaževala. Za ocenjevanje in upravljanje s kakovostjo zunanjega zraka za posamezna onesnaževala vlada lahko določi tudi podobmočja.

(3) Na območjih in podobmočjih, kjer so ravni onesnaženosti zunanjega zraka nižje od predpisanih mejnih vrednosti, sta država in občina v skladu s svojimi pristojnostmi dolžni vzdrževati ravni določenih onesnaževal pod mejnimi vrednostmi in si prizadevati za ohranjanje najboljše kakovosti zunanjega zraka, ki je skladna z trajnostnim razvojem.

(4) Vlada določi obveznost zmanjšanja antropogenih emisij za določena onesnaževala v zunanjem zraku in vzpostavi nadzor nad onesnaževanjem zunanjega zraka s temi onesnaževali.

24. člen **(standardi kakovosti za okoljski hrup)**

(1) Vlada zaradi preprečevanja in zmanjševanja okoljskega hrupa predpiše stopnje varstva pred okoljskim hrupom.

(2) Vlada v predpisu iz prvega odstavka tega člena določi tudi:

1. mejne vrednosti kazalcev okoljskega hrupa za vsako stopnjo varstva pred hrupom iz prvega odstavka tega člena;

2. stopnje varstva pred hrupom in vanje vrsti območja namenske rabe prostora po predpisih o urejanju prostora, vključno z mirnimi območji v naseljih;

3. metode ocenjevanja kazalcev hrupa;

4. mirna območja na prostem.

(3) Stopnje varstva pred hrupom in mirna območja v naseljih se prikažejo v občinskih prostorskih aktih po predpisih, ki urejajo urejanje prostora.

(4) V primeru preseganja mejnih vrednosti kazalcev hrupa vlada in občina, vsaka v okviru svojih pristojnosti, preučita in določita ukrepe za zmanjšanje hrupa.

(5) Vlada določi ukrepe, s katerimi se je mogoče v čim večji meri ogniti, preprečiti ali zmanjšati škodljive učinke na zdravje ljudi zaradi izpostavljenosti hrupu.

(6) Občina sprejme na območjih varstva pred hrupom in na mirnih območjih ukrepe za preprečevanja oziroma zmanjševanje hrupa.

(7) Ukrepi iz prejšnjega odstavka se nanašajo zlasti urejanje prostora, gradnjo objektov in urejanje prometa iz občinske pristojnosti.

(8) Ukrepi občine ne smejo biti v nasprotju z ukrepi, ki jih zaradi varstva pred hrupom v skladu s tem zakonom sprejme Vlada.

25. člen **(varstvo pred hrupom na javnih shodih in javnih prireditvah)**

(1) Občina na svojem območju določi prostor, na katerem lahko potekajo javni shodi in javne prireditve in se uporabljajo zvočne naprave (v nadaljnjem besedilu: prireditveni prostor).

(2) Občina pri določanju prireditvenega prostora upošteva zlasti, da:

1. je hrupu zaradi javnega shoda ali prireditve izpostavljeno čim manjše število ljudi, ki stalno ali začasno bivajo v okolici prireditvenega prostora;

2. hrupu zaradi javnega shoda ali javne prireditve niso izpostavljeni javni objekti, kot so bolnišnice, šole in kulturne ustanove.

(3) Občina določi tudi čas, do katerega je na prireditvenem prostoru dovoljena uporaba zvočnih naprav.

(4) Vlada predpiše mejne vrednosti za uporabo zvočnih naprav na javnih shodih in javnih prireditvah.

26. člen **(uporaba standardov po predpisih o standardizaciji)**

(1) V predpisih iz drugega odstavka 19. člena, četrtega odstavka 20. člena, tretjega in četrtega odstavka 27. člena, in petega odstavka 31. člena tega zakona se v zvezi z določenim ravnanjem ali dejavnostjo lahko določi sklicevanje na standard po zakonu, ki urejajo standardizacijo, ali določi njegovo obvezno uporabo, ali določi, da je določeno ravnanje ali dejavnost skladna z zahtevami predpisa, če ustreza zahtevam standarda.

(2) V predpisih iz prejšnjega odstavka se lahko določi tudi organ za ugotavljanje skladnosti, pogoje, ki jih mora ta organ izpolnjevati, in zahteva, da se njegova usposobljenost dokazuje z akreditacijskimi listinami po predpisih, ki urejajo akreditacijo.

27. člen **(preprečevanje večjih nesreč in zmanjševanje njihovih posledic)**

(1) Upravljavec mora pri upravljanju obrata izvesti vse ukrepe, potrebne za preprečevanje večje nesreče in za zmanjševanje njenih posledic za ljudi in okolje.

(2) Upravljavec mora za obrat iz prejšnjega odstavka imeti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s tem zakonom.

(3) Vlada predpiše:

1. vrste in količine nevarnih snovi in vrste njihovih nevarnih lastnosti;
2. merila za razvrstitev obratov v obrate večjega ali manjšega tveganja za okolje;
3. vsebino zasnove zmanjšanja tveganja za okolje in varnostnega poročila;
4. obveznost, roke in vsebino prijave obrata;
5. obveznost poročanja o večji nesreči;
6. druge ukrepe za preprečevanje večje nesreče in zmanjševanje njenih posledic.

(4) Vlada predpiše tudi pravila urejanja prostora in dovoljevanja posegov v prostor na območjih z omejitvami zaradi nevarnosti večjih nesreč, pravila za umeščanje obratov v prostor ter za upoštevanje prostorskih vidikov pri dovoljevanju obratov tveganja in njihovih večjih sprememb. S pravili uredi tudi varstvo območij s statusom po predpisih o ohranjanju narave, kjer je to ustrezno.

(5) Vlada lahko predpiše tudi ukrepe, vključno z zahtevami za prilagoditev obstoječih objektov z dodatnimi tehničnimi ukrepi in omejitvami rabe prostora, zaradi zmanjšanja posledic večjih nesreč.

28. člen **(izključitev nevarne snovi)**

(1) Vlada lahko pisno predlaga Evropski komisiji, da se s seznama nevarnih snovi, določenih v predpisu iz tretjega odstavka prejšnjega člena, posamezna nevarna snov izključi, ker ne more povzročiti sproščanja snovi ali energije, zaradi katerega bi v razumno predvidljivih običajnih ali izrednih razmerah lahko prišlo do večje nesreče, ter zaradi tega ne pomeni zdravstvene, fizikalne in okoljske nevarnosti.

(2) Vlada predlog iz prejšnjega odstavka utemelji in mu priloži naslednje:

1. podroben seznam lastnosti, potrebnih za oceno potenciala nevarnih snovi glede na zdravstveno, fizikalno ali okoljsko škodljivost;
2. fizikalne in kemijske lastnosti (npr. molekulsko maso, nasičen parni tlak, toksičnost, vrelišče, reaktivnost, viskoznost, topnost);
3. lastnosti glede zdravstvene in fizikalne nevarnosti (npr. reaktivnost, vnetljivost, toksičnost in dodatne dejavnike, kot so način izpostavljenosti, razmerje med poškodbami in smrtnostjo ter dolgoročni učinki);
4. lastnosti glede okoljske nevarnosti (npr. strupenost za okolje, obstojnost, kopičenje v organizmih, potencial za daljnosežen prenos v okolju);
5. informacije o razvrščenosti snovi ali zmesi v EU, če je to mogoče

6. informacije o pogojih obratovanja, značilnih za posamezno snov (npr. temperatura, pritisk in drugi ustrezni pogoji), pri katerih se nevarna snov skladišči, uporablja oziroma je navzoča v primeru predvidljivega izrednega delovanja ali v primeru nesreče (npr. požar).

3. Ukrepi na področju odpadkov

3.1 Ravnanje z odpadki

29. člen

(splošne določbe o odpadkih in izključitev njihove uporabe)

(1) Ta zakon določa ukrepe za varstvo okolja in zdravja ljudi s preprečevanjem ali zmanjševanjem nastajanja odpadkov, škodljivih vplivov nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi ter z zmanjševanjem celotnega vpliva rabe virov in izboljšanjem učinkovitosti takšne rabe, kar je nujno za prehod na krožno gospodarstvo in za zagotavljanje dolgoročne konkurenčnosti.

(2) Z odpadki je treba ravnati tako, da se ne škodi okolju in ni ogroženo zdravje ljudi ter da ravnanje zlasti:

1. ne predstavlja tveganja za vode, zrak, tla, rastline in živali;

2. ne povzroča čezmernega obremenjevanja s hrupom in neprijetnimi vonjavami;

3. ne povzroča škodljivih vplivov na območje, ki ima poseben status v skladu s predpisi o ohranjanju narave ali na vodovarstveno območje ali območje kopalnih voda v skladu z zakonom, ki ureja vode, in

4. ne povzroča škodljivih vplivov na krajino ali območja, na katerih je predpisan poseben režim v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo kulturne dediščine.

(3) Določbe 30. do 60. člena tega zakona se ne uporabljajo za:

1. snovi, ki se izpuščajo z odpadnimi plini v zrak;

2. tla (in situ), vključno z neizkopanim onesnaženim delom tal, in objekte, trajno povezane s tlemi;

3. neonesnaženi del tal in drug naravno prisoten material, izkopana med gradbenimi deli, kadar se bosta zagotovo uporabila za gradnjo v svojem prvotnem stanju na mestu, kjer sta bila izkopana;

4. radioaktivne odpadke;

5. deaktivirane eksplozive in

6. fekalne snovi, ki niso živalski stranski proizvodi iz 2. točke 4. odstavka tega člena, slamo in druge naravne nenevarne materiale, ki nastajajo v kmetijstvu ali gozdarstvu in se uporabljajo pri kmetovanju, gozdarjenju ali za pridobivanje energije iz tako nastale biomase s postopki ali metodami, ki ne škodujejo okolju in ne ogrožajo človekovega zdravja.

(4) Določbe 30. do 60. člena tega zakona se ne uporabljajo za vprašanja v zvezi z:

1. odpadnimi vodami, ki so urejena v predpisih, ki urejajo emisijo snovi in toplote v vode,

2. živalskimi stranskimi proizvodi, vključno s predelanimi proizvodi, ki so urejena v uredbi EU, ki ureja določitev zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, razen kadar so ti proizvodi namenjeni za sežig, odstranjevanje z odlaganjem na odlagališču ali predelavo v bioplinarni ali kompostarni,

3. trupli živali, ki so poginile drugače kakor z zakolom, vključno z živalmi, pokončanimi zaradi izkoreninjenja kužnih živalskih bolezni, in ki se jih odstranjuje v skladu z uredbo EU iz prejšnje točke,

4. rudarskimi odpadki, ki nastajajo pri raziskovanju, pridobivanju, bogatenju in skladiščenju mineralnih surovin in obratovanju kamnolomov, ki so urejena v zakonu, ki ureja rudarstvo, in

5. snovmi, ki so namenjene za uporabo kot posamična krmila iz uredbe EU, ki ureja dajanje krme v promet in njeno uporabo, in ne sestojijo iz živalskih stranskih proizvodov ali jih ne vsebujejo.

(5) Določbe 30. do 60. člena tega zakona se ne uporabljajo za naplavine, ki se zaradi upravljanja voda in vodnih poti, preprečevanja poplav ali blažitve posledic poplav in suše ali izsuševanja tal premeščajo znotraj površinskih voda, če se dokaže, da naplavine niso nevarni odpadki.

30. člen **(hierarhija ravnanja z odpadki)**

(1) Pri sprejemanju politik, strategij, načrtov, programov in splošnih pravnih aktov, ki urejajo preprečevanje odpadkov in ravnanje z njimi, se kot prednostni vrstni red upošteva naslednja hierarhija ravnanja z odpadki:

1. preprečevanje odpadkov,
2. priprava odpadkov za ponovno uporabo,
3. recikliranje odpadkov,
4. drugi postopki predelave odpadkov (npr. energetska predelava odpadkov) in
5. odstranjevanje odpadkov.

(2) Hierarhija ravnanja z odpadki iz prejšnjega odstavka se mora upoštevati pri ukrepih iz prvega odstavka prejšnjega člena ter izvajati ob upoštevanju drugega odstavka prejšnjega člena, načel previdnosti in trajnostnega razvoja, tehnične izvedljivosti in ekonomske smiselnosti ter varovanja virov kakor tudi splošnih okoljskih, ekonomskih in družbenih vplivov ter vplivov na zdravje ljudi.

(3) Za spodbujanje hierarhije ravnanja z odpadki iz prvega odstavka tega člena, vlada predpiše ekonomske in finančne instrumente ter druge ukrepe, pri čemer se zlasti upošteva okvirni seznam ekonomskih instrumentov in drugih ukrepov za spodbujanje uporabe hierarhije ravnanja z odpadki iz Direktive 2008/98/ES.

(4) Vlada za posamezne vrste odpadkov lahko predpiše odstopanje od hierarhije ravnanja z odpadki iz prvega odstavka tega člena na podlagi upoštevanja celotnega življenjskega kroga snovi in materialov ter celotnih vplivov nastajanja teh odpadkov in ravnanja z njimi.

31. člen **(pravila pri nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi)**

(1) Izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov mora upoštevati vsa pravila v zvezi s preprečevanjem odpadkov in ravnanjem z njimi, določena s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(2) Izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov mora z odpadki ravnati tako, da je omogočeno nadaljnje ravnanje z njimi v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki iz prvega odstavka prejšnjega člena in z zahtevami iz drugega odstavka 29. člena tega zakona.

(3) Odpadke je treba predelati. Predelava odpadkov mora biti izvedena v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki iz prvega odstavka prejšnjega člena in z zahtevami iz drugega odstavka 29. člena tega zakona.

(4) Kadar odpadkov ni mogoče predelati, je treba odpadke odstraniti skladno z zahtevami iz drugega odstavka 29. člena tega zakona, pri čemer imajo drugi postopki odstranjevanja odpadkov prednost pred njihovim odlaganjem na odlagališčih odpadkov.

(5) Vlada ob upoštevanju prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona predpiše pravila ravnanja in druge pogoje za ravnanje z odpadki, nanašajo pa se zlasti na:

1. preprečevanje odpadkov, vključno s preprečevanjem smetenja;

2. okoljske cilje;
 3. pravila ali kriterije za vrednotenje nevarnih lastnosti, vključno z vzorčenjem odpadkov, in pogoje za osebo, ki lahko ovrednoti nevarne lastnosti in vzorči odpadke za vrednotenje nevarnih lastnosti;
 4. izvirnega povzročitelja odpadkov ali drugega imetnika odpadkov, vključno z osebami, ki ravnaajo z odpadki;
 5. načine in postopke predelave in odstranjevanja odpadkov;
 6. zahteve, prepovedi in omejitve pri ravnanju z odpadki;
 7. ukrepe in naloge, povezane z varstvom pred požari pri ravnanju z odpadki;
 8. zahteve za načrtovanje, projektiranje, gradnjo in obratovanje naprav za ravnanje z odpadki;
 9. usposobljenost oseb za ravnanje z odpadki;
 10. ukrepe, povezane s prenehanjem ravnanja z odpadki, vključno z dejavnostmi po zaprtju naprav za obdelavo odpadkov;
 11. vodenje evidenc o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi ter način poročanja ministrstvu in
 12. druga ravnanja za preprečevanje ali zmanjšanje obremenjevanja okolja z odpadki.
- (6) Če okoljski cilji iz 2. točke prejšnjega odstavka niso doseženi in v okviru nadzora iz štirinajstega odstavka 252. člena tega zakona niso bile ugotovljene nepravilnosti, mora Vlada v predpisu iz prejšnjega odstavka določiti nove ukrepe za doseganje okoljskih ciljev.

32. člen **(odgovornost za ravnanje z odpadki)**

(1) Izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov mora zagotoviti njihovo obdelavo tako, da jih obdelata sam ali da jih odda pravni ali fizični osebi, ki v skladu s tem zakonom zbira odpadke ali jih predeluje ali odstranjuje.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko izvirni povzročitelj odpadkov ali pravna ali fizična oseba, ki v skladu s tem zakonom zbira odpadke nenevarne odpadke proda trgovcu z odpadki, če ta zanj zagotovi njihovo obdelavo tako, da jih proda pravni ali fizični osebi, ki v skladu s tem zakonom predeluje ali odstranjuje odpadke.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena lahko izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov zagotovi njihovo obdelavo tudi tako, da jih pošlje v obdelavo v drugo državo članico EU ali tretjo državo v skladu s predpisi, ki urejajo čezmejne pošiljke odpadkov.

(4) Ne glede na določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena pa mora izvirni povzročitelj odpadke obvezno oddati ali prepustiti pravni ali fizični osebi, ki v skladu s tem

zakonom zbira odpadke ali jih obdeluje, če je tako določeno s predpisom vlade, ki ureja oddajo in prevzem posamezne vrste odpadkov.

(5) Odgovornost izvirnega povzročitelja odpadkov ali drugega imetnika odpadkov za izvedbo obdelave odpadkov iz prvega odstavka tega člena preneha, ko odpadke prevzame pravna ali fizična oseba, ki v skladu s tem zakonom zbira odpadke ali jih obdeluje. V primeru iz drugega odstavka tega člena je obveznost izvirnega povzročitelja odpadkov ali pravne ali fizične osebe, ki v skladu s tem zakonom zbira odpadke izpolnjena, ko je obdelava izvedena v celoti.

(6) Dokazilo, da je izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov zagotovil oddajo pošiljke odpadkov v obdelavo je:

- izpolnjena in potrjena listina iz predpisa, ki ureja odpadke, za notranje pošiljke odpadkov, in
- izpolnjena in potrjena listina iz predpisov, ki urejajo čezmejne pošiljke odpadkov za odpadke, za čezmejne pošiljke odpadkov.

(7) Izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov mora ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo predložiti dokazilo iz prejšnjega odstavka v pisni ali elektronski obliki.

(8) Določbe šestega in sedmega odstavka tega člena se ne uporabljajo v primerih, ko izvirni povzročitelj odpadke prepusti v skladu s četrnim odstavkom tega člena.

(9) Ne glede na tretji odstavek tega člena pošiljanje odpadkov v odstranjevanje in pošiljanje mešanih komunalnih odpadkov v predelavo ali odstranjevanje v drugo državo članico EU ali tretjo državo ni dovoljeno, če jih je mogoče ustrezno obdelati na območju Republike Slovenije.

(10) Pošiljanje odpadkov v obdelavo v Republiko Slovenijo se izvaja v skladu s predpisi, ki urejajo čezmejne pošiljke odpadkov.

(11) Ne glede na prejšnji odstavek je v Republiko Slovenijo prepovedano pošiljati odpadke v odstranjevanje z odlaganjem na odlagališčih odpadkov.

33. člen **(stroški ravnanja z odpadki)**

(1) Stroške ravnanja z odpadki, vključno s stroški za potrebno infrastrukturo in njeno delovanje, krije izvirni povzročitelj odpadkov ali trenutni ali predhodni imetniki odpadkov.

(2) Ne glede na člene 41. do 60. tega zakona, lahko Vlada predpiše, da stroške ravnanja z odpadki delno ali v celoti krijejo proizvajalci proizvodov, iz katerih odpadki nastajajo, ali da jih krijejo proizvajalci proizvodov skupaj z distributerji takih proizvodov.

(3) S plačilom, ki ga upravljavec odlagališča odpadkov zaračuna za storitve odlaganja odpadkov, morajo biti kriti vsi stroški, povezani z gradnjo in obratovanjem odlagališča odpadkov in finančnim jamstvom, predvideni stroški zapiranja odlagališča odpadkov ter stroški za izvedbo vseh ukrepov varstva okolja po zaprtju za obdobje najmanj 30 let. Sredstva iz prejšnjega stavka,

zbrana za zapiranje odlagališča odpadkov, se lahko v skladu z okoljevarstvenim dovoljenjem namenijo samo za zapiranje odlagališča odpadkov.

34. člen (prepovedi)

(1) Odmetavanje odpadkov in njihovo puščanje v okolju, vključno s smetenjem, ter nenadzorovano ravnanje z odpadki, vključno z njihovim kurjenjem na prostem, so prepovedani. Prepoved iz prejšnjega stavka se nanaša na vse osebe, ki sodelujejo pri odmetavanju odpadkov in njihovem puščanju ter nenadzorovanem ravnanju z odpadki.

(2) Okolje iz prejšnjega odstavka so vsa zemljišča in objekti, razen zemljišč in objektov na oziroma v katerih svoje odpadke skladiščijo izvorni povzročitelji odpadkov ter pravne in fizične osebe, ki zbirajo, predelujejo ali odstranjujejo odpadke v skladu s tem zakonom.

(3) Če gre v primeru iz prvega odstavka tega člena za odpadke, ki niso komunalni odpadki, odstranitev odpadkov iz okolja in nadaljnje ravnanje z njimi z odločbo odredi pristojni inšpektor osebi, ki je odpadke odvrгла ali pustila v okolju ali je bila zadnji imetnik odpadkov, pri čemer se glede stroškov odstranitve odpadkov iz okolja in stroškov nadaljnjega ravnanja z njimi uporablja 253. člen tega zakona.

35. člen (okoljevarstveno dovoljenje)

(1) Pravna ali fizična oseba, ki opravlja dejavnost obdelave odpadkov v napravi ali brez naprave, mora za opravljanje te dejavnosti in obratovanje naprave, če je ta potrebna za izvajanje dejavnosti obdelave odpadkov, pridobiti okoljevarstveno dovoljenje iz 171. ali 189. člena tega zakona. Oseba, ki izvaja obdelavo odpadkov v objektu, za katerega je treba pred začetkom obratovanja pridobiti uporabno dovoljenje, lahko začne opravljati dejavnost obdelave odpadkov na podlagi dokončnega uporabnega dovoljenja, kadar je odrejeno poskusno obratovanje, pa od datuma odločbe o odreditvi poskusnega obratovanja.

(2) Pravna ali fizična oseba iz prejšnjega odstavka lahko pridobi okoljevarstveno dovoljenje iz 171. ali 189. člena tega zakona, če ima lastninsko pravico na nepremičninah in premičninah, potrebnih za opravljanje dejavnosti obdelave odpadkov, razen:

1. če gre za primer časovno omejene veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja iz tretjega odstavka tega člena na največ pet let, ali

2. če gre za okoljevarstveno dovoljenje za premično napravo po predpisu, ki določa obdelavo odpadkov v premičnih napravah, ali

3. če je obdelovalec odpadkov hkrati tudi izvajalec javne službe ravnanja z odpadki, ali

4. če je obdelovalec odpadkov hkrati tudi izvajalec javne službe ravnanja z odpadki, ki na isti lokaciji, na kateri izvaja javno službo ravnanja z odpadki, obdeluje tudi druge odpadke, ali

5. če je obdelovalec odpadkov hkrati tudi izvajalec javne službe čiščenja odpadne komunalne vode, če odpadke obdeluje na lokaciji, na kateri izvaja čiščenje odpadne komunalne vode.

(3) Vlada lahko v predpisu iz petega odstavka 31. člena tega zakona določi časovno omejeno veljavnost okoljevarstvenega dovoljenja za obdelavo odpadkov na največ pet let ali pa veljavnost tega dovoljenja omeji na količino odpadkov, ki jih je dovoljeno obdelati v določenem času. Vlada v predpisu iz petega odstavka 31. člena tega zakona predpiše tudi podrobnejšo vsebino vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja in podrobnejšo vsebino okoljevarstvenega dovoljenja za dejavnost ali napravo za obdelavo odpadkov.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko vlada v predpisu iz petega odstavka 31. člena tega zakona določi tudi primere, ko pravna ali fizična oseba za predelavo nenevarnih odpadkov ne potrebuje okoljevarstvenega dovoljenja, pri čemer za posamezno gospodarsko dejavnost določi vrste in količine odpadkov, za katere velja takšna ureditev, in metodo predelave odpadkov, ki se lahko uporablja.

(5) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko vlada v predpisu iz petega odstavka 31. člena tega zakona ob upoštevanju najboljših razpoložljivih tehnik določi tudi primere, ko zaradi vrste ali količine odpadkov pravna ali fizična oseba za odstranjevanje lastnih nenevarnih odpadkov na kraju nastanka ne potrebuje okoljevarstvenega dovoljenja, pri čemer za posamezno gospodarsko dejavnost v skladu s predpisi, ki urejajo standardno klasifikacijo dejavnosti, določi vrste in količine odpadkov, za katere velja takšna ureditev in metodo odstranjevanja odpadkov, ki se lahko uporablja.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko vlada določi, da odpadke, za katere je vzpostavljen sistem PRO, obdelujejo samo izvajalci obdelave, ki imajo okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena in so vključeni v ta sistem.

36. člen **(odločba o dovolitvi opravljanja priglāsene dejavnosti)**

(1) Pravna ali fizična oseba mora pred začetkom opravljanja dejavnosti zbiranja odpadkov, prevoza odpadkov, trgovanja z odpadki ali posredovanja odpadkov, to dejavnost prigrāsiti ministrstvu, in za opravljanje te dejavnosti pridobiti odločbo ministrstva o dovolitvi opravljanja priglāsene dejavnosti.

(2) Pogoje za izdajo odločbe iz prejšnjega odstavka, predpiše vlada v predpisu iz petega odstavka 31. člena tega zakona. Ne glede na prejšnji stavek je pogoj za izdajo odločbe o dovolitvi opravljanja dejavnosti zbiranja odpadkov lastninska pravica na objektu in na zemljišču, na katerem namerava vlagatelj izvajati dejavnost zbiranja odpadkov, razen če je vlagatelj tudi izvajalec obvezne gospodarske javne službe zbiranja določenih vrst odpadkov ali če vlagatelj za opravljanje dejavnosti zbiranja odpadkov uporablja gospodarsko javno infrastrukturo državnega ali občinskega pomena, ter pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje iz osmega odstavka tega člena, če je takšno dovoljenje za posamezno predhodno skladišče zbiralca odpadkov potrebno.

(3) Vlada določi vsebino vloge za prigrāsitev opravljanja dejavnosti iz prvega odstavka tega člena in vsebino odločbe iz četrtega odstavka tega člena v predpisu iz petega odstavka 31. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo izda odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti iz prvega odstavka tega člena v 30 dneh od prejema popolne vloge za prigrasitev opravljanja priglašene dejavnosti.

(5) Pravna ali fizična oseba iz prvega odstavka tega člena mora najkasneje v 30 dneh od nastanka spremembe ministrstvu prijaviti spremembo imena ali naslova oziroma firme ali sedeža ter spremembe glede vrst ali količin odpadkov. Zbiralec odpadkov mora v roku iz prejšnjega stavka prijaviti ministrstvu tudi spremembo glede lokacij, kjer ima odpadke v fizični posesti. Ministrstvo izda odločbo o spremembi odločbe o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti iz prejšnjega odstavka v 30 dneh od prejema popolne vloge za prigrasitev spremembe opravljanja priglašene dejavnosti.

(6) Ne glede na določbe iz prvega odstavka prejšnjega člena in prvega odstavka tega člena mora pravna ali fizična oseba, ki opravlja dejavnost zbiranja nevarnih odpadkov z zmogljivostjo predhodnega skladiščenja več kot 50 ton nevarnih odpadkov, pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za napravo z dejavnostjo iz 110. člena tega zakona, pri čemer se v okoljevarstveno dovoljenje vključi tudi podatke o predhodnem skladiščenju nenevarnih odpadkov.

(7) Ministrstvo pravno ali fizično osebo, ki opravlja dejavnosti zbiranja odpadkov, prevoza odpadkov, trgovanja z odpadki ali posredovanja odpadkov, vpiše v register iz 226. člena tega zakona na podlagi pravnomočne odločbe iz prvega odstavka tega člena ali okoljevarstvenega dovoljenja iz šestega odstavka tega člena.

(8) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora pravna ali fizična oseba, ki opravlja dejavnost zbiranja odpadkov, pridobiti tudi okoljevarstveno dovoljenje za napravo iz 189. člena tega zakona, če se predhodno skladiščenje odpadkov pri zbiralcu odpadkov uvršča med naprave, ki povzročajo emisije snovi v zrak, ali če zaradi predhodnega skladiščenja odpadkov nastajajo odpadne industrijske vode kot posledica padavin, ki padajo na onesnažene talne površine ali odpadke in jih izpirajo ali se iz njih izcejajo. V primeru iz prejšnjega stavka mora pravna ali fizična oseba pridobiti pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje pred pridobitvijo odločbe o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti.

(9) Ministrstvo razveljavi odločbo iz četrtega odstavka tega člena pravni ali fizični osebi:

1. ki preneha obstajati ali prijavi namero, da ne želi več opravljati te dejavnosti,
2. če je iz zadnjih treh poročil o zbiranju odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke razvidno, da zbiralec odpadkov v zadnjih treh letih ni zbiral odpadke,
3. če proda nepremičnine ali premičnine, ki jih potrebuje za opravljanje dejavnosti,
4. če ne izvaja ukrepov, ki ji jih je pristojni inšpektor odredil zaradi nepravilnega ravnanja z odpadki, ali
5. če ji je s pravnomočno odločbo pristojnega inšpektorja prepovedano opravljati to dejavnost.

(10) V primeru iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka ministrstvo razveljavi odločbo iz četrtega odstavka tega člena in izbriše pravno ali fizično osebo iz registra iz 226. člena tega zakona.

(11) V primeru iz 3. točke devetega odstavka tega člena ministrstvo na predlog pravne ali fizične osebe ali pristojnega inšpektorja razveljavi odločbo iz četrtega odstavka tega člena in izbriše pravno ali fizično osebo iz registra iz 226. člena tega zakona.

(12) V primeru iz 4. in 5. točke devetega odstavka tega člena ministrstvo na podlagi pravnomočne odločbe pristojnega inšpektorja razveljavi odločbo iz četrtega odstavka tega člena in izbriše pravno ali fizično osebo iz registra iz 226. člena tega zakona.

37. člen **(stranski proizvod)**

(1) Snov ali predmet, ki nastane pri proizvodnem procesu, katerega glavni namen ni proizvodnja te snovi ali predmeta, ne šteje za odpadek, temveč za stranski proizvod, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. nadaljnja uporaba snovi ali predmeta je zagotovljena in ne zgolj mogoča,
2. snov ali predmet se lahko neposredno uporabi brez kakršne koli nadaljnje obdelave, razen običajnih industrijskih postopkov,
3. snov ali predmet se proizvaja kot sestavni del proizvodnega procesa, in
4. snov ali predmet izpolnjuje zahteve, določene za njegovo uporabo s predpisi, ki urejajo proizvode, varstvo okolja in varovanje človekovega zdravja, nadaljnja uporaba te snovi ali predmeta pa ne bo škodljivo vplivala na okolje in človekovo zdravje.

(2) Za snovi ali predmete, za katere so z izvedbenim predpisom EU določena podrobna merila za enotno uporabo pogojev iz prejšnjega odstavka, so pogoji za stranski proizvod izpolnjeni, če so izpolnjene zahteve iz izvedbenega predpisa EU.

(3) Za specifične snovi ali predmete, za katere z izvedbenim predpisom EU ni določenih podrobnih meril za enotno uporabo pogojev iz prvega odstavka tega člena, taka podrobna merila lahko predpiše Vlada. V predpisu iz prejšnjega stavka Vlada določi tudi:

1. način izpolnjevanja predpisanih meril,
2. dokazila, s katerimi proizvajalci ostanka proizvodnje izkazujejo izpolnjevanje predpisanih meril,
3. postopek preverjanja izpolnjevanja predpisanih meril,
4. način vodenja dokumentacije o izpolnjevanju predpisanih meril, in
5. način vodenja in čas hrambe evidence o namenu in načinu uporabe stranskega proizvoda.

(4) Za snovi ali predmete, za katere so s predpisom iz prejšnjega odstavka določena podrobna merila za enotno uporabo pogojev iz prvega odstavka tega člena, so pogoji za stranski proizvod izpolnjeni, če so izpolnjene zahteve iz tega predpisa.

(5) Pred sprejetjem predpisa iz tretjega odstavka tega člena ministrstvo uradno obvesti Komisijo o predlogu tega predpisa po postopku notificiranja iz predpisa, ki ureja postopke notificiranja na področju standardov, tehničnih predpisov in postopkov za ugotavljanje skladnosti.

38. člen **(pogoji in merila za prenehanje statusa odpadka)**

(1) Odpadki prenehajo biti odpadki, ko so reciklirani ali drugače predelani in če so izpolnjeni ti pogoji:

1. predelano snov ali predmet je treba uporabiti za specifične namene,
2. za predelano snov ali predmet obstaja trg ali povpraševanje,
3. predelana snov ali predmet izpolnjuje tehnične zahteve za specifične namene ter zadosti predpisom in standardom, ki se uporabljajo za proizvode, in
4. uporaba predelane snovi ali predmeta ne bo škodljivo vplivala na zdravje ljudi in okolje.

(2) Za snovi ali predmete, za katere so z izvedbenim predpisom EU določena podrobna merila za enotno uporabo pogojev za prenehanje statusa odpadka iz prejšnjega odstavka, so ti pogoji izpolnjeni, če so izpolnjene zahteve iz izvedbenega predpisa EU.

(3) Za snovi ali predmete, za katere z izvedbenim predpisom EU ni določenih podrobnih meril za enotno uporabo pogojev za prenehanje statusa odpadka iz prvega odstavka tega člena, taka merila lahko predpiše Vlada ob upoštevanju vseh možnih škodljivih vplivov teh snovi ali predmetov na zdravje ljudi ali okolje. Merila iz prejšnjega stavka vključujejo:

1. dopustne vhodne odpadke za postopek recikliranja ali drug postopek predelave odpadkov,
2. obvezne metode in tehnike tehnološkega postopka recikliranja ali drugega postopka predelave odpadkov,
3. merila kakovosti za predelane snovi ali predmete v skladu z veljavnimi standardi za proizvode, vključno z mejnimi vrednostmi za onesnaževala, kadar je potrebno,
4. zahteve za sisteme upravljanja, da se dokaže skladnost s podrobnimi merili za prenehanje statusa odpadka, vključno z nadzorom kakovosti in notranjim spremljanjem ter akreditacijo, kadar je primerno,
5. zahteve za izjavo o skladnosti, in
6. dovoljene načine uporabe predelanih snovi ali predmetov.

(4) Za predelane snovi ali predmete, za katere so s predpisom Vlade iz prejšnjega odstavka določena podrobna merila za enotno uporabo pogojev za prenehanje statusa odpadka iz prvega odstavka tega člena, so ti pogoji izpolnjeni, če so izpolnjene zahteve iz tega predpisa.

(5) Če se predelane snovi ali predmeti uporabljajo v zunanjem okolju in so izpostavljeni atmosferskim vplivom ter imajo lastnosti izluževanja, merila iz tretjega odstavka tega člena vključujejo tudi dopustne vsebnosti onesnaževal v tej predelani snovi ali predmetu in v njegovih izlužkih.

(6) Pred sprejetjem predpisa iz tretjega odstavka tega člena ministrstvo uradno obvesti Komisijo o predlogu tega predpisa po postopku notificiranja iz predpisa, ki ureja postopke notificiranja na področju standardov, tehničnih predpisov in postopkov za ugotavljanje skladnosti.

39. člen

(pogoji za uporabo ali dajanje na trg snovi ali predmeta, ki je prenehal biti odpadek)

Fizična ali pravna oseba, ki:

1. prvič uporablja predelano snov ali predmet, ki je prenehal biti odpadek in ni bil dan na trg, ali
2. prvič da predelano snov ali predmet na trg po tem, ko je ta prenehal biti odpadek,

zagotovi, da ta snov ali predmet izpolnjuje zahteve iz predpisov, ki urejajo kemikalije, in predpisov, ki urejajo proizvode, pri čemer morajo biti pogoji iz prvega odstavka prejšnjega člena izpolnjeni prej, preden se za predelano snov ali predmet začnejo uporabljati predpisi o kemikalijah in proizvodih.

40. člen

(ocena odpadka)

(1) Oceno odpadka je treba zagotoviti pred odlaganjem odpadkov na odlagališču odpadkov in pred sežiganjem nevarnih odpadkov.

(2) Oceno odpadkov, vključno z vzorčenjem odpadkov, lahko izdelava samo oseba, ki ima pooblastilo ministrstva za izvajanje ocene odpadka.

(3) Oseba, ki namerava izdelovati ocene odpadka, mora za pridobitev pooblastila za izvajanje ocene odpadkov izpolnjevati naslednje pogoje:

1. je registrirana za opravljanje dejavnosti tehničnega svetovanja ali tehničnega preizkušanja in analiziranja,
2. razpolaga z opremo za izvajanje ocene odpadka,
3. je usposobljena za izvajanje ocene odpadka in sicer:

a) za izdelavo ocene odpadka pred odlaganjem odpadkov na odlagališču odpadkov mora imeti akreditacijo po SIST EN ISO/IEC 17025 za najmanj enega od organskih in enega od anorganskih parametrov onesnaženosti iz predpisa, ki ureja odlagališča odpadkov, in pogodbe o

sodelovanju z osebami, ki imajo akreditacijo po SIST EN ISO/IEC 17025 za del obsega parametrov, ki ga ne zagotavlja prosilec sam,

b) za izdelavo ocene odpadka pred sežiganjem nevarnih odpadkov mora imeti akreditacijo po SIST EN ISO/IEC 17020 za vsaj en odpadki s seznama odpadkov, akreditacijo po SIST EN ISO/IEC 17025 za najmanj enega od organskih in enega od anorganskih parametrov onesnaženosti iz predpisa, ki ureja sežiganje odpadkov, in pogodbe o sodelovanju z osebami, ki imajo akreditacijo po SIST EN ISO/IEC 17025 za del obsega parametrov, ki ga ne zagotavlja prosilec sam,

4. zoper njo ni začel stečajni postopek ali postopek prenehanja, in

5. v petih letih pred izdajo pooblastila ni bila pravnomočno obsojena zaradi gospodarskega kaznivega dejanja ali kaznivega dejanja zoper okolje, prostor in naravne dobrine.

(4) Vloga za pridobitev pooblastila iz drugega odstavka tega člena mora vsebovati:

a) ime in naslov oziroma firmo in sedež prosilca za pooblastilo,

b) podatek o registraciji za opravljanje dejavnosti tehničnega svetovanja ali tehničnega preizkušanja in analiziranja,

c) opredelitev vrste, področja in obsega pooblastila, ki ga prosilec želi pridobiti,

d) akreditacijsko listino za SIST EN ISO/IEC 17025 s prilogami, iz katerih je razviden obseg akreditacije, in pogodbe o sodelovanju, če celotnega obsega ne zagotavlja prosilec sam, in

e) akreditacijsko listino za SIST EN ISO/IEC 17020 s prilogami, iz katerih je razviden obseg akreditacije, če pridobiva pooblastilo za izdelovanje ocene nevarnega odpadka pred sežiganjem.

(5) Pooblastilo iz drugega odstavka tega člena se izda za nedoločen čas.

(6) V pooblastilu iz drugega odstavka tega člena ministrstvo določi zlasti:

1. obseg ocene odpadka, in

2. podizvajalca, če se ocena odpadka izvaja tudi s podizvajalcem in ta izpolnjuje predpisane pogoje.

(7) Ministrstvo lahko osebi iz drugega odstavka tega člena odvzame pooblastilo, če:

1. ne izpolnjuje več pogojev iz tretjega odstavka tega člena ali

2. ministrstvo ugotovi nepravilnosti pri izdelavi ocene nevarnih odpadkov ali interpretaciji rezultatov ocene.

(8) Za potrebe izdelave ocen odpadkov ministrstvo vodi seznam izdelovalcev ocen odpadkov, ki vsebuje podatke o:

1. imenu in sedežu osebe,

2. vrsti, področju in obsegu izdelave ocen nevarnih odpadkov, za katero ima pooblastilo.

(9) Vlada določi zavezance za zagotovitev ocene odpadka, veljavnost ocene odpadkov, izjeme glede zagotavljanja ocene odpadkov in čas hranjenja ocene odpadkov.

(10) Minister predpiše način izdelave in obseg ocene odpadka, način izvedbe kontrolne kemične analize ter vsebino obrazca ocene odpadka pred odlaganjem odpadkov na odlagališču odpadkov in obrazca ocene odpadka pred sežiganjem nevarnih odpadkov.

3.2 Sistem PRO

41. člen

(proizvajalčeva razširjena odgovornost)

(1) Proizvajalec proizvodov, za katere velja proizvajalčeva razširjena odgovornost (v nadaljnjem besedilu: proizvajalec), mora upoštevati vse prepovedi, zahteve in druga pravila ravnanja, da se zagotovi predpisano ravnanje z odpadki, ki nastanejo po uporabi takih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: odpadki iz proizvodov).

(2) Proizvajalec mora zagotoviti tudi možnost vračanja in prevzemanja rabljenih proizvodov, za katere velja PRO, kadar je to predpisano s predpisom iz 20. člena tega zakona.

(3) Odgovornost proizvajalca ne izključuje odgovornosti povzročitelja odpadkov ali njihovega imetnika kot povzročitelja obremenitve za ravnanje z odpadki iz proizvodov.

(4) Proizvajalec s sedežem v drugi državi, ki v Republiki Sloveniji na daljavo prodaja proizvode, za katere velja PRO, neposredno potrošnikom ali drugim končnim uporabnikom, mora določiti pooblaščenega zastopnika, ki je odgovoren za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca.

(5) Če proizvajalec iz prejšnjega odstavka ne določi pooblaščenega zastopnika, mora končni uporabnik s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je na daljavo kupil proizvode, za katere velja PRO, na svoje stroške zagotoviti predpisano ravnanje z odpadki iz teh proizvodov. Ta odstavek se ne uporablja za končnega uporabnika, ki je potrošnik.

(6) Proizvajalec s sedežem v drugi državi članici EU ali državi Evropskega gospodarskega prostora (v nadaljevanju: EGP), katerega proizvodi, za katere velja PRO, se tržijo na ozemlju Republike Slovenije, lahko prevzame obveznosti proizvajalca s sedežem v Republiki Sloveniji, tako da določi pooblaščenega zastopnika, ki je odgovoren za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca na ozemlju Republike Slovenije. V primeru iz prejšnjega stavka obveznosti proizvajalca s sedežem v Republiki Sloveniji prenehajo v obsegu, v katerem jih je prevzel pooblaščen zastopnik.

(7) Pooblaščen zastopnik iz četrtega ali šestega odstavka tega člena je gospodarska družba ali samostojni podjetnik posameznik s sedežem v Republiki Sloveniji. Proizvajalec s sedežem v drugi državi lahko s pisnim pooblastilom, ki je del pogodbe o prevzemu obveznosti, hkrati določi samo enega pooblaščenega zastopnika. Za pooblaščenega zastopnika se smiselno

uporabljajo določbe tega pododdelka, ki veljajo za proizvajalca, razen tretjega odstavka 42. člena, 51. in 52. člena tega zakona.

(8) Vlada predpiše skupna pravila za izvajanje sistema PRO, ki vključujejo podrobnejšo vsebino skupnega načrta iz tretjega odstavka 46. člena tega zakona, način dokazovanja izpolnjevanja pogojev iz četrtega odstavka 45. člena tega zakona, vsebino splošnega akta telesa in merila za izbiro oseb, ki bodo za organizacijo iz prvega odstavka 44. člena tega zakona izvajale zbiranje in postopke priprave odpadkov iz proizvodov za končno predelavo ali odstranjevanje v prihodnjem koledarskem letu iz enajstega odstavka 45. člena tega zakona in vsebino letnega poročila organizacije in način njenega poročanja iz petnajstega odstavka 47. člena tega zakona.

(9) Vlada, poleg proizvajalcev in proizvodov, za katere velja sistem PRO v skladu s predpisi EU o odpadni električni in elektronski opremi, o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih, o izrabljenih vozilih, o embalaži in odpadni embalaži, ter o zmanjšanju vpliva nekaterih plastičnih proizvodov na okolje, lahko predpiše, da sistem PRO velja tudi za druge vrste proizvodov, za katere velja PRO, in proizvajalce takih proizvodov, pri čemer se upoštevajo tehnična izvedljivost in ekonomska upravičenost sistema PRO, vplivi na okolje, družbo in na zdravje ljudi ter delovanje notranjega trga EU.

(10) Vlada v predpisu iz prejšnjega odstavka za proizvajalca s sedežem v Republiki Sloveniji, ki na daljavo prodaja proizvode, za katere velja PRO, neposredno potrošnikom ali drugim končnim uporabnikom v drugi državi članici EU ali državi EGP, v kateri nima sedeža, predpiše obveznost določitve pooblaščenega zastopnika v tej državi, kadar je to zahtevano s predpisom EU, ki ureja PRO za tak proizvod.

42. člen **(obveznosti proizvajalca)**

(1) Proizvajalec zagotavlja:

1. zbiranje odpadkov iz proizvodov na območju celotne Republike Slovenije, razen zbiranja od izvornih povzročiteljev odpadkov, kadar se to izvaja kot obvezna občinska gospodarska javna služba zbiranja komunalnih odpadkov;
2. obdelavo vseh zbranih odpadkov iz proizvodov;
3. doseganje okoljskih ciljev pri zagotavljanju ravnanja z odpadki iz proizvodov;
4. obveščanje javnosti in imetnikov odpadkov o načinu in pomenu preprečevanja nastajanja odpadkov iz proizvodov, ponovne uporabe in vračanja rabljenih proizvodov, za katere velja PRO, ločenega zbiranja odpadkov iz proizvodov in preprečevanja smetenja z njimi ter o okoljsko učinkovitem ravnanju z odpadki iz proizvodov;
5. informacije osebam, ki izvajajo obdelavo odpadkov, o proizvodih, za katere velja PRO, in načinih obdelave odpadkov iz teh proizvodov, kadar je to predpisano, ter
6. evidenco o proizvodih, za katere velja PRO, ki jih daje na trg v Republiki Sloveniji, in evidenco o zbranih in obdelanih odpadkih iz proizvodov ter posredovanje podatkov iz evidenc ministrstvu.

(2) Proizvajalec izpolnjuje obveznosti iz prvega odstavka tega člena skupaj z drugimi proizvajalci istovrstnih proizvodov, za katere velja PRO, tako da se pridruži skupnemu izvajanju aktivnosti in ukrepov za izpolnjevanje obveznosti v zvezi z odpadki iz takih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: skupno izpolnjevanje obveznosti), pri čemer je delež obveznosti posameznega proizvajalca v zvezi z odpadki iz proizvodov enak količniku med maso proizvodov, za katere velja PRO, ki jih je ta v določenem obdobju dal na trg v Republiki Sloveniji, in maso takih proizvodov, danih na trg v Republiki Sloveniji, zmanjšano za maso proizvodov, ki so jih dali na trg v Republiki Sloveniji proizvajalci iz četrtega odstavka tega člena.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko proizvajalec izpolnjuje obveznosti iz prvega odstavka tega člena samostojno, če daje na trg v Republiki Sloveniji proizvode, za katere velja PRO, ki niso namenjeni za uporabo v gospodinjstvih (v nadaljnjem besedilu: samostojno izpolnjevanje obveznosti).

(4) Proizvajalec lahko spremeni način izpolnjevanja obveznosti iz prejšnjih dveh odstavkov samo za posamezno koledarsko leto.

(5) Vlada v predpisu iz osmega odstavka 41. člena tega zakona predpiše:

1. okoljske cilje pri zagotavljanju ravnanja z odpadki iz proizvodov;
2. način in obseg izpolnjevanja obveznosti, povezanih z ravnanjem z odpadki iz proizvodov, vključno z obveznostmi in roki prevzema odpadkov iz proizvodov od izvajalcev občinskih javnih služb varstva okolja;
3. organizacijske in tehnične ukrepe, povezane z zbiranjem in obdelavo odpadkov iz proizvodov;
4. način, obseg in vsebino obveščanja javnosti, imetnikov odpadkov in oseb, ki izvajajo obdelavo odpadkov iz proizvodov;
5. evidence, podatke o proizvodih, za katere velja PRO, danih na trg v Republiki Sloveniji, podatke o zbranih in obdelanih odpadkih iz proizvodov in način poročanja teh podatkov ministrstvu ter
6. druge ukrepe, zahteve in pravila ravnanja za izpolnjevanje obveznosti iz prvega odstavka tega člena.

(6) Vlada lahko v predpisu iz prejšnjega odstavka predpiše različen način in obseg izpolnjevanja obveznosti iz prvega odstavka tega člena za različne skupine proizvodov znotraj istovrstnih proizvodov, za katere velja PRO.

(7) Vlada zaradi spodbujanja uporabe hierarhije ravnanja z odpadki iz prvega odstavka 30. člena tega zakona ali doseganja ciljev ločenega zbiranja odpadkov iz določene vrste proizvodov, za katere velja PRO, predpiše obveznost zbiranja odpadkov v obliki kavcijskega sistema. Vlada v predpisu iz prejšnjega stavka določi zlasti okoljske cilje pri zagotavljanju ravnanja z odpadki iz določene skupine proizvodov, za katere velja PRO, obveznosti in načine vključitve vseh deležnikov sistema PRO in obveznost prevzema odpadka iz proizvoda, za katerega kavcijski sistem velja, ter vrnitve kavcije potrošniku.

43. člen (stroški proizvajalca)

(1) Proizvajalec zagotavlja financiranje obveznosti iz prvega odstavka prejšnjega člena tako, da so pokriti stroški:

1. zbiranja odpadkov iz proizvodov;
2. prevoza in obdelave odpadkov iz proizvodov;
3. izpolnjevanja okoljskih ciljev pri zagotavljanju ravnanja z odpadki iz proizvodov v skladu s predpisi;
4. informiranja javnosti in obveščanja imetnikov odpadkov in, kadar je predpisano, dajanja informacij osebam, ki izvajajo obdelavo odpadkov, ter
5. zbiranja in posredovanja predpisanih podatkov ministrstvu.

(2) Proizvajalec zagotavlja financiranje zbiranja odpadkov iz proizvodov od izvirmih povzročiteljev odpadkov tudi, ko je zbiranje teh odpadkov določeno kot obvezna občinska gospodarska javna služba zbiranja komunalnih odpadkov.

(3) Proizvajalec določene vrste ali skupine proizvodov, za katere velja PRO, poleg stroškov iz prvega in drugega odstavka tega člena zagotavlja tudi financiranje določenih stroškov čiščenja okolja zaradi smetenja z odpadki iz te vrste ali skupine proizvodov, če je to določeno s predpisom iz devetega odstavka 41. člena tega zakona.

(4) Vsi proizvajalci istovrstnih proizvodov, za katere velja PRO, skupaj, so finančno odgovorni, da se zberejo in obdelajo vsi odpadki iz proizvodov, nastali v določenem obdobju na območju Republike Slovenije.

(5) V primeru skupnega izpolnjevanja obveznosti mora posamezen proizvajalec zagotoviti financiranje predpisanih obveznosti v deležu, ki je enak količniku med maso proizvodov, za katere velja PRO, ki jih je ta v določenem obdobju dal na trg v Republiki Sloveniji, in maso takih proizvodov, danih na trg v Republiki Sloveniji, zmanjšano za maso proizvodov, ki so jih dali na trg v Republiki Sloveniji proizvajalci, ki samostojno izpolnjujejo obveznosti, pri čemer se ob upoštevanju določb iz 3. točke tretjega odstavka 47. člena njegove odgovornosti uravnavajo.

(6) Proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje obveznosti, mora zagotoviti financiranje predpisanih obveznosti za odpadke iz tistih proizvodov, za katere velja PRO, ki jih daje na trg v Republiki Sloveniji.

(7) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko Vlada v predpisu iz devetega odstavka 41. člena tega zakona določi, da proizvajalec ne krije vseh stroškov, kadar to za določeno vrsto proizvodov, za katere velja PRO, določajo predpisi EU. V primeru iz prejšnjega stavka Vlada predpiše, katere stroške krije proizvajalec.

(8) Ne glede na prvi, drugi in četrti odstavek tega člena lahko Vlada v predpisu iz devetega odstavka 41. člena tega zakona določi, da proizvajalec, ki daje na trg manjše količine

določene vrste ali skupine proizvodov, ne krije stroškov iz prvega in drugega odstavka tega člena, kadar to za določeno vrsto ali skupino proizvodov, za katere velja PRO, določajo predpisi EU.

(9) Vlada v predpisu iz devetega odstavka 41. člena tega zakona predpiše vrste in skupine proizvodov, za katere velja tretji odstavek tega člena, kadar to določajo predpisi EU. V primeru iz prejšnjega stavka Vlada predpiše tudi aktivnosti čiščenja okolja, potrebno infrastrukturo in površine, katerih čiščenje financira proizvajalec, ter s tem povezane stroške.

(10) Vlada lahko predpiše, da mora proizvajalec zaradi izpolnjevanja obveznosti iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 42. člena tega zakona zagotoviti finančno jamstvo v skladu s 237. členom tega zakona.

44. člen (skupno izpolnjevanje obveznosti)

(1) Proizvajalci iz prvega odstavka 42. člena tega zakona, ki ne zagotavljajo samostojnega izpolnjevanja obveznosti iz tretjega odstavka 42. člena tega zakona, morajo zagotavljati skupno izpolnjevanje obveznosti. Skupno izpolnjevanje obveznosti za proizvajalce istovrstnih proizvodov, za katere velja PRO, izvaja organizacija za skupno izpolnjevanje PRO za odpadke iz takih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: organizacija). Organizacija izvaja skupno izpolnjevanje obveznosti za proizvajalce ki jo ustanovijo, in za proizvajalce, ki se pridružijo že ustanovljeni organizaciji. Proizvajalci iz prejšnjega stavka so pri izpolnjevanju obveznosti enakopravni, ne glede na to, ali so organizacijo ustanovili ali se pridružili že ustanovljeni organizaciji.

(2) Skupno izpolnjevanje obveznosti za proizvajalce istovrstnih proizvodov, za katere velja PRO, izvaja samo ena organizacija.

(3) Proizvajalec iz prvega odstavka tega člena z organizacijo sklene pogodbo v pisni obliki, s katero jo pooblasti za izpolnjevanje svojih obveznosti iz prvega odstavka 42. člena tega zakona.

(4) Proizvajalec iz prvega odstavka tega člena mora najkasneje v 15 delovnih dneh od vpisa v register iz 55. člena tega zakona od organizacije zahtevati sklenitev pogodbe iz tretjega odstavka tega člena. Ne glede na prejšnji stavek mora proizvajalec iz prvega odstavka tega člena, ki organizacijo ustanovi, skleniti pogodbo iz tretjega odstavka tega člena najkasneje v 15 delovnih dneh od pridobitve dovoljenja za skupno izpolnjevanje obveznosti iz 48. člena tega zakona.

(5) Proizvajalec, ki je z organizacijo sklenil pogodbo iz tretjega odstavka tega člena, je za delež iz drugega odstavka 42. člena tega zakona subsidiarno finančno odgovoren, če organizacija ne izpolni njegovih obveznosti iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 42. člena tega zakona.

(6) Obveznosti proizvajalca do organizacije so:

1. plačevanje stroškov iz prejšnjega člena;
2. zagotavljanje točnih, pravih in popolnih podatkov o količini proizvodov, za katere velja PRO, ki jih daje na trg v Republiki Sloveniji, ter drugih podatkov, pomembnih za izpolnjevanje njegovih obveznosti;

3. zagotavljanje informacij o spremembah vrste, sestave ali lastnosti proizvodov, za katere velja PRO, ki lahko vplivajo na skupno izpolnjevanje obveznosti;
4. na njeno zahtevo omogočiti vpogled v dokumentacijo, potrebno za ugotavljanje točnosti, pravilnosti in popolnosti podatkov ter informacij iz 2. in 3. točke tega odstavka.

(7) Proizvajalec ima pravico do vpogleda v vso dokumentacijo organizacije, ki se nanaša na izpolnjevanje njegovih obveznosti, pri čemer organizacijo vežejo pravila o varovanju poslovnih skrivnosti proizvajalcev, vključenih v organizacijo zaradi skupnega izpolnjevanja obveznosti.

(8) Način izvrševanja pravic in obveznosti proizvajalca iz prejšnjih dveh odstavkov se uredi v pogodbi iz tretjega odstavka tega člena.

(9) Proizvajalec, za katerega velja sistem PRO v skladu s predpisom EU o embalaži in odpadni embalaži, si lahko med osebami, ki za organizacijo zbirajo ali obdelujejo odpadke iz proizvodov, za katere velja PRO, in ne nastajajo v gospodinjstvih, sam izbere osebo, ki bo zanj izvajala dejavnost zbiranja ali obdelave odpadkov iz proizvodov v posameznem koledarskem letu.

(10) Vlada lahko proizvajalcem, ki so mala ali srednja podjetja in dajejo na trg v Republiki Sloveniji manjšo količino proizvodov, za katere velja PRO, predpiše, kdaj proizvajalec za posamezno vrsto proizvodov, za katere velja PRO, namesto podatkov iz 2. točke šestega odstavka tega člena sporoči ocenjeno količino teh proizvodov, ki jih daje na trg v Republiki Sloveniji.

45. člen (organizacija)

(1) Organizacija je pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ustanovljena z namenom, da za proizvajalce istovrstnih proizvodov, za katere velja PRO in ki morajo zagotavljati skupno izpolnjevanje obveznosti skladno s prvim odstavkom prejšnjega člena, izvaja skupno izpolnjevanje obveznosti kot nepridobitno dejavnost, tako da prihodki ne presegajo dejanskih stroškov za skupno izpolnjevanje obveznosti v skladu s tem zakonom.

(2) Vlada lahko zaradi tehničnih ali ekonomskih razlogov pri zbiranju ali obdelavi odpadkov iz proizvodov s predpisom določi, da lahko organizacija izvaja skupno izpolnjevanje obveznosti samo za proizvajalce določene skupine istovrstnih proizvodov.

(3) Organizacija ne sme opravljati nobene dejavnosti, ki ni povezana z namenom iz prvega odstavka tega člena.

(4) Organizacijo ustanovijo in imajo v lasti poslovne deleže proizvajalci določenih istovrstnih proizvodov, za katere velja PRO, ki skupaj dajo na trg najmanj 51 odstotkov celotne količine teh proizvodov, pri čemer lastniški poslovni delež posameznega proizvajalca v organizaciji ne sme presegati 25 odstotkov. Način dokazovanja izpolnjevanja pogoja iz prejšnjega stavka določi Vlada v predpisu iz osmega odstavka 41. člena tega zakona.

(5) Organizacija, ki zagotavlja skupno izpolnjevanje obveznosti, in proizvajalec, ki je lastnik poslovnega deleža organizacije, ne smeta biti oseba, ki izvaja zbiranje ali obdelavo

odpadkov iz proizvodov, ki so predmet skupnega izpolnjevanja obveznosti v tej organizaciji, razen če predpis iz osmega odstavka 41. člena tega zakona določa, da se kot proizvajalec šteje tudi oseba, ki odpadke iz proizvodov, za katere velja PRO, pripravi za ponovno uporabo in jih drugič daje trg, ali oseba, ki odpadke iz proizvodov, za katere velja PRO, reciklira v predelano snov ali predmet, ki je proizvod, za katerega velja PRO, vendar ima predelana snov ali predmet drug namen uporabe kot izvorni proizvod, za katerega velja PRO.

(6) Organizacija in proizvajalec, proizvajalec, ki je lastnik poslovnega deleža organizacije, ne smeta biti:

1. neposredno ali posredno kapitalsko povezana z osebo, ki izvaja zbiranje ali obdelavo odpadkov iz proizvodov, ki so predmet skupnega izpolnjevanja obveznosti v tej organizaciji, in ne smeta imeti v njej upravljaljskih ali nadzorstvenih pravic;
2. kapitalsko ali sorodstveno povezana z osebo, ki ima ali nadzira glasovalne pravice v organu upravljanja ali organu nadzora ali zastopa osebe iz prejšnje točke.

(7) Za sorodstveno povezavo iz 2. točke prejšnjega odstavka se šteje krvno sorodstvo v ravni vrsti ali v stranski vrsti do vštetega četrtega kolena, pravno priznane oblike partnerske zveze ter svaštvo do vštetega drugega kolena, čeprav je zakonska ali zunajzakonska skupnost prenehala ali če je lastnik poslovnega deleža skrbnik ali v razmerju rejništva z osebo, ki ima ali nadzira glasovalne pravice v organu upravljanja ali organu nadzora ali zastopa osebe iz 1. točke prejšnjega odstavka.

(8) Nadzor glasovalnih pravic iz 2. točke šestega odstavka tega člena pomeni pravice, pogodbe ali druga sredstva, ki vsako zase ali skupaj ob upoštevanju ustreznih dejanskih ali pravnih okoliščin lastniku poslovnega deleža omogočajo izvajanje odločilnega vpliva na osebo, ki ima ali nadzira glasovalne pravice v organu upravljanja ali organu nadzora ali zastopa osebe iz 1. točke šestega odstavka tega člena.

(9) Omejitve iz petega in šestega odstavka tega člena veljajo tudi za člana poslovodnega organa organizacije, njenega nadzornega organa ali zastopnika.

(10) Organizacija mora imeti kot nadzorni organ vzpostavljeno telo za sistem PRO, ki ga sestavljajo trije predstavniki proizvajalcev, lastnikov poslovnega deleža organizacije in trije predstavniki proizvajalcev, ki se pridružijo že ustanovljeni organizaciji ter predstavnik ministrstva, pristojnega za okolje. Predstavniki proizvajalcev, ki ustanovijo organizacijo in predstavniki proizvajalcev, ki se pridružijo že ustanovljeni organizaciji, so enakopravni in imajo enakovredne odločevalske pravice. Postopek imenovanja posameznih predstavnikov proizvajalcev iz prejšnjega stavka v telo iz tega odstavka in trajanje opravljanja njihove funkcije za sistem PRO določi Vlada s predpisom iz osmega odstavka 41. člena tega zakona.

(11) Telo iz prejšnjega odstavka:

1. se redno seznanja z izvajanjem skupnega izpolnjevanja obveznosti, ki ga izvaja organizacija,
2. potrjuje višino finančnega prispevka na prodajno enoto ali tono proizvoda, za katerega velja PRO, danega na trg v Republiki Sloveniji, ki ga mora plačati proizvajalec,
3. potrjuje načrtovane in dosežene okoljske cilje organizacije pri zagotavljanju ravnanja z odpadki iz proizvodov,

4. sprejme splošni akt, ki opredeljuje standarde ravnanja z odpadki iz proizvodov, za katere velja PRO, ki jih morajo, poleg zahtev iz predpisa iz petega odstavka 31. člena tega zakona in predpisa iz osmega odstavka 41. člena tega zakona, obvezno upoštevati osebe, ki za organizacijo zbirajo ali obdelujejo odpadke iz proizvodov, za katere velja PRO,
5. izvede ali organizira izvedbo vpogledov v dokumentacijo iz 4. točke šestega odstavka prejšnjega člena in skladno z enajstim odstavkom 47. člena tega zakona ogleda lokacij zbiranja ali obdelave odpadkov na lokacijah oseb, ki za organizacijo zbirajo ali obdelujejo odpadke iz proizvodov, za katere velja PRO, ter ovrednoti njihove ugotovitve v skladu s kriteriji iz predpisa iz osmega odstavka 38. člena tega zakona, in
6. potrjuje vsebino javnega poziva iz šestega odstavka 47. člena tega zakona in na podlagi meril, ki jih predpiše Vlada v prepisu iz osmega odstavka 41. člena tega zakona, in ugotovitev vpogledov v dokumentacijo in ogledov lokacij zbiranja ali obdelave odpadkov iz prejšnje točke, na nediskriminatoren način določi osebe, ki bodo za organizacijo iz prvega odstavka 44. člena tega zakona izvajale zbiranje in postopke priprave odpadkov iz proizvodov za končno predelavo ali odstranjevanje v prihodnjem koledarskem letu.

(12) Ne glede na 1. točko šestega odstavka tega člena lahko Vlada zaradi zagotavljanja ustreznega ravnanja z odpadki ali ekonomske vzdržnosti sistema PRO v predpisu iz devetega odstavka 41. člena tega zakona določi, da za proizvajalca, ki je lastnik poslovnega deleža organizacije, ali za organizacijo, kadar se v okviru ravnanja z odpadki iz ene vrste proizvodov, za katere velja PRO, neposredno zagotavljajo surovine za proizvodnjo izključno te vrste proizvodov, ne veljajo omejitve glede kapitalskih povezav z osebo, ki izvaja zbiranje ali obdelavo odpadkov iz določenih proizvodov, ki so predmet skupnega izpolnjevanja obveznosti v tej organizaciji.

46. člen **(obveznosti organizacije)**

(1) Organizacija zagotavlja skupno izpolnjevanje obveznosti v skladu s prvim in drugim odstavkom 42. člena tega zakona na stroškovno učinkovit način. Organizacija zagotavlja izpolnjevanje obveznosti iz prejšnjega stavka za ravnanje z vsemi odpadki iz proizvodov, ki v določenem obdobju nastanejo na celotnem območju Republike Slovenije. Organizacija zagotavlja, da se zbiranje in obdelava odpadkov iz proizvodov izvajata tako, da skozi vse leto ne prihaja do zastojev.

(2) Organizacija vodi in sproti posodablja seznam proizvajalcev, za katere zagotavlja skupno izpolnjevanje obveznosti.

(3) Organizacija ima načrt za skupno izpolnjevanje obveznosti (v nadaljnjem besedilu: skupni načrt), v katerem opredeli aktivnosti in ukrepe za izpolnitev obveznosti iz prvega odstavka tega člena.

(4) Organizacija mora imeti finančni načrt, iz katerega je razvidno, da ima na voljo zadostna finančna sredstva za kritje stroškov izvajanja skupnega načrta.

(5) Organizacija spremeni skupni načrt ob spremembah:

1. načina ali obsega zbiranja odpadkov iz proizvodov ali zbiralnih mest;

2. načina ali obsega obdelave zbranih odpadkov iz proizvodov ali
3. oseb, ki za organizacijo zbirajo ali obdelujejo odpadke iz proizvodov.

(6) Organizacija zagotavlja sledljivost sprememb skupnega načrta, vsako spremembo skupnega načrta pa mora predložiti ministrstvu. Organizacija najmanj enkrat letno uskladi skupni načrt.

(7) Če ministrstvo ugotovi, da s predloženo spremembo skupnega načrta ne bo zagotovljeno skupno izpolnjevanje obveznosti v skladu s tem zakonom ali da vsebina spremenjenega skupnega načrta ni skladna s predpisanimi zahtevami, organizacijo o tem pisno obvesti ter jo pozove, naj odpravi ugotovljene neskladnosti in informacije o tem v določenem roku pošlje ministrstvu.

(8) Organizacija zagotavlja izvajanje aktivnosti in ukrepov za izpolnjevanje obveznosti iz prvega odstavka tega člena v skladu s skupnim načrtom iz četrtega odstavka tega člena. Pristojni inšpektor vsaj enkrat letno preveri skladnost izvajanja aktivnosti in ukrepov organizacije s skupnim načrtom in določbami tega člena.

(9) Če organizacija ne sprejme vseh proizvajalcev iz prvega odstavka 44. člena tega zakona, je dolžna na svoj račun zagotoviti skupno izpolnjevanje obveznosti iz prvega odstavka 42. člena tega zakona tudi za te proizvajalce.

(10) Vlada v predpisu iz osmega odstavka 41. člena tega zakona predpiše vsebino skupnega načrta.

(11) Kadar je v skladu s sedmim odstavkom 42. člena tega zakona predpisana obveznost zbiranja odpadkov iz proizvodov, za katere velja PRO, v obliki kavcijskega sistema, organizacija vzpostavi in vodi kavcijski sistem, ki zagotavlja njegovo delovanje ob vključitvi oseb, ki niso proizvajalci in ki zagotavljajo dostopnost teh proizvodov na trgu Republike Slovenije, na nediskriminatoren in transparenten način ter sorazmerno glede na njihove obveznosti.

47. člen **(delovanje organizacije)**

(1) Organizacija mora skleniti pogodbo iz tretjega odstavka 44. člena tega zakona z vsakim proizvajalcem iz prvega odstavka 44. člena tega zakona najkasneje v roku 30 dni od prejema zahteve za sklenitev pogodbe iz četrtega odstavka 44. člena tega zakona.

(2) Kadar je za proizvajalce v skladu z desetim odstavkom 43. člena tega zakona predpisano finančno jamstvo, ga mora za proizvajalce iz prvega odstavka 44. člena tega zakona zagotoviti organizacija in ga predložiti ministrstvu. Prvič ga mora ministrstvu predložiti v treh mesecih od dneva izdaje dovoljenja iz 48. člena tega zakona.

(3) Organizacija proizvajalcem iz prvega odstavka 44. člena tega zakona zaračunava stroške iz prvega do tretjega odstavka 43. člena tega zakona ob upoštevanju določb iz petega odstavka 43. člena tega zakona tako, da:

1. upošteva dejanske stroške zagotavljanja izpolnjevanja njihovih obveznosti;

2. upošteva prihodke iz ponovne uporabe proizvodov, za katere velja PRO, ali iz prodaje odpadnih materialov za sekundarne surovine in iz nevrnjenih kavcij, in
3. pri zaračunavanju stroškov za vrste ali skupine proizvodov, za katere velja PRO, kolikor je mogoče upošteva njihovo trajnost, popravljivost, ponovno uporabljivost in reciklabilnost ter vsebnost nevarnih snovi v njih in sicer na podlagi pristopa življenjskega cikla, v skladu z zahtevami iz predpisov EU, ki urejajo sistem PRO, ter, kadar so na voljo, na podlagi smernic Evropske komisije o uravnavanju finančnih prispevkov posameznega proizvajalca proizvoda za uskladitev z njegovimi obveznostmi razširjene odgovornosti proizvajalca, ki določajo harmonizirana merila za zagotovitev nemotenega delovanja notranjega trga.

(4) Organizacija ima zaradi preglednosti notranji akt o načinu zaračunavanja stroškov iz prejšnjega odstavka, ki mora biti dostopen vsem proizvajalcem iz prvega odstavka 44. člena tega zakona.

(5) Organizacija lahko premoženje, presežke prihodkov nad odhodki in dobiček uporabi le za izvajanje aktivnosti in ukrepov za skupno izpolnjevanje obveznosti.

(6) Organizacija mora na podlagi javnega poziva, ki ga objavi na svoji spletni strani pred koncem vsakega tekočega koledarskega leta za prihodnje koledarsko leto, na nediskriminatoren način in pod enakimi pogoji skleniti pogodbo o izvajanju zbiranja in postopkov priprave odpadkov iz proizvodov za končno predelavo ali odstranjevanje z vsako osebo, ki se prijavi na javni poziv in izpolnjuje pogoje iz javnega poziva. Pri izboru oseb, ki zanjo izvajajo postopke priprave odpadkov iz proizvodov za končno predelavo ali odstranjevanje, mora zagotoviti, da se ti prednostno izvedejo v Republiki Sloveniji.

(7) Organizacija mora imeti vzpostavljen nadzor nad svojim finančnim poslovanjem in kakovostjo podatkov v skladu s 53. in 54. členom tega zakona.

(8) Organizacija mora na svoji spletni strani javno objavljati informacije o:

1. lastnikov poslovnega deleža organizacije,
2. seznamu proizvajalcev iz prvega odstavka 44. člena tega zakona,
3. finančnem prispevku na prodajno enoto ali tono proizvoda, za katerega velja PRO, danega na trg v Republiki Sloveniji, ki ga mora plačati proizvajalec iz prejšnje točke,
4. postopkih izbora oseb, ki za organizacijo izvajajo zbiranje in obdelavo odpadkov iz proizvodov,
5. oseb, ki zanjo izvajajo postopke priprave odpadkov iz proizvodov za končno predelavo ali odstranjevanje za posamezno koledarsko leto, ter
6. doseganju predpisanih okoljskih ciljev pri zagotavljanju ravnanja z odpadki iz proizvodov.

(9) Organizacija mora:

1. redno preverjati točnost, pravilnost in popolnost podatkov iz 6. točke prvega odstavka 42. člena tega zakona, ki ji jih posreduje proizvajalec iz prvega odstavka 44. člena tega zakona;

2. vsaj enkrat letno obveščati proizvajalce o izvajanju aktivnosti in ukrepov ter obsegu izpolnitve njihovih obveznosti v preteklem koledarskem letu;
3. proizvajalce nemudoma obvestiti o inšpekcijskih ukrepih, izrečenih organizaciji, in o začetku postopka odvzema dovoljenja;
4. ministrstvu in pristojni inšpekciji na zahtevo omogočiti vpogled v seznam proizvajalcev iz prvega odstavka 44. člena tega zakona in v dokumentacijo, iz katere je razvidna verodostojnost podatkov o proizvajalcih in proizvodih, za katere velja PRO, ki jih dajejo ti proizvajalci na trg v Republiki Sloveniji, ter o zbranih in obdelanih odpadkih iz proizvodov.

(10) Organizacija mora letno pregledati dokumentacijo, s katero proizvajalec iz prvega odstavka 44. člena tega zakona izkazuje točnost, pravilnost in popolnost podatkov iz 2. in 3. točke šestega odstavka 44. člena tega zakona pri najmanj 10 odstotkih proizvajalcev.

(11) Organizacija mora zagotavljati sledljivost podatkov o obdelavi odpadkov iz proizvodov do njihove končne obdelave. V ta namen od oseb, ki zanje v skladu s skupnim načrtom za posamezno koledarsko leto zbirajo ali obdelujejo odpadke iz proizvodov, zahteva vpogled v dokumentacijo, ki dokazuje točnost, pravilnost in popolnost podatkov o količinah zbranih ali obdelanih odpadkov iz proizvodov, ter doseganje predpisanih okoljskih ciljev v posameznem koledarskem letu, te osebe pa ji morajo omogočiti vpogled v dokumentacijo. Organizacija mora letno izvesti najmanj deset ogledov izvajanja zbiranja ali obdelave odpadkov na lokacijah oseb, ki za organizacijo zbirajo ali obdelujejo odpadke iz proizvodov, te osebe pa ji morajo omogočiti ogled lokacije ter izvajanja dejavnosti. Organizacija ugotovitve vpogleda v dokumentacijo in ogleda izvajanja zbiranja ali obdelave odpadkov na lokacijah oseb iz tega odstavka ovrednoti v skladu s kriteriji iz predpisa iz osmega odstavka 41. člena tega zakona.

(12) Organizacija mora ministrstvu enkrat letno poslati poročilo o izvajanju aktivnosti in ukrepov za izpolnjevanje obveznosti iz prvega odstavka prejšnjega člena za preteklo koledarsko leto (v nadaljnjem besedilu: letno poročilo organizacije). Letnemu poročilu organizacije mora biti priloženo revizorjevo poročilo iz 53. člena tega zakona, skupaj z revidiranimi računovodskimi izkazi.

(13) Organizacija mora trajno hraniti:

1. pogodbe z osebami, ki v posameznem koledarskem letu izvajajo zbiranje, in osebami, ki v posameznem koledarskem letu izvajajo postopke priprave odpadkov iz proizvodov za končno predelavo ali odstranjevanje, ter
2. dovoljenja ali druge akte oseb iz drugih držav, na podlagi katerih te osebe izvajajo postopke priprave odpadkov iz proizvodov za končno predelavo ali odstranjevanje.

(14) Vlada lahko predpiše podrobnejša merila za zaračunavanje stroškov za posamezne proizvode ali skupine proizvodov, za katere velja PRO, glede na njihovo trajnost, popravljivost, ponovno uporabljivost in reciklabilnost ter vsebnost nevarnih snovi v njem.

(15) Vlada v predpisu iz osmega odstavka 41. člena tega zakona predpiše vsebino letnega poročila organizacije in način njenega poročanja.

48. člen
(dovoljenje za skupno izpolnjevanje obveznosti)

(1) Organizacija mora za izvajanje skupnega izpolnjevanja obveznosti imeti dovoljenje za skupno izpolnjevanje obveznosti.

(2) Vloga za dovoljenje za skupno izpolnjevanje obveznosti mora vsebovati podatke o organizaciji, vrsti in skupini proizvodov, za katere velja PRO, odpadkih iz proizvodov, za katere bo zagotavljala skupno izpolnjevanje obveznosti, podatke iz četrtega odstavka 45. člena tega zakona in o finančnem jamstvu, kadar je to predpisano. Vlogi mora vlagatelj predložiti naslednje priloge:

1. ustanovni akt organizacije in druga dokazila, da so izpolnjeni pogoji iz 45. člena tega zakona;
2. seznam proizvajalcev iz prvega odstavka 44. člena tega zakona;
3. skupni načrt;
4. pogodbe z osebami, ki bodo izvajale zbiranje, in osebami, ki bodo izvajale postopke priprave odpadkov iz proizvodov za pripravo odpadkov za ponovno uporabo ali za končno predelavo ali odstranjevanje, pri čemer te osebe ne smejo biti osebe iz petega odstavka 45. člena tega zakona, veljavnost pogodb pa mora biti manj kot dve leti, tako da je izpolnjena zahteva iz šestega odstavka 47. člena tega zakona;
5. dovoljenja ali druge akte oseb iz drugih držav, na podlagi katerih te osebe izvajajo postopke priprave odpadkov iz proizvodov za končno predelavo ali odstranjevanje, in
6. oceno predvidenih letnih stroškov izvajanja skupnega načrta in finančni načrt, iz katerega je razvidno, da bo imela organizacija na voljo zadostna finančna sredstva za kritje teh stroškov.

(3) Ministrstvo izda organizaciji dovoljenje za skupno izpolnjevanje obveznosti, če ugotovi, da:

1. so izpolnjeni pogoji iz 45. člena tega zakona;
2. je skupni načrt izdelan v skladu s predpisom iz osmega odstavka 41. člena tega zakona in iz njega izhaja, da bo zagotovljeno skupno izpolnjevanje obveznosti v skladu s tem zakonom;
3. imajo osebe, ki izvajajo zbiranje, odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti zbiranja odpadkov ali okoljevarstveno dovoljenje v skladu s tem zakonom, in osebe, ki izvajajo postopke priprave odpadkov iz proizvodov za končno predelavo ali odstranjevanje, okoljevarstveno dovoljenje v skladu s tem zakonom, izvajalci tovrstne obdelave v drugi državi pa ustrezno dovoljenje ali drugi akt te države, in
4. je iz finančnega načrta razvidno, da ima organizacija na voljo zadostna finančna sredstva za kritje stroškov izvajanja skupnega načrta.

(4) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka v primeru, ko proizvajalci, ki ustanovijo organizacijo, ki vloži vlogo, skupaj ne dajejo na trg najmanj 51 odstotkov celotne količine istovrstnih proizvodov, ministrstvo izda dovoljenje organizaciji, katere ustanovitelji skupaj dajejo na trg največji delež celotne količine istovrstnih proizvodov in izpolnjujejo pogoje iz prejšnjega odstavka.

(5) Dovoljenje za skupno izpolnjevanje obveznosti se izda za nedoločeno obdobje od njegove pravnomočnosti. V dovoljenju se določi:

1. vrste in skupine proizvodov, za katere velja PRO, ki jih proizvajalci iz prvega odstavka 44. člena tega zakona dajejo na trg v Republiki Sloveniji,
2. obveznost doseganja predpisanih okoljskih ciljev pri zagotavljanju ravnanja z odpadki iz proizvodov v posameznem koledarskem letu, in
3. odpadke iz proizvodov, za katere organizacija zagotavlja izvajanje skupnega izpolnjevanja obveznosti.

(6) Ministrstvo objavi dovoljenje za skupno izpolnjevanje obveznosti na osrednjem spletnem mestu državne uprave. Ministrstvo dovoljenje iz prejšnjega stavka pošlje pristojni inšpekciji, skupaj s skupnim načrtom, na podlagi katerega je bilo izdano.

(7) Ministrstvo vsakih pet let po uradni dolžnosti preverja izpolnjevanje pogojev iz tretjega odstavka tega člena.

49. člen

(sprememba dovoljenja za skupno izpolnjevanje obveznosti)

(1) Ministrstvo spremeni dovoljenje za skupno izpolnjevanje obveznosti po uradni dolžnosti, če to zahtevajo spremembe predpisov s področja varstva okolja, ki urejajo sistem PRO.

(2) Organizacija mora zaradi spremembe firme ali sedeža vložiti vlogo za spremembo dovoljenja za skupno izpolnjevanje obveznosti. Vloga mora vsebovati stare in spremenjene podatke o organizaciji, ministrstvo pa v 20 dneh od vložitve vloge odloči o spremembi dovoljenja.

50. člen

(odvzem dovoljenja za skupno izpolnjevanje obveznosti)

(1) Če ministrstvo po uradni dolžnosti ugotovi, da organizacija po pridobitvi dovoljenja za skupno izpolnjevanje obveznosti iz 48. člena tega zakona ne izpolnjuje več pogojev iz petega in šestega odstavka 45. člena tega zakona, ministrstvo pozove proizvajalce, da najkasneje v dveh mesecih uskladijo organizacijo z določbami petega in šestega odstavka 45. člena tega zakona.

(2) Če proizvajalci najkasneje v dveh mesecih po prejemu poziva iz prejšnjega odstavka ministrstvu ne izkažejo uskladitve organizacije s pogoji iz petega in šestega odstavka

45. člena tega zakona, ministrstvo z odločbo odvzame dovoljenje za skupno izpolnjevanje obveznosti ter določi, da dovoljenje za skupno izpolnjevanje obveznosti preneha veljati v 120 dneh po pravnomočnosti odločbe.

(3) Proizvajalci morajo po prejemu odločbe iz prejšnjega odstavka do roka iz prejšnjega odstavka ustanoviti novo organizacijo in zanjo pridobiti novo dovoljenje za skupno izpolnjevanje obveznosti ali pridobiti dovoljenje za samostojno izpolnjevanje obveznosti, če izpolnjujejo pogoje iz tretjega odstavka 42. člena tega zakona.

(4) Rok, v katerem ministrstvo odloči o izdaji novega dovoljenja za skupno izpolnjevanje obveznosti iz prejšnjega odstavka, je tri mesece.

(5) Ministrstvo pošlje odločbo o odvzemu dovoljenja tudi pristojni inšpekciji.

(6) Zoper odločbo iz tretjega odstavka tega člena ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.

51. člen (samostojno izpolnjevanje obveznosti)

(1) Proizvajalec iz tretjega odstavka 42. člena tega zakona zagotavlja samostojno izpolnjevanje obveznosti iz prvega odstavka 42. člena tega zakona za ravnanje z vsemi odpadki iz proizvodov, ki jih da na trg v Republiki Sloveniji v določenem obdobju in nastanejo na celotnem območju Republike Slovenije. Proizvajalec iz prejšnjega stavka mora imeti načrt za samostojno izpolnjevanje obveznosti (v nadaljnjem besedilu: načrt), v katerem opredeli aktivnosti in ukrepe za izpolnitev obveznosti iz prvega odstavka 42. člena tega zakona.

(2) Za pripravo načrta se smiselno uporabljajo določbe tretjega odstavka 46. člena tega zakona, za njegovo spremembo pa določbe petega do sedmega odstavka 46. člena tega zakona.

(3) Proizvajalec iz prvega odstavka tega člena mora zaradi izpolnjevanja svojih obveznosti zagotoviti finančno jamstvo, kadar je to predpisano v skladu z desetim odstavkom 43. člena tega zakona. Prvič ga mora ministrstvu predložiti v treh mesecih od dneva izdaje dovoljenja iz 52. člena tega zakona.

(4) Proizvajalec iz tretjega odstavka 42. člena tega zakona mora imeti vzpostavljen nadzor nad svojim finančnim poslovanjem in kakovostjo podatkov v skladu z 53. in 54. členom tega zakona.

(5) Proizvajalec iz tretjega odstavka 42. člena tega zakona mora zagotavljati sledljivost podatkov o obdelavi odpadkov iz proizvodov do njihove končne obdelave. V ta namen od oseb, ki zanj v skladu z načrtom za posamezno koledarsko leto zbirajo ali obdelujejo odpadke iz proizvodov, zahteva vpogled v dokumentacijo, ki dokazuje točnost, pravilnost in popolnost podatkov o količinah zbranih ali obdelanih odpadkov iz proizvodov, ter doseganje predpisanih okoljskih ciljev v posameznem koledarskem letu, te osebe pa ji morajo omogočiti vpogled v dokumentacijo. Proizvajalec iz prejšnjega stavka mora letno izvesti najmanj dva oglada izvajanja zbiranja ali obdelave odpadkov na lokacijah oseb, ki zanj zbirajo ali obdelujejo odpadke iz proizvodov, te osebe pa mu morajo omogočiti ogled lokacije ter izvajanja dejavnosti. Proizvajalec iz tega odstavka ugotovitve vpogleda v dokumentacijo in oglada izvajanja zbiranja ali obdelave

odpadkov na lokacijah oseb iz tega odstavka ovrednoti v skladu s kriteriji iz predpisa iz osmega odstavka 41. člena tega zakona.

(6) Proizvajalec iz tretjega odstavka 42. člena tega zakona mora ministrstvu na zahtevo omogočiti vpogled v dokumente, ki dokazujejo točnost, pravilnost in popolnost podatkov o količinah proizvodov, za katere velja PRO, danih na trg v Republiki Sloveniji, ter o količinah zbranih in obdelanih odpadkov iz proizvodov.

(7) Proizvajalec iz tretjega odstavka 42. člena tega zakona mora na svojih spletnih straneh javno objavljati informacije o doseganju predpisanih okoljskih ciljev pri zagotavljanju ravnanja z odpadki iz proizvodov.

(8) Proizvajalec iz tretjega odstavka 42. člena tega zakona mora ministrstvu enkrat letno poslati poročilo o izvajanju aktivnosti in ukrepov za izpolnjevanje obveznosti iz prvega odstavka 42. člena tega zakona za preteklo koledarsko leto (v nadaljnjem besedilu: letno poročilo proizvajalca). Letnemu poročilu proizvajalca mora biti priloženo revizorjevo poročilo iz 53. člena tega zakona, skupaj z revidiranimi računovodskimi izkazi.

(9) Proizvajalec iz tretjega odstavka 42. člena tega zakona zagotavlja izvajanje aktivnosti in ukrepov za izpolnjevanje obveznosti iz prvega odstavka 42. člena tega zakona v skladu z načrtom iz prvega odstavka tega člena. Pristojni inšpektor najmanj enkrat letno preveri skladnost izvajanja aktivnosti in ukrepov z načrtom.

(10) Vlada v predpisu iz osmega odstavka 41. člena tega zakona predpiše vsebino načrta, vsebino letnega poročila proizvajalca in način njegovega poročanja.

52. člen

(dovoljenje za samostojno izpolnjevanje obveznosti)

(1) Proizvajalec mora za samostojno izpolnjevanje obveznosti imeti dovoljenje za samostojno izpolnjevanje obveznosti.

(2) Proizvajalec mora v vlogi za dovoljenje za samostojno izpolnjevanje obveznosti navesti podatke o proizvajalcu, vrsti in skupini proizvodov, za katere velja PRO, odpadkih iz proizvodov, za katere bo samostojno izpolnjeval obveznosti, in finančnem jamstvu, kadar je to predpisano. Vlogi mora priložiti naslednje priloge:

1. načrt;
2. pogodbe z osebami, ki izvajajo zbiranje, in osebami, ki izvajajo postopke priprave odpadkov iz proizvodov za končno predelavo ali odstranjevanje;
3. dovoljenja ali druge akte oseb iz drugih držav, na podlagi katerih te osebe izvajajo postopke priprave odpadkov iz proizvodov za končno predelavo ali odstranjevanje, in
4. oceno predvidenih letnih stroškov izvajanja načrta in finančni načrt, iz katerega je razvidno, da bo imel proizvajalec na voljo zadostna finančna sredstva za kritje teh stroškov.

(3) Proizvajalec vloži vlogo iz prejšnjega odstavka po vpisu v register iz 55. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo izda proizvajalcu dovoljenje za samostojno izpolnjevanje obveznosti, če ugotovi, da:

1. je načrt izdelan v skladu s predpisom iz osmega odstavka 41. člena tega zakona in iz njega izhaja, da bo zagotovljeno samostojno izpolnjevanje obveznosti v skladu s tem zakonom;
2. imajo osebe, ki izvajajo zbiranje, odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti zbiranja odpadkov ali okoljevarstveno dovoljenje v skladu s tem zakonom, in osebe, ki izvajajo postopke priprave odpadkov iz proizvodov za ponovno uporabo ali za končno predelavo ali odstranjevanje, okoljevarstveno dovoljenje v skladu s tem zakonom, izvajalci tovrstne obdelave v drugi državi pa ustrezno dovoljenje ali drugi akt te države, in
3. je iz finančnega načrta razvidno, da ima proizvajalec na voljo zadostna finančna sredstva za kritje stroškov izvajanja načrta.

(5) Dovoljenje za samostojno izpolnjevanje obveznosti se izda za nedoločeno obdobje od njegove pravnomočnosti. Z dovoljenjem se proizvajalcu dovoli samostojno izpolnjevanje obveznosti. V dovoljenju se določijo tudi:

1. vrste in skupine proizvodov, za katere velja PRO, ki jih proizvajalec daje na trg v Republiki Sloveniji,
2. obveznost doseganja predpisanih okoljskih ciljev pri zagotavljanju ravnanja z odpadki iz proizvodov v posameznem koledarskem letu, in
3. odpadki iz proizvodov, za katere proizvajalec zagotavlja izvajanje samostojnega izpolnjevanja obveznosti.

(6) Ministrstvo pošlje pristojni inšpekciji dovoljenje za samostojno izpolnjevanje obveznosti skupaj z načrtom, na podlagi katerega je bilo izdano.

(7) Ministrstvo vsakih pet let po uradni dolžnosti preverja izpolnjevanje pogojev iz petega odstavka tega člena.

(8) Za spremembo in odvzem dovoljenja za samostojno izpolnjevanje obveznosti se smiselno uporabljajo določbe 49. in 50. člena tega zakona.

53. člen (nadzor nad finančnim poslovanjem)

(1) Organizacija in proizvajalec iz tretjega odstavka 42. člena tega zakona, ki samostojno izpolnjuje obveznosti, morata zagotoviti ločeno računovodsko evidentiranje prihodkov, stroškov in odhodkov, povezanih z zahtevami iz 43. člena tega zakona, ter organizirati

učinkovit sistem notranjih kontrol, ki bo zagotavljal pravilnost in popolnost računovodskega evidentiranja.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka mora zagotoviti, da njene računovodske izkaze revidira revizijska družba v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje.

(3) Revidiranje iz prejšnjega odstavka mora upoštevati revizijske postopke, ki zagotavljajo zadostne in ustrezne revizijske dokaze, da:

1. ima oseba iz prvega odstavka tega člena vzpostavljen ustrezen sistem ločenega računovodskega evidentiranja iz prvega odstavka tega člena;
2. je evidentiranje prihodkov, stroškov in odhodkov iz prvega odstavka tega člena pravilno.

(4) Revizorjevo poročilo mora vsebovati tudi mnenje, ali so prihodki, stroški in odhodki iz 2. točke prejšnjega odstavka evidentirani pravilno in popolno, revizorjevo poročilo za organizacijo pa tudi mnenje, ali so plačila proizvajalcev proizvodov, za katere velja PRO, ki so vključeni v organizacijo, zadostna za skupno izpolnjevanje obveznosti v tej organizaciji.

54. člen (kakovost podatkov)

(1) Organizacija mora imeti vzpostavljen nadzor nad kakovostjo podatkov iz 6. točke prvega odstavka 42. člena tega zakona, ki ji jih posreduje proizvajalec. Nadzor izvaja na podlagi splošnega akta iz 4. točke enajstega odstavka 45. člena tega zakona, v katerem določi zahteve za zagotavljanje kakovosti teh podatkov v povezavi z izvajanjem nalog iz 1. točke devetega, desetega in enajstega odstavka 47. člena tega zakona.

(2) Proizvajalec iz tretjega odstavka 42. člena tega zakona, ki samostojno izpolnjuje obveznosti, mora imeti vzpostavljen nadzor nad kakovostjo podatkov iz 6. točke prvega odstavka 42. člena tega zakona. Nadzor izvaja na podlagi notranjih aktov, v katerih določi zahteve za zagotavljanje kakovosti teh podatkov v povezavi z izvajanjem nalog iz petega odstavka 51. člena tega zakona.

55. člen (register proizvajalcev)

(1) Register proizvajalcev, katerega namen je izvajanje in nadzor nad sistemom PRO, je sestavni del informacijskega sistema o PRO iz 56. člena tega zakona.

(2) Proizvajalec iz prvega odstavka 41. člena tega zakona ali pooblaščen zastopnik iz četrtega in šestega odstavka 41. člena tega zakona mora biti vpisan v register proizvajalcev. Za namene vodenja registra proizvajalcev je dopustno voditi in obdelovati osebno ime, matično številko in naslov proizvajalca in pooblaščenega zastopnika ter osebno ime in elektronski naslov njunih kontaktnih oseb.

(3) Proizvajalec ali pooblaščen zastopnik iz prejšnjega odstavka se vpiše v register proizvajalcev tako, da od ministrstva pridobi uporabniško pravico do dostopa v ta register ter vpiše svoje podatke, podatke o proizvodih, za katere velja PRO, ki jih daje na trg v Republiki Sloveniji, in podatek o tem, ali bo obveznosti PRO glede na določbe iz tretjega odstavka 42. člena in prvega odstavka 44. člena tega zakona izpolnjeval samostojno ali skupno.

(4) Proizvajalec ali pooblaščen zastopnik mora v register vpisati tudi vsako spremembo podatkov iz prejšnjega odstavka.

(5) Ministrstvo izbriše proizvajalca ali pooblaščenega zastopnika iz registra proizvajalcev in mu ukine uporabniško pravico do dostopa v register, če:

1. sporoči ministrstvu, da ne daje več na trg v Republiki Sloveniji proizvodov, za katere velja PRO;
2. preneha obstajati;
3. mu je bilo s pravnomočno odločbo pristojnega organa prepovedano dajanje proizvodov, za katere velja PRO, na trg v Republiki Sloveniji.

(6) Organizacija vnese v register iz prvega odstavka tega člena podatke o tem, za katere proizvajalce zagotavlja skupno izpolnjevanje obveznosti.

(7) Podatki iz registra proizvajalcev so javni.

(8) Vlada v predpisu iz osmega odstavka 41. člena tega zakona podrobneje predpiše vrsto podatkov, ki jih proizvajalec ali pooblaščen zastopnik vpiše v register, in način vpisa v register proizvajalcev ter način dostopa in podatke, ki jih v register vpisuje organizacija.

56. člen (informacijski sistem o PRO)

(1) Za izvajanje sistema PRO ter spremljanje in nadzor nad izvajanjem sistema PRO ministrstvo zagotavlja informacijski sistem o PRO.

(2) Informacijski sistem iz prejšnjega odstavka zagotavlja organizacijam in proizvajalcem, ki samostojno izpolnjujejo obveznosti, elektronsko podporo pri poročanju o proizvodih, za katere velja PRO, danih na trg v Republiki Sloveniji, ter o zbranih in obdelanih odpadkih iz proizvodov v skladu s tem zakonom.

(3) Informacijski sistem o PRO vsebuje:

1. podatke iz registra proizvajalcev;
2. podatke o organizacijah iz tretjega odstavka 48. člena tega zakona in o tem, za katere proizvajalce zagotavlja skupno izpolnjevanje obveznosti;
3. podatke o količinah proizvodov, za katere velja PRO, danih na trg v Republiki Sloveniji;

4. podatke o količinah odpadkov iz proizvodov, za katere sta bila zagotovljena zbiranje in obdelava, ter
5. poročila iz dvanajstega odstavka 47. člena in osmega odstavka 51. člena tega zakona.

(4) Vnos podatkov o organizacijah iz 2. točke prejšnjega odstavka vnaša v informacijski sistem ministrstvo na podlagi dovoljenj iz 48. člena tega zakona, podatek o tem, za katere zagotavlja skupno izpolnjevanje obveznosti, pa sproti vnaša posamezna organizacija.

(5) Podatke iz 3. točke tretjega odstavka tega člena sproti vnašata v informacijski sistem o PRO organizacija in proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje obveznosti, pri čemer organizacija vnaša podatke za vsakega proizvajalca, za katerega zagotavlja skupno izpolnjevanje obveznosti.

(6) Podatke iz 4. in 5. točke tretjega odstavka tega člena sproti vnašata v informacijski sistem o PRO organizacija in proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje obveznosti.

(7) Dostop do podatkov informacijskega sistema o PRO ima:

1. proizvajalec do podatkov, ki se nanašajo nanj;
2. pooblaščen zastopnik iz četrtega in šestega odstavka 41. člena tega zakona do podatkov, ki se nanašajo nanj;
3. proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje obveznosti, do podatkov, ki se nanašajo nanj;
4. organizacija do podatkov, ki se nanašajo nanjo, in podatkov o proizvajalcih, za katere zagotavlja skupno izpolnjevanje obveznosti;
5. ministrstvo in pristojni inšpektor.

(8) Ministrstvo dodeli proizvajalcu iz prvega odstavka 41. člena tega zakona in pooblaščenemu zastopniku iz četrtega in šestega odstavka 41. člena tega zakona uporabniško pravico za dostop do podatkov iz informacijskega sistema o PRO, ki se nanašajo nanj, ob vpisu v register proizvajalcev.

(9) Ministrstvo dodeli organizaciji uporabniško pravico za vnos podatkov iz 3., 4. in 5. točke tretjega odstavka tega člena ter za dostop do vseh podatkov iz informacijskega sistema o PRO, ki se nanašajo nanjo in na proizvajalce, za katere zagotavlja skupno izpolnjevanje obveznosti, ob pravnomočnosti dovoljenja iz 48. člena tega zakona.

(10) Ministrstvo dodeli proizvajalcu, ki samostojno izpolnjuje obveznosti, uporabniško pravico za vnos podatkov iz 3., 4. in 5. točke tretjega odstavka tega člena ob pravnomočnosti dovoljenja iz 52. člena tega zakona.

(11) Podatki iz 1. do 5. točke tretjega odstavka tega člena so javni, razen podatkov o količinah proizvodov, za katere velja PRO, ki jih je dal na trg v Republiki Sloveniji posamezni proizvajalec.

(12) Vlada v predpisu iz osmega odstavka 41. člena tega zakona podrobneje predpiše vrsto podatkov iz 2. do 4. točke tretjega odstavka tega člena, način in pogostost vnosa podatkov

iz 3. in 4. točke tretjega odstavka tega člena v informacijski sistem o PRO ter obdobje, na katero se ti podatki nanašajo, in način in obseg prenosa podatkov iz evidenc iz predpisov, izdanih na podlagi Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ, 21/18 – ZNOrg, 84/18 – ZIURKOE in 158/20), v register proizvajalcev proizvodov skladno s tem zakonom.

57. člen **(drugi deležniki sistema PRO)**

(1) Vlada lahko v predpisu iz 20. člena tega zakona predpiše določene obveznosti glede ravnanja s proizvodi, za katere velja PRO, ali obveznosti ravnanja z odpadki iz proizvodov, tudi drugim osebam, ki sodelujejo v distribucijski verigi proizvodov, za katere velja PRO. Obveznosti iz prejšnjega stavka so zlasti:

1. prevzemanje rabljenih proizvodov, za katere velja PRO;
2. prevzemanje odpadkov iz proizvodov in
3. prepoved ponujanja brezplačnih proizvodov, za katere velja PRO, potrošnikom.

(2) Vlada v predpisu iz devetega odstavka 41. člena tega zakona predpiše pravila ravnanja z odpadki iz proizvodov v okviru občinske gospodarske javne službe varstva okolja iz 242. člena tega zakona in s tem povezane obveznosti izvajalca te javne službe.

(3) Akcije zbiranja odpadkov iz proizvodov lahko organizirajo le vzgojno-varstveni ali izobraževalni zavodi, društva ali nevladne organizacije, in sicer samo v sodelovanju z organizacijo. Za osebo, ki organizira akcijo zbiranja odpadkov iz proizvodov, se ne uporabljajo določbe 31. in 36. člena tega zakona, ki urejajo obveznosti osebe, ki zbira odpadke.

58. člen **(cena storitve gospodarske javne službe ravnanja z odpadki)**

(1) Stroški občinske gospodarske javne službe varstva okolja se v delu, ki se nanaša na odpadke iz proizvodov, zaračunajo organizaciji. Teh stroškov ni dopustno naložiti uporabniku javnih dobrin iz zakona, ki ureja gospodarske javne službe.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se organizaciji zaračunajo samo tisti stroški občinske gospodarske javne službe varstva okolja, ki jih nosi proizvajalec v primeru iz sedmega odstavka 43. člena tega zakona.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena mora občina pri oblikovanju cene občinske gospodarske javne službe varstva okolja zagotoviti sodelovanje organizacije, tako da ji pošlje osnutek akta o ceni, skupaj s strokovnimi podlagami, na katerih ta temelji, ter ji zagotovi 30-dnevni rok za mnenja in pripombe. Skupaj z aktom o ceni mora občina objaviti tudi stališče do pripomb organizacije in navesti razloge za njihovo upoštevanje oziroma neupoštevanje.

(4) V primeru iz prvega odstavka tega člena Vlada predpiše, katere stroške krije organizacija.

59. člen

(spremljanje in nadzor)

(1) Ministrstvo obdeluje in uporablja podatke iz informacijskega sistema PRO in informacijskega sistema okolja za:

1. spremljanje in ugotavljanje izpolnjevanja obveznosti proizvajalcev, zlasti z vidika doseganja okoljskih ciljev pri zagotavljanju ravnanja z odpadki iz proizvodov;
2. za namene nadzora nad izvajanjem izpolnjevanja obveznosti PRO in
3. poročanje EU.

(2) Organi, pristojni za nadzor, uporabljajo podatke iz prejšnjega odstavka za nadzor nad izvajanjem sistema PRO.

(3) Ministrstvo zaradi ugotavljanja učinkovitosti izvajanja sistema PRO analizira podatke iz prvega odstavka tega člena ter enkrat letno objavi poročilo o izvajanju sistema PRO, ki vsebuje zlasti ugotovitve glede doseganja okoljskih ciljev pri zagotavljanju ravnanja z odpadki iz proizvodov, ugotovitve glede izpolnjevanja drugih obveznosti proizvajalcev ter priporočila za odpravo pomanjkljivosti in izboljšanje.

(4) Ministrstvo na osrednjem spletnem mestu državne uprave enkrat letno objavi podatke o skupni količini istovrstnih proizvodov, za katere velja PRO, danih na trg v Republiki Sloveniji, ter skupni količini zbranih in obdelanih odpadkov iz teh proizvodov in doseženih okoljskih ciljih.

60. člen

(dialog med zadevnimi deležniki)

Ministrstvo za izmenjavo mnenj o sistemu PRO zagotavlja redni dialog med proizvajalci, distributerji in njihovimi interesnimi združenji, osebami, ki zbirajo ali obdelujejo odpadke iz proizvodov, izvajalci občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja iz 242. člena tega zakona, izvajalci ponovne uporabe in popravil proizvodov, za katere velja PRO, občinami ter njihovimi interesnimi združenji, nevladnimi organizacijami iz 246. člena tega zakona in nevladnimi organizacijami za varstvo potrošnikov.

4. Območja okoljskih omejitev

61. člen (območja okoljskih omejitev)

(1) Vlada predpiše merila za določitev območij okoljskih omejitev ter pravila, ki na teh območjih omejujejo posege v okolje in zagotavljajo spremljanje stanja okolja, z namenom da se zagotovi spoštovanje ciljev varstva okolja pri načrtovanju in izvajanju posegov v okolje.

(2) Kriteriji in pravila za območja okoljskih omejitev iz prejšnjega odstavka se določijo, če je treba zaradi že izvedenih posegov v okolje omejiti načrtovanje in izvajanje novih posegov v okolje, zato da ti ne bi vodili do nevarnosti za življenje ali zdravje ljudi ali nedopustnega poslabšanje kakovosti okolja. Določijo se zlasti za:

1. območja odlagališč odpadkov;
2. območja obstoječih neaktivnih odlagališč odpadkov;
3. območja opuščeni odlagališč odpadkov;
4. opuščena industrijska območja in
5. območja, na katerih so bili izvedeni sanacijski ukrepi v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo okolja, ohranjanje narave ali rabo naravnih dobrin.

(3) Na območju okoljskih omejitev se lahko:

1. prepovejo ali določijo posebni pogoji za določene vrste posegov v prostor;
2. prepove ali omeji izvajanje posameznih dejavnosti ali predpiše način njihovega izvajanja;
3. predpišejo obveznosti spremljanja stanja ali raziskav in
4. določijo druga obvezna aktivna ravnanja lastnikov ali posestnikov zemljišča za zavarovanje okolja.

(4) Na območju okoljskih omejitev se lahko zaradi različne stopnje varovanja znotraj posameznega območja določijo različne stopnje omejitev in obveznih ravnanj.

(5) Vlada lahko v predpisu iz prvega odstavka tega člena v skladu s pooblastili iz tretjega odstavka tega člena predpiše tudi obveznost sanacije okolja ali dela okolja, pri čemer se za naloge države in občine smiselno uporabljajo določbe iz 104. člena tega zakona.

(6) Meja območja okoljskih omejitev se ob upoštevanju meril predpisa Vlade iz prvega odstavka tega člena določi tako, da jih je mogoče grafično prikazati v katastru nepremičnin.

(7) Ministrstvo vodi in vzdržuje zbirko podatkov o območjih okoljskih omejitev ter zagotovi, da se ta zbirka podatkov vključi v seznam zbirk podatkov o pravnih režimih, kot jo ureja zakon, ki ureja urejanje prostora.

(8) Območje okoljskih omejitev se prikaže v okoljskem informacijskem sistemu, če ima posledice za urejanje prostora in graditev, pa tudi v prostorskem informacijskem sistemu v skladu s predpisi, ki urejajo urejanje prostora.

(9) Za upoštevanje območij okoljskih omejitev pri urejanju prostora skrbi ministrstvo kot nosilec urejanja prostora v skladu s predpisi, ki urejajo urejanje prostora. Območja okoljskih omejitev se upoštevajo tudi pri pripravi drugih načrtov upravljanja okolja oziroma njegovih del.

5. Sanacija onesnaženega okolja

5.1. Odgovornost za preprečevanje in sanacijo okoljske škode

62. člen (uporaba določb)

Določbe tega podpoglavja se uporabljajo za okoljsko škodo, povzročeno z emisijo, dogodkom ali izrednim dogodkom, ki se je zgodil po 30. aprilu 2007, razen če je okoljska škoda posledica dejavnosti iz drugega odstavka 64. člena tega zakona, ki je potekala in se je končala pred tem datumom.

63. člen (izključitev uporabe)

(1) Določbe tega poglavja se ne uporabljajo za neposredno nevarnost nastanka okoljske škode oziroma za okoljsko škodo, ki je nastala zaradi:

1. oboroženega spopada, sovražnosti, državljanske vojne, vstaje ali izjemnega, neizogibnega in neustavljivega naravnega pojava;

2. izrednega dogodka, pri kakršnem sta odgovornost in odškodnina urejeni z ratificiranimi in objavljenimi mednarodnimi konvencijami, ki urejajo civilno odgovornost za škodo, povzročeno z onesnaženjem z nafto, ustanovitev Mednarodnega sklada za povrnitev škode, povzročene z onesnaženjem z nafto, civilno škodo, povzročeno z onesnaženjem z gorivom, odgovornost in nadomestilo škode v zvezi s prevozom nevarnih in zdravju škodljivih snovi po morju ter civilno odgovornost za škodo, povzročeno s prevozom nevarnega blaga po cestah, železnicah in notranjih plovnih poteh, vključno z morebitnimi njihovimi prihodnjimi spremembami;

3. jedrske nevarnosti ali zaradi izrednega dogodka ali dejavnosti, pri kateri je odgovornost ali odškodnina urejena z ratificirano in objavljeno mednarodno pogodbo, ki ureja jedrsko nevarnost, odgovornost zanjo, in s tem povezano odškodnino, vključno z morebitnimi njihovimi prihodnjimi spremembami;

4. razpršenega onesnaževanja, razen če je mogoče ugotoviti vzročno zvezo med okoljsko škodo in dejavnostjo posameznega povzročitelja, in

5. dejavnosti, katere glavni namen je obramba države ali mednarodne varnosti ali varstvo pred naravnimi nesrečami.

(2) Določbe tega poglavja ne posegajo v pravico povzročitelja obremenitve, da omeji svojo odgovornost v skladu z ratificiranimi mednarodnimi pogodbami, ki urejajo plovbo po morju in notranjih vodah, vključno z morebitnimi njihovimi prihodnjimi spremembami.

64. člen **(odgovornost za preprečevanje in sanacijo okoljske škode)**

(1) Izvajalec je pri opravljanju poklicne dejavnosti odgovoren za preprečevanje neposredne nevarnosti za nastanek okoljske škode in za preprečevanje ter sanacijo okoljske škode ne glede na krivdo.

(2) Poklicne dejavnosti iz prejšnjega odstavka so:

1. dejavnosti, ki potekajo v napravi, ki povzroča industrijske emisije, za katero je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje po tem zakonu;

2. ravnanje z odpadki, za katero je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje ali odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti;

3. odvajanje odpadnih voda v površinske vode, za katero je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje po tem zakonu;

4. vnos onesnaževal z odvajanjem odpadnih voda v podzemne vode, za katero je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje po tem zakonu;

5. vbizgavanje onesnaževal v površinske ali podzemne vode, za katero je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje po tem zakonu;

6. dejavnosti, ki potekajo v napravi, ki povzroča onesnaževanje okolja z emisijami določenih snovi v zrak in za katero je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje po tem zakonu;

7. proizvodnja, uporaba, skladiščenje, predelava, polnjenje, izpust v okolje ali prenos na kraju samem in sicer za nevarne snovi ali zmesi po predpisih o kemikalijah, fitofarmacevtska sredstva po predpisih o fitofarmacevtskih sredstvih ali biocidne proizvode po predpisih o biocidnih proizvodih;

8. odvzem in zajezitev vode, za katero je treba pridobiti vodno pravico po predpisih o vodah;

9. ravnanje z rudarskimi odpadki, za katero je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje po tem zakonu;

10. prevoz nevarnega blaga ali snovi, ki onesnažujejo okolje, po cesti, železnici, po celinskih vodah, morju ali zraku, v skladu s predpisi, ki urejajo prevoz nevarnega blaga ali snovi, ki onesnažujejo okolje;

11. delo z gensko spremenjenimi organizmi v zaprtih sistemih, njihovo namerno sproščanje v okolje ali dajanje v promet v skladu s predpisi o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi, vključno s prevozom gensko spremenjenih organizmov, ali

12. čezmejno pošiljanje odpadkov, za katero je treba pridobiti soglasje, ali je to prepovedano po predpisih EU, ki urejajo pošiljanje odpadkov, pa se kljub temu izvaja.

(3) Izvajalec, ki izvaja dejavnost, ki ni določena v prejšnjem odstavku, je odgovoren le za povzročitev neposredne nevarnosti za nastanek okoljske škode ali za nastanek okoljske škode na zavarovanih vrstah in naravnih habitatih, tleh ali vodah, če je bila storjena namenoma ali iz malomarnosti.

(4) Oseba iz prvega in tretjega odstavka tega člena mora sprejeti in izvesti vse ukrepe za preprečitev nastanka okoljske škode oziroma sanacijo okoljske škode v skladu z določbami tega zakona.

(5) Če je povzročitelj okoljske škode več in se ne da ugotoviti odgovornost posameznega povzročitelja, so odgovorni solidarno.

(6) Določbe tega poglavja ne izključujejo odgovornosti povzročitelja okoljske škode proti tretjim osebam v skladu z zakonom, ki ureja obligacijska razmerja.

65. člen **(zavarovanje odgovornosti za sanacijo okoljske škode)**

(1) Izvajalec, ki izvaja dejavnosti iz 1. do 6. točke ali dejavnosti iz 8. oziroma 9. točke drugega odstavka prejšnjega člena, ter izvajalec, ki izvaja dejavnosti iz 7. točke drugega odstavka prejšnjega člena v obratu iz 194. člena tega zakona, mora zavarovati svojo odgovornost za sanacijo okoljske škode zaradi povzročitve nenadnega onesnaženja, iz katere se krijejo stroški iz 72. člena tega zakona. Višina zavarovalne vsote mora biti sklenjena najmanj za višino 400.000,00 eurov. Povzročitelj obremenitve mora dokazilo o zavarovanju svoje odgovornosti za nastanek okoljske škode zaradi povzročitve nenadnega onesnaženja predložiti pristojnemu inšpektorju na njegovo zahtevo.

(2) Pogodba, s katero izvajalec dejavnosti iz drugega ali tretjega odstavka prejšnjega člena, ki je povzročitelj nevarnosti za nastanek okoljske škode ali povzročitelj okoljske škode, do poplačila stroškov izvedbe omejevalnih ali sanacijskih ukrepov odsvoji premičnine oziroma nepremičnine, povezane s to dejavnostjo, je nična. Taka pogodba je dovoljena le v primeru, če je njen sestavni del tudi določba, da druga oseba prevzema status povzročitelja iz prvega stavka tega odstavka, vključno z obveznostmi in stroški preprečevanja oziroma sanacije okoljske škode.

66. člen **(okoljska škoda)**

(1) Okoljska škoda, povzročena zavarovanim vrstam, njihovim naravnim habitatom, razmnoževališčem ali počivališčem, je škoda, ki ima večji škodljiv vpliv na doseganje ali ohranjanje njihovega ugodnega stanja po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave, ugotovljena na podlagi meril, ki so predpisana v predpisu iz šestega odstavka tega člena.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se za okoljsko škodo ne šteje škoda, nastala zaradi škodljivih vplivov na zavarovane vrste, njihove naravne habitate, razmnoževališča ali počivališča, ki so bili ugotovljeni in dovoljeni ali predpisani na podlagi postopka presoje

sprejemljivosti planov in posegov v naravo ali uveljavljanja odstopanj od strogega varstva zavarovanih vrst v skladu s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave.

(3) Okoljska škoda, povzročena vodam, je vsako onesnaženje vode, ki:

1. povzroči poslabšanje ekološkega ali kemijskega stanja površinskih voda, kemijskega ali količinskega stanja podzemnih voda, ekološkega potenciala močno preoblikovanih vodnih teles površinskih voda, za en ali več kakovostnih razredov, v skladu s predpisi, ki urejajo standarde kakovosti voda,

2. povzroči poslabšanje razreda kakovosti enega ali več elementov kakovosti ekološkega ali kemijskega stanja površinskih voda brez poslabšanja ekološkega ali kemijskega stanja, v skladu s predpisi iz prejšnje alineje, razen če gre za dopustne izjeme pri izpolnjevanju ciljev, ki se nanašajo na doseganje dobrega stanja voda po predpisih o vodah ali

3. nastane zaradi onesnaževal, ki niso zajeta v predpisih, ki urejajo standarde kakovosti voda in iz ocene tveganja izhaja, da gre za znatno nevarnost škodljivih vplivov na zdravje ljudi.

(4) Okoljska škoda, povzročena tlam, je vsako onesnaženje tal zaradi neposrednega ali posrednega vnosa snovi, zmesi, organizmov ali mikroorganizmov, v ali pod tla, če:

1. je dosežena ali presežena kritična vrednost iz predpisa, ki ureja standarde kakovosti tal,

2. je dosežena ali presežena opozorilna vrednost iz predpisa, ki ureja standarde kakovosti tal in iz ocene tveganja za zdravje ljudi in okolje izhaja, da gre za znatno nevarnost škodljivih vplivov na zdravje ljudi ali okolje ali

3. iz ocene tveganja za zdravje ljudi in okolje izhaja, da gre za znatno nevarnost škodljivih vplivov na zdravje ljudi ali okolje, pa ne gre za onesnaževala iz predpisa, ki ureja standarde kakovosti tal.

(5) Oceno tveganja iz tretjega in četrtega odstavka tega člena za zdravje ljudi izdela Nacionalni inštitut za javno zdravje v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost, oceno tveganja za okolje pa izdela ministrstvo.

(6) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za ohranjanje narave, skladno s predpisom EU, ki ureja okoljsko odgovornost v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode, predpiše podrobnejša merila za ugotavljanje škodljivosti vpliva iz prvega odstavka tega člena.

67. člen

(izvajanje preprečevalnih ukrepov v primeru neposredne nevarnosti za nastanek okoljske škode)

(1) V primeru neposredne nevarnosti za nastanek okoljske škode mora njen povzročitelj izvesti vse potrebne ukrepe, da prepreči nastanek okoljske škode, ter nemudoma obvestiti ministrstvo o vseh pomembnih dejstvih, zlasti pa o dejanskem stanju okolja in izvedenih ukrepih.

(2) Preprečevalni ukrepi so ukrepi, ki jih povzročitelj izvede zaradi dogodka, dejanja ali opustitve dejanja, ki je ustvarilo neposredno nevarnost za nastanek okoljske škode, njihov namen pa je preprečiti ali čim bolj zmanjšati možnost nastanka take škode.

(3) Če je ministrstvo obveščeno ali samo izve za neposredno nevarnost za nastanek okoljske škode, lahko od njenega povzročitelja zahteva informacije o vseh dejstvih v zvezi s to nevarnostjo in izvedenih preprečevalnih ukrepih. Če povzročitelj ni izvedel vseh potrebnih ukrepov za preprečitev nastanka okoljske škode ali če je te ukrepe izvedel, pa po mnenju ministrstva ne zadostujejo za preprečitev nastanka okoljske škode, ministrstvo z odločbo odredi izvedbo ustreznih preprečevalnih ukrepov in obveznost naknadnega poročanja o njihovem učinkovanju.

(4) Če ministrstvo po izvedbi preprečevalnih ukrepov ugotovi, da niso zadostni za preprečitev nastanka okoljske škode, lahko z novo odločbo odredi dodatne preprečevalne ukrepe.

(5) Odločba iz prejšnjega odstavka se lahko izda na podlagi dejstev ali okoliščin, ki niso popolnoma dokazane ali se z dokazi le posredno dokazujejo, in so dejstva oziroma okoliščine verjetno izkazane.

(6) Ministrstvo odločbi iz tretjega in četrtega odstavka tega člena objavi na svoji spletni strani.

(7) Pritožba zoper odločbi iz tretjega in četrtega odstavka tega člena ni dovoljena, dopusten pa je upravni spor. O tožbi iz prejšnjega stavka sodišče odloči prednostno.

68. člen

(izvajanje sanacijskih ukrepov v primeru nastanka okoljske škode)

(1) V primeru nastanka okoljske škode mora njen povzročitelj nemudoma zagotoviti izvedbo vseh potrebnih ukrepov za njeno omejitev. O vseh pomembnih dejstvih v zvezi z nastalo okoljsko škodo mora nemudoma obvestiti ministrstvo ter mu poslati predlog sanacijskih ukrepov.

(2) Če je ministrstvo obveščeno ali samo izve za nastanek okoljske škode, povzročitelja pozove, da mu v roku, ki mu ga določi, pošlje informacije o vzrokih za nastanek okoljske škode in vseh pomembnih dejstvih v zvezi z nastalo okoljsko škodo.

(3) Potrebni ukrepi za omejitev okoljske škode iz prvega odstavka tega člena so vsi v kratkem času izvedljivi ukrepi, s katerimi je mogoče takoj nadzirati, obvladati, odstraniti ali kako drugače ravnati z onesnaževali ali drugimi dejavniki škode, da se omejijo ali preprečijo nadaljnja okoljska škoda in škodljivi vplivi na zdravje ljudi.

(4) Ministrstvo v primeru iz prvega in drugega odstavka tega člena preuči vrsto, obseg in pomen okoljske škode za prizadeti del okolja ali njegovo funkcijo in možnost njegove naravne obnovitve ter predlog sanacijskih ukrepov iz prvega odstavka tega člena in izda odločbo o sanaciji okoljske škode, s katero:

1. ugotovi, da je nastala okoljska škoda, in jo opredeli po času nastanka, vrsti, obsegu, območju (z navedbo zemljiških parcel, na katerih je nastala okoljska škoda, vpisanih v zemljiško knjigo, in koordinat območja v državnem koordinatnem sistemu),

2. ugotovi povzročitelja okoljske škode,
3. povzročitelju odredi, da v roku, ki ga določi, izvede sanacijske ukrepe in spremlja in poroča o njihovi učinkovitosti in
4. odloči o zavarovanju plačila stroškov sanacijskih ukrepov v skladu s 69. členom tega zakona.

(5) Sanacijski ukrepi iz prejšnjega odstavka so ukrepi ali njihova kombinacija, s katerimi se v največji meri doseže referenčno stanje, in sicer kot:

1. obnovitev poškodovanih delov okolja ali njihovih okrnjenih funkcij v referenčno stanje ali se temu približa (ukrepi primarne sanacije);
2. nadomestitev poškodb poškodovanih delov okolja ali okrnitve njihovih funkcij, pri katerih referenčnega stanja ni mogoče določiti (ukrepi dopolnilne sanacije);
3. nadomestitev začasnih izgub delov okolja ali začasne okrnitve njihovih funkcij v času do obnovitve v referenčno stanje (ukrepi kompenzacijske sanacije).

(6) Sestavni del sanacijskih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena so tudi ukrepi za spremljanje njihove učinkovitosti in poročanje.

(7) Če ministrstvo na podlagi podatkov o učinkovitosti izvedenih sanacijskih ukrepov ugotovi, da niso bili primerni ali zadostni za obnovitev okolja v referenčno stanje, lahko z novo odločbo odredi dodatne sanacijske ukrepe.

(8) Ministrstvo odločbi iz četrtega in sedmega odstavka tega člena objavi na svoji spletni strani.

(9) Če je primerov okoljske škode več, izvedba sanacijskih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena pa ni mogoča hkrati, ministrstvo v odločbi iz četrtega odstavka tega člena odloči tudi o vrstnem redu izvedbe teh ukrepov, pri čemer upošteva vrsto, obseg in pomen posameznih primerov okoljske škode za prizadeti del okolja, vključno z nevarnostjo za zdravje ljudi, in možnost njegove naravne obnovitve.

(10) Lastnik ali drug posestnik zemljišča, na katerem je nastala okoljska škoda, ter lastnik ali drug posestnik zemljišča, ki je nujno potrebno za izvedbo sanacijskih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena, mora dopustiti izvedbo ukrepov oziroma aktivnosti, potrebnih za izvedbo teh ukrepov.

(11) Vlada podrobneje določi način ugotavljanja referenčnega stanja, vrste sanacijskih ukrepov in način izbire najustreznejših sanacijskih ukrepov.

(12) Pritožba zoper odločbi iz četrtega in sedmega odstavka tega člena ni dovoljena, dopusten pa je upravni spor. O tožbi v upravnem sporu iz prejšnjega stavka sodišče odloči prednostno.

69. člen
(zavarovanje plačila stroškov sanacijskih ukrepov)

(1) Ministrstvo lahko povzročitelja okoljske škode v postopku izdaje odločbe iz četrtega odstavka prejšnjega člena pozove, da zagotovi zavarovanje plačila stroškov sanacijskih ukrepov za primer subsidiarnega ukrepanja države. To zavarovanje mora zagotavljati poplačilo ocenjenih stroškov sanacijskih ukrepov.

(2) Če povzročitelj ne zagotovi zavarovanja iz prejšnjega odstavka, lahko ministrstvo za zavarovanje plačila stroškov sanacijskih ukrepov v primeru subsidiarnega ukrepanja države z odločbo iz četrtega odstavka prejšnjega člena odloči, da se bodoča terjatev do višine ocenjenih stroškov sanacijskih ukrepov zavaruje z zastavno pravico na povzročiteljevem premoženju. Odločba je izvršilni naslov, ki se v skladu s predpisi, ki urejajo zemljiško knjigo, izvrši z vknjižbo zastavne pravice. Za zavarovanje povzročiteljevega premoženja pa se smiselno uporabljajo določila zakona, ki ureja davčni postopek.

(3) Ministrstvo ravna v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena zlasti, če je višina ocenjenih stroškov odrejenih sanacijskih ukrepov višja od polovice triletnega povprečja letnih prihodkov povzročitelja okoljske škode, ali če druga dejstva kažejo na verjetnost, da odrejenih sanacijskih ukrepov povzročitelj okoljske škode prostovoljno ne bo izvedel v določenem roku ali jih ne bo začel izvajati pred pravnomočnostjo odločbe iz četrtega odstavka prejšnjega člena.

(4) Ministrstvo predlaga izbris zastavne pravice ali opravi druga dejanja, potrebna zaradi prenehanja zavarovanja plačila iz prvega odstavka tega člena, če povzročitelj uspešno izvede vse preprečevalne oziroma sanacijske ukrepe, skladno z določbami tega zakona.

70. člen (stranski udeleženec)

Oseba iz desetega odstavka 68. člena tega zakona je stranski udeleženec v postopku izdaje odločbe iz četrtega odstavka 68. člena tega zakona.

71. člen (zagotovitev izvedbe ukrepov na račun povzročitelja)

(1) Izvršba za izvedbo preprečevalnih ali sanacijskih ukrepov iz odločbe iz tretjega odstavka 67. ali četrtega odstavka 68. člena tega zakona se praviloma opravlja po drugi osebi.

(2) Ministrstvo z odločbo naloži povračilo revaloriziranih stroškov za izvedbo ukrepov iz prejšnjega odstavka, ki jih je samo izvedlo, in sicer v petih letih od dne, ko so bili izvedeni, oziroma od dne, ko je bil ugotovljen povzročitelj okoljske škode.

(3) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor. O tožbi v upravnem sporu iz prejšnjega stavka sodišče odloči prednostno.

72. člen
(stroški preprečevalnih ukrepov, ukrepov za omejitev in sanacijskih ukrepov)

(1) Stroške preprečevalnih ukrepov, ukrepov za omejitev okoljske škode in odrejenih sanacijskih ukrepov v celoti nosi povzročitelj neposredne nevarnosti za nastanek okoljske škode oziroma povzročitelj okoljske škode.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka ni dolžna kriti stroškov preprečevalnih oziroma sanacijskih ukrepov ali ukrepov za omejitev okoljske škode, če dokaže, da je neposredna nevarnost za nastanek okoljske škode oziroma okoljska škoda nastala zaradi izpolnitve obvezujočega ukaza ali navodila državnega ali občinskega organa ali osebe z javnimi pooblastili, razen če je bilo to izdano po emisiji ali dogodku, ki ga je povzročila dejavnost te osebe.

73. člen
(pravice drugih oseb)

(1) Nevladna organizacija iz prvega odstavka 246. člena tega zakona ter pravna ali fizična oseba, ki je zaradi nastanka okoljske škode prizadeta v svojih pravnih koristih ali bi bila zaradi nastanka okoljske škode verjetno lahko prizadeta v svojih pravnih koristih, ima pravico, da ministrstvo obvesti o primerih okoljske škode, ter zahteva, da ministrstvo ukrepa v skladu z določbami tega zakona. Osebe iz prejšnjega stavka imajo pravico sodelovanja v postopkih izdaje odločbe četrtega odstavka 68. člena tega zakona.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati informacije in podatke, ki izkazujejo obstoj okoljske škode.

(3) Če ministrstvo presodi, da navedbe iz obvestila ne izkazujejo, da je nastala okoljska škoda, izda sklep o ustavitvi postopka. Zoper sklep o ustavitvi postopka ni pritožbe.

(4) Če ministrstvo presodi, da navedbe iz obvestila verjetno izkazujejo, da je nastala okoljska škoda, ravna v skladu z drugim in četrtem odstavkom 68. člena tega zakona.

(5) Osebe iz prvega odstavka tega člena lahko zoper odločbo iz četrtega odstavka 68. člena tega zakona ali zoper sklep iz tretjega odstavka tega člena vložijo tožbo skladno z zakonom, ki ureja upravni spor.

74. člen
(čezmejna škoda)

(1) Če okoljska škoda, katere izvor je v Republiki Sloveniji, prizadene območje druge države članice, ali grozi, da ga bo prizadela, mora ministrstvo pristojnemu organu te države poslati ustrezne informacije in podatke, potrebne za preprečitev, omejitev ali sanacijo te škode.

(2) Če je nastala okoljska škoda v Republiki Sloveniji, njen izvor pa je v drugi državi članici, ministrstvo o nastali okoljski škodi obvesti pristojni organ te države in Evropsko komisijo ter predlaga sprejetje preprečevalnih oziroma sanacijskih ukrepov. Ministrstvo od povzročitelja okoljske škode zahteva tudi povrnitev stroškov, nastalih zaradi izvedbe preprečevalnih oziroma sanacijskih ukrepov v Republiki Sloveniji.

(3) Če okoljska škoda prizadene več držav ali grozi, da jih bo prizadela, Republika Slovenija in te države sodelujejo z ustrežno izmenjavo informacij in podatkov z namenom zagotovitve ukrepov za preprečitev ali sanacijo okoljske škode.

75. člen (zastaranje)

(1) Odgovornost za okoljsko škodo zastara, če je preteklo več kot 30 let od dneva vzroka njenega nastanka.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek odgovornost za okoljsko škodo zastara tudi, če gre za škodo, ki jo je povzročila emisija, dogodek ali izredni dogodek, ki se je pripetil pred 30. aprilom 2007, ali po tem datumu, če emisija, dogodek ali izredni dogodek izhaja iz dejavnosti iz drugega odstavka 64. člena tega zakona, ki je potekala in se končala pred navedenim datumom.

5.2. Sanacija v preteklosti onesnaženega območja

76. člen (uporaba določb)

(1) Določbe tega podpoglavja se uporabljajo za ugotavljanje v preteklosti onesnaženega območja in njegovo sanacijo, da se zaradi pretekle rabe tega območja ugotovijo in preprečijo ali zmanjšajo škodljivi vplivi na zdravje ljudi ali okolje.

(2) V preteklosti onesnaženo območje obsega zemljišča na opuščnem industrijskem območju ali na opuščnem odlagališču odpadkov, za katera je bilo v skladu s tem zakonom ugotovljeno, da je na njih treba izvesti program sanacije v skladu s tem zakonom.

77. člen (odgovornost povzročitelja obremenitve in lastnika zemljišča)

(1) Povzročitelj obremenitve ali njegov pravni naslednik, katerega dejavnost je na opuščnem industrijskem območju ali na opuščnem odlagališču odpadkov povzročila onesnaženost tal ali voda, je odgovoren za sanacijo tega območja ne glede na krivdo.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je za sanacijo zemljišča na opuščnem odlagališču komunalnih odpadkov odgovorna občina.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena povzročitelj obremenitve in občina nista odgovorna za sanacijo, če sta s pravnim poslom, ki je bil podlaga za prenos lastninske pravice, svojo odgovornost v celoti prenesla na novega lastnika zemljišča pod pogoji iz sedmega odstavka 83. člena tega zakona.

(4) Če sta povzročitelj obremenitve ali njegov pravni naslednik neznana ali ne obstajata več, je za sanacijo opuščnega industrijskega območja ali opuščnega odlagališča odpadkov odgovoren lastnik zemljišča.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lastnik zemljišča na opuščnem industrijskem območju ali opuščnega odlagališča odpadkov ne odgovarja za sanacijo, če lahko dokaže, da se ob potrebni skrbnosti ne bi mogel zavedati onesnaženja, ali mu je bilo zemljišče na opuščnem industrijskem območju ali na opuščnem odlagališču odpadkov vrnjeno v postopku denacionalizacije v sklad z zakonom, ki ureja denacionalizacijo, dopustiti pa mora njeno izvedbo.

78. člen **(odgovornost občin ob statusnih spremembah)**

(1) Če se dvoje ali več občin združi v novo občino, je za sanacijo opuščnega odlagališča komunalnih odpadkov, ki se je do združitve v novo občino nahajalo na območju ene od njih, odgovorna novo nastala občina.

(2) Če se občina, na katere območju je bilo opuščeno odlagališče komunalnih odpadkov, razdeli na dve ali več novih občin ali se je njen del izločil in se ustanovi nova občina oziroma se je ta del priključil k sosednji občini, v sporazumu o razdelitvi premoženja pa ni drugače določeno, so za sanacijo opuščnega odlagališča komunalnih odpadkov odgovorne občine, ki so nastale po razdelitvi ali izločitvi.

(3) Obseg odgovornosti posamezne novonastale občine iz prejšnjega odstavka se določi glede na število prebivalcev ob statusni spremembi.

79. člen **(odgovornost več oseb)**

(1) Če je za sanacijo opuščnega industrijskega območja ali opuščnega odlagališča odpadkov območja odgovornih več oseb, so te odgovorne za njuno izvedbo v deležu, s katerim so prispevale k onesnaženosti.

(2) Delež iz prejšnjega odstavka se ugotovi na podlagi raziskave iz 81. člena tega zakona, določi pa v odločbi o sanaciji iz prvega odstavka 83. člena tega zakona.

(3) Če deleža iz prvega odstavka tega člena ni mogoče določiti, osebe iz prvega odstavka tega člena za sanacijo onesnaženega območja odgovarjajo solidarno.

80. člen **(ugotavljanje in evidentiranje v preteklosti onesnaženega območja)**

(1) Ministrstvo ugotovi obstoj opuščenega industrijskega območja in opuščenega odlagališča odpadkov, če je na podlagi metodologije za ugotavljanje opuščenega industrijskega območja in opuščenega odlagališča odpadkov mogoče domnevati, da bi bila tla ali vode na njunem območju lahko tako onesnažena, da bi njihova onesnaženost lahko škodljivo vplivala na zdravje ljudi in okolje in bi jih bilo treba sanirati v skladu s tem zakonom.

(2) Ministrstvo obvesti lastnike zemljišč na območjih iz prejšnjega odstavka o svojih ugotovitvah in jim omogoči, da podajo pripombe in pojasnila, in na njihovo zahtevo o teh ugotovitvah izda ugotovitveno odločbo.

(3) Ministrstvo zemljišča na območjih iz prvega odstavka tega člena vpiše v evidenco v preteklosti onesnaženih območij iz 226. člena tega zakona.

(4) Na območjih iz prvega odstavka tega člena je zaradi ugotovitve dejanske onesnaženosti tal ali voda treba izvesti raziskavo v skladu 81. členom tega zakona.

(5) Minister predpiše metodologijo za ugotavljanje opuščenega industrijskega območja in opuščenega odlagališča odpadkov iz prvega odstavka tega člena.

81. člen **(raziskava kakovosti tal in voda)**

(1) Z raziskavo kakovosti tal in voda se ugotovi, ali so tla ali vode na območju iz prvega odstavka prejšnjega člena tako onesnažene, da to lahko škodi zdravju ljudi ali okolju in je treba izvesti njihovo sanacijo.

(2) Sanacijo tal je treba izvesti, če so izpolnjeni pogoji iz četrtega odstavka 66. člena tega zakona, sanacijo voda pa, če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 66. člena tega zakona.

(3) Raziskava onesnaženosti tal in voda se izvaja v skladu s predpisi iz petega in šestega odstavka 213. člena in sedmega odstavka 218. člena tega zakona, zagotovi pa jo ministrstvo.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko raziskavo zagotovi tudi oseba iz prvega, drugega ali četrtega odstavka 77. člena tega zakona sama in o svoji nameri obvesti ministrstvo.

(5) Ministrstvo pripravi prioritetno listo, s katero določi vrstni red izvajanja raziskav, pri čemer upošteva stopnjo tveganja, ki ga onesnaženo območje predstavlja za zdravje ljudi ali

okolje. Ministrstvo o prioritetni listi seznanjeni lastnike zemljišč iz prvega odstavka 80. člena tega zakona in občino, objavi pa jo tudi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(6) Raziskavo lahko izvede le oseba iz petega odstavka 66. člena tega zakona.

(7) Lastnik ali posestnik zemljišča, ki ni povzročitelj obremenitve ali oseba iz petega odstavka 77. člena tega zakona mora na območju iz prvega odstavka 80. člena tega zakona dopustiti izvedbo raziskave. V nasprotnem primeru mu ministrstvo z odločbo odredi obveznost dopustitve izvedbe raziskave onesnaženost tal ali voda. Pritožba proti odločbi ni dovoljena, mogoče pa je začeti upravni spor.

(8) Izvajalec raziskave izdelava poročilo o opravljeni raziskavi na območju iz prvega odstavka 80. člena tega zakona in ga najpozneje v 14 dneh po zaključku raziskave pošlje ministrstvu.

(9) Poročilo o raziskavi iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

1. navedbo zemljiških parcel;
2. podatke o sedanjih in preteklih namenskih in dejanskih rabi zemljišč;
3. podatke o osebah, ki so izvajale dejavnost na raziskanem območju;
4. podatke o nevarnih snoveh ali odpadkih na raziskanem območju;

5. opis okoljskih danosti raziskanega območja, zlasti podatke o topografiji, geologiji, smeri toka podzemne ali površinske vode in drugih morebitnih migracijskih poteh, kot so odtoki in napeljave, o bližini varovanih in zavarovanih območij in rabi sosednjih zemljišč;

6. opredelitev značilnosti raziskanega območja, zlasti glede mest, vrst, obsega in količine onesnaženja na območju v povezavi z značilnostmi tal ali voda;

7. opis merilnih in vzorčnih mest za tla ali vode, parametrov, s katerimi se je ugotavljala kakovost tal ali voda v povezavi z nevarnimi snovmi, ter merilnih metod za oceno stanja njihove onesnaženosti;

8. oceno onesnaženosti tal ali voda in obseg te onesnaženosti in

9. ugotovitev, ali je zemljišče na raziskanem območju tako onesnaženo, da je treba izvesti program sanacije.

(10) Če se z raziskavo ugotovi, da raziskano območje ni tako onesnaženo, da bi bilo treba izvesti program sanacije v skladu z 85. členom tega zakona, nosi stroške raziskave država, v nasprotnem primeru pa oseba iz prvega odstavka 77. člena tega zakona ali občina.

(11) Lastnik ali posestnik zemljišča, ki meji na območje iz prvega odstavka 80. člena tega zakona, mora dopustiti, da se na njem izvedejo nujna dela in ukrepi, potrebni za izvedbo raziskave, v nasprotnem primeru mu ministrstvo z odločbo naloži obveznost dopustitev izvedbe nujnih del in ukrepov, potrebnih za izvedbo raziskave. Pritožba proti odločbi ni dovoljena, mogoče pa je začeti upravni spor.

82. člen

(povrnitev škode)

(1) Izvajalec raziskave iz četrtega odstavka 81. člena tega zakona mora pri njenem izvajanju v čim manjši meri vplivati na stanje zemljišča iz sedmega in enajstega odstavka 81. člena tega zakona, po opravljenih delih pa odpraviti morebitno škodo, povzročeno z izvedenimi deli.

(2) Lastnik ali posestnik zemljišča zaradi del iz prejšnjega odstavka ima pravico do odškodnine, razen za tisto škodo, ki jo je izvajalec raziskave odpravil v skladu z določbami prejšnjega odstavka.

83. člen (sanacija na zahtevo ministrstva)

(1) Če je bilo z raziskavo ugotovljeno, da so tla ali vode na območju iz prvega odstavka 80. člena tega zakona tako onesnažena, da je treba izvesti sanacijo v skladu s tretjim ali četrtem odstavkom 66. člena tega zakona, ministrstvo povzročitelju obremenitve ali njegovemu pravnemu nasledniku ali lastniku zemljišča (v nadaljnjem besedilu: zavezanec za sanacijo) z odločbo odredi, da v roku, ki mu ga določi, predloži program sanacije onesnaženega območja (v nadaljnjem besedilu: program sanacije). Pritožba zoper odločbo ni dovoljena, mogoče pa je začeti upravni spor.

(2) Ministrstvo ravna po prejšnjem odstavku tudi v primeru, če je iz že izvedenih raziskav ali podatkov mogoče zanesljivo ugotoviti, da so tla ali vode na območje iz prvega odstavka 80. člena tega zakona tako onesnažene, da to škoduje zdravju ljudi ali okolju.

(3) Program sanacije vsebuje zlasti:

1. povzetek poročila o izvedeni raziskavi iz devetega odstavka 81. člena tega zakona, ali povzetek ugotovitev iz drugega odstavka tega člena;

2. navedbo območja, na katerem se bo program sanacije izvajal (z navedbo zemljiških parcel vključno z območjem, opredeljenim s koordinatami v državnem koordinatnem sistemu);

3. ukrepe, ki bodo v največji možni meri preprečili, omejili ali zmanjšali škodljive vplive onesnaženih tal ali voda na zdravje ljudi in okolje;

4. opis izbranih najprimernejših tehnoloških in drugih rešitev;

5. predvideno kakovost tal ali voda po izvedeni sanaciji;

6. rok za izvedbo programa sanacije;

7. predlog monitoringa vplivov izvedenih sanacijskih ukrepov in

8. poljudni povzetek programa sanacije, ki je razumljiv javnosti.

(4) Rok iz 6. točke prejšnjega odstavka se lahko na utemeljeno zahtevo zavezanca za sanacijo podaljša, če je to potrebno zaradi zahtevnosti sanacije ali postopkov države ali občine, na katere zavezanec za sanacijo nima vpliva.

(5) Če program sanacije vsebuje tudi izvedbo posega v prostor, mora biti izdelan tudi v skladu s prostorskimi akti občine ali države po predpisih, ki urejajo urejanje prostora.

(6) Ministrstvo pravnomočno odločbo iz prvega odstavka tega člena vpiše v evidenco iz 226. člena tega zakona in jo pošlje tudi pristojnemu sodišču, da v zemljiško knjigo po uradni dolžnosti vpiše zaznambo, da gre za zemljišče, na katerem je treba izvesti sanacijo.

(7) Lastnik zemljišča, za katerega je bilo z raziskavo ugotovljeno, da je treba na njih izvesti sanacijo, lahko to zemljišče prenese na drugo osebo le v primeru, da ta oseba v celoti prevzame obveznost sanacije tega zemljišča. Zavezanec za sanacijo mora o prenosu nemudoma pisno obvestiti ministrstvo in mu posredovati tudi pogodbo, ministrstvo pa spremeni odločbo iz prvega odstavka tega člena tako, da kot zavezanca za sanacijo določi novega lastnika zemljišča. Pritožba zoper odločbo ni dovoljena, mogoče pa je začeti upravni spor.

(8) Pogodba, sklenjena v nasprotju z zahtevo iz prejšnjega odstavka, je nična.

84. člen **(sanacija na predlog zavezanca za sanacijo)**

Zavezanec za sanacijo lahko ministrstvu sam predlaga izvedbo sanacije tega območja in mu pošlje program sanacije, izdelan v skladu z določbo tretjega odstavka 83. člena tega zakona.

85. člen **(odobritev programa sanacije)**

(1) Po pridobitvi programa sanacije iz 83. člena tega zakona ministrstvo preveri ustreznost ukrepov za preprečitev, omejitev ali zmanjšanje škodljivih vplivov onesnaženega območja na zdravje ljudi in okolje ter predlog monitoringa, in zavezancu za sanacijo z odločbo odobri program sanacije, če ugotovi, da so ukrepi in predlog programa monitoringa vplivov izvedenih sanacijskih ukrepov in ravnanj na zdravje ljudi in okolja ustrezni.

(2) Če program sanacije iz prejšnjega odstavka vsebuje tudi ukrepe za sanacijo onesnažene vode, ga ministrstvo pošlje ministrstvu, pristojnemu za upravljanje voda, da se izreče o ustreznosti ukrepov in monitoringa, odločbo o odobritvi programa sanacije pa izda ministrstvo v soglasju z ministrstvom, pristojnim za upravljanje voda.

(3) Brez poseganja v druge upravne akte, ki so potrebni za izvedbo sanacije, se program sanacije lahko začne izvajati le na podlagi pravnomočne odločbe iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(4) Odločba iz prvega in drugega odstavka tega člena vsebuje zlasti:

1. navedbo območja, na katerem se bo program sanacije izvajal (z navedbo zemljiških parcel vključno z območjem, opredeljenim s koordinatami v državnem koordinatnem sistemu);

2. odobritev ukrepov za preprečitev, omejitev ali zmanjšanje škodljivih vplivov onesnaženih tal ali voda na zdravje ljudi in okolje;

3. odobritev predloga programa monitoringa vplivov izvedenih ukrepov;

4. način in roke za poročanje o izvajanju sanacije in rezultatih monitoringa in

5. rok za začetek in končanje izvedbe sanacije, po potrebi pa tudi določitev vmesnih rokov za izvedbo sanacije.

(5) Stranke in stranski udeleženci v postopku odobritve programa sanacije lahko uveljavljajo svoje pravne koristi glede ukrepov in ravnanj za preprečitev, omejitev ali zmanjšanje škodljivih vplivov onesnaženega območja na zdravje ljudi in okolje.

(6) Pritožba zoper odločbo iz prvega ali drugega odstavka tega člena ni dovoljena, mogoče pa je začeti upravni spor. V upravnem sporu sodišče ne more presojeti ustreznosti ukrepov iz četrtega odstavka tega člena.

86. člen

(sprememba odločbe o odobritvi programa sanacije)

(1) Odločba o odobritvi programa sanacije iz prejšnjega člena se lahko spremeni na predlog zavezanca za sanacijo, če se med izvajanjem sanacije izkaže, da brez njene spremembe ni mogoče doseči ciljev iz tega programa.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko ministrstvo po uradni dolžnosti spremeni odločbo o odobritvi programa sanacije, če se med izvajanjem sanacije izkaže, da z odobrenim programom ni mogoče preprečiti, omejiti ali zmanjšati škodljivih učinkov onesnaženja na zdravje ljudi ali okolje.

(3) Ministrstvo lahko na zahtevo zavezanca za sanacijo podaljša tudi rok za končanje izvedbe sanacije ali vmesni rok, če izkaže, da bo prišlo do zamude pri izvedbi sanacije zaradi razlogov, na katere ni mogel vplivati. Skupno podaljšanje rokov ne sme preseči prvotnega roka za končanje sanacije.

(4) Za odločanje o spremembi programa sanacije se smiselno uporabljajo določbe 85. člena tega zakona.

87. člen
(dolžnosti drugih oseb)

(1) Lastnik ali posestnik zemljišča, ki meji na območje, ki ga je treba sanirati, mora dopustiti, da se na njem izvedejo dela, potrebna za izvedbo programa sanacije iz 85. člena tega zakona.

(2) Če lastnik ali posestnik ne dopusti izvedbo del iz prejšnjega odstavka, mu ministrstvo z odločbo naloži njihovo dopustitev. Pritožba proti odločbi ni dovoljena, mogoče pa je začeti upravni spor.

(3) Izvajalec sanacije mora pri njenem izvajanju v čim manjši meri vplivati na stanje zemljišča iz prvega odstavka tega člena, po opravljenih delih pa odpraviti morebitno škodo, povzročeno z izvedenimi deli.

(4) Lastnik ali posestnik zemljišča iz prvega odstavka tega člena ima zaradi izvedbe sanacije pravico do odškodnine, razen za tisto škodo, ki jo je izvajalec raziskave odpravil v skladu z določbami prejšnjega odstavka.

88. člen
(program sanacije v primeru odgovornosti države ali občine)

(1) Če je za ugotovitev onesnaženosti tal ali voda na območju iz prvega odstavka 80. člena tega zakona in njihovo sanacijo odgovorna država, ministrstvo zagotovi izvedbo raziskave, program sanacije pa na podlagi javnega pooblastila pripravi Infra d.o.o..

(2) Nosilec javnega pooblastila iz prejšnjega odstavka je za zagotovitev priprave programa sanacije odgovoren ministrstvu.

(3) Program sanacije mora biti izdelan v skladu z določbami tretjega odstavka 83. člena tega zakona, pri pripravi programa sanacije pa mora biti upoštevana tehnična izvedljivost ukrepov ob razumno visokih stroških ter njihovo upravičenost glede na predvideno izboljšanje kakovosti tal ali voda. Program sanacije mora vsebovati tudi oceno finančnih sredstev, potrebnih za njegovo izvedbo.

(4) Ministrstvo mora v postopku priprave programa sanacije iz prvega odstavka tega člena omogočiti javnosti vpogled v osnutek programa sanacije in zagotoviti njegovo javno predstavitev v skladu s 107. členom tega zakona.

(5) Program sanacije iz prvega odstavka tega člena sprejme Vlada z odlokom.

(6) Če je za sanacijo tal ali voda na območju iz prvega odstavka 80. člena tega zakona po tem zakonu odgovorna občina, se sanacija izvede na podlagi programa sanacije, ki ga sprejme predstavniški organ občine.

(7) Za pripravo programa sanacije iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe tretjega in četrtega odstavka tega člena.

(8) Občina mora pred začetkom izvajanja sanacije pridobiti odobritev programa sanacije ministrstva v skladu s 85. členom tega zakona.

89. člen **(akcijski načrt za izvedbo sanacije onesnaženih območij)**

(1) Če je onesnaženih območij iz 88. člena tega zakona, na katerih je za izvedbo programa sanacije odgovorna država več, pripravi ministrstvo v sodelovanju z ministrstvi, pristojnimi za rabo posamezne naravne dobrine, akcijski načrt za izvedbo sanacije teh območij.

(2) Pri pripravi predloga iz prejšnjega odstavka ministrstvo upošteva stopnjo tveganja, ki ga onesnaženo območje predstavlja za zdravje ljudi ali okolje, tehnično izvedljivost potrebnih ukrepov ob razumno visokih stroških in njihovo upravičenost glede na predvideno izboljšanje kakovosti tal ali voda.

(3) Ministrstvo pri opredelitvi stopnje tveganja upošteva tudi varovana in zavarovana območja po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave, varstvena območja po predpisih, ki urejajo površinske ali podzemne vode ter območja razvrščena v razrede in stopnje v skladu z enajstim odstavkom 21. člena tega zakona.

(4) Akcijski načrt iz prvega odstavka tega člena se pripravi za obdobje 10 let in vsebuje zlasti:

1. določitev onesnaženih območij, ki jih je treba sanirati;
2. določitev vrstnega reda sanacije in
3. opredelitev finančnih virov za izvedbo sanacije.

(5) Vlada sprejme akcijski načrt iz prvega odstavka tega člena.

(6) Če je onesnaženih območij na katerih je za izvedbo programa sanacije odgovorna občina v skladu s šestim odstavkom 88. člena tega zakona več, določi vrstni red sanacije tudi občina, ob smiselnem upoštevanju drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena.

90. člen **(posegi v prostor na območju v preteklosti onesnaženih območij)**

(1) Na območju iz prvega odstavka 80. člena tega zakona posegi v prostor niso dopustni, dokler se z izvedbo raziskave ne ugotovi, da za zemljišča na tem območju ni treba izvesti programa sanacije v skladu z 83., 85. ali 88. členom tega zakona.

(2) Na zemljiščih iz prvega odstavka 80. člena tega zakona, za katera je z raziskavo ugotovljeno, da je na njih treba izvesti program sanacije, se lahko izvaja le program sanacije, ki ga je odobrilo ministrstvo v skladu z 85. členom tega zakona ali program sanacije iz 88. člena tega zakona. Če je za izvedbo programa sanacije potreben poseg v prostor po predpisih, ki urejajo

urejanje prostora, pripravi ustrezen prostorski akt občina v sodelovanju z zavezancem za izvedbo sanacije ali z ministrstvom.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se lahko na zemljiščih iz prejšnjega odstavka izvajajo tudi drugi posegi v prostor, če je sestavni del prostorskega načrta po predpisih, ki urejajo urejanje prostora za to območje ali projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja po predpisih, ki urejajo graditev tudi program sanacije, ki ga je odobrilo ministrstvo v skladu z 85. členom tega zakona ali program sanacije iz 88. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo mora zagotoviti vključitev podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena v seznam zbirk podatkov o pravnih režimih v skladu s predpisi, ki urejajo urejanje prostora.

(5) Območje iz prvega odstavka 80. člena tega zakona se prikaže tudi v prostorskem informacijskem sistemu v skladu s predpisi, ki urejajo urejanje prostora.

(6) Za upoštevanje določb tega člena pri urejanju prostora kot nosilca urejanja prostora v skladu s predpisi, ki urejajo urejanje prostora skrbita ministrstvo in ministrstvo, pristojno za vode.

91. člen

(financiranje ugotavljanja in sanacije v preteklosti onesnaženega območja)

(1) Stroški za izvedbo ugotavljanja in sanacije onesnaženega območja iz 88. člena tega zakona, za katero je odgovorna država, se financirajo iz sredstev proračuna Republike Slovenije.

(2) Iz sredstev proračuna Republike Slovenije se lahko financira tudi del stroškov za izvedbo sanacije onesnaženega območja, za katerega je odgovorna občina ali oseba iz petega odstavka 77. člena tega zakona.

(3) Del stroškov iz prejšnjega odstavka ne sme presegati 25% stroškov izvedbe sanacije.

(4) Vlada podrobneje predpiše vrste stroškov ter merila in kriterije za določitev dela stroškov iz prvega odstavka tega člena, pri čemer upošteva stopnjo tveganja za zdravje ljudi in okolja ter zahtevnost sanacije.

92. člen

(zaključek sanacije)

(1) Zavezanec za sanacijo, Infra d.o.o. in občina morajo v treh mesecih po zaključku sanacije ministrstvu poslati poročilo o končani izvedbi sanacije.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje opis izvedbe ukrepov sanacije, določenih v odločbi iz 85. člena tega zakona ali v programu sanacije iz 88. člena tega zakona.

(3) Ministrstvo preuči poročilo iz prvega odstavka tega člena, za preverbo resničnosti poročila in skladnosti izvedenih ukrepov z odločbo ali programom sanacije pa lahko zagotovi tudi izvedbo revizije izvedenih ukrepov.

(4) Če ministrstvo ugotovi, da sanacija ni bila izvedena v skladu s programom sanacije iz 85. ali 88. člena tega zakona, zahteva od zavezanca za sanacijo, Infre d.o.o. ali občine njegovo izvršitev.

(5) Če ministrstvo ugotovi, da so bili ukrepi izvedeni v skladu z odločbo iz 85. člena tega zakona ali v skladu s programom sanacije iz 88. člena tega zakona, izda odločbo o zaključku sanacije.

(6) Ministrstvo na podlagi pravnomočne odločbe iz prejšnjega odstavka v evidenci iz 226. člena tega zakona označi zemljišča na saniranem območje, da so bila sanirana.

(7) Ministrstvo pravnomočno odločbo pošlje tudi pristojnemu sodišču, ki po uradni dolžnosti v zemljiški knjigi izbriše zaznambo šestega odstavka 83. člena tega zakona.

5.3. Sanacija okolja, onesnaženega zaradi razpršenih virov onesnaževanja

5.3.1. Splošna določba

93. člen

(sanacija okolja zaradi razpršenih virov onesnaževanja)

Določbe tega podpoglavja se uporabljajo za sanacijo okolja, ki je onesnaženo, pa ne gre za sanacijo v preteklosti onesnaženih območij ali onesnaženega okolja zaradi okoljske nesreče.

5.3.2. Kakovost tal in voda

94. člen

(načrti za izboljšanje kakovosti tal ali voda)

(1) Vlada s predpisom sprejme načrt za izboljšanje kakovosti tal ali voda, kadar so na določenih območjih izpolnjeni pogoji iz tretjega in četrtega odstavka 66. člena tega zakona.

(2) Vlada sprejme načrt iz prejšnjega odstavka v sodelovanju z občino, na območju katere so onesnažena tla ali vode.

(3) Načrt iz prvega odstavka tega člena vsebuje zlasti:

1. analizo stanja, ki vključuje tudi opredelitev območja onesnaženih tal ali voda in virov onesnaževanja;

2. predvideno kakovost tal ali voda po izvedenih ukrepih;

3. ukrepe za izboljšanje kakovosti onesnaženih tal ali voda, ob upoštevanju skupnih vplivov in učinkov več istovrstnih emisij v okolje in vseh prisotnih raznovrstnih emisij v okolje, skupnih vplivov in učinkov posega v okolje in z njim povezanih dejavnosti na okolje ter skupnih vplivov in učinkov na okolje, ki so posledica obstoječega stanja ter posega v okolje in z njim povezanih dejavnosti, in osebe za njihovo izvajanje;

4. oceno predvidenih kratkoročnih in dolgoročnih učinkov izbranih ukrepov z vidika vplivov na zdravje ljudi, tla in vode;

5. načine rabe tal ali voda in posegov po izvedenih ukrepih;

6. naloge države in občine z oceno potrebnih finančnih sredstev in navedbo virov;

7. obveznosti izvajalcev državnih ali občinskih gospodarskih javnih služb;

8. okvirne roke za izvedbo posameznih ukrepov in

9. načrt monitoringa učinkov izvedenih ukrepov.

(4) Sodelovanje občine pri določitvi načrta iz prvega odstavka obsega zlasti:

1. izmenjavo podatkov, ki se nanašajo na onesnaženo območje;

2. dajanje pobud za določitev ustreznih ukrepov in

3. opredelitev nalog občine, vključno z deležem sredstev za njihovo izvedbo.

(5) Ko vlada na podlagi monitoringa stanja okolja ugotovi, da tla ali vode niso več onesnažene, odloči o prenehanju predpisa iz prvega odstavka tega člena.

(6) Vlada lahko predpiše podrobnejšo vsebino načrta iz tretjega odstavka tega člena.

5.3.3. Kakovost zunanje zraka

95. člen (načrti za kakovost zunanje zraka)

(1) Vlada s predpisom sprejme načrt za izboljšanje kakovosti zunanjega zraka, kadar na določenih območjih ali podobmočjih ravni posameznih onesnaževal v zunanjem zraku presežejo predpisano mejno ali ciljno vrednost ali povprečno izpostavljenost iz predpisa iz prvega odstavka 23. člena tega zakona.

(2) Občina s svojim predpisom sprejme lokalni načrt za izboljšanje kakovosti zunanjega zraka po predhodnem soglasju vlade, kadar na območju ali podobmočju v njenem upravljanju ravni posameznih onesnaževal v zunanjem zraku presežejo mejno ali ciljno vrednost ali povprečno izpostavljenost iz predpisa iz prvega odstavka 23. člena tega zakona. Lokalni načrt za izboljšanje kakovosti zunanjega zraka mora biti skladen z načrtom iz prvega odstavka tega člena.

(3) Lokalni načrt za izboljšanje kakovosti zunanjega zraka iz prejšnjega odstavka lahko sprejme občina skupaj z občinami, ki mejijo na njeno ozemlje.

(4) Načrti za izboljšanje kakovosti zunanjega zraka iz prvega in drugega odstavka tega člena vsebujejo zlasti:

1. opredelitev območja, ki ga načrt za kakovost zunanjega zraka, obsega;
2. vire onesnaževanja in analizo stanja;
3. predvideno kakovost zraka po izvedenih ukrepih;
4. ukrepe za izboljšanje kakovosti zraka, ob upoštevanju celotne in skupne obremenitve okolja;
5. oceno predvidenih kratkoročnih in dolgoročnih učinkov izbranih ukrepov z vidika vplivov na okolje in zdravje ljudi;
6. načine rabe okolja in posegov po izvedenih ukrepih;
7. naloge občine ali države;
8. obveznosti povzročiteljev obremenitve;
9. obveznosti izvajalcev javnih služb;
10. roke za izvedbo posameznih ukrepov;
11. sredstva za izvedbo ukrepov in
12. monitoring učinkov izvedenih ukrepov.

(5) Ministrstvo nemudoma po ugotovljenem preseganju standardov kakovosti zraka iz predpisa iz prvega odstavka 23. člena tega zakona obvesti občino o ugotovljenem preseganju na območju ali podobmočju, kjer je bilo ugotovljeno preseganje.

(6) Najkasneje 18 mesecev po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka, občina vladi pošlje predlog načrta za izboljšanje kakovosti zunanjega zraka.

(7) Vlada preveri skladnost načrta iz prejšnjega odstavka z vsebinami iz četrtega odstavka tega člena in z načrtom iz prvega odstavka tega člena ter v roku 60 dni izda soglasje ali pa občini s sklepom naloži, glede česa je treba načrt popraviti.

(8) Ko ministrstvo na podlagi monitoringa o kakovosti zunanjega zraka ugotovi, da ni več preseganj standardov kakovosti zunanjega zraka iz predpisa iz prvega odstavka 23. člena tega zakona, o tem obvesti občino.

(9) Vlada predpiše podrobnejšo vsebino načrtov iz prvega in drugega odstavka tega člena.

96. člen **(kratkoročni akcijski načrt za kakovost zunanjega zraka)**

(1) Vlada s predpisom sprejme kratkoročni akcijski načrt s katerim določi ukrepe, ki jih je treba sprejeti hitro, da bi se zmanjšalo tveganje prekoračitve ali skrajšalo čas trajanja preseganja alarmnih vrednosti iz predpisa iz prvega odstavka 23. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek vlada ne sprejme kratkoročnega akcijskega načrta za kakovost zraka, če ni mogoče doseči pomembnega izboljšanja kakovosti zunanjega zraka, ob upoštevanju geografskih, meteoroloških in gospodarskih razmer. Vlada v predpisu iz prvega odstavka 23. člena tega zakona določi onesnaževala, za katera velja izjema iz tega odstavka.

(3) Kratkoročni akcijski načrt za kakovost zunanjega zraka vsebuje zlasti:

1. obveščanje javnosti;
2. ukrepe s katerimi se omejujejo tiste dejavnosti, ki pomembno prispevajo k tveganju za prekoračitve ali prekoračitvi preseganja alarmnih vrednosti;
3. naloge države, občine, gospodarskih družb, zavodov in drugih organizacij ter lastnikov in posameznikov;
4. pogoje za začetek izvajanja ukrepov;
5. čas trajanja ukrepov in
6. način uveljavitve ukrepov.

(4) Vlada v predpisu iz prvega odstavka 23. člena tega zakona določi tudi podrobnejšo vsebino načrta iz tretjega odstavka tega člena.

5.3.4. Varstvo pred hrupom

97. člen
(strateška karta hrupa)

(1) Za določanje izpostavljenosti okoljskemu hrupu na pomembnih cestah, železnicah in večjih letališčih ter v strnjениh naseljih se z uporabo kazalcev hrupa pripravijo strateške karte hrupa.

(2) Pripravo strateških kart hrupa zagotovijo:

1. za pomembne ceste in železnice: Družba za avtoceste Republike Slovenije in ministrstvo, pristojno za infrastrukturo v sodelovanju z ministrstvom;

2. za večje letališče: upravljavec letališča in

3. za strnjena naselja: občina, v kateri se nahaja strnjeno naselje.

(3) Ministrstvo, pristojno za infrastrukturo, pošlje občini podatke, potrebne za pripravo strateške karte hrupa za strnjeno naselje.

(4) Strateško karto hrupa za pomembne ceste in železnice ter večje letališča sprejme ministrstvo na predlog ministrstva, pristojnega za infrastrukturo, za strnjeno naselje pa pristojni organ občine.

(5) Strateško karto hrupa iz prejšnjega odstavka je treba pregledati in po potrebi spremeniti vsakih pet let.

(6) Vlada podrobneje določi vsebino strateške karte hrupa, kazalce hrupa in njihovo uporabo ter metode ocenjevanja hrupa in škodljivih učinkov na zdravje ljudi.

98. člen
(akcijski načrti varstva pred hrupom)

(1) Zaradi preprečevanja in zmanjšanja okoljskega hrupa, zlasti kadar stopnja izpostavljenosti lahko povzroča škodljive vplive na zdravje ljudi, se na podlagi strateških kart hrupa iz 97. člena tega zakona pripravijo akcijski načrti varstva pred hrupom.

(2) Pripravo akcijskega načrta varstva pred hrupom zagotovijo:

1. za pomembne ceste in železnice: Družba za avtoceste Republike Slovenije in ministrstvo, pristojno za infrastrukturo v sodelovanju z ministrstvom;

2. za večje letališče: upravljavec letališča v sodelovanju z ministrstvom;

3. za strnjena naselja: občina, v kateri se nahaja strnjeno naselje, v sodelovanju z ministrstvom.

(3) Akcijski načrt varstva pred hrupom obsega zlasti ukrepe za preprečevanje povečanja hrupa ali ukrepe za njegovo zmanjšanje ter opredelitev oseb, ki jih morajo izvajati.

(4) Akcijski načrt varstva pred hrupom za naselja blizu pomembnih cest, železnic in večjih letališč sprejme Vlada.

(5) Akcijski načrt varstva pred hrupom za strnjena naselja sprejme pristojni organ občine.

(6) Akcijski načrt iz četrtega in petega odstavka tega člena je treba pregledati in po potrebi spremeniti vsakih pet let.

(7) Vlada določi podrobnejše zahteve, ki jih mora izpolnjevati akcijski načrt varstva pred hrupom iz prvega odstavka tega člena.

5.3.5. Skupne določbe

99. člen (skupne določbe)

(1) Vlada pri določitvi predvidene kakovosti tal, voda, zraka in zaradi varstva pred hrupom v načrtih iz prvega odstavka 94. člena, prvega odstavka 95. člena, prvega odstavka 96. člena in prvega odstavka 98. člena tega zakona upošteva tehnično izvedljivost potrebnih ukrepov ob razumno visokih stroških, enako tudi občina pri pripravi načrtov iz drugega odstavka 95. člena in petega odstavka 98. člena tega zakona.

(2) Vlada lahko v predpisih iz prvega odstavka 94. člena, prvega odstavka 95. člena, prvega odstavka 96. člena in prvega odstavka 98. člena tega zakona prepove nove posege v okolje, zaradi katerih bi se lahko poslabšala kakovost okolja.

(3) Vlada lahko v predpisih iz prvega odstavka 94. člena, prvega odstavka 95. člena, prvega odstavka 96. člena in prvega odstavka 98. člena tega zakona določi obveznosti, ki so strožje od mejnih vrednosti emisije iz 19. člena tega zakona ali pravil ravnanja iz 20. ali 31. člena tega zakona, če izboljšanja ni mogoče doseči z drugimi ukrepi.

(4) Vlada lahko v predpisu iz prvega odstavka 23. člena tega zakona določi tudi obveznost upravljavca, da prekine obratovanje naprave, če ne more zagotoviti skladnosti s predpisanimi mejnimi vrednostmi emisij iz 19. člena tega zakona, do vzpostavitve skladnosti, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe o začasni prekinitvi obratovanja naprave iz 186. člena tega zakona.

(5) Če ima povzročitelj obremenitve iz tretjega odstavka tega člena okoljevarstveno dovoljenje, izdano po določbah tega zakona, mu ministrstvo naloži njegove obveznosti iz tretjega odstavka tega člena in določi rok za njihovo izpolnitev z odločbo, s katero se delno ali v celoti spremeni ali dopolni izdano okoljevarstveno dovoljenje.

(6) Ministrstvo lahko rok iz prejšnjega odstavka na zahtevo povzročitelja obremenitve za enkrat podaljša, če ta predloži dokazila, da je to potrebno zaradi zahtevnosti tehnoloških rešitev, njegovih slabih poslovnih rezultatov ali dolgotrajnosti postopkov pridobivanja predpisanih soglasij ali dovoljenj iz razlogov, ki niso na strani povzročitelja.

100. člen (sodelovanje javnosti)

(1) Za sodelovanje javnosti pri pripravi načrtov iz 94., 95., 96. in 98. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe 126. člena tega zakona.

(2) Akcijski načrt varstva pred hrupom iz 98. člena tega zakona mora vsebovati tudi povzetek z opisom najpomembnejših ukrepov.

(3) Ministrstvo zagotovi, da so strateške karte hrupa, vključno s povzetkom najpomembnejših ugotovitev, dostopne in razširjene v javnosti.

101. člen (čezmejno sodelovanje)

(1) Če onesnaženost okolja sega preko meja Republike Slovenije na območje druge države in so preseženi standardi kakovosti okolja, določeni s predpisi iz prvega odstavka 94. člena, prvega odstavka 95. člena, prvega odstavka 96. člena in prvega odstavka 98. člena tega zakona, ministrstvo v sodelovanju s pristojnim organom druge države zaradi odprave takšne onesnaženosti pripravi usklajene ali skupne načrte iz 94., 95. in 98. člena tega zakona in strateško karto hrupa iz 97. člena tega zakona.

(2) Za sodelovanje iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 139. in 140. člena tega zakona.

5.4. Sanacija okolja zaradi okoljske nesreče

102. člen
(ukrepi v primeru okoljske nesreče)

(1) Povzročitelj okoljske nesreče mora o nesreči nemudoma obvestiti organ, pristojen za obveščanje, določen s predpisi, ki urejajo varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, nemudoma izvesti ukrepe, s katerimi je mogoče omejiti škodljive posledice za zdravje ljudi in okolje, izvesti sanacijske ukrepe za odpravo posledic nesreče na prizadetih delih okolja, in o njihovi izvedbi nemudoma obvestiti ministrstvo.

(2) Način ravnanja in interventne ukrepe v primeru okoljske nesreče na vodah urejajo predpisi, ki urejajo vode. Način ravnanja in interventne ukrepe v primeru okoljske nesreče na drugih delih okolja predpiše minister, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, v soglasju z ministrom.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka potrebne interventne ukrepe izvedejo pristojne službe po predpisih, ki urejajo vode in službe za zaščito, reševanje in pomoč, določene po predpisih, ki urejajo varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(4) Ministrstvo povzročitelju okoljske nesreče odredi izvedbo dopolnilnih ukrepov, potrebnih za odpravo posledic nesreče na prizadetih delih okolja, če ugotovi, da z izvedenimi sanacijskimi ukrepi iz prvega odstavka tega člena niso bile odpravljene posledice okoljske nesreče. Za odreditev dopolnilnih ukrepov se smiselno uporabljajo določbe četrtega odstavka 68. člena tega zakona. Pritožba zoper odločbo o odreditvi dopolnilnih ukrepov ne zadrži izvršitve.

(5) Če je zaradi okoljske nesreče nastala tudi okoljska škoda in so poleg interventnih ukrepov iz drugega odstavka tega člena potrebni tudi sanacijski ukrepi, se za njihovo pripravo in izvedbo uporabljajo določbe 68. člena tega zakona.

(6) Stroške ukrepov iz drugega in četrtega odstavka tega člena plača povzročitelj okoljske nesreče, če njegovo premoženje za pokritje stroškov ne zadošča, pa krije preostanek teh stroškov država.

(7) Določbe tretjega odstavka tega člena se uporabljajo tudi v primeru, če povzročitelj okoljske nesreče ni znan ali je okoljska nesreča posledica naravnega pojava, stroške ukrepov pa krije država.

103. člen
(ukrepi v primeru večje nesreče)

(1) Če gre v primeru okoljske nesreče iz prejšnjega člena za večjo nesrečo obrata, mora upravljavec obrata ukrepati v skladu z zasnovo zmanjšanja tveganja za okolje iz 6. točke prvega odstavka 195. člena tega zakona, če gre za obrat manjšega tveganja za okolje, ali v skladu z varnostnim poročilom iz 6. točke prvega odstavka 195. člena tega zakona, če gre za obrat večjega tveganja za okolje.

(2) V primeru večje nesreče iz prejšnjega odstavka se interventni ukrepi izvedejo skladno z načrti zaščite in reševanja, določenimi s predpisi, ki urejajo varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.

5.5. Subsidiarno ukrepanje države

104. člen (subsidiarno ukrepanje države)

(1) Določbe tega podpoglavja se uporabljajo, kadar je za sanacijo okolja ali dela okolja v skladu s tem zakonom subsidiarno odgovorna država.

(2) Subsidiarna odgovornost iz prejšnjega odstavka se nanaša na:

1. sanacijo v preteklosti onesnaženega območja;
2. sanacijo posledic okoljske nesreče ali okoljske nesreče, ki je posledica naravnega pojava in
3. sanacijo okoljske škode.

(3) Če se v primeru iz prvega odstavka tega člena povzročitelj onesnaženja, okoljske nesreče oziroma okoljske škode ugotovi šele po izvedbi sanacijskih ukrepov s strani države, država od njega zahteva vračilo stroškov, ki jih je imela z izvedbo sanacije.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena država subsidiarno ukrepa ter ima pravico izterjati povračilo stroškov tudi od znanega povzročitelja obremenitve, namesto katerega je izvedla ukrepe za preprečitev čezmernega obremenjevanja okolja, kadar je bilo to potrebno zaradi varstva okolja ali izvršitve sodbe Sodišča EU.

(5) Načelo subsidiarnega ukrepanja velja za državo tudi, ko je vir obremenjevanja okolja zunaj njenih meja, vprašanja o posledicah čezmerne obremenitve na območju Republike Slovenije pa s tujo državo, v kateri je vir, niso urejena.

(6) Stroški subsidiarnega ukrepanja države ne pokrivajo stroškov odškodninskih zahtevkov oškodovancev zaradi posledic čezmerne obremenitve okolja.

105. člen

(pridobitev zemljišč)

(1) Če je za sanacijo onesnaženega območja odgovorna država, zemljišča na območju pa niso v njeni lasti, mora njihov lastnik državi dopustiti izvedbo sanacijskih ukrepov.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka lastnik zemljišča zaradi izvedbe sanacije ni upravičen do kakršnekoli odškodnine, o pogojih, rokih in načinu izvede sanacije onesnaženega območja pa se država in lastnik zemljišča dogovorita s pogodbo.

(3) Pogodba iz prejšnjega odstavka vsebuje tudi dovolilo državi, da pridobi gradbeno dovoljenje za graditev po predpisih, ki urejajo graditev ali druge upravne akte, če so ti potrebni za izvedbo programa sanacije.

(4) Če lastnik zemljišča iz prvega odstavka tega člena ne dopusti izvedbe ukrepov in se z državo ne dogovori o izvedbi sanacije s pogodbo iz drugega odstavka tega člena, se mu lastninska pravica na teh nepremičninah lahko odvzame, omeji ali obremeni v skladu z 122. členom tega zakona.

106. člen (izvedba sanacije)

(1) Če je za sanacijo okolja ali njegovega dela subsidiarno odgovorna država, Vlada naloži ministrstvu, da v sodelovanju z ministrstvi, pristojnimi za rabo posamezne naravne dobrine, zagotovi program sanacije, ki ga v okviru javnega pooblastila iz 88. člena tega zakona pripravi Infra d.o.o..

(2) Program sanacije v preteklosti onesnaženega območja mora biti pripravljen v skladu z zahtevami iz 88. člena tega zakona.

(3) Program sanacije zaradi odprave posledic okoljske nesreče mora vsebovati:

1. opredelitev čezmerne obremenitve okolja ali njegovega dela;
2. opis posledic čezmerne obremenitve okolja, ki jih je treba odpraviti;
3. ukrepe za izboljšanje kakovosti okolja ali njegovega dela in z njimi povezane naloge;
4. opis izbranih tehnoloških in drugih rešitev ter predvidenih ukrepov;
5. oceno predvidenih dolgoročnih učinkov izbranih ukrepov z vidika vplivov na okolje;
6. pristojne organe in izvajalce državnih gospodarskih javnih služb;
7. predvideno kakovost okolja ali njegovega dela po izvedenih ukrepih;
8. okvirne roke za izvedbo ukrepov;
9. oceno potrebnih finančnih sredstev;

10. načrt monitoringa učinkov izvedenih ukrepov in

11. poljudni povzetek programa, razumljiv javnosti.

(4) Program sanacije za odpravo posledic okoljske škode mora biti pripravljen v skladu z določbami 68. člena tega zakona.

(5) Pri pripravi programov sanacije iz drugega, tretjega odstavka in četrtega odstavka tega člena mora biti upoštevana tudi tehnično izvedljivost potrebnih ukrepov ob razumno visokih stroških in njihovo upravičenost glede na predvideno izboljšanje kakovosti okolja ali njegovega dela.

(6) Program sanacije iz drugega, tretjega odstavka in četrtega odstavka tega člena sprejme Vlada, njegovo izvedbo pa zagotovi ministrstvo.

(7) Občina pripravi in zagotovi izvedbo programa sanacije za primere iz tretjega odstavka 102. člena tega zakona ob smiselni uporabi tretjega odstavka tega člena.

(8) Če so za izvedbo programa sanacije iz prejšnjega odstavka potrebna zemljišča, ki niso v lasti občine, se ta pridobijo ob smiselni uporabi določb 105. člena tega zakona.

(9) Program sanacije iz sedmega odstavka tega člena sprejme predstavniški organ občine, z zemljišči po izvedeni sanaciji pa razpolaga občina.

107. člen (sodelovanje javnosti)

(1) Ministrstvo mora v postopku priprave programa sanacije iz drugega, tretjega odstavka in četrtega odstavka prejšnjega omogočiti javnosti vpogled v osnutek programa in zagotoviti njegovo javno predstavitev.

(2) Ministrstvo z javnim naznanilom na osrednjem spletnem mestu državne uprave in v enem od dnevnih časopisov, ki pokriva celotno območje države, določi kraj in čas za vpogled in javno predstavitev iz prejšnjega odstavka ter določi način dajanja mnenj in pripomb javnosti.

(3) Ministrstvo zagotovi vpogled ter možnost dajanja mnenj in pripomb javnosti na osnutek programa v trajanju najmanj 30 dni.

(4) V predlogu programa ukrepov iz prvega odstavka tega člena, ki ga ministrstvo predloži Vladi v sprejem, mora biti navedena tudi opredelitev do mnenj in pripomb javnosti iz prejšnjega odstavka.

(5) Določbe prvega do četrtega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi v primeru, kadar program sanacije sprejme pristojni organ občine, javno naznanilo pa mora biti poleg objave na osrednjem spletnem mestu državne uprave objavljeno tudi v enem od časopisov, ki pokrivajo območje občine in na spletni strani občine.

6. Postopki zaradi insolventnosti, prisilnem prenehanju in likvidacijo nad povzročiteljem obremenitve

108. člen (uporaba pravil)

(1) Pravila tega poglavja se uporabljajo, kadar se nad povzročiteljem, ki ga bremenijo okoljske obveznosti, začne postopek zaradi insolventnosti, sodnega prestrukturiranja zaradi odprave grozeče insolventnosti, prisilne likvidacije ali likvidacije.

(2) Izrazi uporabljeni v tem oddelku imajo enak pomen, kot je določen v zakonu, ki ureja postopke zaradi insolventnosti.

(3) Upravitelj mora v enem mesecu po začetku postopka zaradi insolventnosti nad povzročiteljem iz prvega odstavka tega člena o tem obvestiti ministrstvo in pristojno inšpekcijo.

(4) Pravila iz prvega in tretjega odstavka 113. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi pri prodaji dolžnikovega premoženja v izvršilnih postopkih.

109. člen (posebnosti v postopku prisilne poravnave)

(1) Dolžnik iz prvega odstavka prejšnjega člena mora v postopku prisilne poravnave izvrševati vse obveznosti iz tega zakona, pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja ali okoljevarstvenega soglasja in odločb pristojne inšpekcije.

(2) Načrt finančnega prestrukturiranja mora v primeru dolžnika iz prvega odstavka tega člena vsebovati tudi :

1. ocenjene stroške okoljskih obveznosti, če bo zoper dolžnika potrjen načrt finančnega prestrukturiranja in ocenjene stroške okoljskih obveznosti, če bo zoper dolžnika začel stečajni postopek in

2. oceno drugih dejstev in okoliščin ter morebitnih ukrepov dolžnika, ki so potrebni za njegovo poslovanje v skladu s pravili tega zakona;

(3) Načrt finančnega prestrukturiranja mora dolžnik posredovati tudi ministrstvu, ki lahko v roku 15 dni od prejema načrta poda mnenje k načrtu v delu, ki se nanaša na vsebine načrta iz drugega odstavka tega člena.

(4) Mnenje ministrstva iz prejšnjega odstavka je priloga načrta finančnega prestrukturiranja.

(5) Potrjena prisilna poravnava ne učinkuje na terjatve iz naslova okoljskih obveznosti.

(6) Pravila tega člena se smiselno uporabljajo tudi v postopku sodnega prestrukturiranja zaradi odprave grozeče insolventnosti.

(7) Posebna pravila varstva okolja iz tega člena imajo status javnega reda Republike Slovenije in imajo tako prednost pred drugimi splošnimi načeli pravil insolvenčnega prava.

110. člen (otvoritveno poročilo upravitelja)

(1) Otvoritveno poročilo upravitelja mora v stečajnem postopku nad stečajnim dolžnikom iz prvega odstavka 108. člena tega zakona vsebovati tudi:

1. ugotovitev, da je stečajni dolžnik povzročitelj obremenitve, ki opravlja dejavnost iz drugega odstavka 64. člena tega zakona, je lastnik ali posestnik nepremičnin (ID znak) ali premičnin, naprav ali obrata (z navedbo lokacije), za katerega veljajo pravila tega zakona, mu je bilo izdano pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje ali okoljevarstveno soglasje oziroma je upravljavec naprave ali obrata ali izvajalec dejavnosti, ki mora v skladu s tem zakonom svojo napravo ali dejavnost prijaviti ministrstvu in je vpisan v register iz 226. člena tega zakona;

2. ugotovitev, da je stečajni dolžnik povzročitelj obremenitve, ki opravlja dejavnost iz drugega odstavka 64. člena tega zakona, je lastnik ali posestnik nepremičnin ali premičnin, naprav ali obrata in zanj veljajo pravila tega zakona, je upravljavec naprave ali obrata ali izvajalec dejavnosti, ki mora svojo napravo ali dejavnost v skladu s tem zakonom prijaviti ministrstvu in ni vpisan v register iz 226. člena tega zakona;

3. ugotovitev, da je bilo stečajnemu dolžniku z odločbo ministrstva ali pristojne inšpekcije naloženo ravnanje ali omejitve v zvezi z okoljskimi obveznostmi in naloženih ravnanj ni izvršil ali jih ni izvršil v celoti ter stroški predvideni za naložena ravnanja;

4. opis odpadkov, nevarnih snovi oziroma odlagališča in pravna podlaga za dejavnost ravnanja z odpadki, kadar v stečajno maso spadajo odpadki, nevarne snovi ali odlagališče odpadkov;

5. ID onesnažene nepremičnine in pravno podlago za njeno delovanje po tem zakonu, kadar v stečajno maso spada naprava iz 171. ali 189. člena ali obrat iz 194. člena tega zakona, opis naprave ali obrata in dejavnosti, ki v njej poteka;

6. identifikacijski znaki skrbnika varstva okolja iz 116. člena tega zakona, kadar gre za stečajnega dolžnika iz prvega odstavka 116. člena tega zakona in

7. druge okoliščine, ki so pomembne za presojo obsega in narave okoljskih obveznosti dolžnika.

(2) Stečajni upravitelj mora otvoritveno poročilo poslati tudi ministrstvu.

111. člen
(obveznosti skrbnika varstva okolja po začetku stečajnega postopka)

(1) Skrbnik varstva okolja iz 116. člena tega zakona mora v 15 dneh po objavi oklica o začetku stečajnega postopka pripraviti poročilo o skladnosti poslovanja stečajnega dolžnika z določbami tega zakona in ga posredovati upravitelju.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka tega člena mora glede poslovanja stečajnega dolžnika vsebovati zlasti:

1. oceno stanja nepremičnin in premičnin glede onesnaženosti in mogoče onesnaženosti in postopek ter način sanacije onesnaženja ali prenehanja obratovanja ter rok za izvedbo predpisanih ravnanj;

2. oceno stanja odlagališča odpadkov glede onesnaženosti in mogoče onesnaženosti, pravni in dejanski status odlagališča odpadkov, količino in vrste odpadkov, nevarnih snovi in premičnin, ki so ali lahko postanejo odpadek, postopek in načini ravnanja z njimi, postopek sanacije oziroma razgradnje naprave iz 171. člena tega zakona, postopek sanacije odlagališča odpadkov in njegovega prenehanja in rok za izvedbo predpisanih ravnanj;

3. oceno stanja celotnega območja obrata, vključno z vsemi napravami, s pripadajočo ali z njimi povezano infrastrukturo in tehnološkimi procesi glede onesnaženosti in mogoče onesnaženosti, pravni in dejanski status obrata, postopek ter način sanacije ali njegovega prenehanja ter rok za izvedbo predpisanih ravnanj ter jasno opredelitev ali posamezen del obrata lahko samostojno posluje naprej brez nevarnosti za okolje in ali ga je mogoče unovčiti po posameznih delih, brez škode za nadaljnjo poslovanje oziroma zahtevo po sanaciji;

4. finančno oceno predvidenih ukrepov in

5. druge potrebne podatke po skrbni oceni skrbnika varstva okolja.

(3) Poročilo skrbnika varstva okolja je sestavni del otvoritvenega poročila upravitelja.

(4) Če upravitelj ugotovi, da je dolžnik subjekt iz prvega odstavka 116. člena tega zakona in nima skrbnika varstva okolja ali če skrbnik varstva okolja ne ravna v skladu s prvim odstavkom tega člena, mora upravitelj o tem takoj obvestiti ministrstvo. V tem primeru mora poročilo iz drugega odstavka tega člena izdelati sam ali s pomočjo izvedenca.

(5) Če dolžnik iz prvega odstavka 116. člena tega zakona ni zavezan imenovati skrbnika varstva okolja, pripravi upravitelj vsebinsko smiselno poročilo iz drugega odstavka tega člena in ga vključi v otvoritveno poročilo.

(6) Če sredstva v stečajni masi ne zadostujejo za plačilo stroškov izvedenca po tem členu, jih založi Republika Slovenija.

112. člen
(obveznosti stečajnega dolžnika po začetku stečajnega postopka)

(1) Stečajni dolžnik mora v stečajnem postopku izvrševati vse obveznosti, določene s tem zakonom, izdanim pravnomočnim okoljevarstvenim dovoljenjem ali okoljevarstvenim soglasjem in odločb pristojne inšpekcije.

(2) Če upravitelj oceni, da zaradi spremembe oziroma prenehanja poslovanja v stečajnem postopku zahtev, določenih s tem zakonom, pravnomočnim okoljevarstvenim dovoljenjem ali okoljevarstvenim soglasjem ne more več izvrševati, mora o tem obvestiti ministrstvo in pristojno inšpekcijo ter predlagati spremembo ali prenehanje okoljevarstvenega dovoljenja ali okoljevarstvenega soglasja.

(3) Upravitelj mora v stečajnem postopku zagotoviti tudi izvrševanje izdanih odločb pristojne inšpekcije ali ministrstva, ki stečajnemu dolžniku nalagajo obveznosti za odpravo okoljskih kršitev.

(4) Če upravitelj ugotovi, da za izvršitev naloženih okoljskih obveznosti v stečajni masi ni dovolj likvidnih sredstev, mora o tem obvestiti sodišče in upnike pozvati, da založijo znesek potreben za kritje teh stroškov

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka se založeni stroški plačajo iz stečajne mase po pravilih zakona, ki ureja postopke zaradi insolventnosti, o stroških postopka. Če se naložena okoljska obveznost nanaša na premoženje, ki je del posebne stečajne mase, se terjatev upnika iz naslova založenih stroškov najprej povrne kot strošek posebne stečajne mase.

(6) Če upniki v roku 15 dni stroškov ne založijo, mora upravitelj premoženje, na katero se odločba nanaša, takoj po poteku roka ponuditi upnikom, ki ga lahko prevzamejo v skladu s pravili zakona, ki ureja postopke zaradi insolventnosti. Poziv za prevzem tega premoženja mora vsebovati opozorilo upnikom po tretjem odstavku 113. člena tega zakona.

(7) Če nihče od upnikov ne privoli v prevzem premoženje v enem mesecu po objavi poziva, ga upravitelj prenese na Republiko Slovenijo. Za prenos na Republiko Slovenije se uporabljajo tudi pravila iz šestega do osmega odstavka 113. člena tega zakona.

(8) Kadar je z odločbo pristojnega organa naložena izpolnitev okoljske obveznosti kot nujni ukrep v javnem interesu, ki ga ni mogoče odložiti, mora stroške za njeno izvršitev nemudoma založiti Republika Slovenija, ne glede na določbe četrtega do sedmega odstavka tega člena.

113. člen
(prodaja ali prenos premoženja stečajnega dolžnika)

(1) Če je predmet prodaje onesnažena nepremičnina, naprava ali obrat, odpadki ali odlagališče odpadkov, je pri oceni njihove vrednosti potrebno upoštevati stroške okoljskih obveznosti.

(2) Napravo ali obrat, za katero je bilo izdano okoljevarstveno dovoljenje ali okoljevarstveno soglasje v skladu s tem zakonom je dovoljeno prodati zgolj kot poslovno celoto. Prodaja po delih je dovoljena le po prenehanju okoljevarstvenega dovoljenja ali okoljevarstvenega soglasja.

(3) Objava javne dražbe ali postopka zbiranja ponudb za premoženje iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati pouk kupcu oziroma prevzemniku premoženja, da z nakupom ali prevzemom premoženja iz prvega odstavka tega člena, prevzame obveznost izpolniti vse okoljske obveznosti, ki bremenijo to dolžnikovo premoženje.

(4) Če upravitelj premoženja iz prvega odstavka tega člena ne more prodati kot poslovne celote in v stečajni masi nima dovolj sredstev za poravnavo stroškov okoljskih obveznosti, potrebnih za prenehanje okoljevarstvenega dovoljenja ali okoljevarstvenega soglasja, mora premoženje iz prvega odstavka tega člena ponuditi upnikom, ki ga lahko prevzamejo v skladu s pravili, ki urejajo postopke zaradi insolventnosti. Poziv za prevzem premoženja mora vsebovati opozorilo iz prejšnjega odstavka.

(5) Če upniki ne privolijo v prevzem premoženja v enem mesecu po objavi poziva iz prejšnjega odstavka, se premoženje prenese na Republiko Slovenijo.

(6) Za sklep sodišča o prenosu premoženja na upnike ali Republiko Slovenijo se smiselno uporabljajo pravila zakona, ki ureja postopke zaradi insolventnosti.

(7) S prenosom onesnaženega premoženja na Republiko Slovenijo, Republika Slovenija pridobi terjatev do stečajne mase za plačilo zneska v višini razlike med ocenjenimi stroški okoljskih obveznosti in vrednostjo na Republiko Slovenijo prenesenega premoženja.

(8) Terjatev iz prejšnjega odstavka se plača iz stečajne mase po pravilih zakona, ki ureja postopke zaradi insolventnosti, o stroških postopka.

(9) Pravila iz tega člena, razen drugega odstavka, se uporabljajo tudi za prodajo onesnažene nepremičnine, naprave ali obrata, odpadkov ali odlagališča odpadkov, ki ne predstavljajo poslovne celote.

114. člen

(omejitve delitve stečajne mase in solidarna odgovornost poslovodstva za stroške odprave okoljskih obveznosti)

(1) Dokler stroški okoljskih obveznosti, ki bremenijo stečajnega dolžnika, niso plačani oziroma dokler upravitelj v stečajni masi nima rezerviranega zneska v celotni višini ocenjenih stroškov okoljskih obveznosti, lahko upravitelj v breme stečajne mase plačuje le druge stroške stečajnega postopka, razdelitev upnikom ali družbenikom pa ni dovoljena.

(2) Če upravitelj ravna v nasprotju s prejšnjim odstavkom, odgovarja Republiko Sloveniji za škodo v višini stroškov, ki jih je zaradi njegovega ravnanja morala pokriti Republika Slovenija.

(3) Člani poslovodstva in organa nadzora povzročitelja obremenitve in osebe, ki so bile člani nadzora oziroma poslovodstva povzročitelja obremenitve pet let pred začetkom stečaja, so v skladu s splošnimi pravili zakona, ki ureja postopke zaradi insolventnosti, solidarno odgovorni

Republiki Sloveniji za stroške okoljskih obveznosti, ki v stečaju niso bili v celoti plačani iz stečajne mase.

115. člen
(posebna pravila za končanje redne likvidacije)

(1) Razdelitev družbenikom in končanje postopka likvidacije ni dovoljeno, dokler družba ni izpolnila vseh okoljskih obveznosti.

(2) Če likvidacijski upravitelj opravi razdelitev družbenikom, ne da bi prej zagotovil izvedbo okoljskih obveznosti, odgovarja Republiki Sloveniji za škodo v višini stroškov za izvedbo okoljskih obveznosti, ki jih krije Republika Slovenija.

(3) Pravila iz tega člena se smiselno uporabljajo tudi v postopku prisilne likvidacije.

7. Skrbnik varstva okolja

116. člen
(skrbnik varstva okolja)

(1) Povzročitelj obremenitve, ki mora pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za napravo iz 171. člena tega zakona ali za obrat iz 194. člena tega zakona ali okoljevarstveno dovoljenje za predelavo ali odstranjevanje odpadkov iz 189. člena tega zakona, mora imeti v delovnem ali pogodbenem razmerju najmanj eno osebo, ki opravlja naloge varstva okolja (v nadaljnjem besedilu: skrbnik varstva okolja).

(2) Naloge skrbnika varstva okolja so zlasti:

1. seznanjanje in svetovanje povzročitelju obremenitve v zvezi s predpisanimi ukrepi varstva okolja pri opravljanju njegove dejavnosti;
2. dajanje mnenj in predlogov povzročitelju obremenitve o ukrepih za zmanjševanje ali preprečevanje obremenjevanja okolja;
3. seznanjanje s pravili ravnanja z odpadki po tem zakonu in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi;

4. svetovanje pri uvajanju načel krožnega gospodarstva;
5. sodelovanje pri uvajanju za okolje manj škodljivih postopkov, tehnologij in proizvodov;
6. nadzorovanje in skrb za izvajanje predpisanih ukrepov varstva okolja pri opravljanju dejavnosti ter poročanje povzročitelju obremenitve o ugotovljenih pomanjkljivostih;
7. svetovanje povzročitelju obremenitve v zvezi z javnostjo podatkov o obremenjevanju okolja v skladu s tem zakonom;
8. seznanjanje zaposlenih o škodljivih vplivih naprave ali obrata na okolje in ukrepih za njihovo preprečevanje ali zmanjševanje;
9. sodelovanje z osebami, zadolženimi za varnost in zdravje pri delu in požarno varnost, ter svetovalcem za kemikalije;
10. sodelovanje pri pripravi načrtov za zaščito in reševanje po predpisih o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami;
11. takojšnje obveščanje pristojne inšpekcije v primeru kršitve pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja ali izrednega dogodka ali nesreče, pri katerih pride do preseganja predpisanih mejnih vrednosti emisij v okolje ali ki pomembno vplivajo na okolje;
12. svetovanje upravljavcu, da v primeru izrednega dogodka ali nesreče ali kršitve pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja nemudoma sprejme ukrepe za omejevanje okoljskih posledic in preprečevanje morebitnih nadaljnjih izrednih dogodkov ali nesreč ali ukrepe, s katerimi zagotovi, da se skladnost s pogoji iz okoljevarstvenega dovoljenja v najkrajšem možnem času ponovno vzpostavi;
13. vsaj enkrat letno za poslovodstvo pripravi pisno poročilo o ukrepih in izboljšavah, ki jih je treba izvesti, da bo zagotovljena skladnost ravnanja podjetja s predpisi s področja okolja,
14. v primeru stečaja svetovanje stečajnemu upravitelju glede okoljskih bremen, vključno s seznanjanjem s stanjem naprave ali obrata in predlaganjem ukrepov, potrebnih, da naprava ali obrat ne predstavljata nevarnosti za življenje ali zdravje ljudi ali okolje ter sodelovanjem pri pripravi otvoritvenega poročila iz zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje in
15. druge naloge varstva okolja, ki jih določi povzročitelj obremenitve

(3) Povzročitelj obremenitve mora skrbniku varstva okolja omogočiti strokovno neodvisno opravljanje nalog iz prejšnjega odstavka in izpopolnjevanje znanja ter zagotoviti dostop do vseh potrebnih podatkov in informacij.

(4) Povzročitelj obremenitve lahko za opravljanje nalog iz drugega odstavka tega člena imenuje le osebo, ki ima izobrazbo, ki se po zakonu, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvršča vsaj v 6. raven, in ima pet let delovnih izkušenj na področju varstva okolja. Ne glede na prejšnji stavek lahko povzročitelj obremenitve, ki mora pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za predelavo ali odstranjevanje odpadkov iz 189. člena tega zakona, imenuje za skrbnika varstva okolja osebo, ki ima za opravljanje nalog iz drugega odstavka tega člena izobrazbo, ki je po zakonu, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena najmanj v 5. raven.

(5) Povzročitelj obremenitve mora imenovati skrbnika varstva okolja ter določiti njegove naloge in morebitna pooblastila pisno. O imenovanju skrbnika in podatkih iz šestega odstavka tega člena ter njegovih nalogah in morebitnih pooblastilih, spremembah njegovih nalog ali morebitnih pooblastil ali o njegovi razrešitvi mora povzročitelj obremenitve obvestiti ministrstvo.

(6) Zaradi vodenja postopkov po tem zakonu ministrstvo o skrbnikih vodi evidenco, ki vsebuje podatke o:

1. osebnem imenu;
2. podjetju, za katerega opravlja funkcijo skrbnika varstva okolja, in
3. izobrazbi.

(7) Osebni podatki iz prejšnjega odstavka se po 20 letih arhivirajo v skladu s predpisi o arhivskem gradivu in arhivih.

8. Utemeljevanje in sporočanje okoljskih trditev za izdelke in organizacije, znake EU za okolje in sistem okoljskega vodenja organizacij

117. člen (prostovoljne trditve o vplivih na okolje)

(1) Ministrstvo v sodelovanju z drugimi resorji vzpostavi sistem za spodbujanje, podeljevanje, potrjevanje, preverjanje in spremljanje okoljskih trditev za izdelke, storitve in organizacije.

(2) Sistem iz prejšnjega odstavka se vzpostavi za spodbujanje proizvodnje proizvodov, opravljanja storitev in delovanja organizacij, ki imajo v primerjavi z drugimi istovrstnimi proizvodi manjše negativne vplive na okolje v celotnem življenjskem krogu in s tem prispevajo k visoki stopnji varstva okolja.

(3) Sistem iz prvega odstavka tega člena obsega zlasti:

1. določitev pravil o utemeljevanju in sporočanju okoljskih trditev;
2. vzpostavitev postopka za preverjanje okoljskih trditev, ki jih je treba navesti v utemeljitev okoljskih trditev za proizvode, ki so dani na trg, in sisteme okoljskega označevanja;
3. imenovanje pristojnih organov;
4. določitev mehanizma za usklajevanje deležnikov; in
5. redno spremljanje uporabe in sporočanja okoljskih trditev.

118. člen (znak EU za okolje)

(1) Za proizvode ali opravljanje storitev, ki imajo v primerjavi z drugim podobnim blagom ali storitvami manjše negativne vplive na okolje v celotnem življenjskem krogu ter s tem prispevajo k visoki stopnji varstva okolja, lahko ministrstvo podeli znak EU za okolje.

(2) Vrste proizvodov in storitev iz prejšnjega odstavka, pogoji, ki jih morajo le-ti izpolnjevati za pridobitev znaka EU za okolje, ter oblika znaka so določeni s predpisi EU, ki se nanašajo na sistem za podeljevanje znaka EU za okolje.

(3) Pridelovalec, proizvajalec, uvoznik, ponudnik storitev ali trgovec na debelo ali drobno lahko zaprosi ministrstvo za podelitev znaka EU za okolje za proizvode ali storitev iz prejšnjega odstavka z vlogo, ki mora vsebovati dokazila o tem, da proizvod ali storitev izpolnjuje pogoje iz prejšnjega odstavka.

(4) Oseba iz prejšnjega odstavka za vlogo plača pristojbino, ki jo na podlagi predpisov iz drugega odstavka tega člena določi ministrstvo.

(5) Ministrstvo osebi iz prejšnjega odstavka podeli pravico do uporabe znaka EU za okolje za blago ali storitev z odločbo na način in pod pogoji, določenimi v predpisih iz drugega odstavka tega člena.

(6) Oseba, ki je pridobila pravico do uporabe znaka iz prejšnjega odstavka, plača ministrstvu tudi posebno letno pristojbino za uporabo znaka EU za okolje, ki jo na podlagi predpisov iz drugega odstavka tega člena določi ministrstvo.

(7) Ministrstvo lahko podeljeno pravico do uporabe znaka EU za okolje z odločbo odvzame, če oseba iz petega odstavka tega člena krši pogoje, pod katerimi je bila pravica do uporabe znaka EU za okolje podeljena, ali če proizvod ali storitev ne izpolnjuje več predpisanih pogojev.

(8) Znak EU za okolje lahko uporablja oseba iz petega odstavka tega člena le v zvezi s proizvodom ali storitvijo, ki ji je bil znak EU za okolje podeljen.

(9) Uporaba znaka, ki je podoben znaku EU za okolje do te mere, da bi lahko ustvaril zmedo na trgu ali zmedel potrošnike, je prepovedana.

119. člen (sistem okoljevarstvenega ravnanja in presoje organizacij)

(1) Za spodbujanje primernejšega ravnanja z okoljem in obveščanja javnosti o vplivih njihovih dejavnosti na okolje ministrstvo omogoča gospodarskim družbam, samostojnim podjetnikom posameznikom, zavodom in drugim organizacijam, njihovim delom ali povezavam, ki opravljajo dolžnosti, dejavnosti ali storitve v zvezi z okoljem, vključevanje v sistem EU za

okoljevarstveno ravnanje in presojo organizacij (v nadaljnjem besedilu: sistem EMAS) in s tem uporabo logotipa EMAS.

(2) Pogoji, ki jih mora izpolnjevati oseba iz prejšnjega odstavka za vključitev ali podaljšanje vključitve v sistem EMAS, so določeni s predpisi EU, ki se nanašajo na sistem EMAS.

(3) Izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka tega člena preverja preveritelj EMAS in o tem izda izjavo o dejavnostih preverjanja in potrjevanja.

(4) Oseba iz prvega odstavka tega člena lahko zaprosi ministrstvo za vključitev ali podaljšanje vključitve v sistem EMAS z vlogo, ki mora vsebovati dokumente in dokazila o tem, da ta oseba izpolnjuje predpisane pogoje iz drugega in tretjega odstavka tega člena.

(5) Ministrstvo osebi iz prejšnjega odstavka odobri vključitev v sistem EMAS in ji z odločbo o registraciji podeli pravico do uporabe logotipa EMAS za obdobje treh let.

(6) Odločba iz prejšnjega odstavka je podlaga za vpis osebe iz četrtega odstavka tega člena v evidenco oseb, vključenih v sistem EMAS (v nadaljnjem besedilu: evidenca EMAS).

(7) Oseba, vključena v sistem EMAS, se lahko sklicuje na vključitev v sistem EMAS ter uporablja logotip EMAS v obliki, na način in pod pogoji, ki so določeni s predpisi iz drugega odstavka tega člena.

(8) Ministrstvo lahko na lastno pobudo, na pobudo preveritelja EMAS, pristojne inšpekcije ali osebe iz prejšnjega odstavka same z odločbo začasno ali trajno izbriše iz evidence EMAS osebo, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev in ji odvzame pravico do uporabe logotipa EMAS.

(9) Ministrstvo mora v primeru iz prejšnjega odstavka upoštevati mnenje strokovnega sveta iz 236. člena tega zakona, razen če je pobudo za začasen ali trajen izbris iz evidence EMAS podala oseba iz sedmega odstavka tega člena sama.

(10) V predpisih iz 19., 21., 24. in 27. člena tega zakona se za osebe, vključene v sistem EMAS, lahko določijo tudi olajšave in spodbude, ki se nanašajo zlasti na zmanjšanje pogostosti in obsega izvajanja obratovalnega monitoringa in poročanja.

(11) Uporaba logotipa EMAS s strani osebe, ki v sistem EMAS ni vključena, in uporaba logotipa, ki je logotipu EMAS podoben do te mere, da bi lahko ustvaril zmedo na trgu ali zavedel potrošnike, je prepovedana.

120. člen (Preveritelj EMAS)

(1) Preveritelj EMAS je lahko le pravna oseba, ki ima akreditacijo državnega akreditacijskega organa po predpisih o akreditaciji in izpolnjuje druge pogoje, določene v predpisih iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(2) Akreditacijski organ iz prvega odstavka tega člena vodi evidenco akreditiranih preveriteljev EMAS, ki vsebuje zlasti:

1. firmo in sedež preveritelja EMAS;
2. številko in datum izdaje akreditacijske listine;
3. obseg akreditacije; in
4. druge podatke, zahtevane v predpisih iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(3) Podatki iz evidence preveriteljev EMAS so v skladu s tem zakonom javni.

(4) Organ iz prvega odstavka tega člena ministrstvu na njegovo zahtevo posreduje vse podatke v zvezi s postopkom akreditacije posameznih preveriteljev EMAS, preveritelj EMAS pa vse podatke o postopkih preverjanja posameznih oseb iz prvega odstavka prejšnjega člena.

(5) Ministrstvo mora v skladu z zakonom, ki ureja poslovno skrivnost, zagotoviti varovanje podatkov, pridobljenih na podlagi prejšnjega odstavka, ki so poslovna tajnost.

9. Sodelovanje javnosti pri sprejemanju predpisov

121. člen

(sodelovanje javnosti pri sprejemanju predpisov)

(1) Ministrstvo, druga ministrstva in pristojni organ občine morajo v postopku sprejemanja predpisov, ki lahko pomembneje vplivajo na okolje, omogočiti javnosti seznanitev z osnutkom predpisa ter dajanje mnenj in pripomb.

(2) Za predpis, ki lahko pomembneje vpliva na okolje, se šteje predpis, izdan na področju varstva okolja, ohranjanja narave in upravljanja, rabe ali varstva delov okolja, vključno z ravnanjem z gensko spremenjenimi organizmi, pa tudi drug predpis, za katerega je njegov pripravljavec v postopku sprejemanja ugotovil, da vpliva na okolje.

(3) Organ iz prvega odstavka tega člena z javnim naznanilom na osrednjem spletnem mestu državne uprave omogoči javnosti dostop do osnutka predpisa ter jo obvesti o načinu in času dajanja mnenj in pripomb.

(4) Javnost ima pravico do vpogleda ter možnost dajanja mnenj in pripomb na osnutek predpisa v trajanju najmanj 30 dni, pri čemer se ta rok lahko skrajša na 14 dni, če gre za redakcijske ali tehnične popravke veljavnih predpisov iz drugega odstavka tega člena.

(5) Organ iz prvega odstavka tega člena preuči mnenja in pripombe javnosti ter jih v primeru sprejemljivosti primerno upošteva pri pripravi predpisa, na osrednjem spletnem mestu državne uprave pa najpozneje v 30 dneh po sprejemu predpisa objavi obrazloženo stališče, v

katerem se opredeli do mnenja in pripomb javnosti, ter navede razloge za upoštevanje oziroma neupoštevanje pri pripravi predpisa.

(6) Določbe prejšnjih odstavkov tega člena se ne uporabljajo za predpise, kjer je za njihov sprejem z drugimi zakoni že predpisano sodelovanje javnosti.

10. Razlastitev

122. člen

(razlastitev in omejitev lastnine v interesu varstva okolja)

(1) Lastninska pravica na nepremičnini se lahko odvzame, omeji ali obremeni v skladu z zakonom, ki ureja prostor, če:

1. je za odpravo posledic čezmerne obremenitve okolja v skladu s 104. členom tega zakona zadolžena država ali občina ali
2. je zaradi izvršitve sodbe Sodišča EU v skladu z 255. členom tega zakona izvršba na določeni nepremičnini, ki ni v njeni lasti, naložena državi.

(2) Ukrepanje države oziroma občine po prejšnjem odstavku je v javno korist. Javna korist je izkazana:

1. s sprejemom sklepa Vlade ali pristojnega organa občine iz 104. člena tega zakona v primerih iz 1. točke prejšnjega odstavka;
2. z izdajo odločbe o izvršbi s strani države v primerih iz 2. točke prejšnjega odstavka.

III. PROGRAMI NA PODROČJU VARSTVA OKOLJA

1. Programi varstva okolja

123. člen

(nacionalni program varstva okolja)

(1) Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Državni zbor) na predlog Vlade sprejme nacionalni program varstva okolja, ki vsebuje dolgoročne cilje, usmeritve in naloge varstva okolja.

(2) Na podlagi poročil o okolju iz 228. člena tega zakona in drugih dokumentov o stanju okolja ter z upoštevanjem razvojnih dokumentov in najnovejših dognanj glede varstva okolja ministristvo v sodelovanju z drugimi ministristvi pripravi nacionalni program varstva okolja, ki vsebuje zlasti:

1. prikaz stanja okolja;
2. cilje v določenem obdobju in ukrepe za njihovo uresničevanje;
3. prednostne naloge;
4. usmeritve za ključne vplive na okolje, povezane s proizvodnjo in potrošnjo, zlasti na področju energije, industrijskega razvoja, mobilnosti, graditve in prehranskega sistema;
5. oceno potrebnih sredstev za izvedbo programa in njihovih virov;
6. usmeritve za izpolnjevanje obveznosti iz ratificiranih in objavljenih mednarodnih pogodb in strategij ter programov EU, ki se nanašajo na varstvo okolja;
7. spremljanje doseganja ciljev programa in poročanje o tem.

(3) Ministrstvo najmanj vsako četrto leto na podlagi poročil o okolju iz 228. člena tega zakona pregleda ustreznost programa in po potrebi predlaga njegovo ustrezno spremembo.

(4) Nacionalni program varstva okolja vsebuje tudi nacionalni program varstva narave skladno s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave.

(5) Nacionalni program varstva okolja lahko vsebuje tudi nacionalni program upravljanja voda skladno s predpisi, ki urejajo vode.

124. člen **(operativni programi)**

(1) Za izvedbo nacionalnega programa varstva okolja ali za izvrševanje obveznosti iz ratificiranih in objavljenih mednarodnih pogodb, strategij, programov in predpisov EU, ki se nanašajo na oblikovanje programov na področju varstva okolja, ministrstvo pripravi operativne programe varstva okolja, ministrstvo, pristojno za vode, pripravi operativne programe javnih služb s področja voda, ministrstvo, pristojno za naravo, pa operativne programe s področja ohranjanja narave, ki jih sprejme Vlada.

(2) V operativnem programu iz prejšnjega odstavka se za programsko obdobje razčlenijo cilji, usmeritve in naloge aktov iz prejšnjega odstavka v celoti ali na posameznem področju ali za posamezno vprašanje varstva okolja, javnih služb s področja voda oziroma ohranjanja narave.

(3) Poleg vsebine iz prejšnjega odstavka vsebujejo programi, ki se sprejmejo na podlagi predpisov EU, tudi druge vsebine, določene s temi predpisi, na primer analize obstoječega stanja, ukrepe za doseganje posameznih ciljev, oceno prispevka posameznega ukrepa k doseganju ciljev, rok, v katerem je treba oceniti izvajanje programa in ga ustrezno prenoviti, ter obveščanje Evropske komisije.

(4) Vlada lahko predpiše podrobnejšo vsebino operativnega programa iz drugega odstavka tega člena.

125. člen
(projekcije emisij onesnaževal v zrak)

Ministrstvo za pripravo operativnih programov zagotavlja pripravo projekcij emisij onesnaževal v zrak neposredno ali prek javnega pooblastila, ki se ga podeli na podlagi javnega razpisa.

126. člen
(sodelovanje javnosti)

(1) Ministrstvo, ministrstvo, pristojno za vode, v postopku priprave operativnega programa s področja upravljanja voda oziroma ministrstvo, pristojno za naravo, v postopku priprave operativnega programa s področja ohranjanja narave mora v postopku priprave programov iz 123. in 124. člena tega zakona javnosti omogočiti seznanitev z osnutkom programa ter dajanje mnenj in pripomb.

(2) Ministrstvo, ministrstvo, pristojno za vode, v postopku priprave operativnega programa s področja upravljanja voda oziroma ministrstvo, pristojno za naravo, v postopku priprave operativnega programa s področja ohranjanja narave z javnim naznanilom na osrednjem spletnem mestu državne uprave obvesti javnost o kraju, kjer je program dostopen, načinu in času dajanja mnenj in pripomb.

(3) Ministrstvo, ministrstvo, pristojno za vode, v postopku priprave operativnega programa s področja upravljanja voda oziroma ministrstvo, pristojno za naravo, v postopku priprave operativnega programa s področja ohranjanja narave zagotovi vpogled in možnost dajanja mnenj in pripomb javnosti na osnutek programa v trajanju najmanj 30 dni.

(4) Ministrstvo, ministrstvo, pristojno za vode, v postopku priprave operativnega programa s področja upravljanja voda oziroma ministrstvo, pristojno za naravo, v postopku priprave operativnega programa s področja ohranjanja narave preuči mnenja in pripombe javnosti ter jih primerno upošteva pri pripravi programov iz prvega odstavka tega člena.

(5) Ministrstvo, ministrstvo, pristojno za vode, v postopku priprave operativnega programa s področja upravljanja voda oziroma ministrstvo, pristojno za naravo, v postopku priprave operativnega programa s področja ohranjanja narave mora o sprejemu programa iz 123. in 124. člena tega zakona obvestiti javnost na način iz drugega odstavka tega člena. Obvestilo vsebuje tudi utemeljitve za sprejete programske odločitve in informacijo o sodelovanju javnosti v postopku njegove priprave.

127. člen
(program varstva okolja občine)

(1) Program varstva okolja in operativne programe za svoje območje sprejme mestna občina, lahko pa tudi občina ali širša samoupravna lokalna skupnost, ob smiselni uporabi določb 123., 124. in 126. člena tega zakona.

(2) Programi iz prejšnjega odstavka ne smejo biti v nasprotju z nacionalnim programom in operativnimi programi varstva okolja.

2. Celovita presoja vplivov na okolje

128. člen (strateška okoljska presoja)

(1) Z namenom spodbujanja načel trajnostnega razvoja in vključevanja okoljskih vidikov v njegovo vsebino se v postopku priprave plana, programa, načrta ali drugega splošnega akta in njegovih sprememb (v nadaljnjem besedilu: plan), katerega izvedba lahko pomembno vpliva na okolje, v skladu s tem zakonom izvede strateška okoljska presoja.

(2) Strateška okoljska presoja vplivov na okolje se izvede ob pripravi plana:

1. za področje urejanja prostora, upravljanja voda, gospodarjenja z gozdovi, ribištva, rudarstva, kmetijstva, energetike, industrije, prometa, ravnanja z odpadki in odpadnimi vodami, oskrbe prebivalstva s pitno vodo, telekomunikacij ali turizma,

2. ki ga na podlagi zakona ali uredbe EU sprejme pristojni organ države ali občine in

3. ki določa okvir za prihodnja soglasja za izvedbo posegov v okolje iz 147. člena tega zakona.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se strateška okoljska presoja izvede tudi za plane, za katere se zahteva presoja sprejemljivosti na naravo po predpisih o ohranjanju narave.

(4) Vlada ob upoštevanju določb tega člena in predpisov, ki urejajo obvezen sprejem planov in njihovo vsebino, sprejme:

1. seznam planov iz drugega odstavka tega člena, za katere je strateška okoljska presoja obvezna in

2. seznam planov, za katere je treba s preučevanjem vsakega primera posebej ugotoviti, ali bi njihova izvedba lahko pomembno vplivala na okolje, ker predstavljajo okvir za prihodnja soglasja za izvedbo posegov iz drugega odstavka tega člena.

(5) Ne glede na določbe drugega in četrtega odstavka tega člena se strateška okoljska presoja izvede tudi za drug plan, ki ga državni organ ali občina sprejme na podlagi predpisov, in ki določa okvir za dopustnost posegov v okolje, če se v skladu s 133. členom tega zakona oceni, da bi njegova izvedba lahko pomembno vplivala na okolje.

(6) Vlada ob upoštevanju priloge II SEA direktive predpiše merila za ocenjevanje pomembnejših vplivov izvedbe plana na okolje.

129. člen
(plani, za katere se strateška okoljska presoja ne izvede)

(1) Ne glede na prejšnji člen se strateška okoljska presoja ne izvede:

1. za plan, ki je izključno namenjen obrambi države ali zaščiti in reševanju in
2. za proračun ali finančne načrte države ali občine.

(2) Ne glede na drugi odstavek 128. člena tega zakona se strateška okoljska presoja za plan, ki določa rabo majhnih območij na lokalni ravni, ali za manjšo spremembo plana, za katere je bila strateška okoljska presoja na okolje že izvedena, izvede le, če bo njegova izvedba verjetno pomembno vplivala na okolje.

130. člen
(subsidiarna uporaba tega poglavja)

Določbe tega poglavja se uporabljajo, če z zakonom s področja urejanja prostora posamezna vprašanja strateške okoljske presoje niso urejena drugače.

131. člen
(pravna narava in koraki strateške okoljske presoje)

(1) Strateška okoljska presoja je nesamostojni del priprave plana. Izvedba strateške okoljske presoje in v tem procesu izdana mnenja ministrstva imajo značaj druge javno-pravne zadeve, za katero se postopek ureja s tem zakonom.

(2) Ocena, ali je treba izvesti strateško okoljsko presojo, je predfaza strateške okoljske presoje.

(3) Koraki strateške okoljske presoje so:

1. priprava in zagotavljanje kvalitete okoljskega poročila
2. izvajanje posvetovanj z drugimi organi in organizacijami iz 132. člena tega zakona ter javnostjo o vsebini plana in okoljskega poročila ter o okoljski sprejemljivosti plana,
3. upoštevanje okoljskega poročila in izidov posvetovanj pri pripravi plana in okoljskega poročila ter
4. zagotovitev informacij javnosti.

132. člen **(posvetovanje z ministrstvi in drugimi organizacijami)**

(1) Da bi se zagotovilo, da se za strateško okoljsko presojo priskrbijo celovite in zanesljive informacije, je v skladu s tem zakonom v posameznih fazah strateške presoje vplivov na okolje predvideno posvetovanje z ministrstvi in organizacijami, pristojnimi za varovanje interesov okolja, narave, podnebja, varstva in rabe naravnih dobrin, krajine, varstvo zdravja ljudi in kulturne dediščine ter varstvo pred tveganjem za nastanek naravne ali druge nesreče (v nadaljnjem besedilu mnenjedajalci v postopku SOP).

(2) Mnenjedajalci v fazi posvetovanja svoje mnenje podajo na podlagi predpisov ter razvojnih in drugih strateških dokumentov s svojega delovnega področja.

(3) Ministrstvo na osrednjem spletnem mestu državne uprave objavi seznam mnenjedajalcev v postopku SOP. Ne glede na prejšnji stavek lahko ministrstvo v posameznem primeru k posredovanju mnenja s posameznega področja povabi tudi drugo strokovno organizacijo, pristojno za varovanje javnega interesa na okoljsko relevantnem področju.

133. člen **(obvestilo o nameri)**

(1) Ministrstvo na zahtevo pripravljavca načrta ali programa ali po uradni dolžnosti začne postopek ugotavljanja, ali je treba za plan iz druge točke četrtega odstavka ali petega odstavka 128. člena ali plan iz drugega odstavka 129. člena izvesti strateško okoljsko presojo

(2) Pripravljavec plana iz prejšnjega odstavka pred oblikovanjem osnutka plana ministrstvu pošlje obvestilo o nameri sprejema plana (v nadaljnjem besedilu: vloga o nameri).

(3) Vloga o nameri iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o vrsti, nameravani vsebini in ravni natančnosti, s katero bo plan izdelan, vključno z ustreznim kartografskim prikazom določenih ali načrtovanih posegov in območja, ki ga plan zajema, kadar zahteva po kartografskem prikazu izhaja iz vsebine in narave plana. Poleg vsebin iz prejšnjega stavka mora vloga o nameri priprave plana iz druge točke četrtega odstavka ali petega odstavka 128. člena vsebovati tudi navedbo o možnih pomembnih vplivih izvedbe plana na okolje oziroma njegove dele, vloga iz drugega odstavka 129. člena pa tudi utemeljitev, da gre za plan, ki nima pomembnih vplivov na okolje, ker določa rabo majhnih območij na lokalni ravni, ali ker gre za manjšo spremembo plana.

(4) Ministrstvo pripravljavcu plana iz prvega odstavka tega člena ob upoštevanju meril, ki jih določa predpis vlade, sprejet na podlagi 128. člena tega zakona, in po predhodnem posvetovanju z mnenjedajalci v postopku SOP v 30 dneh po prejemu vloge o nameri izda obrazloženo mnenje o tem, ali je v postopku priprave plana treba izvesti strateško okoljsko presojo.

(5) Če ministrstvo ugotovi ali je obveščeno, da se pripravlja plana iz prvega odstavka tega člena, ki lahko pomembno vpliva na okolje, pisno obvesti pripravljavca plana o začetku postopka preverjanja, ali je za plan potrebno izvesti strateško okoljsko presojo, pri čemer od njega

zahteva, naj v določenem roku, ki ne sme biti krajši od 30 dni, predloži podatke, ki jih ministrstvo potrebuje za to preverjanje.

(6) Ministrstvo obrazloženo mnenje iz tretjega odstavka tega člena objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

134. člen (okoljsko poročilo)

(1) Pripravljavec plana, za katerega se izvede strateška okoljska presoja, mora pred njegovo javno obravnavo zagotoviti okoljsko poročilo, v katerem se opredelijo, opišejo in ovrednotijo vplivi izvedbe plana na okolje in možne alternative, ob upoštevanju ciljev in, kadar je glede na vsebino plana to potrebno, tudi geografskih značilnosti območja, na katerega se plan nanaša.

(2) Okoljsko poročilo vsebuje zlasti:

1. kratek opis vsebine in glavnih ciljev načrta ali programa ter razmerja do drugih ustreznih načrtov in programov,

2. predstavitev okoljskih izhodišč plana, vključno z okoljskimi cilji, ki jih plan zasleduje in opredelitvijo, kako so bili ti cilji in druga okoljska izhodišča upoštevana pri pripravi plana ter opis meril in metodologije ugotavljanja in vrednotenja obstoječega stanja in vplivov izvedbe plana,

3. ugotovitev, opis in ovrednotenje pomembnih vplivov izvedbe plana na okolje v Sloveniji, vključno z morebitnimi pomembnimi čezmejnimi vplivi plana na okolje,

4. opredelitev razumnih alternativ, upoštevajoč pri tem cilje plana ter geografsko območje izvajanja plana,

5. opis in oceno ukrepov, ki so v planu predvideni za preprečitev, zmanjšanje in čim popolnejšo odpravo pomembnih vplivov izvedbe plana na okolje (v nadaljnjem besedilu: omilitveni ukrepi),

6. če je potrebno, pa tudi predlog glede načina spremljanja vplivov izvajanja plana na okolje.

(3) Okoljsko poročilo mora vsebovati informacije, potrebne za strateško okoljsko presojo vplivov plana na okolje, pri njegovi pripravi pa se uporabijo trenutno znanje in postopki vrednotenja ter, kolikor ni s predpisi s področja ohranjanja ali drugimi predpisi iz 1. točke drugega odstavka 128. člena določeno drugače, tudi obstoječe informacije. Pri tem se upoštevajo tudi vsebina in natančnosti oziroma raven podrobnosti plana, na kateri stopnji odločanja se sprejema plan in vprašanje, koliko je posamezne vidike primerneje presojati na različnih ravneh odločanja, da se prepreči podvajanje presoje.

(4) Vlada ob upoštevanju člena 5 in priloge I SEA direktive predpiše podrobnejšo vsebino okoljskega poročila.

135. člen **(plansko načrtovanje na več ravneh)**

(1) Če je plansko načrtovanje na posameznem področju predvideno s plani, ki imajo različno raven hierarhije oziroma podrobnosti (plansko načrtovanje na več ravneh), pripravljavec plana ob upoštevanju tretjega odstavka prejšnjega člena v izogib ponavljanju presoje v izhodiščih za pripravo okoljskega poročila upošteva na kateri ravni planiranja se bodo prednostno preučili določeni vplivi na okolje. Pri tem upošteva vsebino in druge značilnosti plana, ki se pripravlja, vključno z obsegom in pomenom vpliva izvedbe plana na okolje in stopnjo konkretizacijo okvirja, ki ga plan predstavlja za prihodnja soglasja.

(2) V primeru hierarhično nižjega ali podrobnejšega plana, za katerega abstraktnejši oziroma hierarhično višji plan predstavlja vsebinski okvir, je strateška okoljska presoja omejena na dodatne ali druge pomembne vplive na okolje ter potrebne posodobitve in podrobnejšo obravnavo plana. Določba prejšnjega stavka se uporablja tudi za presojo vplivov na okolje, kadar so posamezne značilnosti projekta kot na primer lokacija projekta okoljsko presojane že v fazi sprejemanja plana.

136. člen **(mnenje o vsebini okoljskega poročila)**

(1) Pripravljavec plana lahko pred začetkom postopka strateške okoljske presoje pridobi informacijo o obsegu in natančnosti informacij, podatkov in vsebin ter okoljskih ciljev in kazalcev, ki morajo biti vključene v okoljsko poročilo (v nadaljevanju: mnenje o vsebini okoljskega poročila). V ta namen pripravljavec plana ministrstvu posreduje predlog izhodišč, obsega in natančnosti okoljskega poročila, skupaj z opisom načrtovane vsebine plana, in ga zaprosi za mnenje.

(2) Ministrstvo se pred pripravo mnenja iz prejšnjega odstavka o predlogu iz prejšnjega odstavka posvetuje z mnenjedajalci v postopku SOP, ki v roku 21 dni podajo mnenje o ustreznosti predloga iz prejšnjega odstavka in po potrebi predlagajo:

1. okoljske cilje plana in druga okoljska izhodišča ter merila, ki jih je treba upoštevati pri vrednotenju stanja okolja ali vplivov,
2. metodologijo, ki naj se uporabi za oceno vplivov,
3. vrsto in vire podatkov, ki naj se uporabijo pri ugotavljanju vplivov plana in njihovem vrednotenju ali
4. obseg in natančnost podatkov v okoljskem poročilu.

(3) Če se mnenjedajalec v postopku SOP v 21 dneh ne izreče in ne zaprosi za podaljšanje roka, se šteje, da šteje, da nimajo predlogov glede podatkov, informacij ali vsebin iz prvega oziroma drugega odstavka, ki naj jih vsebuje okoljsko poročilo.

(4) Ministrstvo mnenje iz prvega odstavka tega člena pripravljavcu plana, skupaj s mnenji mnenjedajalcev v postopku SOP, posreduje v 30 dneh od prejema njegove vloge.

(5) Pripravljavec plana mora mnenje ministrstva iz prvega odstavka tega člena upoštevati pri pripravi okoljskega poročila. Ne glede na mnenje ministrstva iz prvega odstavka tega člena, lahko ministrstvo, če se izkaže za potrebno, pri presoji ustreznosti okoljskega poročila zahteva dopolnitev ali spremembo vrste in virov podatkov ali informacij, okoljskih izhodišč ali kazalnikov oziroma drugačen obseg ali natančnost okoljskega poročila.

(6) Če pripravljavec plana ministrstvo ne zaprosi za mnenje iz prvega odstavka tega člena, mora za izdelavo okoljskega poročila sam pridobiti mnenja mnenjedajalcev v postopku SOP. Mnenja iz prejšnjega člena mnenjedajalci v postopku SOP pripravljavcu plana podajo na podlagi predloga o vsebini okoljskega poročila, izdelanega skladno s prvim odstavkom tega člena.

137. člen **(mnenje o ustreznosti okoljskega poročila)**

(1) Pripravljavec plana posreduje osnutek plana in okoljskega poročila ministrstvu.

(2) Ministrstvo dokumente iz prejšnjega odstavka nemudoma pošlje mnenjedajalcem v postopku SOP ter jih pozove, da mu s stališča področja v njihovi pristojnosti v 21 dneh pošljejo mnenje o osnutku plana in ustreznosti okoljskega poročila ali pa pisno sporočijo, da okoljsko poročilo ne omogoča presoje vplivov izvedbe plana na okolje in ga je zato treba spremeniti ali dopolniti z dodatnimi ali podrobnejšimi informacijami, sicer se šteje, da je okoljsko poročilo ustrezno.

(3) Ministrstvo po pridobitvi pisnih mnenj oziroma po preteku roka iz prejšnjega odstavka pripravljavcu plana izda mnenje o tem, da je okoljsko poročilo ustrezno, ali zahteva spremembo ali dopolnitev okoljskega poročila.

(4) Mnenja iz prejšnjega odstavka ministrstvo pripravi na podlagi ocene kakovosti, ustreznosti in popolnosti okoljskega poročila.

(5) Ministrstvo spremenjeno ali dopolnjeno okoljsko poročilo in morebitne spremembe in dopolnitve plana, ki mu jih na podlagi njegove zahteve po spremembi ali dopolnitvi okoljskega poročila posreduje pripravljavec plana, skupaj s pozivom za ponovno posredovanja mnenja posreduje tistim mnenjedajalcem v postopku SOP, ki so zahtevali dopolnitev okoljskega poročila in mnenjedajalcem v postopku SOP, ki jih spremembe zadevajo.

(6) Mnenje o ustreznosti okoljskega poročila iz tretjega odstavka tega člena ministrstvo pripravi na podlagi mnenj mnenjedajalcev v postopku SOP in lastnih ugotovitev.

138. člen **(sodelovanje javnosti)**

(1) Pripravljaivec plana mora po prejemu mnenja o ustreznosti okoljskega poročila iz prejšnjega člena javnosti omogočiti seznanitev z osnutkom plana in spremljajočim okoljskim poročilom ter mnenji mnenjedajalcev v postopku SOP. Seznanitev javnosti v okviru javne razgrnitve traja najmanj 30 dni.

(2) Javno naznanilo z navedbo kraja in časa javne razgrnitve plana in morebitne javne predstavitve ter orisom načina dajanja mnenj in pripomb pripravljavec plana, ki je državni organ objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave, pripravljavec, ki je občinski organ pa na spletnih straneh občine. Najkasneje sočasno z objavo javnega naznanila iz prejšnjega stavka pripravljavec plana o javni razgrnitvi obvesti tudi ministrstvo in mnenjedajalce v postopku SOP.

(3) V okviru javne razgrnitve ima javnost pravico dajati mnenja in pripombe na razgrnjen osnutek plana in okoljsko poročilo.

(4) Mnenja in pripombe javnosti pripravljavec plana preuči ter na primeren način upošteva pri pripravi predloga plana.

(5) Pripravljaivec plana v roku 60 dni od konca javne razgrnitve iz prvega odstavka tega člena pripravi in objavi stališče do pripomb na okoljsko poročilo in plan. Stališče iz prejšnjega odstavka, skupaj s pripombam javnosti pripravljavec plana pošlje ministrstvu, ki pripravlja mnenje iz 141. člena tega zakona.

139. člen **(čezmejni vplivi na okolje)**

(1) Če bi izvedba plana lahko pomembno vplivala na okolje v državi članici EU ali ali drugi državi, ki je pogodbenica Espoo konvencije (v nadaljnjem besedilu: drugi državi), ministrstvo, pristojno z pristojnemu organu druge države pošlje v angleški jezik ali v uradni jezik te države preveden povzetek vsebine plana in povzetek ter del okoljskega poročila, v katerem so pojasnjeni čezmejni vplivi plana in ga zaprosi, da v roku 30 dni sporoči, ali namerava druga država sodelovati v postopku strateške okoljske (v nadaljevanju: notifikacija). Pobudo za notifikacijo iz prejšnjega stavka lahko v primeru utemeljenih razlogov ministrstvo pošlje tudi v zgodnejši fazi priprave plana. V primeru kompleksnih zadev in prošnje druge države se lahko rok iz prejšnjega stavka podaljša za največ 30 dni. Če druga država pristojnega organa RS v roku ne obvesti o tem, da želi sodelovati, se šteje, da v postopku strateške okoljske presoje ne želi sodelovati, postopek strateške okoljske presoje izvedbe plana na okolje pa se nadaljuje skladno s 141. členom tega zakona brez izvedbe čezmejnega postopka, o čemer pristojni organ RS pisno obvesti pristojni organ druge države

(2) Ministrstvo na stroške pripravljavca plana zagotovi prevod povzetkov plana in delov okoljskega poročila iz prejšnjega odstavka ali naroči revizijo s strani pripravljavca plana že zagotovljenega prevoda in ju pošlje pristojnemu organu druge države članice tudi če druga država to zahteva. V primeru iz prejšnjega stavka ministrstvo pristojni organ druge države zaprosi, da Republiki Sloveniji v določenem roku sporoči, ali namerava sodelovati v postopku strateške okoljske presoje izvedbe plana na okolje.

(4) V primeru, da na podlagi poziva iz prvega odstavka tega člena druga država izrazi interes sodelovanja, ministrstvo na stroške pripravljavca plana zagotovi prevod plana in okoljskega poročila ali revizijo s strani pripravljavca plana že zagotovljenega prevoda.

(5) Če druga država obvesti Republiko Slovenijo, da namerava sodelovati v postopku strateške okoljske presoje, se ministrstvo in pristojni organ druge države dogovorita o izvedbi javne razgrnitve, morebitnega posvetovanja in roku, v katerem bo pripravljavec plana zagotovil prevod okoljskega poročila za drugo državo ter o roku največ 60 dni od prejema okoljskega poročila, v katerem bo država članica Republiki Sloveniji posredovala mnenja in pripombe in o morebitnih drugih oblikah posvetovanja o zmanjšanju ali odpravi možnih čezmejnih vplivov plana na okolje. V primeru kompleksnih zadev in prošnje države članice lahko ministrstvo drugi državi rok iz prejšnjega stavka podaljša za največ 30 dni.

(6) Če druga država v roku ne posreduje mnenja in pripomb ali se ne udeleži dogovorjenega posvetovanja o zmanjšanju ali odpravi možnih čezmejnih vplivov plana na okolje, ministrstvo o tem obvesti pripravljavca plana, postopek nacionalne strateške okoljske presoje pa se nadaljuje, o čemer se drugo državo obvesti.

(7) Ministrstvo pošlje pripravljavcu plana mnenja in pripombe države članice najkasneje v 15 dneh od njihove pridobitve.

140. člen **(presoja plana druge države)**

(1) Če ministrstvo prejme osnutek plana ali opis njegove vsebine ter na podlagi načrtovane vsebine plana in morebitnega povzetka okoljskega poročila oceni, da bi izvedba tega plana lahko pomembno vplivala na okolje v Republiki Sloveniji drugi državi v roku, ki ga je ta določila, sporoči, da želi Republika Slovenija sodelovati v čezmejnem posvetovanju strateške okoljske presoje.

(2) Če ministrstvo izve za plan iz prejšnjega odstavka, pa Republika Slovenija od druge države notifikacije glede tega plana ni prejela, pozove pristojni organ druge države, da ji predloži ustrezno dokumentacijo in se z njo dogovori za rok, v katerem se bo Republika Slovenija izjasnila o tem, ali želi sodelovati v čezmejnem posvetovanju, pri čemer lahko predlaga tudi načine izvedbe tega sodelovanja.

(3) Če ministrstvo oceni, da bi lahko izvajanje plana, ki se sprejema v drugi državi, pomembno vplivalo na okolje v Republiki Sloveniji, o posredovanem planu in okoljskem poročilu druge države v 30 dneh pridobi mnenja mnenjedajalcev v postopku SOP ter zagotovi sodelovanje javnosti v skladu z določbami 138. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo po pridobitvi mnenj iz prejšnjega odstavka pripravi mnenje o planu druge članice in pripadajočem okoljskem poročilu, ki ga ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, skupaj s pripombami javnosti v dogovorjenem roku pošlje pristojnemu organu druge države.

(5) Ministrstvo se lahko s pristojnim organom druge države dogovori za posvetovanje o zmanjšanju ali odpravi možnih škodljivih vplivov izvedbe plana na okolje v Republiki Sloveniji in o spremljanju stanja okolja.

141. člen **(predlog plana in mnenje o sprejemljivosti)**

(1) Pripravljaivec plana pripravi predlog plana in po potrebi dopolni ali spremeni okoljsko poročilo, pri čemer v čim večji meri smiselno upošteva pisna mnenja in pripombe mnenjedajalcev v postopku SOP, države članice iz 139. člena ter mnenja in pripombe javnosti iz 138. člena tega zakona.

(2) V dopolnjenem in spremenjenem okoljskem poročilu iz prejšnjega odstavka se opišejo spremembe in dopolnitve osnutka plana in posameznih poglavij okoljskega poročila ter opišejo in ocenijo dodatno predvideni ali spremenjeni omilitveni ukrepi, ki so v primerjavi z osnutkom plana vključeni v predlog plana.

(3) Predlog plana in spremljajoče okoljsko poročilo plana iz prejšnjega odstavka se v primeru plana, ki ga pripravlja državni organ, objavita na osrednjem spletnem mestu državne uprave, v primeru plana, ki ga pripravlja občina, pa na spletnih straneh občine.

(4) Če ministrstvo presodi, da se je predlog plana glede na objavljeni osnutek bistveno spremenil na način, da ima izvedba predlog plana lahko večje ali nove pomembne vplive na okolje, pozove mnenjedajalce v postopku SOP, da v 21 dneh pošljejo novo pisno mnenje o sprejemljivosti vplivov izvedbe predloga plana na okolje s stališča svoje pristojnosti, pripravljavcu plana pa naloži ponovno javno razgrnitev iz 138. člena tega zakona.

(5) Na podlagi mnenj mnenjedajalcev v postopku SOP, stališča države članice iz 139. člena tega zakona ter mnenj in pripomb javnosti iz 138. člena tega zakona in lastnih ugotovitev ministrstvo pripravi mnenje o sprejemljivosti vplivov izvedbe predloga plana na okolje. Ministrstvo izda mnenje o sprejemljivosti predloga plana, če oceni, da so vplivi izvedbe predloga plana na okolje sprejemljivi, v nasprotnem primeru pa izda mnenje, da vplivi izvedbe plana niso sprejemljivi. Ministrstvo v mnenju iz tega odstavka navede ime in datum dokumentacije, na podlagi katere je mnenje izdano, pripravljavcu plana pa lahko naloži tudi način spremljanja izvajanja plana in poročanje o rezultatih spremljanja ministrstvu.

(6) Če ministrstvo tudi v 15 dneh po ponovnem pozivu ne pridobi mnenja mnenjedajalca v postopku SOP iz prvega odstavka prejšnjega člena, lahko, kolikor z znanjem, ki je potrebno za ugotovitev stanja ali oceno vplivov na okolje na določenem področju ne razpolaga, v postopek oblikovanja mnenja o sprejemljivosti plana kot izvedenca vključi organizacije ali osebe, za katere oceni, da imajo strokovno znanje, potrebno za presojo sprejemljivosti na posameznem področju. Stroške izvedenca iz prejšnjega stavka pripravljavcu plana prvotno krije pripravljavec plana, ki lahko od mnenjedajalca, ki mnenja kljub ponovnem pozivu ministrstva ni podal v roku iz prejšnjega stavka, zahteva njihovo povrnitev.

(7) Ko je za ugotovitev ali presojo dejstva, ki je potrebna za presojo ustreznosti okoljskega poročila ali samo strateško okoljsko presojo potrebno strokovno znanje, s katerim ministrstvo ne razpolaga, lahko ministrstvo izvedenca iz prejšnjega odstavka imenuje tudi za druga področja oziroma vsebinska vprašanja.

(8) Ministrstvo mnenje iz petega odstavka tega člena objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

142. člen (pravno varstvo)

(1) Mnenje iz prejšnjega člena lahko predstavniki zainteresirane javnosti izpodbijajo v postopku pravnega varstva zoper plan, ki je sprejet v obliki predpisa ali splošnega pravnega akta.

(2) Mnenje, da strateška okoljska presoja ni potrebna iz četrtega odstavka 133. člena in mnenje iz prejšnjega člena tega zakona se v primerih, kadar plan ni sprejet v obliki splošnega pravnega akta, za namene zagotavljanja pravnega varstva zainteresirane javnosti, štejeta za potrditev plana, ki jo lahko predstavniki zainteresirane javnosti izpodbijajo v upravnem sporu iz razlogov iz katerih je mogoče izpodbijati upravno odločbo.

(3) Če je pripravljavec plana pristojni organ občine, pritožba zoper mnenje iz prejšnjega člena in pritožba zoper mnenje iz 133. člena tega zakona ni dovoljena, mogoče pa je začeti upravni spor.

143. člen (obvestilo o sprejetem planu)

(1) Pripravljavec plana, ki je državni organ na osrednjem spletnem mestu državne uprave, občina pa na spletnih straneh občine, objavi obvestilo o sprejemu plana. Hkrati s sprejemom plana obvestilo o njegovem sprejemu pošlje tudi ministrstvu in mnenjedajalcem v postopku SOP.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

1. opis vključenosti omilitvenih ukrepov oziroma okoljskih vidikov v plan,
2. izjava o tem kako so bili v načrt ali program vključeni okoljski vidiki in kako so bili pri oblikovanju plana upoštevani okoljsko poročilo, mnenja, podana v postopku posvetovanja z mnenjedajalci v postopku SPVO ter mnenja in pripombe javnosti in izidi čezmejnih posvetovanj,
3. razloge za sprejete odločitve glede na možne alternative in
4. opis načina spremljanja vplivov na okolje pri izvajanju plana.

(3) Ministrstvo o sprejemu plana obvesti drugo državo iz 139. člena tega zakona.

144. člen (spremljanje izvajanja plana)

(1) Če ministrstvo na podlagi spremljanja stanja okolja iz 210. člena tega zakona, na način, predviden v okoljskem poročilu ali na drug način, ugotovi, da je zaradi izvajanja plana prišlo do nepredvidenih škodljivih vplivov na okolje, mora o tem obvestiti pripravljavca plana in mu

naložiti, da v skladu s svojimi pristojnostmi plan spremeni ter zagotovi zmanjšanje in odpravo pomembnih negativnih okoljskih vplivov izvajanja plana.

(2) Pripravljavec plana, ki na podlagi spremljanja stanja okolja, na način, predviden v okoljskem poročilu ali na drug način, ugotovi, da je zaradi izvajanja plana prišlo do nepredvidenih škodljivih vplivov na okolje, mora v skladu s svojimi pristojnostmi plan spremeniti ter zagotovi zmanjšanje in odpravo pomembnih negativnih okoljskih vplivov izvajanja plana.

145. člen **(dodatno zagotavljanje kakovosti okoljskega poročila)**

Ministrstvo zagotavlja kakovosti okoljskih poročil iz 134. člena tega zakona tudi tako, da:

1. objavlja katalog strokovnih znanj, priporočil in smernic za izdelavo poročil na osrednjem spletnem mestu državne uprave in
2. organizira usposabljanje za izdelovalce okoljskih poročil ter mnenjedajalce v postopku SOP.

2. 1. Razrešitev nasprotja interesov pri sprejemanju plana

146. člen **(razrešitev nasprotja javnih interesov)**

(1) Če se s planom načrtujejo rešitve, potrebne zaradi uresničevanja razvojnih ali varstvenih ciljev, sprejetih na ravni občine, države ali EU (v nadaljnjem besedilu: javni interesi) in ob usklajevanju z mnenjedajalci v postopku SOP ni bilo mogoče oblikovati vsestransko strokovno sprejemljive in izvedljive rešitve, lahko pripravljavec plana kot skrajno sredstvo predlaga uporabo instituta razrešitve nasprotja javnih interesov.

(2) Postopek odločanja o razrešitvi nasprotja javnih interesov se za plan, za katerega je bilo izdano negativno mnenje iz osmega odstavka 84 člena, začne na pobudo ministrstva, ki je vsebinsko pristojno za področje, na katerem se plan pripravlja.

(3) V pobudi mora ministrstvo iz prejšnjega odstavka verjetno izkazati, da je pri tehtanju različnih javnih interesov treba dati prednost posameznem javnem interesu in da ni drugih strokovno sprejemljivih in ustreznih rešitev za uresničevanje javne koristi, ki ne bi škodovale drugim javnim koristim.

(4) Pobudo, skupaj z gradivom za obravnavo na vladi, ki vključuje tudi mnenja mnenjedajalcev v postopku SOP, ministrstvo iz drugega odstavka tega člena naslovi na vlado, ki po prostem preudarku odloči, ali bo pobudo obravnavala.

(5) O razrešitvi nasprotja javnih interesov vlada odloči s sklepom na podlagi vrednotenja vplivov na gospodarstvo, družbo in okolje in na podlagi tehtanja različnih javnih interesov.

(6) S sklepom iz prejšnjega odstavka vlada lahko odloči o prevladi posameznega javnega interesa, ki je opredeljen na podlagi zakona ali razvojnega dokumenta države, če oceni, da je predvideni pozitivni učinek javnega interesa, ki prevlada, večji od škodljivih posledic za javni interes, ki je bil prevladan. V sklepu iz prejšnjega stavka se lahko navedejo tudi ukrepi, potrebni za izravnavo negativnih vplivov na prevladan javni interes, ter usmeritve in pogoji za njihovo izvedbo.

(7) Postopek razrešitve nasprotja javnih interesov iz tega člena ni dopusten v primerih, ko so za razrešitev nasprotja interesov:

1. s predpisi s področja ohranjanja narave predpisani pogoji in postopek prevlade drugega javnega interesa, če plan vpliva na posebno varstveno območje ali potencialno posebno ohranitveno območje, kot je določeno s predpisi o ohranjanju narave.

2. s predpisi s področja upravljanja z vodami predpisani pogoji in postopek odstopa od dobrega stanja, dobrega ekološkega potenciala ali preprečevanja poslabšanja stanja vodnih teles.

(8) Sklep vlade iz šestega odstavka tega člena se najkasneje v 3 dneh od sprejetja objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

IV. POSEGI V OKOLJE

1. Presoja vplivov na okolje in okoljevarstveno soglasje

147. člen

(presoja vplivov na okolje in okoljevarstveno soglasje)

(1) Pred začetkom izvajanja posega, ki lahko pomembno vpliva na okolje, je treba izvesti presojo njegovih vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje ministrstva.

(2) Pred začetkom izvajanja posega, ki lahko pomembno vpliva na okolje in vključuje gradnjo, za katero je treba pridobiti gradbeno dovoljenje po predpisih o graditvi, je treba v okviru izdaje integralnega gradbenega dovoljenja izvesti presojo vplivov na okolje. Ministrstvo je v integralnem postopku za izdajo integralnega gradbenega dovoljenja v skladu z zakonom, ki ureja graditev, mnenjedajalec glede emisij v tla, vode, zrak, hrupa, svetlobnega onesnaževanja, elektromagnetnega sevanja, vibracij, podnebja in ravnanja z odpadki.

(3) Če je za nameravani poseg poleg presoje vplivov na okolje v skladu s predpisi o ohranjanju narave treba izvesti tudi presojo sprejemljivosti za naravo, se vplivi oziroma posledice nameravanega posega za naravo ugotovijo v postopku presoje vplivov na okolje iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena v skladu s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave.

(4) Določbe tega poglavja se ne uporabljajo za projekte ali dele projektov, ki so namenjeni izključno obrambi, ter za projekte, katerih edini namen je odziv na naravne in druge

nesreče iz predpisa o naravnih in drugih nesrečah, kadar bi imela taka uporaba škodljiv učinek na te namene. Odločitev o tem sprejme Vlada na predlog ministrstva, pristojnega za obrambo.

148. člen (presoja vplivov na okolje)

(1) Presoja vplivov na okolje je postopek, ki vključuje:

1. pripravo poročila o vplivih nameravanega posega v okolje, ki ga zagotovi nosilec nameravanega posega v okolje,

2. pridobitev mnenj ministrstev in drugih organizacij, ki so glede na nameravani poseg pristojne za posamezne zadeve varstva okolja, naravo ali varstvo ali rabo naravnih dobrin, za varstvo kulturne dediščine, varstvo pred požarom, varstvo krajine ali varstvo zdravja ljudi (v nadaljevanju: mnenja mnenjedajalcev),

3. proučitev poročila o vplivih na okolje in morebitnih dodatnih informacij, ki jih po potrebi predloži nosilec nameravanega posega ter morebitnih pomembnih informacij, pridobljenih na podlagi udeležbe zainteresirane javnosti ter posvetovanja z mnenjedajalci in javnostjo tekom postopka,

4. izdaja odločitve o verjetno pomembnih vplivih nameravanega posega na okolje, in

5. izid čezmejne presoje vplivov na okolje, v kolikor je le-ta bila izvedena.

(2) V postopku presoje vplivov na okolje se ugotovijo in ocenijo dolgoročni, kratkoročni, posredni ali neposredni vplivi nameravanega posega v okolje na človeka, tla, vodo, zrak, biotsko raznovrstnost in naravne vrednote, podnebje in krajino, pa tudi na človekovo nepremično premoženje in kulturno dediščino, ter njihova medsebojna razmerja.

(3) Za določene vrste posegov v okolje je zaradi njihove velikosti, obsega, lokacije ali drugih značilnosti, ki lahko vplivajo na okolje, presoja vplivov na okolje obvezna.

(4) Za določene vrste posegov v okolje, pri katerih se zaradi značilnosti nameravanega posega ali njegove lokacije lahko pričakujejo verjetno pomembni vplivi na okolje, ministrstvo izvede predhodni postopek iz 149. člena tega zakona, v katerem ugotovi, ali je presoja vplivov obvezna tudi za te posege.

(5) Vlada predpiše vrste posegov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena.

149. člen (predhodni postopek)

(1) Nosilec nameravanega posega v okolje mora od ministrstva z vlogo zahtevati, da ugotovi, ali je za nameravani poseg v okolje, predpisan s predpisom iz petega odstavka prejšnjega člena, treba izvesti presojo vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje ali integralno gradbeno dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja graditev. Ministrstvo lahko začne postopek predhodne presoje tudi po uradni dolžnosti, če izve ali je obveščeno o nameravani

izvedbi posega v okolje ali spremembe posega v okolje, vloga za začetek predhodnega postopka ali vloga za pridobitev okoljevarstvenega soglasja ali integralnega gradbenega dovoljenja pa ni bila vložena.

(2) Nosilec nameravanega posega v okolje mora vlogi iz prejšnjega odstavka priložiti opis tega posega, okolja ali delov okolja, za katere obstoja verjetnost, da bo poseg nanje vplival, in opis verjetno pomembnih vplivov nameravanega posega na okolje ali dele okolja. Vloga iz prejšnjega odstavka mora vsebovati tudi lokacijo nameravanega posega (zemljiške parcele, na katerih se bo izvedel nameravani poseg, vpisane v zemljiško knjigo, vključno z območjem nameravanega posega, opredeljenim s koordinatami v državnem koordinatnem sistemu), lahko pa tudi opis ukrepov, predvidenih za zmanjšanje ali preprečevanje verjetno pomembnih vplivov na okolje.

(3) Pri ugotovitvi iz prvega odstavka tega člena ministrstvo upošteva merila, ki se nanašajo na značilnosti nameravanega posega v okolje, njegovo lokacijo (zemljiške parcele, na katerih se bo izvedel nameravani poseg, vpisane v zemljiško knjigo, vključno z območjem nameravanega posega, opredeljenim s koordinatami v državnem koordinatnem sistemu) in značilnosti možnih vplivov posega na okolje, ter, kjer je to ustrezno, rezultate morebitnih že izvedenih presoj v skladu s tem zakonom in s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave, varstvo voda, varstvo kulturne dediščine, varstvo gozdov in sevalno varnost. V ta namen lahko ministrstvo zaprosi ministrstva in organizacije iz tretjega odstavka 150. člena tega zakona, da v 21 dneh od prejema zaprosila pošljejo pisno mnenje o tem, ali je za nameravani poseg treba izvesti presojo vplivov na okolje s stališča njihove pristojnosti.

(4) Ministrstvo zagotovi javnosti vpogled v vlogo za predhodni postopek za nameravane posege iz četrtega odstavka 148. člena tega zakona tako, da jo skupaj z javnim naznanilom objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave ter v 21 dneh od dneva objave:

1. javnosti zagotovi pravico do sodelovanja z dajanjem mnenj in pripomb,
2. zainteresirani javnosti omogoči, da poda vlogo za vstop v postopek.

(5) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če ministrstvo na podlagi vloge iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da je za nameravani poseg treba izvesti presojo vplivov na okolje.

(6) Predstavniki zainteresirane javnosti mora v vlogi iz 2. točke četrtega odstavka tega člena za priznanje statusa stranskega udeleženca navesti tudi dejstva in okoliščine, iz katerih izhaja, da je za nameravani poseg treba izvesti presojo vplivov na okolje. Če je zahteva za vstop v postopek za izdajo odločbe iz sedmega odstavka tega člena vložena izven roka iz četrtega odstavka tega člena, se s sklepom zavrže.

(7) Ministrstvo o ugotovitvi iz prvega odstavka tega člena izda odločbo v dveh mesecih, v primeru vstopa v stranskega udeleženca pa v treh mesecih od prejema popolne vloge. V odločbi iz prejšnjega stavka:

1. ministrstvo ugotovi, da ima nameravani poseg v okolje verjetno pomembne vplive na okolje, zaradi česar je zanj treba izvesti presojo vplivov na okolje, ali
2. da nameravani poseg v okolje nima verjetno pomembnih vplivov na okolje, zaradi česar zanj presoje vplivov na okolje, ob upoštevanju ukrepov, predvidenih za zmanjšanje ali preprečevanje verjetno pomembnih vplivov na okolje, ni treba izvesti.

(8) Ministrstvo v primeru, da je nameravani poseg v očitnem nasprotju s predpisi, ki urejajo varstvo okolja, ohranjanje narave, upravljanje voda ali varstvo kulturne dediščine, vlogo zavrne in utemelji razloge za tako odločitev, pri čemer se ne uporabljajo določbe četrtega odstavka tega člena.

(9) Ministrstvo pošlje odločbo pristojni inšpekciji in občini, na območju katere se nahaja nameravani poseg.

(10) Ministrstvo v primeru, da nosilec nameravanega posega vloži vlogo za izvedbo predhodnega postopka za nameravani poseg, ki ni poseg iz predpisa iz četrtega odstavka 148. člena tega zakona, vlogo s sklepom zavrže in utemelji razloge za tako odločitev. Za vlogo iz prejšnjega stavka se ne uporabljajo določbe četrtega odstavka tega člena.

(11) Odločba iz sedmega odstavka tega člena in sklep iz prejšnjega odstavka se objavita na osrednjem spletnem mestu državne uprave. Odločba iz sedmega in sklep iz prejšnjega odstavka tega člena morata biti javno objavljena vsaj pet let.

(12) Če je po začetku izvedbe nameravanega posega ali po njegovi izvedbi s pravnomočno sodbo ugotovljeno, da bi moral nosilec nameravanega posega za njegovo izvedbo pridobiti okoljevarstveno soglasje, mora nosilec nameravanega posega vložiti vlogo za pridobitev okoljevarstvenega soglasja v skladu z 151. členom tega zakona ali vlogo za pridobitev integralnega gradbenega dovoljenja v skladu z zakonom, ki ureja graditev, če gradnje še ni izvedel. Ministrstvo mu v upravni odločbi, izdani na podlagi vloge iz prejšnjega stavka, naloži izvedbo ukrepov, s katerimi se preprečijo, zmanjšajo ali odstranijo verjetno pomembni vplivi posega na okolje ali, če ugotovi, da je poseg kljub tem in izravnalnim ukrepom, nesprejemljiv, zavrne izdajo okoljevarstvenega soglasja in nosilcu naloži odpravo posledic posega.

(13) Odločba iz sedmega odstavka tega člena preneha veljati v petih letih od njene pravnomočnosti. Ne glede na prejšnji stavek v primerih, ko nosilec nameravanega posega v petih letih od pravnomočnosti odločbe iz prvega stavka zaprosi za okoljevarstveno soglasje ali gradbeno dovoljenje, odločba iz sedmega odstavka tega člena preneha veljati s pravnomočnostjo okoljevarstvenega soglasja ali integralnega gradbenega dovoljenja.

(14) Vlada predpiše vrsto in obseg podatkov iz drugega odstavka tega člena, ki jih mora nosilec nameravanega posega v okolje predložiti ministrstvu v vlogi iz prvega odstavka tega člena, ter podrobnejša merila iz tretjega odstavka tega člena.

(15) Nosilec nameravanega posega mora začetek izvedbe nameravanega posega, za katerega je bila izdana odločba iz predhodnega postopka, da presoja vplivov na okolje ni potrebna, prijaviti pristojni okoljski inšpekciji najkasneje osem dni pred začetkom izvedbe nameravanega posega.

150. člen (predhodna informacija)

(1) Nosilec nameravanega posega iz 147. člena tega zakona, ki mora pred začetkom izvajanja posega, ki lahko pomembno vpliva na okolje, pridobiti okoljevarstveno soglasje ministrstva ali integralno gradbeno dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja graditev, lahko pred

začetkom postopka presoje vplivov na okolje od ministrstva zahteva informacijo o obsegu in vsebini poročila o vplivih nameravanega posega na okolje.

(2) Nosilec nameravanega posega iz prejšnjega odstavka mora za pridobitev informacije predložiti idejno zasnovo za pridobitev projektnih in drugih pogojev nameravanega posega po predpisih o graditvi objektov, če gre za gradnjo, ali podatke o njegovi namembnosti in bistvenih značilnostih, če ne gre za gradnjo. Nosilec nameravanega posega iz prejšnjega odstavka lahko za pridobitev informacije zahteva tudi ustno predstavitev idejne zasnove nameravanega posega ali njegovih bistvenih značilnostih ministrstvu. Ministrstvo v primeru iz prejšnjega stavka omogoči ustno predstavitev najkasneje v roku 15 dni od prejema zahteve.

(3) Ministrstvo dokumentacijo iz prejšnjega odstavka pošlje ministrstvom in drugim organizacijam, ki so glede na nameravani poseg pristojne za posamezne zadeve varstva okolja, naravo ali varstvo ali rabo naravnih dobrin, za varstvo pred požarom, za varstvo kulturne dediščine, varstvo krajine ali varstvo zdravja ljudi, da se izrečejo o tem, katere podatke naj vsebuje poročilo iz prvega odstavka tega člena, da bodo lahko dale mnenje o vplivih nameravanega posega na okolje s stališča svoje pristojnosti.

(4) Ministrstva in organizacije iz prejšnjega odstavka se v 15 dneh izrečejo o podatkih, sicer se šteje, da predlogov za dodatne podatke, ki naj jih vsebuje poročilo o vplivih na okolje, nimajo.

(5) Ministrstvo ob upoštevanju predlogov ministrstev in organizacij iz tretjega odstavka tega člena pripravi pisno informacijo iz prvega odstavka tega člena, ki vključuje vse informacije, ki jih je za pripravo poročila smiselno zahtevati, ter jo posreduje nosilcu nameravanega posega v 30 dneh od prejema njegove zahteve, če gre za napravo iz 189. člena tega zakona ali za drug poseg, in v 60 dneh, če gre za napravo iz 171. člena tega zakona ali obrat iz 194. člena tega zakona.

(6) Ne glede na informacijo iz prejšnjega odstavka lahko ministrstvo v postopku presoje vplivov na okolje od nosilca nameravanega posega zahteva dodatne podatke o nameravanem posegu in njegovih vplivih na okolje.

151. člen **(vloga za izdajo okoljevarstvenega soglasja)**

(1) Nosilec nameravanega posega iz 147. člena tega zakona mora ministrstvo za izdajo okoljevarstvenega soglasja zaprositi z vlogo ter priložiti projekt nameravanega posega iz 152. člena tega zakona in poročilo o vplivih na okolje iz 153. člena tega zakona.

(2) Če gre za nameravani poseg na varovanem območju po predpisih o ohranjanju narave ali bi na to območje lahko vplival, mora nosilec nameravanega posega k vlogi iz prejšnjega odstavka priložiti tudi dodatek za presojo sprejemljivosti, pripravljen v skladu s predpisi, ki urejajo presojo sprejemljivosti vplivov izvedbe planov in posegov v naravo na varovana območja.

(3) Ne glede na določbe 149. člena tega zakona ministrstvo začne s postopkom presoje vplivov na okolje, če nosilec nameravanega posega vloži vlogo iz prvega odstavka tega člena ter ministrstvo v skladu s tretjim odstavkom 149. člena tega zakona ugotovi, da je za nameravani poseg treba izvesti presojo vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje.

152. člen
(projekt nameravanega posega v okolje)

(1) Nosilec nameravanega posega mora za presojo vplivov na okolje zagotoviti projekt nameravanega posega v okolje (v nadaljnjem besedilu: projekt).

(2) Če je za izvedbo nameravanega posega iz prejšnjega odstavka potrebna gradnja po predpisih o graditvi objektov, se kot projekt iz prejšnjega odstavka šteje projektna dokumentacija za pridobitev mnenj in gradbenega dovoljenja, izdelana skladno s predpisi, ki urejajo graditev.

(3) Če za izvedbo nameravanega posega iz prvega odstavka tega člena ni potrebna gradnja po predpisih o graditvi objektov, se kot projekt iz prvega odstavka tega člena šteje projekt za izvedbo posega v okolje, izdelan skladno s predpisi, ki urejajo posamezno vrsto posegov v okolje.

(4) Če je za izvedbo nameravanega posega iz prvega odstavka tega člena potrebna izvedba investicijskih vzdrževalnih del ali vzdrževalnih del v javno korist, se kot projekt iz prvega odstavka tega člena šteje projekt za izvedbo posega v okolje, izdelan skladno s predpisi, ki urejajo posamezno vrsto investicijskih vzdrževalnih del in vzdrževalnih del v javno korist.

(5) Če nameravani poseg iz prvega odstavka tega člena ni poseg iz drugega, tretjega ali četrtega odstavka tega člena, projekt iz prvega odstavka tega člena vsebuje:

1. podatke o nosilcu nameravanega posega in lokaciji nameravanega posega (zemljiške parcele, na katerih bo izveden poseg, vpisane v zemljiško knjigo, vključno z območjem nameravanega posega, opredeljenim s koordinatami v državnem koordinatnem sistemu);

2. opis nameravanega posega, vključno z opisom sprememb, če gre za spremembo obstoječega posega;

3. opredelitev vrste in količine emisij in odpadkov, ki bodo nastali zaradi nameravanega posega;

4. grafični ali shematski prikaz tehnoloških enot ali drugih sestavin nameravanega posega;

5. grafični ali shematski prikaz virov emisij in

6. procesna shema ali okvirni terminski prikaz posameznih del za izvedbo nameravanega posega, če poseg ne vključuje tehnoloških postopkov.

153. člen
(poročilo o vplivih na okolje)

(1) Presoja vplivov na okolje se izvede na podlagi poročila o vplivih nameravanega posega na okolje (v nadaljnjem besedilu: poročilo o vplivih na okolje).

(2) Poročilo o vplivih na okolje mora vsebovati zlasti:

1. opis obstoječega stanja okolja, vključno z obstoječimi obremenitvami;
2. opis nameravanega posega, vključno s podatki o njegovem namenu, kraju in velikosti;
3. opis predvidenih ukrepov za preprečitev, zmanjšanje in, če je to mogoče, odpravo ali izravnavo verjetno pomembnih vplivov na okolje;
4. podatke, potrebne za ugotovitev in oceno glavnih vplivov nameravanega posega na okolje, ugotovitev ali oceno glavnih vplivov nameravanega posega na okolje in njihovo ovrednotenje;
5. pregled najpomembnejših alternativ, ki jih je nosilec nameravanega posega proučil, z navedbo razlogov za izbrano rešitev, zlasti glede vplivov na okolje;
6. po potrebi določitev predloga programa spremljanja učinkov nameravanega posega na okolje, ki je prilagojen naravi, lokaciji in velikosti projekta ter pomenu njegovega vpliva na okolje, in
7. poljudni povzetek poročila, razumljiv javnosti.

(3) Pri pripravi poročila iz prejšnjega odstavka se praviloma uporabljajo dostopni podatki in najboljše razpoložljiva znanja. Poročilo o vplivih na okolje mora temeljiti na predhodni informaciji iz 150. člena tega zakona, če je bila ta izdana.

(4) Ministrstva in drugi pristojni organi in organizacije morajo nosilcu nameravanega posega zagotoviti dostop do podatkov, potrebnih za izdelavo poročila o vplivih na okolje, če z njimi razpolagajo.

(5) Če gre za nameravani poseg na varovanem območju po predpisih o ohranjanju narave ali bi na to območje lahko vplival, se pri pripravi poročila uporabljajo tudi določbe predpisa, ki ureja presojo sprejemljivosti vplivov izvedbe planov in posegov v naravo na varovana območja.

(6) Predlog programa spremljanja učinkov nameravanega posega na okolje iz 6. točke drugega odstavka tega člena vsebuje program spremljanja učinkov nameravanega posega v fazi gradnje in fazi obratovanja, in obsega monitoringa iz sedmega odstavka 218. člena tega zakona in spremljanja učinkov nameravanega posega, ki jih v postopku presoje vplivov na okolje predlaga nosilec nameravanega posega. V primeru čezmejnih vplivov na okolje mora predlog programa spremljanja učinkov nameravanega posega na okolje iz 6. točke drugega odstavka tega člena vsebovati tudi monitoring, ki se določi v okviru izvedenega čezmejnega postopka presoje vplivov na okolje.

(7) Vlada predpiše podrobnejšo vsebino poročila iz prvega odstavka tega člena in način njegove priprave.

154. člen
(kakovost poročila o vplivih na okolje)

Ministrstvo spodbuja zagotavljanje kakovosti poročil o vplivih na okolje iz prejšnjega člena zlasti tako, da:

1. objavlja katalog strokovnih znanj, priporočil in smernic za izdelavo poročil na osrednjem spletnem mestu državne uprave;
2. organizira usposabljanje za izdelovalce poročil iz prvega odstavka tega člena in ministrstva ter organizacije iz prvega odstavka 155. člena tega zakona; in
3. izvaja druge naloge.

155. člen

(mnenje občin, ministrstev in drugih organizacij o poročilu o vplivih na okolje in sprejemljivosti vplivov izvedbe posega v okolje)

(1) Ministrstvo najkasneje v treh delovnih dneh po ugotovitvi, da je vloga iz 151. člena tega zakona popolna, vlogo pošlje:

1. občini, na območju katere bo izveden nameravani poseg, v primeru državnega prostorskega izvedbenega akta, pa ministrstvu, pristojnemu za prostor, da se opredelita o skladnosti nameravanega posega z državnimi ali občinskimi prostorskimi izvedbenimi akti in morebitnimi predpisi varovanja okolja, ki jih je občina sprejela v okviru svoje pristojnosti;

2. ministrstvom in organizacijam iz tretjega odstavka 150. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: mnenjedajalci), da se v 21 dneh od prejema poziva opredelijo, ali je:

- nameravani poseg v okolje v delu, ki se nanaša na pristojnost mnenjedajalca, sprejemljiv;

- nameravani poseg v okolje sprejemljiv z vidika njihove pristojnosti pod pogojem, da nosilec nameravanega posega projekt iz 152. člena tega zakona ali poročilo o vplivih na okolje iz 153. člena tega zakona dopolni z dodatnimi ukrepi za preprečitev in odpravo ali zmanjšanje ali izravnavo verjetno pomembnih vplivov na okolje ali z dodatnimi ali podrobnejšimi informacijami;

- nameravani poseg v okolje z vidika njihove pristojnosti ni sprejemljiv.

(2) Mnenje mora jasno izražati stališča mnenjedajalca ter mora biti strokovno in pravno utemeljeno in obrazloženo.

(3) Če mnenje ni bilo izdano v roku iz prvega odstavka tega člena, ministrstvo pozove mnenjedajalca, naj mnenje predloži v roku osmih dni. Če mnenjedajalec tudi v tem roku mnenja ne izda, ministrstvo odloči s pomočjo mnenja pristojnega organa za nadzor nad mnenjedajalcem ali s pomočjo izvedenca ustrezne stroke. Stroške izvedenca v celoti krije mnenjedajalec.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se, če mnenja iz 1. točke prvega odstavka tega člena tudi v roku iz prejšnjega odstavka ne posreduje občina ali ministrstvo, pristojno za prostor, šteje, da se ta s posegom strinja.

(5) V primeru nejasnih, nepopolnih mnenj, mnenj, ki so v očitnem neskladju s predpisi, ki so podlaga za izdajo mnenja, ali mnenj, ki nimajo ustrezne pravne podlage, ministrstvo zahteva

dopolnitev takih mnenj v roku osmih dni. Ob neuspešni dopolnitvi mnenj ministrstvo odloči po naslednjem vrstnem redu:

1. s pomočjo mnenja pristojnega organa za nadzor nad mnenjedajalcem;
2. s pomočjo izvedenca, pri čemer stroške izvedenca v celoti krije mnenjedajalec.

(6) Ob neuspešni dopolnitvi mnenj iz prejšnjega odstavka, če je mnenjedajalec hkrati tudi nosilec nameravanega posega v okolje ali če mnenja zahtevajo med seboj nasprotujočo si dopolnitev, ministrstvo pa s potrebnim strokovnim znanjem ne razpolaga, odloči po naslednjem vrstnem redu:

1. s pomočjo mnenja pristojnega organa za nadzor nad mnenjedajalcem;
2. s pomočjo izvedenca, pri čemer stroške izvedenca v celoti krije mnenjedajalec.

(7) Če iz mnenja mnenjedajalca izhaja, da je poseg sprejemljiv, projekt in poročilo o vplivih na okolje v delu, ki se nanaša na pristojnost mnenjedajalca, pa vsebinsko ustrezna, ministrstvo takoj po prejemu mnenj preuči ustreznost projekta in poročila o vplivih na okolje. Če tudi samo ugotovi, da je poseg sprejemljiv, projekt in poročilo o vplivih na okolje pa ustrezna, pripravi osnutek okoljevarstvenega soglasja in nadaljuje postopek v skladu s 156. členom tega zakona.

(8) Če iz mnenja mnenjedajalca izhaja, da je treba projekt ali poročilo o vplivih na okolje dopolniti z dodatnimi ukrepi za preprečitev, zmanjšanje ali odpravo ali izravnavo verjetno pomembnih vplivov na okolje ali z dodatnimi ali podrobnejšimi informacijami, ali če to samo ugotovi, ministrstvo pozove nosilca nameravanega posega, da se do teh zahtev opredeli.

(9) V primeru iz tretjega, četrtega in sedmega odstavka tega člena je treba pri izdaji mnenja glede skladnosti s predpisi o ohranjanju narave za presojo sprejemljivosti uporabiti metodologijo za presojo sprejemljivosti, določeno v predpisih o ohranjanju narave, ter se prepričati, da nameravani poseg ne bo škodljivo vplival na varstvene cilje varovanih območij, njihovo celovitost in povezanost.

(10) Ministrstvo na podlagi opredelitev nosilca nameravanega posega iz osmega odstavka tega člena:

1. upošteva pravno in strokovno utemeljene opredelitve nosilca nameravanega posega glede zahtev iz osmega odstavka tega člena ter ustrezno spremeni zahtevo za dopolnitev projekta ali poročila o vplivih na okolje, in od nosilca nameravanega posega ne zahteva dopolnitve projekta ali poročila o vplivih na okolje, ali

2. ne upošteva pravno in strokovno neutemeljene opredelitve nosilca nameravanega posega glede zahtev iz osmega odstavka tega člena ter od nosilca nameravanega posega zahteva dopolnitev projekta ali poročila o vplivih na okolje v skladu z zahtevami iz mnenj mnenjedajalcev ali lastnimi zahtevami.

(11) Ministrstvo v skladu:

- s 1. točko prejšnjega odstavka in po potrebi dopolnjenega projekta ali poročila o vplivih na okolje pripravi osnutek okoljevarstvenega soglasja ter nadaljuje postopek v skladu s 156. členom tega zakona;

- z 2. točko prejšnjega odstavka pozove nosilca nameravanega posega, da projekt in poročilo o vplivih na okolje dopolni skladno z zahtevami mnenjedajalca ali lastnimi zahtevami.

(12) Po prejemu ustrezno dopolnjenega projekta in poročila o vplivih na okolje skladno z 2. točko prejšnjega odstavka ministrstvo pripravi osnutek okoljevarstvenega soglasja ter nadaljuje postopek v skladu s 156. členom tega zakona.

(13) Če iz mnenja mnenjedajalca izhaja, da nameravani poseg v okolje z vidika njegove pristojnosti ni sprejemljiv, ministrstvo pozove nosilca nameravanega posega, naj se do takega mnenja opredeli. Ministrstvo na podlagi opredelitev nosilca nameravanega posega:

1. ne upošteva mnenja mnenjedajalca, če iz pravno in strokovno utemeljenih opredelitev nosilca nameravanega posega in predpisov, ki so podlaga za izdajo mnenja, izhaja, da mnenje mnenjedajalca nima ustrezne pravne podlage ali je v očitnem neskladju s predpisi, ki so podlaga za izdajo mnenja, ali

2. zavrne pravno in strokovno neutemeljene opredelitve nosilca nameravanega posega in pri odločanju o izdaji okoljevarstvenega soglasja upošteva mnenje mnenjedajalca.

(14) Ministrstvo v skladu s 1. točko prejšnjega odstavka in po potrebi dopolnjenega projekta ali poročila o vplivih na okolje, če ju nosilec nameravanega posega v okviru priprave opredelitev sam dopolni, pripravi osnutek okoljevarstvenega soglasja in nadaljuje postopek v skladu s 156. členom tega zakona.

(15) Ministrstvo v skladu z 2. točko trinajstega odstavka tega člena nadaljuje postopek in zavrne izdajo okoljevarstvenega soglasja, če niso izpolnjeni pogoji za njegovo izdajo iz 159. člena tega zakona.

(16) Če ministrstvo po pridobitvi mnenja pristojnega mnenjedajalca za varstvo narave ugotovi, da bi izvedba nameravanega posega na varovana območja povzročila bistvene ali uničujoče vplive, o ugotovitvi pisno obvesti nosilca nameravanega posega. Ta lahko najkasneje v 90 dneh po vročitvi obvestila predlaga uvedbo postopka prevlade druge javne koristi nad javno koristjo ohranjanja narave (v nadaljnjem besedilu: prevlada javne koristi) po predpisih o ohranjanju narave.

(17) Če je predlog za prevlado javne koristi podan med postopkom izdaje okoljevarstvenega soglasja, ministrstvo prekine postopek do rešitve predhodnega vprašanja prevlade javne koristi.

156. člen **(obveščanje javnosti in pravica javnosti do sodelovanja)**

(1) Ministrstvo po tem, ko ugotovi, da je poseg sprejemljiv z vidika pristojnosti mnenjedajalcev in ministrstva, projekt iz 152. člena tega zakona in poročilo o vplivih na okolje iz 153. člena tega zakona pa ustrezna, obvesti javnost o začetem postopku presoje vplivov nameravanega posega v okolje.

(2) Ministrstvo z javnim naznanilom na krajevno običajen način in z objavo na osrednjem spletnem mestu državne uprave obvesti javnost zlasti o:

1. dejstvu, da je za nameravani poseg v okolje potrebna presoja vplivov na okolje;
2. vlogi za izdajo okoljevarstvenega soglasja za nameravani poseg v okolje;
3. organu, ki bo izdal okoljevarstveno soglasje, posredoval zahtevane podatke o nameravanem posegu v okolje ter sprejemal mnenja in pripombe;
4. kraju, kjer bo mogoč vpogled javnosti v vlogo za pridobitev okoljevarstvenega soglasja, projekt iz 152. člena tega zakona, poročilo o vplivih na okolje iz 153. člena tega zakona, mnenjih iz prvega odstavka 155. člena tega zakona in osnutek okoljevarstvenega soglasja;
5. možnosti in načinu dajanja mnenj, predlogov in pripomb s strani javnosti;
6. možnosti pridobitve statusa stranskega udeleženca v roku 30 dni od objave obvestila na osrednjem spletnem mestu državne uprave, in
7. o času trajanja javne razgrnitve, ki ne sme biti krajši od 30 dni od objave obvestila na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(3) Javnost ima v času trajanja javne razgrnitve pravico do sodelovanja v tem postopku. Pravica iz prejšnjega stavka vključuje pravico dajati mnenja, predloge in pripombe v zvezi z nameravanim posegom, in sicer glede ugotavljanja dejanskega stanja, upoštevanja pravil upravnega postopka in glede upoštevanja materialnih predpisov, vključno s predlogi ukrepov za preprečevanje in odpravo ali zmanjševanje verjetno pomembnih vplivov na okolje ali za njihovo izravnavo.

(4) Ministrstvo pozove nosilca nameravanega posega, da se do mnenj, predlogov in pripomb javnosti, prejetih v času javne objave, pisno opredeli ter po potrebi dopolni poročilo o vplivih na okolje s predlaganimi ukrepi za preprečevanje in odpravo ali zmanjševanje verjetno pomembnih vplivov na okolje ali za njihovo izravnavo.

157. člen **(čezmejni vplivi na okolje)**

(1) Če bi nameravani poseg lahko pomembno vplival na okolje v državi članici, ministrstvo najkasneje hkrati z javnim naznanilom iz prejšnjega člena pošlje pristojnemu organu te države obvestilo, ki vsebuje:

1. opis nameravanega posega in razpoložljive podatke o njegovih možnih čezmejnih vplivih na okolje;
2. vlogo za pridobitev okoljevarstvenega soglasja, projekt iz 152. člena tega zakona, poročilo o vplivih na okolje iz 153. člena tega zakona, mnenja iz prvega odstavka 155. člena tega zakona in osnutek okoljevarstvenega soglasja, ter
3. podatek o roku, v katerem naj država članica obvesti ministrstvo, ali želi sodelovati v postopku presoje nameravanega posega v okolje, pri čemer ta rok ne sme biti daljši od 30 dni.

(2) Rok iz 3. točke prejšnjega odstavka se lahko na prošnjo države članice podaljša za največ 30 dni.

(3) Ministrstvo pošlje obvestilo iz prvega odstavka tega člena pristojnemu organu države članice tudi, če država članica to sama zahteva.

(4) Če država članica obvesti ministrstvo, da želi sodelovati v postopku presoje vplivov na okolje, se ministrstvo s pristojnim organom te države dogovori o razumnem roku in načinu posvetovanja o zmanjšanju ali odpravi verjetno pomembnih čezmejnih vplivov na okolje in spremljanju stanja ter mu pošlje vse potrebne podatke, če niso bili že posredovani v skladu s prvim odstavkom tega člena. Če ni dogovorjen drug način posvetovanja, ministrstvo državo članico pozove, da posreduje mnenje o nameravanem posegu v roku 45 dni. Rok iz prejšnjega stavka se lahko na prošnjo države članice podaljša za največ 30 dni.

(5) Rok iz prejšnjega odstavka se ne šteje v rok za izdajo okoljevarstvenega soglasja.

(6) Pred posredovanjem gradiva državi članici nosilec nameravanega posega zagotovi prevod v uradni jezik države članice. Šteje se, da je vloga za čezmejni postopek popolna, ko je zagotovljen prevod gradiva.

158. člen **(presoja posega v državi članici)**

(1) Če ministrstvo prejme od države članice obvestilo o nameravanem posegu v okolje na njenem ozemlju in oceni, da ta poseg lahko pomembno vpliva na okolje v Republiki Sloveniji, tej državi v roku, ki ga ta določi, sporoči, ali želi sodelovati v postopku presoje vplivov tega posega na okolje.

(2) Če ministrstvo izve za nameravani poseg v okolje iz prejšnjega odstavka, pa o njem od države članice ni prejelo obvestila, mora od pristojnega organa te države to zahtevati. Ministrstvo po prejemu obvestila državi članici sporoči, ali želi sodelovati v postopku presoje vplivov tega posega na okolje.

(3) Če se ministrstvo odloči za sodelovanje v postopku presoje vplivov na okolje v državi članici, mora o dokumentaciji in podatkih v zvezi z nameravanim posegom, ki jih je pridobilo od države članice, pridobiti mnenja ministrstev in drugih organizacij iz tretjega odstavka 150. člena tega zakona ter zagotoviti sodelovanje zainteresirane javnosti v skladu z določbami 156. člena tega zakona. Podatke v zvezi z nameravanim posegom ministrstvo v desetih dneh od prejema dokumentacije posreduje ministrstvom in drugim organizacijam ter jih javno objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave. Rok za pripravo mnenj ministrstev in organizacij je 30 dni od prejema poziva za pripravo mnenja, ministrstvo pa na podlagi prejetih mnenj v 14 dneh oblikuje mnenje ministrstva in ga posreduje državi članici.

(4) Ministrstvo po pridobitvi mnenj ministrstev in organizacij iz prejšnjega odstavka pripravi mnenje o nameravanem posegu in ga skupaj s pripombami zainteresirane javnosti v dogovorjenem roku pošlje pristojnemu organu države članice.

(5) Ministrstvo se lahko s pristojnim organom države članice dogovori tudi za posvetovanje o zmanjšanju ali odpravi možnih škodljivih čezmejnih vplivov nameravanega posega na okolje in spremljanju stanja v Republiki Sloveniji.

(6) Določbe prejšnjega in tega člena se uporabljajo tudi v primeru držav podpisnic ratificirane in objavljene mednarodne pogodbe, ki ureja presojo čezmejnih vplivov določenih posegov na okolje.

159. člen (okoljevarstveno soglasje)

(1) Ministrstvo odloči o okoljevarstvenem soglasju v treh mesecih po prejemu popolne vloge, pri čemer se rok iz prejšnjega stavka podaljša za dva meseca, če:

1. v postopek vstopijo stranski udeleženci;

2. ministrstvo v primeru iz osmega, desetega in trinajstega odstavka 155. člena tega zakona predhodno pridobi ponovno mnenje mnenjedajalcev iz prvega odstavka 155. člena tega zakona, v zvezi s katerimi je prišlo do sprememb poročila o vplivih na okolje ali projekta nameravanega posega v okolje, pri čemer je rok za izdajo ponovnega mnenja 15 dni. Če pristojni mnenjedajalec v roku iz prejšnjega stavka ponovnega mnenja ne poda, se šteje, da se s posegom strinja.

(2) Rok za izdajo odločbe iz prejšnjega odstavka ne teče v času javne razgrnitve iz drugega odstavka 156. člena tega zakona, v času, ki ga nosilec nameravanega posega potrebuje za opredelitev do mnenj in pripomb v skladu z osmim odstavkom 155. člena tega zakona ter za morebitno dopolnitev poročila o vplivih na okolje, v času iz 3. točke prvega odstavka 157. člena tega zakona, v času, za katerega se dogovori z državo članico iz tretjega odstavka 157. člena tega zakona, ter v času, ki ga nosilec nameravanega posega potrebuje za opredelitve in dopolnitve, ali v času poteka postopka prevlade javne koristi v skladu s 155. členom tega zakona.

(3) Ministrstvo izda okoljevarstveno soglasje, če iz ugotovitvenega postopka izhaja, da sta izpolnjena naslednja pogoja:

1. da je nameravani poseg v okolje skladen s predpisi, ki urejajo varstvo okolja, ohranjanje narave, upravljanje voda ali varstvo kulturne dediščine, ter

2. da so za obvladovanje verjetno pomembnih vplivov na okolje predvideni ustrezni ukrepi za njihovo preprečevanje, odpravo, zmanjševanje ali izravnavo.

(4) Če iz mnenja občine oziroma ministrstva, pristojnega za prostor iz 1. točke prvega oziroma drugega odstavka 155. člena izhaja, da poseg ni skladen s podrobno namensko rabo, kot je določena s prostorskim izvedbenim aktom, ministrstvo zavrne izdajo okoljevarstvenega soglasja, pri čemer se ne uporabljajo določbe 156. člena tega zakona. Zoper mnenje iz prejšnjega stavka ni samostojnega pravnega sredstva, ampak ga je mogoče izpodbijati le v okviru pravnega sredstva zoper odločbo o izdaji okoljevarstvenega soglasja.

(5) Ministrstvo zavrne vlogo za okoljevarstveno soglasje tudi v primeru, da je nameravani poseg v očitnem nasprotju s predpisi s področja okolja, pri čemer se ne uporabljajo določbe 156. člena tega zakona.

(6) Ministrstvo v okoljevarstvenem soglasju v izreku ugotovi sprejemljivost nameravanega posega v okolje ter navede:

1. podatke o oznaki projekta in poročila o vplivih na okolje;
2. bistvene lastnosti nameravanega posega;
3. ugotovi sprejemljivost nameravanega posega;
4. določi ukrepe za preprečevanje in odpravo ali zmanjševanje verjetno pomembnih vplivov na okolje ali za njihovo izravnavo, ter
5. po potrebi določi programa spremljanja učinkov nameravanega posega na okolje, prilagojen naravi, lokaciji in velikosti projekta ter pomenu njegovega vpliva na okolje ukrepe.

(7) Ministrstvo v obrazložitvi okoljevarstvenega soglasja navede tudi, kako je pri odločitvi upoštevalo mnenja mnenjedajalcev, mnenja in pripombe zainteresirane javnosti ter mnenja in pripombe javnosti, pridobljene na podlagi 156. člena tega zakona, odgovore in pojasnila nosilca nameravanega posega, podane na podlagi 156. člena tega zakona, ter mnenje in pripombe države članice, pridobljene na podlagi 157. člena tega zakona.

(8) Okoljevarstveno soglasje preneha veljati, če nosilec nameravanega posega v petih letih od njegove pravnomočnosti ne začne izvajati posega v okolje.

(9) Če nosilec nameravanega posega v okolje v roku iz prejšnjega odstavka ne začne izvajati posega, lahko tri mesece pred iztekom njegove veljavnosti zahteva podaljšanje okoljevarstvenega soglasja, ministrstvo pa zahtevi ugotovi in izda odločbo o podaljšanju, če z uporabo meril iz tretjega odstavka 149. člena tega zakona ugotovi, da se pogoji, ob katerih je bilo dano okoljevarstveno soglasje, niso bistveno spremenili, pri čemer se ne uporabljajo določbe 156., 157., 161. in 162. člena tega zakona. Če nosilec nameravanega posega zahteva podaljšanje okoljevarstvenega soglasja v roku iz prejšnjega stavka, je to soglasje veljavno do pravnomočnosti odločitve o njegovem podaljšanju. Podaljšanje okoljevarstvenega soglasja na podlagi tega odstavka se lahko zahteva le enkrat.

(10) Okoljevarstveno soglasje se lahko do začetka izvedbe nameravanega posega v okolje prenese na drugo osebo le s soglasjem ministrstva, če gre za spremembo nosilca posega, o čemer izda odločbo o spremembi okoljevarstvenega soglasja. Vloga za prenos okoljevarstvenega soglasja mora vsebovati overjeno izjavo imetnika tega soglasja, da se strinja s prenosom na drugo osebo, in izjavo novega imetnika, da bo izvedel vse pogoje in omilitvene in izravnalne ukrepe iz navedenega soglasja, če so ti potrebni za izvedbo nameravanega posega.

(11) Ministrstvo pošlje okoljevarstveno soglasje iz tretjega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in mnenjedajalcem iz 155. člena tega zakona.

(12) Nosilec nameravanega posega iz prvega odstavka 147. člena tega zakona lahko izvede nameravani poseg le na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega soglasja, začetek izvedbe nameravanega posega pa mora prijaviti pristojni inšpekciji osem dni pred začetkom njegovega izvajanja. Nosilec nameravanega posega iz drugega odstavka 147. člena tega zakona lahko izvede nameravani poseg le na podlagi pravnomočnega integralnega gradbenega dovoljenja, začetek izvedbe nameravanega posega pa mora prijaviti pristojni inšpekciji osem dni pred začetkom njegovega izvajanja.

(13) Če mora nosilec nameravanega posega na podlagi izdanega okoljevarstvenega soglasja izvesti spremljanje stanja učinkov nameravanega posega, mora rezultat tega spremljanja posredovati ministrstvu najkasneje v roku enega meseca po njegovi izvedbi.

(14) Če je ministrstvo po izdaji okoljevarstvenega soglasja obveščeno ali na podlagi rezultatov spremljanja učinkov nameravanega posega samo ugotovi, da kljub izvedbi v okoljevarstvenem soglasju določenih ukrepov zaradi izvajanja nameravanega posega prihaja do čezmernega obremenjevanja okolja, lahko od nosilca nameravanega posega zahteva informacije o vseh pomembnih dejstvih v zvezi z ugotovljenim čezmernim obremenjevanjem okolja in izvedenih ukrepih. Če ugotovi, da nosilec nameravanega posega ni izvedel vseh potrebnih ukrepov za preprečitev ali zmanjšanje vplivov nameravanega posega na okolje ali pa ti ukrepi po mnenju ministrstva ne zadostujejo za preprečitev čezmernega obremenjevanja okolja, mu ministrstvo z odločbo odredi izvedbo dodatnih omilitvenih ukrepov ter obveznost naknadnega poročanja o njihovem učinkovanju. Z odločbo iz prejšnjega stavka lahko ministrstvo spremeni posamezne pogoje iz okoljevarstvenega soglasja.

160. člen

(sprememba okoljevarstvenega soglasja ali odločbe , izdane v predhodnem postopku, zaradi spremembe posega v okolje)

(1) Če želi nosilec nameravanega posega iz prvega odstavka 147. člena tega zakona spremeniti poseg v okolje po pridobitvi okoljevarstvenega soglasja in pred pridobitvijo gradbenega dovoljenja, v kolikor je to predpisano, ali pred začetkom izvajanja posega v okolje, mora nameravano spremembo pisno prijaviti ministrstvu, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki. Prijava iz prejšnjega odstavka mora vsebovati opis sprememb posega v okolje, opis okolja ali delov okolja, na katere bo nameravani poseg vplival, in opis mogočih pomembnih škodljivih vplivov posega na okolje ali dele okolja.

(2) Ministrstvo na podlagi prijave iz prvega odstavka tega člena ter ob smiselni uporabi določb 147. in 149. člena tega zakona v 60 dneh od prijave z odločbo ugotovi, ali je za nameravano spremembo posega treba izvesti tudi presojo vplivov na okolje in spremeniti okoljevarstveno soglasje.

(3) Če ministrstvo ugotovi, da je za nameravano spremembo posega treba izvesti presojo vplivov na okolje in spremeniti okoljevarstveno soglasje, nosilec nameravanega posega vložijo vlogo za spremembo okoljevarstvenega soglasja, ki mora vsebovati sestavine iz 151. člena tega zakona, razen če od namere odstopi.

(4) V postopku spremembe okoljevarstvenega soglasja se smiselno uporabljajo določbe 155., 156., 157. in 159. člena tega zakona.

(5) Če ministrstvo ugotovi, da za nameravano spremembo posega ni treba izvesti presoje vplivov na okolje in spremeniti okoljevarstvenega soglasja, lahko nosilec nameravanega posega to spremembo izvede.

(6) Določbe prejšnjih odstavkov se smiselno uporabljajo tudi za manjšo spremembo posega, za katerega je bila z odločbo iz 149. člena tega zakona v predhodnem postopku ugotovljeno, da presoje vplivov na okolje ni treba izvesti.

161. člen

(stranka in stranski udeleženec v postopku presoje vplivov na okolje)

(1) Stranka v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja je nosilec nameravanega posega.

(2) Stranski udeleženec v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja je lahko oseba, ki izkaže, da bi nameravani poseg v okolje lahko vplival na njene pravne koristi in ki vloži zahtevo za vstop v postopek v 30 dneh od dneva objave iz drugega odstavka 156. člena tega zakona. Če je zahteva za vstop v postopek za izdajo okoljevarstvenega soglasja iz tretjega odstavka 159. člena tega zakona vložena zunaj roka iz prejšnjega stavka, se s sklepom zavrže.

(3) Nevladna organizacija iz prvega odstavka 246. člena tega zakona in civilna iniciativa iz 18.1. točke 3. člena tega zakona imata v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja položaj stranskega udeleženca, če sta vložili zahtevo za vstop v postopek v 30 dneh od dneva objave iz drugega odstavka 156. člena tega zakona, pri čemer mora biti sestavni del zahteve za vstop v postopek tudi stališče v zvezi z nameravanim posegom in poročilom o vplivih na okolje. Če je zahteva za vstop v postopek za izdajo okoljevarstvenega soglasja iz tretjega odstavka 159. člena tega zakona vložena zunaj roka iz prejšnjega stavka, se s sklepom zavrže.

162. člen

(zagotavljanje dostopa do pravnega varstva zainteresirani javnosti)

(1) Ne glede na določbe zakona, ki ureja upravni spor, lahko tožbo zoper odločbo iz tretjega odstavka 159. člena tega zakona, odločbo iz osmega odstavka 149. člena tega zakona, s katero je odločeno da presoja vplivov na okolje ni potrebna, ali zoper sklep iz desetega odstavka 149. člena, s katerim se vloga za predhodni postopek zavrže, ker ne gre za poseg iz četrtega odstavka 147. člena tega zakona, vložita tudi nevladna organizacija iz prvega odstavka 246. člena tega zakona zaradi varstva javne koristi varstva okolja in civilna iniciativa iz 18.1. točke 3. člena tega zakona zaradi varstva javne koristi varstva okolja ali pravice do zdravega življenjskega okolja posameznikov, povezanih v civilno iniciativo, ki v postopku izdaje odločbe iz tretjega odstavka 159. člena tega zakona nista imeli položaja stranskega udeleženca.

(2) Rok za vložitev tožbe iz prvega odstavka tega člena je 30 dni od objave odločbe iz prejšnjega odstavka na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(3) O tožbi iz prejšnjih odstavkov tega člena mora sodišče odločiti prednostno.

(4) Zainteresirana javnost sme odločbo iz tretjega odstavka 159. člena tega zakona izpodbijati zaradi naslednjih razlogov:

1. če v postopku za izdajo odločbe iz tretjega odstavka 159. člena tega zakona zakon, na zakon oprt predpis ali drug zakonito izdan predpis ali splošni akt, izdan za izvrševanje javnih pooblastil, ni bil uporabljen ali ni bil pravilno uporabljen;

2. če ministrstvo v postopku pred izdajo odločbe iz tretjega odstavka 159. člena tega zakona ni ravnalo skladno z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek, ter določbami 155. in 156. člena tega zakona, pri čemer se domneva, da so vse kršitve določb zakona, ki ureja splošni upravni postopek, in kršitve določb 155. in 156. člena tega zakona bistvene, vendar pa lahko tožena stranka dokazuje nasprotno;

3. če dejansko stanje ni bilo pravilno in popolno ugotovljeno ali če je bil iz ugotovljenih dejstev narejen napačen sklep o dejanskem stanju.

(5) Če tožbo zoper odločbo iz tretjega odstavka 159. člena tega zakona vložijo zainteresirana javnost iz prvega in drugega odstavka tega člena, sodišče tožbo zavrže s sklepom, če ugotovi, da odločba iz tretjega odstavka 159. člena tega zakona, ki jo s tožbo izpodbija nevladna organizacija iz prvega odstavka 246. člena tega zakona zaradi varstva javne koristi varstva okolja ali civilna iniciativa iz 18.1. točke 3. člena tega zakona zaradi varstva javne koristi varstva okolja ali pravice do zdravega življenjskega okolja posameznikov, povezanih v civilno iniciativo, očitno nima nobenih posledic za javno korist varstva okolja ali pa so te posledice zanemarljive, razen če gre za rešitev pomembnega pravnega vprašanja.

163. člen (obvestilo javnosti)

(1) Najkasneje v sedmih dneh po vročitvi odločbe nosilcu nameravanega posega ministrstvo k na krajevno običajen način in na osrednjem spletnem mestu državne uprave z objavo obvesti javnost o izdanem okoljevarstvenem soglasju.

(2) Objava iz prejšnjega odstavka mora vsebovati zlasti:

1. vsebino odločitve in bistvene pogoje za izvedbo nameravanega posega, če so bili določeni;

2. glavne razloge za odločitev;

3. opis najpomembnejših ukrepov za preprečitev, zmanjšanje ali odpravo verjetno pomembnih vplivov nameravanega posega na okolje v primeru izdanega okoljevarstvenega soglasja;

4. navedbo upoštevanja mnenj in pripomb javnosti iz 156. člena tega zakona, v primeru iz tretjega odstavka 158. člena tega zakona pa tudi navedbo upoštevanja mnenja in pripomb države članice in

5. informacijo o mestu objave okoljevarstvenega soglasja.

(3) Obvestilo o sprejeti odločitvi in kopijo odločbe iz tretjega odstavka 159. člena tega zakona ministrstvo pošlje tudi državi članici, ki je v skladu z določbami 158. člena tega zakona sodelovala v postopku presoje vplivov na okolje.

2. Okoljevarstveno dovoljenje

2.1. Skupne določbe

164. člen
(določitev poskusnega obratovanja)

(1) Če je za obratovanje naprave ali obrata ali večje spremembe v obratovanju naprave ali obrata potrebna gradnja, za katero je po predpisih o graditvi objektov zahtevana pridobitev gradbenega dovoljenja, mora upravljavec v zahtevi za izdajo uporabnega dovoljenja zaprositi tudi za določitev poskusnega obratovanja naprave ali obrata po predpisih o graditvi objektov.

(2) Upravljavec naprave mora v času poskusnega obratovanja izvajati program prvih ali trajnih meritev in obratovati v skladu z okoljevarstvenim dovoljenjem.

165. člen
(pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje)

(1) Naprava iz 171. člena tega zakona, naprava ali dejavnost iz 189. člena tega zakona ali obrat iz 194. člena tega zakona, lahko obratuje le na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja iz 171., 189. ali 194. člena tega zakona.

(2) Upravljavec lahko izvede spremembo v obratovanju naprave ali obrata ali glede izvajanja dejavnosti iz okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega odstavka le na podlagi pravnomočne odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja iz 181., 192. ali 198. člena tega zakona.

166. člen
(več dejavnosti ali naprav ali delov naprave)

(1) Ministrstvo lahko izda ali spremeni eno okoljevarstveno dovoljenje za eno ali več naprav ali njenih delov z eno ali več dejavnostmi iz 171. člena tega zakona in eno ali več naprav ali dejavnosti iz 189. člena tega zakona, ki so na istem območju in imajo istega upravljavca, pri čemer se smiselno za napravo in dejavnosti iz 189. člena uporabljajo določbe iz 189. do 193. člena tega zakona. Izrek okoljevarstvenega dovoljenja ali odločba o njegovi spremembi iz prejšnjega stavka vsebuje pogoje iz tega zakona, ki jih mora izpolnjevati vsaka naprava ali dejavnost posebej.

(2) V primeru spremembe okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega odstavka zaradi spremembe v izvajanju dejavnosti ali obratovanju naprave iz 171. člena tega zakona se smiselno uporabijo določbe 181. do 184. člena tega zakona, v primeru spremembe obratovanja druge naprave ali spremembe pogojev in ukrepov določenih za drugo napravo iz 189. člena tega zakona pa se smiselno uporabljajo določbe od 189. do 193. člena tega zakona.

(3) Na zahtevo upravljavcev ministrstvo izda ali spremeni okoljevarstveno dovoljenje tudi za eno ali več naprav ali njenih delov, ki so na istem kraju in jih upravljajo različni upravljavci, pri čemer mora okoljevarstveno dovoljenje ali odločba o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja vsebovati pogoje iz tega zakona, ki jih mora izpolnjevati vsaka naprava ali dejavnost posebej.

167. člen

(okoljevarstveno dovoljenje in njegova sprememba v primeru gradnje)

(1) Če je za obratovanje naprave ali večje spremembe v obratovanju naprave potrebna gradnja po predpisih o graditvi objektov, se gradnja lahko začne šele po pridobitvi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja ali pravnomočne odločbe o njegovi spremembi.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se v primeru, ko je za gradnjo naprave treba pridobiti integralno gradbeno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov, gradnja začne po pravnomočnosti integralnega gradbenega dovoljenja.

168. člen

(vlaganje vlog, tek rokov in obvezna vsebina vlog)

(1) Upravljavec vloži vlogo za izdajo ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja za napravo z dejavnostjo iz 171. člena ali 189. člena tega zakona ali za obrat iz 194. člena tega zakona ali vlogo iz drugega odstavka 203. člena tega zakona v informacijski sistem iz 18. člena tega zakona. Upravljavec vlogo iz drugega odstavka 203. člena tega zakona vloži v pisni obliki v dveh izvodih in v informacijski sistem iz 18. člena.

(2) Rok za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja ali odločbe o njegovi spremembi ne teče v času javne razgrnitve vloge, kadar je ta potrebna, v času od izdaje sklepa iz devetega odstavka 112.a člena do prejema izhodiščnega poročila in v času teka roka za dopolnitev vloge iz prejšnjega odstavka, ki ga ministrstvo določi vlagatelju vloge v pozivu ali sklepu o podaljšanju roka, ki ga ministrstvo izda na podlagi vloge upravljavca.

(3) Upravljavec vloži vlogo za izdajo ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja skladno s 172., 181., 183., 190. ali 195. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo zavrže vlogo za izdajo ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka tega člena, če upravljavec za napravo ali obrat, za katero zahteva to dovoljenje ali njegovo spremembo, nima pridobljenega pravnomočnega okoljevarstvenega soglasja iz 159. člena ali pravnomočne odločbe iz 149. člena tega zakona ali pravnomočnega integralnega gradbenega dovoljenja po predpisih o graditvi objektov, kadar je to zahtevano, razen če gre za primer iz 203. člena tega zakona.

169. člen

(čistopis izreka okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Ministrstvo ob vsaki izdaji odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja v skladu s tem zakonom v 30 dneh od pravnomočnosti te odločbe izda tudi čistopis izreka okoljevarstvenega dovoljenja (v nadaljnjem besedilu: čistopis izreka)

(2) Čistopis izreka iz prejšnjega odstavka vsebuje izrek okoljevarstvenega dovoljenja z vključenimi spremembami iz odločb iz prejšnjega odstavka, obrazložitev pa le navedbo opravičnih števil in datume izdaje prvotnega okoljevarstvenega dovoljenja in vseh njegovih sprememb.

(3) Čistopis izreka iz prvega odstavka tega člena ministrstvo pošlje stranki in pristojni inšpekciji ter ga objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

170. člen
(prenehanje okoljevarstvenega dovoljenja zaradi spremembe predpisov)

Če okoljevarstveno dovoljenje ni več potrebno zaradi spremembe predpisov, in pri tem ne gre za dokončno prenehanje obratovanja naprave ali dejavnosti iz 188. člena ali iz 202. člena tega zakona, ministrstvo izda odločbo o prenehanju okoljevarstvenega dovoljenja.

2.2. Okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave, ki povzroča industrijske emisije

171. člen
(okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave, ki povzroča industrijske emisije)

(1) Upravljavec mora za obratovanje naprave, v kateri se bo izvajala ena ali več dejavnosti, ki bodo povzročale industrijske emisije, pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave, ki povzroča industrijske emisije.

(2) Če je naprava iz prejšnjega odstavka odlagališče odpadkov, je nepremičnine, na katerih je to odlagališče, dovoljeno uporabljati samo za namene odlaganja odpadkov v skladu z izdanim okoljevarstvenim dovoljenjem. To omejitev se zaznamuje v zemljiški knjigi po pravilih, ki jih zakon, ki ureja zemljiško knjigo, določa za zaznambo pravnega dejstva o javnopравnih omejitvah. Zaznamba ima za posledico, da okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega odstavka učinkuje tudi proti poznejšim pridobiteljem lastninske pravice na nepremičnini, pri kateri je vpisana.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena je na nepremičninah, na katerih se nahaja obstoječe zaprto odlagališče, pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja uvajanje naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije, dopustno postaviti fotonapetostne naprave ali vetrne proizvodne naprave.

(4) Vlada predpiše vrste naprav in dejavnosti iz prvega odstavka tega člena.

172. člen
(splošne zahteve in vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Upravljavec mora v zvezi z obratovanjem naprave iz 171. člena tega zakona zagotoviti:

1. ukrepe za preprečevanje onesnaževanja okolja v skladu s predpisi;

2. uporabo najboljših razpoložljivih tehnik, predpisanih v zaključkih o BAT ali v referenčnih dokumentih BAT, razen glede mejnih vrednosti, če gre za referenčni dokument BAT, ki je bil objavljen pred 6. januarjem 2011, če zaključki o BAT še niso izdani, pri čemer se v primerih, ko je področje uporabe zaključkov o BAT ožje ali širše od področja dejavnosti in naprav

iz predpisa iz četrtega odstavka 171. člena tega zakona, zagotovi uporaba zaključkov o BAT na način, kot ga definirajo posamezni zaključki o BAT;

3. preprečevanje znatnega onesnaženja okolja z ustreznim nadzorovanjem in obvladovanjem pomembnih škodljivih vplivov naprave;

4. ukrepe za preprečevanje nesreč in omejevanje njihovih posledic;

5. upoštevanje pravil hierarhije ravnanja z odpadki iz prvega odstavka 30. člena tega zakona pri nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi;

6. ukrepe za preprečevanje nastajanja odpadkov;

7. učinkovito rabo energije in

8. ukrepe za preprečitev onesnaževanja okolja in vzpostavitev zadovoljivega stanja okolja na kraju naprave po dokončnem prenehanju obratovanja naprave ali njenega dela;

(2) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja mora poleg vsebin iz prvega odstavka tega člena vsebovati:

1. podatke o upravljavcu, vključno z matično številko upravljavca in podatke o napravi, vključno z območjem naprave, opredeljenim s podatki o zemljiških parcelah in koordinatami v državnem koordinatnem sistemu;

2. opis naprave in njenih dejavnosti, vključno z navedbo zmogljivosti;

3. podatke o surovinah, pomožnih materialih ter drugih snoveh in energiji, uporabljenih ali proizvedenih v napravi;

4. podatke o virih emisij iz naprave ter o vrstah in količinah predvidljivih emisij iz naprave;

5. opredelitev pomembnih vplivov emisij na okolje;

6. predlog programa obratovalnega monitoringa;

7. podatke o značilnostih območja naprave;

8. predlagane tehnološke postopke in tehnike za preprečevanje ali, če to ni mogoče, zmanjševanje emisij iz naprave;

9. ukrepe za preprečevanje, pripravo za ponovno uporabo, recikliranje in predelavo odpadkov, nastalih v napravi;

10. podatke o predvidenih ukrepih, iz katerih je razvidno, da bodo izpolnjene zahteve iz prejšnjega odstavka;

11. glavne alternative predlaganim tehnološkim postopkom, tehnologijam in ukrepom, ki jih je preučil vlagatelj vloge;

12. določitev ukrepov, ki se nanašajo na dokončno prenehanje obratovanja naprave;

13. podatke in ukrepe, ki niso zajeti v prejšnjih točkah tega odstavka, v skladu s predpisi, ki urejajo okoljevarstvene zahteve za obratovanje naprave in izvajanje dejavnosti, določene v predpisih iz 19., 20., 31. in 38. člena tega zakona ter 32. in 39. členu tega zakona,

14. oceno vrste, količine in virov emisij pri obratovanju naprave v izrednih razmerah;

15. predlog ukrepov za preprečevanje in nadzor nad izrednimi razmerami v obratovanju naprave in za zmanjševanje njihovih posledic;

16. oceno o doseganju ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, kot so opisane v zaključkih o BAT, če upravljavec predlaga manj stroge mejne vrednosti emisij, kot se določijo na podlagi ravni emisij iz zaključkov o BAT in

17. poljuden povzetek vloge.

(3) Če je bilo za napravo predhodno pridobljeno okoljevarstveno soglasje iz 159. člena tega zakona ali okoljevarstveno dovoljenje za obrat iz 194. člena tega zakona ali integralno gradbeno dovoljenje skladno s predpisom o graditvi objektov, lahko upravljavec v vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja vključi ali priloži tudi podatke iz poročila o vplivih na okolje iz 153. člena tega zakona ali zasnove zmanjšanja tveganja za okolje ali varnostnega poročila iz 195. člena tega zakona.

(4) Če dejavnost iz naprave iz 171. člena tega zakona vključuje uporabo, proizvodnjo ali z njima povezano skladiščenje ali izpust zadevnih nevarnih snovi, upravljavec vlogi iz prejšnjega odstavka priloži delno izhodiščno poročilo iz petega odstavka 173. člena tega zakona.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek upravljavec k vlogi priloži le oceno možnosti onesnaženja, če iz nje izhaja, da zadevne nevarne snovi, ki se uporabljajo ali proizvajajo v napravi ali jih ta izpušča, ne morejo povzročiti onesnaženja tal in podzemne vode ali dokazilo, da dejavnost naprave iz 171. člena tega zakona ne vključuje zadevnih nevarnih snovi za namene iz prejšnjega odstavka. Vlada predpiše podrobnejšo vsebino in sestavine vloge iz drugega, četrtega in petega odstavka tega člena.

173. člen **(izhodiščno poročilo)**

(1) Če dejavnost iz naprave iz 171. člena tega zakona vključuje uporabo, proizvodnjo ali z njima povezano skladiščenje ali izpust zadevnih nevarnih snovi, upravljavec izdelava izhodiščno poročilo.

(2) Izhodiščno poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje:

1. seznam nevarnih snovi;
2. seznam zadevnih nevarnih snovi;
3. ukrepe, sprejete za preprečitev onesnaženja tal ali podzemne vode;
4. ugotovitve in opis možnosti onesnaženja tal in podzemne vode z zadevnimi nevarnimi snovmi;

5. opis zgodovine območja naprave;
6. opis stanja okolja;
7. vrednotenje informacij iz 1. do 6. točke tega odstavka;
8. posnetek ničelnega stanja tal in podzemne vode in
9. opredelitev onesnaženosti tal in podzemne vode z zadevnimi nevarnimi snovmi s sklepnimi ugotovitvami.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena upravljavec izdelava oceno možnosti onesnaženja, če iz nje izhaja, da zadevne nevarne snovi, ki se uporabljajo ali proizvajajo v napravi ali jih ta izpušča, ne morejo povzročiti onesnaženja tal in podzemne vode.

(4) Ocena možnosti onesnaženja iz prejšnjega odstavka vsebuje sezname, ukrepe in ugotovitve iz 1. do 4. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Delno izhodiščno poročilo iz četrtega odstavka 172. člena tega zakona vsebuje:

1. sezname, ukrepe in ugotovitve iz 1. do 4. točke drugega odstavka tega člena;
2. podatke o rabi in pretekli rabi zemljišč na območju naprave ter o emisijah zadevnih nevarnih snovi, ki so se pojavile in so lahko povzročile onesnaženje, če so ti na voljo;
3. opis okoljskih danosti območja naprave, zlasti podatke o topografiji, geologiji, smeri toka podzemne vode in drugih morebitnih migracijskih poteh, kot so odtoki in napeljave, o bližini varovanih in zavarovanih območij in rabi okoliških zemljišč;
4. opredelitev značilnosti lokacije, zlasti glede mest, vrst, obsega in količine onesnaženja v preteklosti ter morebitne vire prihodnjih emisij v povezavi z značilnostmi tal in podzemne vode, na katere bodo te emisije verjetno vplivale in
5. predlog merilnih in vzorčnih mest za tla in podzemne vode, predlog parametrov, s katerimi se bo ugotavljala kakovost tal in podzemne vode v povezavi z zadevnimi nevarnimi snovmi, ter merilnih metod za oceno stanja njihovega onesnaženja.

(6) Ministrstvo pred potrditvijo delnega izhodiščnega poročila v postopku izdaje ali spremembe okoljevarstvenega dovoljenja pridobi mnenje o ustreznosti delnega izhodiščnega poročila, ki ga mora izdelati organ ali organizacija, pristojna za posamezne zadeve varstva okolja, ali javni zavod, ki ga je Republika Slovenija ustanovila za izvajanje strokovnih nalog s področja posameznih delov okolja v roku 60 dni od prejema zaprosila ministrstva.

(7) Z mnenjem iz prejšnjega odstavka se oceni zlasti, ali se bo s predlaganimi merilnimi in vzorčnimi mesti za tla in podzemne vode, parametri, s katerimi se bo ugotavljala kakovost tal in podzemne vode v povezavi z zadevnimi nevarnimi snovmi, ter s predlaganimi merilnimi metodami za oceno stanja njihovega onesnaženja iz 2. do 5. točke petega odstavka tega člena odrazilo dejansko stanje tal in podzemne vode.

(8) Če iz mnenja o ustreznosti iz prejšnjega odstavka izhaja, da je delno izhodiščno poročilo ustrezno, ga ministrstvo potrdi s sklepom.

(9) Če iz mnenja o ustreznosti iz sedmega odstavka tega člena izhaja, da delno izhodiščno poročilo ni ustrezno, ministrstvo najkasneje v osmih dneh od prejema mnenja pozove upravljavca, naj delno izhodiščno poročilo dopolni skladno z mnenjem iz sedmega odstavka tega člena. Po prejemu dopolnitev iz prejšnjega stavka ministrstvo pošlje dopolnjeno delno izhodiščno poročilo pristojni instituciji v ponovno mnenje iz sedmega odstavka tega člena.

(10) Upravljavec po prejemu sklepa iz osmega odstavka tega člena najpozneje v enem letu predloži izhodiščno poročilo, ki poleg vsebin iz šestega odstavka tega člena vsebuje tudi podatke o kakovosti tal in podzemne vode na območju naprave, ki odražajo stanje tal in podzemne vode v času priprave poročila, ob upoštevanju možnosti onesnaženja tal in podzemne vode z zadevnimi nevarnimi snovmi, ki se uporabljajo ali nastajajo v napravi ali jih ta izpušča, skupaj s sklepnimi ugotovitvami iz 9. točke drugega odstavka tega člena.

(11) Ministrstvo pošlje izhodiščno poročilo iz prejšnjega odstavka v mnenje skladno s sedmim odstavkom tega člena, ki obsega oceno o ustreznosti opisov in ugotovitev iz 5. do 9. točke drugega odstavka tega člena in po njegovem prejetju smiselno uporabi določbe devetega in desetega odstavka tega člena.

(12) Upravljavec mora za izvedbo vzorčenja iz 8. točke drugega odstavka tega člena, ki se nanaša na podzemne vode, pridobiti tudi dovoljenje za raziskave v skladu z zakonom, ki ureja vode.

(13) Vlada predpiše podrobnejšo vsebino izhodiščnega poročila iz drugega odstavka tega člena, merila za določitev zadevnih nevarnih snovi iz 2. točke drugega odstavka tega člena, kriterije za oceno možnosti onesnaženja tal in podzemne vode iz 4. točke drugega odstavka tega člena, podrobnejšo vsebino mnenja o ustreznosti iz sedmega in enajstega odstavka tega člena.

174. člen

(obveščanje javnosti, in pravica javnosti do sodelovanja)

(1) Ministrstvo mora v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja po določbah 176. člena tega zakona in njegove spremembe iz 1. točke drugega odstavka 181. člena tega zakona, četrtega odstavka 178. člena ter 3. in 4. točke prvega odstavka 184. člena tega zakona javnosti zagotoviti vpogled v vlogo za pridobitev ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja in v osnutek odločitve o okoljevarstvenem dovoljenju ali njegovi spremembi ter javnosti omogočiti sodelovanje pri odločanju o izdaji ali spremembi okoljevarstvenega dovoljenja, tako da lahko daje mnenja, predloge in pripombe.

(2) Ministrstvo z javnim naznanilom na krajevno običajen način in z objavo na osrednjem spletnem mestu državne uprave obvesti javnost zlasti o:

1. vsebini odločitve in razlogih, na katerih temelji odločitev;
2. osnutku okoljevarstvenega dovoljenja ali njegove spremembe,

3. vlogi za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za napravo z dejavnostjo iz 171. člena tega zakona ali o njegovi večji spremembi, naslovih referenčnih dokumentov BAT, ki se nanašajo na napravo in dejavnosti;

4. organu, ki bo izdal okoljevarstveno dovoljenje ali njegovo spremembo iz prejšnjega odstavka, posredoval zahtevane podatke o napravi in dejavnostih iz 171. člena tega zakona ter sprejemal mnenja in pripombe;

5. sodelovanju države članice v primeru iz šestega odstavka tega člena;

6. kraju, kjer bo, poleg objave na osrednjem spletnem mestu državne uprave, mogoč vpogled javnosti v dokumentacijo iz tega odstavka;

7. možnosti in načinu dajanja mnenj, predlogov in pripomb javnosti;

8. možnosti pridobitve statusa stranskega udeleženca v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja ali njegove spremembe iz prejšnjega odstavka v roku 30 dni od objave obvestila na osrednjem spletnem mestu državne uprave in

9. času trajanja javne razgrnitve, ki traja 30 dni od objave obvestila na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(3) Javnost ima v času trajanja javne razgrnitve pravico do sodelovanja v tem postopku. Pravica iz prejšnjega stavka vključuje pravico dajati mnenja, predloge in pripombe v zvezi s 1. in 2. točko prejšnjega odstavka, in sicer glede ugotavljanja dejanskega stanja, upoštevanja pravil upravnega postopka in glede upoštevanja materialnih predpisov.

(4) Rok iz 9. točke drugega odstavka tega člena se ne šteje v rok za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja.

(5) Ministrstvo pozove vlagatelja vloge, naj se do mnenj, predlogov in pripomb javnosti, ki jih je ta podala v roku iz tretjega odstavka tega člena, pisno opredeli ter po potrebi dopolni vlogo s predlaganimi ukrepi za preprečevanje in odpravo ali zmanjševanje vplivov na okolje zaradi obratovanja naprave.

(6) Ministrstvo v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za napravo v Republiki Sloveniji, ki bi lahko pomembno vplivala na okolje v drugi državi članici, to državo članico obvešča skladno z določbami 157. člena tega zakona, v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za napravo na ozemlju države članice, ki bi lahko pomembno vplivala na okolje v Republiki Sloveniji, pa skladno z določbami 158. člena tega zakona.

175. člen

(stranka in stranski udeleženec v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Stranka v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja ali njegove spremembe je upravljavec naprave.

(2) Stranski udeleženec v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja je lahko oseba, ki izkaže, da bi nameravano obratovanje naprave ali opravljanje dejavnosti lahko vplivalo na njene pravne koristi in ki vloži zahtevo za vstop v postopek v 30 dneh od dneva objave iz drugega odstavka 174. člena tega zakona. Če je zahteva za vstop v postopek iz prvega odstavka 174. člena tega zakona vložena zunaj roka iz prejšnjega stavka, se s sklepom zavrže.

(3) Nevladna organizacija iz prvega odstavka 246. člena tega zakona in civilna iniciativa iz 18.1. točke 3. člena tega zakona imata položaj stranskega udeleženca, če sta vložili zahtevo za vstop v postopek za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja iz 176. člena tega zakona in njegove spremembe po določbah 1. točke drugega odstavka 181. člena tega zakona, četrtega odstavka 178. člena ter 3. in 4. točke prvega odstavka 184. člena tega zakona v 30 dneh od dneva objave iz drugega odstavka 174. člena tega zakona, pri čemer mora biti sestavni del zahteve za vstop v postopek tudi podatek o varnem elektronskem predalu, na katerega jima bo ministrstvo vročalo dokumente. Če je zahteva za vstop v postopek za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega stavka vložena zunaj roka iz prejšnjega stavka, se s sklepom zavrže.

176. člen **(izdaja okoljevarstvenega dovoljenja)**

(1) Ministrstvo odloči o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz 171. člena tega zakona v šestih mesecih od dneva prejema popolne vloge, v primeru vstopa stranskega udeleženca pa v osmih mesecih od dneva prejema popolne vloge, pri čemer smiselno upošteva tudi mnenja in pripombe javnosti in države članice iz 174. člena tega zakona. V primeru potrditve izhodiščnega poročila ministrstvo odloči o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz 171. člena tega zakona v enem letu od dneva prejema popolne vloge. Rok za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja ne teče v času od izdaje sklepa iz osmega odstavka 173. člena do prejema izhodiščnega poročila.

(2) Če je bilo za napravo, ki je predmet dovoljenja, predhodno pridobljena odločba iz sedmega odstavka 149. člena tega zakona z ukrepi, predvidenimi za zmanjšanje ali preprečevanje pomembnih škodljivih vplivov na okolje, ali pridobljeno okoljevarstveno soglasje ali integralno gradbeno dovoljenje skladno s predpisom o graditvi objektov, ministrstvo pri odločitvi o okoljevarstvenem dovoljenju upošteva ukrepe določene v odločbi iz sedmega odstavka 149. člena tega zakona ali podatke in informacije iz poročila o vplivih naprave na okolje iz 153. člena tega zakona ter pogoje, določene v okoljevarstvenem soglasju ali integralnem gradbenem dovoljenju.

(3) Ministrstvo mora v obrazložitev odločbe o okoljevarstvenem dovoljenju vključiti tudi opredelitev do mnenj, predlogov in pripomb javnosti iz 174. člena tega zakona, v primeru iz šestega odstavka 174. člena tega zakona pa tudi mnenje in pripombe države članice.

(4) Najkasneje v sedmih dneh po vročitvi odločbe stranki ministrstvo kopijo okoljevarstvenega dovoljenja objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(5) Ministrstvo pošlje kopijo okoljevarstvenega dovoljenja tudi državi članici, ki je v skladu s šestim odstavkom 174. člena tega zakona sodelovala v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja ali njegove spremembe.

(6) Ministrstvo obvesti na način iz četrtega odstavka tega člena javnost o podatkih, ki jih je posredovala država članica v zvezi z izdajo okoljevarstvenega dovoljenja na njenem ozemlju, v katerega je bila vključena tudi Republika Slovenija.

(7) Ministrstvo okoljevarstveno dovoljenje pošlje pristojni inšpekciji in občini, na območju katere se nahaja naprava.

(8) Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.

177. člen (vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) V okoljevarstvenem dovoljenju morajo biti zaradi zagotavljanja visoke stopnje varstva okolja kot celote za celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja določeni vsi ukrepi in pogoji za izpolnitev splošnih zahtev iz prvega odstavka 172. člena tega zakona in drugih okoljevarstvenih zahtev, predpisanih za obratovanje naprave.

(2) Okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

1. podatke o upravljavcu, vključno z enotno identifikacijsko številko upravljavca in podatke o napravi, identifikacijske znake, s katerimi so zemljiške parcele, na katerih je naprava, vpisane v zemljiško knjigo, vključno z območjem naprave, opredeljenim s koordinatami v državnem koordinatnem sistemu;

2. opis naprave in njenih dejavnosti glede na predpis iz četrtega odstavka 171. člena tega zakona, za katero je okoljevarstveno dovoljenje izdano, vključno s podatkom glede zmogljivosti naprave;

3. mejne vrednosti emisij in pogoje za ocenjevanje skladnosti z mejnimi vrednostmi emisij;

4. zahteve za monitoring emisij, ki določajo metodologijo merjenja, pogostnost in postopek vrednotenja, pri čemer morajo biti v primeru iz drugega in tretjega odstavka 178. člena tega zakona rezultati monitoringa emisij prikazani za enaka časovna obdobja in referenčne pogoje kot za ravni emisij, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, v primeru iz četrtega odstavka 178. člena tega zakona pa morajo biti v obrazložitvi navedeni razlogi in utemeljitve pogojev ter rezultati ocene stroškov v primerjavi s koristmi za okolje;

5. zahteve za letno poročanje ministrstvu, pri čemer morajo v primeru iz drugega in tretjega odstavka 178. člena zahteve za letno poročanje vključevati tudi povzetek rezultatov monitoringa emisij, ki omogoča primerjavo z ravnmi emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, in druge zahtevane podatke, ki ministrstvu omogočijo preverjanje skladnosti s pogoji iz okoljevarstvenega dovoljenja;

6. zahteve, ki zagotavljajo varstvo tal in podzemne vode, ter ukrepe za spremljanje odpadkov, nastalih pri opravljanju dejavnosti v napravi, in ravnanje z njimi;

7. zahteve za redno vzdrževanje in nadzor nad ukrepi za preprečevanje emisij v tla in podzemno vodo ter ustrezne zahteve v zvezi z monitoringom stanja tal in podzemne vode glede zadevnih nevarnih snovi, za katere je verjetno, da bodo najdene na lokaciji, ob upoštevanju možnosti onesnaženja tal in podzemne vode na lokaciji naprave;

8. določitev ukrepov, ki se nanašajo na obratovanje naprave v pogojih, ki niso običajni pogoji obratovanja naprave, in sicer pri njenem zagonu, puščanju, okvari ali trenutni zaustavitvi;

9. določitev ukrepov za preprečevanje nesreč in omejevanje njihovih posledic;

10. zahteve v zvezi z zmanjševanjem onesnaževanja na velike razdalje ali čezmejnega onesnaževanja okolja;

11. obveznost upravljavca, da obvesti ministrstvo o dokončnem prenehanju obratovanja naprave;

12. obveznost upravljavca, da nemudoma izvede ukrepe, s katerimi zagotovi skladnost delovanja naprave z okoljevarstvenim dovoljenjem, če je kršeno, in pristojno inšpekcijo obvesti o tej kršitvi;

13. obveznost upravljavca, da ustavi napravo ali njen del, če zaradi kršitve pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja grozi neposredna nevarnost za zdravje ljudi ali povzročitev znatnega škodljivega vpliva na okolje;

14. določitev drugih ukrepov za čim višjo stopnjo varstva okolja kot celote in

15. obveznost upravljavca, da izvede ukrepe po prenehanju obratovanja naprave ali opravljanja dejavnosti.

(3) Okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena vsebuje tudi potrditev ocene možnosti onesnaženja ali izhodiščnega poročila iz 173. člena tega zakona.

(4) Če mora upravljavec naprave zagotoviti izhodiščno poročilo ali oceno možnosti onesnaženja iz 173. člena tega zakona, ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju določi tudi obveznost predložitve ocene stanja onesnaženosti tal in podzemne vode iz 188. člena tega zakona na območju naprave z zadevnimi nevarnimi snovmi ob dokončnem prenehanju obratovanja naprave.

(5) Če je naprava vključena v trgovanje z emisijami toplogrednih plinov v skladu z zakonom, ki ureja podnebne spremembe, se v okoljevarstvenem dovoljenju za te emisije ne določijo mejne vrednosti, razen če je to potrebno zaradi predpisanih zahtev iz prejšnjega odstavka.

(6) Vlada predpiše podrobnejšo vsebino okoljevarstvenega dovoljenja iz drugega odstavka tega člena.

178. člen (določanje mejnih vrednosti)

(1) Mejne vrednosti emisij iz 3. točke drugega odstavka 177. člena tega zakona za naprave iz 171. člena tega zakona se v okoljevarstvenem dovoljenju določijo na podlagi ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, iz zaključkov o BAT.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se mejne vrednosti emisij lahko dopolnijo ali nadomestijo z enakovrednimi parametri in tehničnimi ukrepi, ki zagotavljajo enako raven varstva okolja, kot bi bila dosežena z določitvijo mejnih vrednosti emisij v skladu z zaključki o BAT.

(3) Ne glede na določbo iz prvega odstavka tega člena se mejne vrednosti emisij lahko določijo tudi strožje, kot jih določajo zaključki o BAT, če se ohranja dosežena raven varstva okolja ali če se naprava nahaja na območju iz prvega odstavka 94. člena ali prvega odstavka 95. člena ali prvega odstavka 98. člena tega zakona. Mejne vrednosti emisij iz prejšnjega stavka se določijo ob upoštevanju predpisov iz 20. in 27. člena tega zakona.

(4) Če so zaradi predpisanih zahtev v zvezi z ohranjanjem ali izboljšanjem kakovosti okolja na območju naprave za njeno obratovanje zahtevani strožji pogoji, kot so dosegljivi z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik, ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju lahko določi tudi strožje mejne vrednosti oziroma dodatne ukrepe in pogoje. Ne glede na določbo iz prvega odstavka tega člena se mejne vrednosti emisij lahko za določen čas, določijo manj strogo, kot se določijo na podlagi ravni emisij iz zaključkov o BAT, če se ne povzroči znatno onesnaženje in se ohranja visoka raven varstva okolja kot celote ter če bi doseganje ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami, kot so opisane v zaključkih o BAT, povzročilo nesorazmerno višje stroške v primerjavi s koristmi za okolje zaradi tehničnih značilnosti naprave ali geografskega položaja ali lokalnih okoljskih pogojev območja, na katerem se nahaja naprava, pri čemer ta mejna vrednost, kjer je primerno, ne sme presežati mejnih vrednosti emisij iz predpisa EU, ki določa pravila o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja okolja, ki je posledica industrijskih dejavnosti.

(5) Manj strogih mejnih vrednosti emisij iz prejšnjega odstavka ni mogoče določiti, če bi bilo s tem ogroženo doseganje standardov kakovosti okolja iz 21., 22., 23. ali 24. člena tega zakona ali če se naprava nahaja na območju iz prvega odstavka 94. člena ali prvega odstavka 95. člena ali prvega odstavka 98. člena tega zakona.

(6) Vlada z namenom zmanjšanja znatnega tveganja za zdravje ljudi in za okolje določi za naprave za sosežig odpadkov iz 171. člena tega zakona mejne vrednosti emisij najmanj tako strogo, kot so določene v zaključkih o BAT za naprave za sežig odpadkov, razen če zaključki o BAT za naprave za sosežig odpadkov določajo strožje mejne vrednosti emisij.

(7) Vlada predpiše podrobnejša pravila za določanje mejnih vrednosti emisij iz drugega, tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka tega člena, lahko pa tudi podrobnejša pravila za uporabo zaključkov o BAT.

179. člen **(preizkušanje in uporaba nastajajočih tehnik)**

(1) Ministrstvo lahko v okoljevarstvenem dovoljenju ali njegovi spremembi na zahtevo upravljavca naprave dovoli odlog izpolnjevanja zahtev iz okoljevarstvenega dovoljenja glede preventivnih ukrepov proti onesnaževanju ali najboljših razpoložljivih tehnik, če upravljavec na napravi preizkuša in uporablja nastajajoče tehnike. Ta odlog lahko traja največ devet mesecev, če se po tem obdobju preizkušanje ali uporaba nastajajočih tehnik preneha ali če raven emisij ne presega ravni, dosegljive z uporabo najboljše razpoložljive tehnike.

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka mora vsebovati opis nastajajoče tehnike, predvideni čas preizkušanja ali uporabljanja nastajajoče tehnike ter ravni emisij v obdobju iz prejšnjega odstavka in ravni emisij po njegovem preteku.

(3) Ministrstvo lahko dovoli odlog izpolnjevanja zahtev iz prvega odstavka tega člena le v primeru, če preizkušanje ali uporaba nastajajoče tehnike ne povzroča poslabšanja okolja ali območja v skladu s prvim odstavkom 21. člena ali prvim odstavkom 22. člena ali prvim odstavkom 23. člena ali prvim odstavkom 24. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo sledi razvoju najboljših razpoložljivih tehnik in pripravi zaključkov o BAT ali njegovih posodobitev.

180. člen **(ugotavljanje izpolnjenosti pogojev pred začetkom obratovanja)**

(1) Izpolnjenost pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja pred začetkom obratovanja naprave ali njene večje spremembe se v primeru iz 167. člena tega zakona ugotavlja v postopku za izdajo uporabnega dovoljenja po predpisih o graditvi objektov.

(2) V preverjanje izpolnjenosti pogojev iz prejšnjega odstavka tega člena mora biti vključeno tudi ministrstvo, pristojno za okolje, tako, da pristojni upravni organ v primeru poskusnega obratovanja pošlje prve meritve, izvedene v času poskusnega obratovanja, ministrstvu, pristojnemu za okolje, ki o teh meritvah poda mnenje. V primeru iz prejšnjega stavka mora organ, ki je izdal uporabno dovoljenje, kopijo tega dovoljenja poslati ministrstvu, pristojnemu za okolje, skupaj s potrdilom o njegovi pravnomočnosti.

181. člen **(sprememba okoljevarstvenega dovoljenja na zahtevo upravljavca)**

(1) Upravljavec mora za vsako nameravano spremembo v vrsti ali delovanju naprave ali razširitvi naprave, ki bi lahko vplivala na okolje, ali zaradi spremembe upravljavca vložiti vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja.

(2) Ministrstvo okoljevarstveno dovoljenje spremeni na podlagi vloge iz prejšnjega odstavka, kadar:

1. je nameravana sprememba večja;
2. nameravana sprememba ni večja, vendar je treba zaradi nje spremeniti pogoje in ukrepe v veljavnem okoljevarstvenem dovoljenju;
3. gre za spremembo pogojev ali ukrepov v okoljevarstvenem dovoljenju, ki niso posledica sprememb v obratovanju naprave, ali
4. gre za spremembo upravljavca.

(3) Če zaradi nameravane spremembe ni treba spremeniti okoljevarstvenega dovoljenja, ministrstvo to ugotovi z odločbo.

(4) V primeru iz 1. točke drugega odstavka tega člena upravljavec vloži vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, ki mora vsebovati sestavine iz drugega odstavka 172. člena tega zakona in ki se nanašajo na to spremembo.

(5) V primeru iz 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena upravljavec vloži vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, ki mora vsebovati tiste sestavine iz drugega odstavka

172. člena tega zakona, na katere se nameravana sprememba nanaša. Če sprememba iz 1., 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena obsega tudi spremembo nabora zadevnih nevarnih snovi naprave, mora vloga iz četrtega in petega odstavka tega člena vsebovati:

1. dopolnitev ocene možnosti onesnaženja iz 172. člena tega zakona ali delno izhodiščno poročilo iz petega odstavka 172. člena tega zakona, če iz dopolnjene ocene možnosti onesnaženja izhaja, da bo moral upravljavec izdelati izhodiščno poročilo iz prvega odstavka 172. člena tega zakona, ali

2. dopolnitev potrjenega izhodiščnega poročila,

(6) Če sprememba iz 1., 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena obsega tudi spremembo območja naprave, zaradi katere merilna in vzorčna mesta za spremljanje stanja tal in podzemne vode niso več zadostna, mora vloga iz četrtega in petega odstavka tega člena vsebovati z vsebinami iz petega odstavka 173. člena tega zakona delno izhodiščno poročilo s podatki, ki se nanašajo na novo območje naprave ali dopolnjeno izhodiščno poročilo.

(7) Če se sprememba iz 1., 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena nanaša na prenehanje uporabe ene od zadevnih nevarnih snovi ali vseh zadevnih nevarnih snovi, mora vloga iz četrtega in petega odstavka tega člena vsebovati dopolnitev ocene možnosti onesnaženja iz četrtega odstavka 173. člena tega zakona ali dopolnitev delnega izhodiščnega poročila iz petega odstavka 173. člena tega zakona ali dopolnjeno izhodiščno poročilo. Ministrstvo v primeru iz prejšnjega stavka potrdi spremenjeno oceno možnosti onesnaženja ali spremenjeno izhodiščno poročilo, pri čemer se zahteve za obratovalni monitoring stanja tal in podzemne vode, določene v okoljevarstvenem dovoljenju, ne spreminjajo.

(8) Upravljavec mora v primerih iz petega, šestega in sedmega odstavka tega člena zagotoviti sledljivost sprememb in dopolnitev na spremenjenih ali dopoljenih delih ocene možnosti onesnaženja ali izhodiščnega poročila.

(9) Če ministrstvo na podlagi vloge iz četrtega odstavka tega člena začne odločati o izdaji odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja, o tem pisno obvesti pristojno inšpekcijo, ta pa opravi inšpekcijski pregled naprave, ki o tem pripravi poročilo in ga v 30 dneh od prejema obvestila pošlje ministrstvu. Če pristojna inšpekcija ugotovi, da naprava ne deluje v skladu z okoljevarstvenim dovoljenjem ali s predpisi, in posreduje ministrstvu predlog za prekinitev postopka, lahko ministrstvo postopek spremembe okoljevarstvenega dovoljenja prekine do izvršitve inšpekcijske odločbe.

(10) Ne glede na prejšnji odstavek v primeru spremembe iz 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena s katero bo doseženo zmanjšanje emisij in to zahteva spremembo pogojev in ukrepov v okoljevarstvenem dovoljenju, ministrstvo vodi postopek za izdajo odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja ne glede na druge okoliščine, kot so na primer inšpekcijski ali drugi postopki, ki bi lahko vplivali na ustavitev postopka ali zavrnitev izdaje odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja.

(11) Ministrstvo odloči o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja iz četrtega odstavka tega člena v šestih mesecih od vložitve popolne vloge, pri čemer rok za izdajo odločbe, poleg primerov iz drugega odstavka 168. člena tega zakona, ne teče v času od izdaje obvestila do prejema poročila pristojne inšpekcije iz devetega odstavka tega člena.

(12) Ministrstvo odloči o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja iz petega odstavka tega člena v treh mesecih od vložitve popolne vloge, v primeru vstopa stranskega udeleženca v

postopek pa v petih mesecih, pri čemer se ne uporabljajo določbe 174., 175. in 185. člena tega zakona, razen če se okoljevarstveno dovoljenje spreminja glede na določbe iz 3. in 4. točke prvega odstavka 184. člena tega zakona.

(13) V primeru iz 4. točke drugega odstavka tega člena upravljavec vloži vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, ki mora vsebovati podatke in dokazila glede spremembe v posesti naprave ali dela naprave z zamenjavo pravne ali fizične osebe z drugo pravno ali fizično osebo, ali njeno pripojitev k novemu upravljavcu, ali spremembo imena ali organizacijske oblike ali sedeža upravljavca.

(14) Ministrstvo o vlogi iz prejšnjega odstavka odloči v 30 dneh od vložitve popolne vloge, pri čemer se ne uporabljajo določbe 174., 175. in 185. člena tega zakona.

(15) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena lahko upravljavec zaprosi ministrstvo za določitev manj strogih mejnih vrednosti v skladu z določbami četrtega odstavka 178. člena tega zakona, ministrstvo pa mu v roku iz dvanajstega odstavka tega člena spremeni dovoljenje, če so izpolnjeni pogoji iz četrtega in petega odstavka 178. člena tega zakona.

(16) Ministrstvo odločbo iz enajstega odstavka tega člena pošlje pristojni inšpekciji za okolje in občini, na območju katere se nahaja naprava ter o njej z objavo v roku in na način iz četrtega odstavka 176. člena tega zakona obvesti javnost.

(17) Ministrstvo odločbo iz dvanajstega in štirinajstega odstavka tega člena pošlje pristojni inšpekciji za okolje in občini, na območju katere se nahaja naprava ter po pravnomočnosti odločbe kopijo odločbe objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(18) Zoper odločbe iz tega člena ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor. O tožbi iz prejšnjega stavka mora sodišče odločiti prednostno.

182. člen

(odločba o prenehanju okoljevarstvenega dovoljenja zaradi spremembe)

(1) Če zaradi nameravane spremembe naprava ne izpolnjuje več kriterijev za uvrstitev med naprave in dejavnosti iz 171. člena tega zakona, ministrstvo izda odločbo o prenehanju okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz 171. člena tega zakona, potem ko na podlagi vloge iz 190. člena tega zakona pravnomočno odloči o novem okoljevarstvenem dovoljenju v skladu z določbami 189. člena tega zakona, če je v predpisih iz 19., 20. in 31. člena tega zakona za spremenjeno napravo zahtevana pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja.

(2) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor. O tožbi iz prejšnjega stavka mora sodišče odločiti prednostno.

183. člen

(sprememba okoljevarstvenega dovoljenja po objavi novih ali posodobljenih zaključkov o BAT)

(1) Upravljavec naprave je v štirih letih od objave zaključkov o BAT za obratovanje naprave dolžan prilagoditi zahtevam iz zaključkov o BAT, ki se nanašajo na dejavnost(i), zaradi katere/ih se naprava uvršča med naprave iz 110. člena tega zakona. Prav tako mora upravljavec

obratovanje naprav(e) prilagoditi zahtevam iz posodobljenih zaključkov o BAT iz prejšnjega stavka v štirih letih od njihove objave.

(2) Upravljavec naprave mora vložiti vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, ki je namenjena prilagoditvi zaključkom o BAT iz prejšnjega odstavka, najkasneje 15 mesecev pred iztekom roka iz prejšnjega odstavka. V primeru iz prejšnjega stavka ministrstvo ob smiselni uporabi določb iz 181. člena tega zakona izda odločbo o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja najkasneje tri mesece pred potekom roka iz prejšnjega odstavka, če je to potrebno zaradi prilagoditve pogojev v okoljevarstvenem dovoljenju zaključkom o BAT.

(3) Vloga iz prejšnjega odstavka mora vsebovati:

1. podatke in dokazila o usklajenosti naprave z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, predpisanimi v zaključkih o BAT, ali podatke in dokazila o tem, da so predlagani tehnološki postopki in druge tehnologije enakovredni najboljšim razpoložljivim tehnikam in

2. predlog programa obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak in predlog programa obratovalnega monitoringa odpadnih voda, izdelana v skladu s predpisi iz 19. člena tega zakona.

(4) Če sprememba pogojev v okoljevarstvenem dovoljenju zaradi prilagoditve naprave in dejavnosti zaključkom o BAT ni potrebna, ministrstvo to ugotovi z odločbo.

(5) Ne glede na drugi odstavek mora upravljavec vložiti vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja iz drugega odstavka 181. člena tega zakona prej kot 15 mesecev pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena, če je njegova sprememba potrebna zaradi prilagoditve zaključkom o BAT, pri čemer mora upoštevati vse faze načrtovanja in izvedbe investicije ter pridobitve vseh potrebnih upravnih odločb, vključno z odločbo o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja, tako da se sprememba izvede najkasneje šest mesecev pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena.

(6) Zoper odločbo iz drugega odstavka tega člena ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor. Ministrstvo odločbo iz drugega odstavka tega člena pošlje pristojni inšpekciji in občini, na območju katere se nahaja naprava ter po pravnomočnosti odločbe kopijo odločbe objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

184. člen

(preverjanje in sprememba okoljevarstvenega dovoljenja po uradni dolžnosti)

(1) Ministrstvo pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje preveri in ga po uradni dolžnosti spremeni:

1. če potreba za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja izhaja iz vsebinskih sprememb določb predpisov s področja varstva okolja, izdanih po pravnomočnosti okoljevarstvenega dovoljenja, glede na prej veljavni predpis;

2. kadar razvoj najboljših razpoložljivih tehnik omogoča znatno zmanjšanje emisij, če se na določeno napravo ne nanašajo nobeni zaključki o BAT;

3. kadar naprava obratuje na območju iz prvega odstavka 94. člena ali prvega odstavka 95. člena ali prvega odstavka 98. člena tega zakona ali povzroča tako raven onesnaževanja, da

je treba v okoljevarstvenem dovoljenju spremeniti določene mejne vrednosti emisij v okolje ali dodatno določiti mejne vrednosti emisij ali masni pretok onesnaževal zaradi doseganja predvidenih standardov kakovosti okolja iz 21., 22., 23. ali 24. člena tega zakona na tem območju ali doseganja ciljev upravljanja voda po predpisih o vodah;

4. ob vsaki spremembi okoljevarstvenega dovoljenja, če je bilo to izdano na podlagi četrtega odstavka 178. člena tega zakona;

5. če obratovalna varnost procesa ali dejavnosti zahteva uporabo drugih tehnik;

6. ob vsakem preverjanju prilagoditve obratovanja naprave zahtevam iz zaključkov o BAT ali posodobljenih zaključkov o BAT iz prvega odstavka 183. člena tega zakona, če izidejo zaključki o BAT ali posodobljeni zaključki o BAT, ki se ne nanašajo na dejavnost, zaradi katere se naprava razvršča med naprave iz 171. člena tega zakona, se pa zanjo uporabljajo in

7. na vsakih 10 let, če okoljevarstveno dovoljenje v tem času ni bilo spremenjeno zaradi razlogov iz 1. točke tega odstavka.

(2) Ministrstvo pisno obvesti upravljavca o začetku postopka preverjanja okoljevarstvenega dovoljenja. Ministrstvo lahko kadarkoli med tem postopkom od upravljavca zahteva, da v določenem roku predloži podatke in dokazila, ki jih ministrstvo potrebuje za ponovno preverjanje okoljevarstvenega dovoljenja oziroma njegovo spremembo po uradni dolžnosti.

(3) Ministrstvo v primeru iz 2. do 7. točke prvega odstavka tega člena obvesti pristojno inšpekcijo, da vodi postopek preverjanja okoljevarstvenega dovoljenja, ta pa opravi inšpekcijski pregled naprave, o čemer pripravi poročilo in ga v 30 dneh od prejema obvestila pošlje ministrstvu. Če inšpekcija ob inšpekcijskem pregledu iz prejšnjega stavka ugotovi, da naprava ne deluje v skladu s predpisi in okoljevarstvenim dovoljenjem ter o tem izda odločbo, lahko ministrstvo postopek s sklepom prekine do izvršitve inšpekcijske odločbe. Ne glede na prejšnja stavka pristojna inšpekcija ne opravi inšpekcijskega pregleda naprave, če je v zadnjih šestih mesecih pred prejemom obvestila ministrstva že izvedla celovit nadzor nad napravo. V primeru iz prejšnjega stavka pristojna inšpekcija ministrstvu pošlje zapisnik o opravljenem inšpekcijskem pregledu. Inšpekcijski pregled naprave se v primeru iz 1. točke prvega odstavka tega člena opravi na zahtevo ministrstva, o čemer inšpekcija pripravi poročilo in ga v 30 dneh od prejema obvestila pošlje ministrstvu.

(4) Ministrstvo v postopku preverjanja okoljevarstvenega dovoljenja in izdaje odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja uporabi ugotovitve inšpekcijskega pregleda iz prejšnjega odstavka in podatke iz drugega odstavka tega člena ter upošteva predpise iz 19., 20. in 31. člena ter iz prvega odstavka 94. člena ali prvega odstavka 95. člena ali prvega odstavka 98. člena tega zakona.

(5) Ministrstvo o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka tega člena odloči v treh mesecih od začetka postopka, pri čemer se rok iz tretjega odstavka tega člena ne šteje v rok za izdajo odločbe, ob izdaji inšpekcijske odločbe iz tretjega odstavka tega člena pa v treh mesecih od prejema obvestila o njeni izvršitvi, ki ga pristojna inšpekcija pošlje ministrstvu. Ministrstvo v odločbi o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja določi tudi rok, v katerem mora upravljavec uskladiti obratovanje naprave z novimi zahtevami.

(6) Za postopek spremembe okoljevarstvenega dovoljenja iz 3. in 4. točke prvega odstavka tega člena se poleg določb iz prejšnjega odstavka smiselno uporabljajo določbe iz 174., 175. in 185. člena tega zakona.

(7) V primeru iz 4. točke prvega odstavka tega člena ministrstvo preveri, ali so še izpolnjeni pogoji za uporabo četrtega odstavka 178. člena tega zakona.

(8) Ministrstvo lahko v primeru vstopa stranskega udeleženca v postopek izdaje odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja iz 3. in 4. točke prvega odstavka tega člena podaljša rok iz petega odstavka tega člena za največ dva meseca.

(9) Ministrstvo pošlje odločbo iz petega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in občini, na območju katere se nahaja naprava ali opravlja dejavnost ter po pravnomočnosti odločbe kopijo odločbe objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(10) Zoper odločbe iz tega člena ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor. O tožbi iz prejšnjega stavka mora sodišče odločiti prednostno.

185. člen

(zagotavljanje dostopa do pravnega varstva zainteresirani javnosti)

Za zagotavljanje dostopa do pravnega varstva zainteresirani javnosti v zvezi z odločbo iz 176. člena ali enajstega odstavka 181. člena ali 3. ali 4. točke prvega odstavka 184. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe iz 162. člena tega zakona.

186. člen

(začasna prekinitve obratovanja naprave ali dela naprave)

(1) Če namerava upravljavec začasno prekiniti obratovanje naprave iz 171. člena tega zakona ali njenega dela, mora podati vlogo za začasno prekinitve obratovanja naprave iz 171. člena tega zakona, v kateri predloži dokazila, da je izvedel vse ukrepe za preprečitev nastanka čezmerne obremenitve okolja in okoljske škode, ki so zlasti:

1. izpraznitev tekočih nevarnih snovi ali tekočih odpadkov iz nepremičnih rezervoarjev, cevovodov in tehnoloških enot ter njihovo čiščenje;
2. zagotovitev obdelave vseh odpadkov v skladu s prvim odstavkom 32. člena tega zakona in
3. odstranitev vseh onesnaževal in nevarnih snovi in odpadkov, povezanih z obratovanjem naprave ali njenega dela, z območja naprave.

(2) Ministrstvo mora v postopku preveriti ali upravljavec naprave, ki namerava prekiniti obratovanje naprave iz 171. člena ali njenega dela, zagotavlja predpisano ravnanje z odpadki in izvedbo vseh ukrepov, ki so potrebni, da se prepreči čezmerna obremenitev okolja in okoljska škoda, še zlasti obremenitev ali škoda zaradi nevarnih snovi, ki se nahajajo na lokaciji naprave.

(3) Ministrstvo izda odločbo o začasni prekinitvi obratovanja naprave ali njenega dela. Začasna prekinitve obratovanja naprave ali njenega dela učinkuje z dnem pravnomočnosti odločbe iz prejšnjega stavka. V tej odločbi ministrstvo lahko določi vrsto in obseg obveznosti iz

okoljevarstvenega dovoljenja, ki jih je treba izvajati tudi v času začasne prekinitve obratovanja naprave ali njenega dela. Odločba o začasni prekinitvi obratovanja naprave preneha veljati v treh letih od njene pravnomočnosti ali z dnem začetka ponovnega obratovanja naprave, kar ministrstvo določi z odločbo na podlagi vloge upravljavca, kar je prej.

(4) Zoper odločbo o začasni prekinitvi okoljevarstvenega dovoljenja ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor. Ministrstvo pošlje odločbo iz prejšnjega stavka tudi pristojni inšpekciji in občini, na območju katere je naprava ter jo po njeni pravnomočnosti objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

187. člen

(odvzem okoljevarstvenega dovoljenja in začasna prepoved obratovanja naprave)

(1) Ministrstvo okoljevarstveno dovoljenje odvzame z odločbo na podlagi lastnih ugotovitev ali na predlog pristojnega inšpektorja:

1. če upravljavec v roku, določenem s strani inšpekcije, ne izvrši pravnomočne inšpekcijske odločbe o uskladitvi obratovanja naprave s pogoji iz okoljevarstvenega dovoljenja ali če upravljavec ne zagotovi finančnega jamstva, kadar je to predpisano ali

2. če upravljavec v določenem roku ne predloži podatkov ali dokazil, ki jih ministrstvo zahteva v skladu z drugim odstavkom 184. člena tega zakona.

(2) Ministrstvo o uvedbi postopka za odvzem okoljevarstvenega dovoljenja obvesti upravljavca. Ministrstvo v postopku odvzema okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega odstavka glede morebitne sanacije območja naprave smiselno uporabi določbe iz 5. poglavja tega zakona glede odgovornosti za preprečevanje in sanacijo okoljske škode.

(3) Določbe prvega odstavka tega člena ne veljajo za okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka 171. člena tega zakona za obratovanje odlagališča odpadkov in za komunalne ali skupne čistilne naprave, ki so namenjene izvajanju javne službe.

(4) Ministrstvo na predlog pristojnega inšpektorja izda odločbo o začasni prepovedi obratovanja naprave, če upravljavec v štirih letih od sprejema zaključkov o BAT naprave ne prilagodi novim ali spremenjenim zaključkom o BAT iz prvega odstavka 183. člena tega zakona, razen če so razlogi za neizpolnitev obveznosti upravljavca na strani ministrstva. Začasna prepoved obratovanja naprave iz prejšnjega stavka učinkuje do prilagoditve naprave novim ali spremenjenim zaključkom o BAT iz prejšnjega stavka.

(5) Upravljavec mora v primeru iz prejšnjega odstavka podati vlogo v skladu s tretjim odstavkom 183. člena tega zakona, pri čemer ministrstvo za odločanje smiselno uporabi določbe iz 181. člena tega zakona. S pravnomočnostjo odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega stavka preneha učinkovati začasna prepoved obratovanja naprave.

(6) Zoper odločbo iz prvega in četrtega odstavka tega člena ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor. O tožbi iz prejšnjega stavka mora sodišče odločiti prednostno. Okoljevarstveno dovoljenje preneha veljati s pravnomočnostjo odločbe iz prvega odstavka tega člena.

(7) Ministrstvo pošlje odločbo iz prvega in četrtega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in občini, na območju katere je naprava.

188. člen **(dokončno prenehanje obratovanja naprave)**

(1) Upravljavec mora ministrstvo obvestiti o nameri dokončnega prenehanja obratovanja naprave iz 171. člena tega zakona. Določbe iz prejšnjega stavka se na zahtevo upravljavca uporabljajo tudi v primeru dokončnega prenehanja ene od dejavnosti ali dokončnega prenehanja dela ene od dejavnosti, ki se izvajajo v napravi iz 171. člena tega zakona, če je teh dejavnosti več.

(2) Če je moral upravljavec pripraviti izhodiščno poročilo v skladu z določbami iz 173. člena tega zakona, mora pisno obvestilo iz prejšnjega odstavka vsebovati tudi:

1. dokazila o izvedbi ukrepov, ki so bila v okoljevarstvenem dovoljenju določeni na podlagi 15. točke drugega odstavka 177. člena tega zakona;

2. oceno stanja onesnaženosti tal in podzemne vode na območju naprave z zadevnimi nevarnimi snovmi in

3. predlog ukrepov za odstranitev, nadzor, obvladovanje ali zmanjševanje vsebnosti zadevnih nevarnih snovi ali nevarnih snovi v tleh ali podzemni vodi, tako da območje naprave, ob upoštevanju sedanje ali s prostorskimi akti določene prihodnje namenske rabe, ne predstavlja pomembnega tveganja za zdravje ljudi ali okolje, ob upoštevanju pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja, vključno z opisanimi značilnostmi območja naprave.

(3) Če je prišlo zaradi obratovanja naprave do znatnega onesnaženja tal ali podzemne vode v primerjavi s stanjem v izhodiščnem poročilu iz prejšnjega odstavka, vsebuje ocena iz prejšnjega odstavka tudi predlog ukrepov, da se območje naprave povrne v stanje iz izhodiščnega poročila, pri čemer se upošteva tehnična izvedljivost ukrepov.

(4) Če je prišlo zaradi obratovanja naprave, ki je posledica izvajanja dejavnosti iz okoljevarstvenega dovoljenja, preden je bilo to prvič spremenjeno po 7. januarju 2013, do takega onesnaženja tal ali podzemne vode, ki predstavlja znatno tveganje za zdravje ljudi in okolje ob upoštevanju pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja, upoštevajoč značilnosti območja naprave, vsebuje ocena iz prejšnjega odstavka tudi predlog ukrepov za odstranitev, nadzor, obvladovanje ali zmanjševanje vsebnosti zadevnih nevarnih snovi v tleh ali podzemni vodi, tako da območje naprave, ob upoštevanju njene obstoječe ali s prostorskimi akti določene prihodnje namenske rabe, ne predstavlja več takega tveganja.

(5) Če je moral upravljavec pripraviti oceno možnosti onesnaženja iz 173. člena tega zakona, mora pisno obvestilo iz prvega odstavka tega člena vsebovati:

1. dokazila o izvedbi ukrepov, ki so bili v okoljevarstvenem dovoljenju določeni na podlagi 15. točke drugega odstavka 177. člena tega zakona

2. posnetek ničelnega stanja tal in podzemne vode ter

3. predlog ukrepov za odstranitev, nadzor, obvladovanje ali zmanjševanje vsebnosti zadevnih nevarnih snovi v tleh ali podzemni vodi, tako da območje naprave, ob upoštevanju sedanje ali s prostorskimi akti določene prihodnje namenske rabe, ne predstavlja pomembnega tveganja za zdravje ljudi ali okolje, ob upoštevanju pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja, vključno z opisanimi značilnostmi območja naprave.

(6) Če upravljavcu ni bilo treba pripraviti izhodiščnega poročila ali ocene možnosti onesnaženja iz 173. člena tega zakona, mora pisno obvestilo iz prvega odstavka tega člena vsebovati zlasti ukrepe iz prvega odstavka 186. člena tega zakona tako da območje naprave, ob upoštevanju sedanje ali s prostorskimi akti določene prihodnje namenske rabe, ne predstavlja pomembnega tveganja za zdravje ljudi ali okolje, ob upoštevanju pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja, vključno z opisanimi značilnostmi območja naprave.

(7) Ministrstvo preuči dokazila iz drugega ali petega odstavka tega člena in predlog ukrepov iz tretjega, četrtega, petega ali šestega odstavka tega člena ter po opravljenem ogledu na lokaciji izda odločbo o razgradnji naprave v roku 30 dni, v kateri, če je to potrebno, ob smiselni uporabi predpisa iz enajstega odstavka 68. člena tega zakona določi ukrepe, ki jih mora upravljavec izvesti za odstranitev, nadzor, obvladovanje ali zmanjševanje vsebnosti zadevnih nevarnih snovi v tleh ali podzemni vodi, tako da območje naprave, ob upoštevanju njene obstoječe ali s prostorskimi akti določene prihodnje namenske rabe, ne predstavlja več znatnega tveganja za zdravje ljudi in bo doseženo predpisano stanje okolja, določi pa tudi rok za njihovo izvedbo. Ministrstvo v odločbi iz prejšnjega stavka določi čas veljavnosti odločbe glede na obseg predvidenih ukrepov. Ministrstvo v roku in na način iz četrtega odstavka 176. člena tega zakona obvesti o izdaji odločbe tudi javnost. Zoper odločbo iz tega odstavka ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.

(8) Upravljavec mora obvestiti ministrstvo o izvedbi ukrepov in navesti dokazila, da je z izvedenimi ukrepi doseženo stanje okolja, določeno v odločbi iz prejšnjega odstavka. Na zahtevo upravljavca se lahko v odločbi iz prejšnjega odstavka čas njene veljavnosti enkrat podaljša, če ta predloži dokazila, da je to potrebno zaradi zahtevnosti tehnoloških rešitev ter dolgotrajnosti postopkov pridobivanja predpisanih soglasij ali dovoljenj iz razlogov, ki niso na strani povzročitelja.

(9) Če ministrstvo ugotovi, da so ukrepi iz sedmega odstavka tega člena izvedeni, izda odločbo o prenehanju okoljevarstvenega dovoljenja, če pa ukrepi do roka iz odločbe niso izvedeni, okoljevarstveno dovoljenje ostane v veljavi.

(10) Ministrstvo v roku in na način iz četrtega odstavka 176. člena tega zakona obvesti o izdaji odločbe o prenehanju okoljevarstvenega dovoljenja tudi javnost. Zoper odločbo iz prejšnjega stavka tega člena ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.

2.3. Okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje druge naprave in dejavnosti

189. člen (druge naprave in dejavnosti)

(1) Upravljavec mora pridobiti okoljevarstveno dovoljenje tudi za obratovanje druge dejavnosti in druge naprave, ki ni naprava z dejavnostjo iz 171. člena tega zakona, če je s predpisi iz tretjega odstavka 19. člena ali četrtega odstavka 20. člena tega zakona določena obveznost pridobitve okoljevarstvenega dovoljenja. Okoljevarstveno dovoljenje za druge dejavnosti in naprave mora pridobiti tudi upravljavec, ki je obdelovalec odpadkov, v skladu s predpisom iz petega odstavka 31. člena tega zakona, če se njegova dejavnost ali naprava za obdelavo odpadkov ne uvršča med naprave z dejavnostmi iz 171. člena tega zakona.

(2) Če je naprava iz prejšnjega odstavka odlagališče odpadkov, se zanjo smiselno uporabljata drugi in tretji odstavek 171. člena tega zakona.

(3) Upravljavcu naprave ali dejavnosti iz prvega odstavka tega člena, za katero je določena obveznost pridobitve okoljevarstvenega dovoljenja na podlagi prvega odstavka 35. člena tega zakona ter za katero tudi predpisi iz tretjega odstavka 19. člena in četrtega odstavka 20. člena tega zakona določajo obveznost pridobitve okoljevarstvenega dovoljenja, se izda eno okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena.

190. člen

(splošne zahteve in vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja ali za njegovo spremembo ter obveščanje in sodelovanje javnosti)

(1) Upravljavec zagotovi obratovanje naprave tako, da emisije v okolje ne presegajo predpisanih mejnih vrednosti, ob upoštevanju načina njihovega vrednotenja, in izvajanje ukrepov za izpolnitev drugih pogojev, določenih v predpisih iz 19. člena tega zakona, upravljavec, ki je obdelovalec odpadkov, pa mora zagotoviti obratovanje naprave in opravljanje dejavnosti tudi znotraj predpisanih ravnanj, določenih v predpisih iz 20. in 31. člena tega zakona ter v skladu s 35. členom tega zakona.

(2) Upravljavec mora vložiti vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka prejšnjega člena ali za vsako nameravano spremembo v obratovanju naprave iz prejšnjega člena, ki je povezana z delovanjem ali razširitvijo te naprave in lahko vpliva na okolje ali zdravje ljudi, ali vsako nameravano spremembo pri opravljanju dejavnosti iz prejšnjega člena ali spremembo glede upravljavca.

(3) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega odstavka mora vsebovati zlasti:

1. podatke o upravljavcu, vključno z enotno identifikacijsko številko upravljavca;
2. podatke o napravi, vključno z območjem naprave, opredeljenim s podatki o zemljiških parcelah in koordinatami v državnem koordinatnem sistemu;
3. opis obratovanja naprave ali dejavnosti;
4. podatke o predvidenih ukrepih iz prvega odstavka tega člena in
5. predvidene ukrepe po prenehanju obratovanja naprave ali opravljanja dejavnosti.

(4) Vloga za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja iz drugega odstavka tega člena mora poleg vsebin iz prejšnjega odstavka vsebovati tudi opis sprememb naprave ali dejavnosti in opis vplivov nameravane spremembe na okolje ali dele okolja ali na zdravje ljudi oziroma podatke o upravljavcu, če gre za spremembo upravljavca. Če gre v primeru iz prejšnjega stavka za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, s katero bo doseženo zmanjšanje emisij in to zahteva spremembo pogojev in ukrepov v okoljevarstvenem dovoljenju, mora ministrstvo voditi postopek za izdajo odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja ne glede na druge okoliščine, kot so na primer inšpekcijski ali drugi postopki, ki bi lahko vplivali na ustavitev postopka ali zavrnitev izdaje odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja.

(5) Ministrstvo mora v postopku izdaje ali spremembe okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave za sežig ali sosežig odpadkov zagotoviti javnosti vpogled v vlogo za pridobitev ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja iz drugega odstavka tega člena ter javnosti omogočiti izražanje mnenj in dajanje predlogov in pripomb.

(6) V primeru iz prejšnjega odstavka ministrstvo z javnim naznanilom na krajevno običajen način in na osrednjem spletnem mestu državne uprave obvesti javnost zlasti o:

1. popolni vlogi za izdajo ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja;
2. organu, ki vodi postopek izdaje ali spremembe okoljevarstvenega dovoljenja ter sprejema mnenja in pripombe javnosti;
3. kraju, kjer je mogoč vpogled v vlogo za izdajo ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja;
4. načinu dajanja mnenj, predlogov in pripomb ter
5. času javne razgrnitve, ki traja 30 dni od objave obvestila na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(7) Javnost ima v času trajanja javne razgrnitve pravico do sodelovanja v tem postopku. Pravica iz prejšnjega stavka vključuje pravico dajati mnenja, predloge in pripombe v zvezi s 1. točko prejšnjega odstavka, in sicer glede ugotavljanja dejanskega stanja, upoštevanja pravil upravnega postopka in glede upoštevanja materialnih predpisov.

(8) Ministrstvo pozove upravljavca, naj se do mnenj, predlogov in pripomb javnosti, ki jih je ta podala v roku iz 5. točke šestega odstavka tega člena, pisno opredeli ter po potrebi dopolni vlogo s predlaganimi ukrepi za preprečevanje in odpravo ali zmanjševanje vplivov na okolje zaradi obratovanja naprave.

191. člen **(stranka in stranski udeleženci v postopku izdaje ali spremembe okoljevarstvenega dovoljenja)**

(1) Stranka v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja ali njegove spremembe je upravljavec.

(2) Stranski udeleženec v postopku izdaje ali spremembe okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz petega odstavka prejšnjega člena je lahko oseba, ki izkaže, da bi nameravano obratovanje naprave ali opravljanje dejavnosti lahko vplivalo na njene pravne koristi in ki vlož

zahtevo za vstop v postopek v roku iz 5. točke šestega odstavka prejšnjega člena. Če je zahteva za vstop v postopek izdaje ali spremembe okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz petega odstavka prejšnjega člena vložena zunaj roka iz prejšnjega stavka, se s sklepom zavrže.

(3) Nevladna organizacija iz prvega odstavka 246. člena tega zakona ter civilna iniciativa iz 18.1. točke 3. člena tega zakona imata v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz petega odstavka prejšnjega člena in njegove spremembe položaj stranskega udeleženca, če sta vložili zahtevo za vstop v postopek v roku iz 5. točke šestega odstavka prejšnjega člena, pri čemer mora biti sestavni del zahteve za vstop v postopek tudi podatek o varnem elektronskem predalu, na katerega jima bo ministrstvo vročalo dokumente. Če je zahteva za vstop v postopek za izdajo ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega stavka vložena zunaj roka iz prejšnjega stavka, se s sklepom zavrže.

(4) V primeru iz prejšnjega odstavka se šteje, da je bila vročitev dokumentov opravljena v treh delovnih dneh po oddaji dokumentov v varni elektronski predal iz prejšnjega odstavka.

192. člen

(izdaja in vsebina okoljevarstvenega dovoljenja ali odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja ter pravno varstvo zainteresirane javnosti)

(1) Ministrstvo odloči o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka 189. člena tega zakona ali o njegovi spremembi v treh mesecih od dneva prejema popolne vloge. Ne glede na prejšnji stavek ministrstvo v primeru vstopa stranskega udeleženca na podlagi prejšnjega člena tega zakona v postopek izdaje okoljevarstvenega dovoljenja ali njegove spremembe odloči o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka 189. člena tega zakona ali o njegovi spremembi najpozneje v petih mesecih od dneva prejema popolne vloge.

(2) Če je bilo za napravo ali dejavnost iz 189. člena tega zakona ali za nameravano spremembo v obratovanju naprave ali pri opravljanju dejavnosti, ki je predmet spremembe okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka 189. člena tega zakona, predhodno pridobljena odločba iz sedmega odstavka 149. člena tega zakona z ukrepi, predvidenimi za zmanjšanje ali preprečevanje pomembnih škodljivih vplivov na okolje ali pridobljeno okoljevarstveno soglasje ali integralno gradbeno dovoljenje skladno s predpisom o graditvi objektov, ministrstvo pri odločitvi o okoljevarstvenem dovoljenju ali njegovi spremembi upošteva ukrepe določene v odločbi iz sedmega odstavka 149. člena tega zakona ali podatke in informacije iz poročila o vplivih na okolje iz 153. člena tega zakona ter pogoje, določene v okoljevarstvenem soglasju ali integralnem gradbenem dovoljenju.

(3) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju iz prvega odstavka 189. člena tega zakona ali v odločbi o njegovi spremembi podrobneje določi pogoje in ravnanja iz prvega odstavka 190. člena tega zakona skladno s predpisi ter zahteve, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave ali opravljanju dejavnosti.

(4) Ministrstvo pošlje okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka 189. člena tega zakona ali odločbo o njegovi spremembi tudi pristojni inšpekciji in občini, na območju katere se nahaja naprava ali opravlja dejavnost.

(5) Ministrstvo najkasneje v sedmih dneh po vročitvi upravljavcu objavi okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave iz petega odstavka 190. člena tega zakona ali odločbo o njegovi spremembi na krajevno običajen način in na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(6) Zoper okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka 189. člena tega zakona ali odločbo o njegovi spremembi ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor. O tožbi iz prejšnjega stavka mora sodišče odločiti prednostno.

(7) Za zagotavljanje dostopa do pravnega varstva zainteresirani javnosti v zvezi z okoljevarstvenim dovoljenjem za napravo iz petega odstavka 190. člena tega zakona ali odločbo o njegovi spremembi se, v primeru, da ji sodno varstvo ni bilo omogočeno že v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja skladno s 162. členom tega zakona, smiselno uporabljajo določbe iz 162. člena tega zakona.

193. člen

(začetek, začasna prekinitvev, sprememba in prenehanje obratovanja naprave ali opravljanja dejavnosti ter odvzem okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Za začetek obratovanja naprave ali opravljanja dejavnosti iz 189. člena tega zakona se smiselno uporablja 180. člen tega zakona, za preverjanje in spremembo okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka 189. člena tega zakona po uradni dolžnosti se smiselno uporablja 184. člen tega zakona, za začasno prekinitvev obratovanja naprave ali izvajanja dejavnosti iz 126. člena tega zakona se smiselno uporablja 186. člen tega zakona, za odvzem okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka 189. člena tega zakona pa 187. člen tega zakona.

(2) Če naprava iz prvega odstavka 189. člena tega zakona zaradi nameravane spremembe v njenem obratovanju postane naprava, v kateri se bo izvajala dejavnost, določena v predpisu iz četrtega odstavka 171. člena tega zakona, ministrstvo izda odločbo o prenehanju okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave iz 189. člena tega zakona, potem ko na podlagi vloge iz 172. člena tega zakona pravnomočno odloči o novem okoljevarstvenem dovoljenju v skladu s 176. členom tega zakona.

(3) Upravljavec mora obvestiti ministrstvo o nameri dokončnega prenehanja obratovanja naprave ali opravljanja dejavnosti iz 189. člena tega zakona.

(4) Vloga iz prejšnjega odstavka mora vsebovati navedbe in dokazila o izpolnjevanju zahtev iz okoljevarstvenega dovoljenja, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave ali opravljanja dejavnosti iz 189. člena tega zakona, če so ti predpisani z okoljevarstvenim dovoljenjem.

(5) Če ukrepi iz prejšnjega odstavka niso predpisani v okoljevarstvenem dovoljenju se za prenehanje obratovanja ali opravljanja dejavnosti iz 189. člena tega zakona smiselno uporabljajo določbe od šestega do desetega odstavka 188. člena tega zakona.

(6) Če ministrstvo ugotovi, da so zahteve iz četrtega ali petega odstavka izpolnjene, izda odločbo o prenehanju okoljevarstvenega dovoljenja.

2.4 Okoljevarstveno dovoljenje za obrat

194. člen (okoljevarstveno dovoljenje za obrat)

(1) Obrat iz 27. člena tega zakona lahko začne obratovati le na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja.

(2) Ne glede na določbo drugega odstavka 165. člena tega zakona lahko upravljavec izvede spremembo iz 4. točke prvega odstavka 198. člena tega zakona na podlagi dokončne odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka mora upravljavec območja, ki postane obrat zaradi razlogov, ki niso posledica spremenjenih dejavnosti ali naprav na območju obratovanja, pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v roku, določenem v predpisu iz 27. člena tega zakona.

195. člen (vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega člena mora vsebovati:

1. ime in naslov upravljavca obrata, ime in priimek osebe, odgovorne za obrat, če ni enaka zakonitemu zastopniku upravljavca ter ime in naslov lokacije obrata, če je ta drugačen od upravljavca obrata;

2. opis značilnosti in dejavnosti obrata;

3. podatke za določitev dejanske in pričakovane prisotnosti nevarnih snovi in kategorij nevarnih snovi v obratu ali nevarnih snovi in kategorij nevarnih snovi, ki bi razumno predvidljivo lahko nastale med izgubo nadzora nad procesi, vključno s skladiščenjem;

4. podatke o fizikalni obliki nevarnih snovi iz prejšnje točke;

5. podatke o neposredni okolici obrata in dejavnike, ki bi utegnili povzročiti večjo nesrečo ali poslabšati njene posledice, vključno s podrobnostmi o sosednjih obratih, napravah in drugih območjih in posegih v prostor, če so na voljo in ki bi lahko povzročili ali povečali tveganje ali posledice večje nesreče in verižne učinke;

6. zasnovo zmanjšanja tveganja za okolje, če gre za obrat manjšega tveganja za okolje, ali varnostno poročilo, če gre za obrat večjega tveganja za okolje, ki določata ukrepe za preprečevanje večje nesreče in zmanjšanje njenih posledic, in

7. ukrepe v primeru dokončnega prenehanja obrata.

(2) Vlada podrobneje predpiše vsebino vloge iz prejšnjega odstavka.

196. člen

(zagotavljanje pravice javnosti do obveščeniosti, pravice javnosti do sodelovanja, dostopa do pravnega varstva ter stranka in stranski udeleženeec)

(1) Ministrstvo mora v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za obrat iz 194. člena tega zakona ali njegovo spremembo iz 1. točke prvega odstavka 198. člena tega zakona zagotoviti javnosti vpogled v vlogo in v osnutek odločitve ter javnosti omogočiti sodelovanje pri odločanju, tako da lahko daje mnenja, predloge in pripombe.

(2) Ministrstvo z javnim naznanilom na krajevno običajen način in z objavo na osrednjem spletnem mestu državne uprave obvesti javnost o:

1. obratu, za katerega se vodi postopek izdaje ali spremembe okoljevarstvenega dovoljenja;

2. podrobnih podatkih o pristojnem organu, odgovornem za odločanje, od katerega je mogoče pridobiti ustrezne podatke in ki mu je mogoče predložiti pripombe ali vprašanja, ter o podrobnostih rokov za predložitev pripomb ali vprašanj;

3. osnutku okoljevarstvenega dovoljenja ali odločbi o njegovi spremembi;

4. kraju, kjer bo mogoč vpogled javnosti v celotno vlogo za pridobitev ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja;

5. možnosti in načinu dajanja mnenj, predlogov in pripomb javnosti;

6. možnosti pridobitve statusa stranskega udeležence v postopku izdaje ali spremembe okoljevarstvenega dovoljenja v roku 30 dni od objave obvestila na osrednjem spletnem mestu državne uprave in

7. času trajanja javne razgrnitve, ki traja 30 dni od objave obvestila na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(3) Javnost ima v času trajanja javne razgrnitve pravico do sodelovanja v tem postopku. Pravica iz prejšnjega stavka vključuje pravico dajati mnenja, predloge in pripombe v zvezi s 3. točko prejšnjega odstavka, in sicer glede ugotavljanja dejanskega stanja, upoštevanja pravil upravnega postopka in glede upoštevanja materialnih predpisov.

(4) Rok iz 7. točke drugega odstavka tega člena se ne šteje v rok za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja.

(5) Ministrstvo pozove vlagatelja vloge, da se do mnenj, predlogov in pripomb javnosti pisno opredeli ter po potrebi z njimi dopolni vlogo in zasnovo zmanjšanja tveganja za okolje, če gre za obrat manjšega tveganja za okolje, ali varnostno poročilo, če gre za obrat večjega tveganja za okolje.

(6) Za stranko in določitev stranskega udeleženca v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za obrat iz 194. člena tega zakona ali njegovo spremembo iz 1. točke prvega odstavka 198. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe 175. člena tega zakona.

(7) Za zagotavljanje dostopa do pravnega varstva zainteresirani javnosti v zvezi z okoljevarstvenim dovoljenjem za obrat iz 131. člena tega zakona ali njegovo spremembo iz 1. točke prvega odstavka 135. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe iz 103. člena tega zakona.

(8) Ministrstvo najkasneje v sedmih dneh po vročitvi objavi okoljevarstveno dovoljenje za obrat iz 194. člena tega zakona ali njegovo spremembo iz 1. točke prvega odstavka 198. člena tega zakona na krajevno običajen način in na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(9) Za obrat, ki bi lahko pomembno vplival na okolje v drugi državi članici, se smiselno uporabljajo določbe 157. člena tega zakona, za obrat na ozemlju države članice, ki bi lahko pomembno vplivala na okolje v Republiki Sloveniji, pa določbe 158. člena tega zakona.

197. člen **(izdaja in vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)**

(1) Ministrstvo odloči o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja za obrat iz 194. člena tega zakona v treh mesecih od dneva prejema popolne vloge.

(2) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju potrdi ustreznost varnostnega poročila ali zasnove zmanjšanja tveganja za okolje in upravljavcu obrata naloži, naj pri gradnji, zagonu, običajnem obratovanju ali poskusnem obratovanju, v rednih ali izrednih razmerah ter pri dokončnem prenehanju delovanja obrata izvaja ukrepe, predvidene v varnostnem poročilu ali zasnovi zmanjšanja tveganja za okolje.

(3) Ministrstvo lahko pred potrditvijo ustreznosti varnostnega poročila ali zasnove zmanjšanja tveganja za okolje v okoljevarstvenem dovoljenju pridobi strokovno mnenje o ustreznosti posameznega dela varnostnega poročila ali zasnove zmanjšanja tveganja za okolje od strokovnjaka za področje požarne varnosti, eksplozijske varnosti, procesne varnosti, varnosti in zdravja pri delu ali drugo področje, ki je pomembno za obratovanje obrata, pri čemer se uporabljajo določbe zakona o splošnem upravnem postopku, ki veljajo za izvedence.

(4) Če iz mnenja izhaja, da sta varnostno poročilo ali zasnova zmanjšanja tveganja za okolje vsebinsko ustrezna, ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju potrdi varnostno poročilo ali zasnovo zmanjšanja tveganja za okolje.

(5) Če iz mnenja izhaja, da je treba varnostno poročilo ali zasnovo zmanjšanja tveganja za okolje dopolniti, ministrstvo pozove upravljavca, da dopolni varnostno poročilo ali zasnovo zmanjšanja tveganja za okolje. Ministrstvo v primeru iz prejšnjega stavka pridobi ponovno mnenje iz tretjega odstavka tega člena, pri čemer je rok za izdajo ponovnega mnenja 30 dni.

(6) Okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena vsebuje zlasti:

1. podatke o upravljavcu, naslovu obrata in zemljiških parcelah, na katerih se nahaja obrat;

2. opis obrata z navedbo vrste dejavnosti, njegove zmogljivosti ter vrste in količino nevarnih snovi v obratu;

3. potrditev ustreznosti varnostnega poročila ali zasnove tveganja za okolje in

4. določitev ukrepov v primeru prenehanja obrata ali dokončnega prenehanja obrata, ki se nanašajo zlasti na zmanjšanje količine ali spremembo nevarnih snovi oziroma njihovo odstranitev iz obrata.

(7) Ministrstvo lahko v okoljevarstvenem dovoljenju iz prvega odstavka tega člena upravljavcu obrata naloži tudi izvajanje drugih ukrepov za preprečevanje večje nesreče in zmanjšanje njenih posledic, kadar presodi, da so taki ukrepi potrebni zaradi preprečevanja večje nesreče ali zmanjševanja njenih posledic.

(8) Če je bilo za obrat, ki je predmet dovoljenja iz prvega odstavka tega člena, predhodno pridobljena odločba iz sedmega odstavka 149. člena tega zakona z ukrepi, predvidenimi za zmanjšanje ali preprečevanje pomembnih škodljivih vplivov na okolje, ali pridobljeno okoljevarstveno soglasje ali integralno gradbeno dovoljenje skladno s predpisom o graditvi objektov, ministrstvo pri odločitvi o okoljevarstvenem dovoljenju upošteva tudi podatke in informacije iz poročila o vplivih obrata na okolje iz 153. člena tega zakona ali integralnega gradbenega dovoljenja.

(9) Če ministrstvo presodi, da bi posledice večje nesreče v obratu lahko vplivale na okolje v drugi državi, ali če ta tako zahteva, obvesti pristojni organ te države o izdanem okoljevarstvenem dovoljenju.

(10) Če druga država na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka tako zahteva, ji ministrstvo pošlje varnostno poročilo iz prvega odstavka 195. člena tega zakona.

(11) Ministrstvo pošlje okoljevarstveno dovoljenje tudi pristojni inšpekciji in občini, na območju katere je obrat.

(12) Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor. O tožbi iz prejšnjega stavka mora sodišče odločiti prednostno.

(13) Ministrstvo lahko v primeru vstopa stranskega udeleženca na podlagi 196. člena tega zakona podaljša rok za odločitev o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka tega člena ali rok za njegovo spremembo iz osmega odstavka 198. člena tega zakona za največ dva meseca.

198. člen

(sprememba okoljevarstvenega dovoljenja ter redno pregledovanje in dopolnjevanje zasnove zmanjšanja tveganja ali varnostnega poročila)

(1) Upravljavec obrata mora vložiti vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja pred izvedbo:

1. večje spremembe obrata ali v primeru, ko se je v obratu zgodila večja nesreča;
2. spremembe, zaradi katere se spremeni razvrstitev obrata iz obrata večjega tveganja za okolje v obrat manjšega tveganja za okolje ali obratno;
3. sprememb, zaradi katerih se spremeni nabor in količina nevarnih snovi in
4. načrtovane spremembe upravljavca, zaradi katere se spremenijo podatki iz 1. točke prvega odstavka 195. člena tega zakona.

(2) Upravljavec obrata mora vložiti vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja tudi v primeru večje nesreče v njegovem obratu. Vlogo iz prejšnjega odstavka vloži najpozneje v šestih mesecih od nastanka večje nesreče.

(3) Vloga za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega in drugega odstavka mora vsebovati spremenjeno oziroma dopolnjeno zasnovo zmanjšanja tveganja za okolje ali varnostnega poročila z nedvoumno prikazanimi spremembami ali dopolnitvami ter podatke iz prvega odstavka 195. člena tega zakona, spremenjene zaradi nameravane spremembe.

(4) Ministrstvo lahko pred potrditvijo ustreznosti varnostnega poročila ali zasnove zmanjšanja tveganja za okolje v postopku spremembe okoljevarstvenega dovoljenja pridobi strokovno mnenje o ustreznosti posameznega dela varnostnega poročila ali zasnove zmanjšanja tveganja za okolje od strokovnjaka za področje požarne varnosti, eksplozijske varnosti, procesne varnosti, varnosti in zdravja pri delu ali drugo področje, ki je pomembno za obratovanje obrata, pri čemer se uporabljajo določbe zakona o splošnem upravnem postopku, ki veljajo za izvedence.

(5) Če iz mnenja izhaja, da sta varnostno poročilo ali zasnova zmanjšanja tveganja za okolje vsebinsko ustrezna, ministrstvo v odločbi o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja potrdi varnostno poročilo ali zasnovo zmanjšanja tveganja za okolje.

(6) Če iz mnenja izhaja, da je treba varnostno poročilo ali zasnovo zmanjšanja tveganja za okolje dopolniti, ministrstvo pozove upravljavca, da dopolni varnostno poročilo ali zasnovo zmanjšanja tveganja za okolje. Ministrstvo v primeru iz prejšnjega stavka pridobi ponovno mnenje iz tretjega odstavka tega člena, pri čemer je rok za izdajo ponovnega mnenja 30 dni.

(7) Če je bilo za obrat, ki je predmet spremembe dovoljenja iz prvega odstavka tega člena, predhodno pridobljena odločba iz sedmega odstavka 149. člena tega zakona z ukrepi, predvidenimi za zmanjšanje ali preprečevanje pomembnih škodljivih vplivov na okolje, ali pridobljeno okoljevarstveno soglasje ali integralno gradbeno dovoljenje skladno s predpisom o graditvi objektov, ministrstvo pri odločitvi o okoljevarstvenem dovoljenju upošteva tudi podatke in informacije iz poročila o vplivih obrata na okolje iz 150. člena tega zakona ter pogoje, določene v okoljevarstvenem soglasju ali integralnem gradbenem dovoljenju.

(8) Ministrstvo izda odločbo o spremenjenem okoljevarstvenem dovoljenju v treh mesecih od prejema popolne vloge iz prvega odstavka tega člena, v primeru vstopa stranskega udeleženca v postopek pa v petih mesecih, pri čemer se glede izdaje odločbe o spremenjenem okoljevarstvenem dovoljenju smiselno uporablja določbe prejšnjega člena.

(9) Ministrstvo pošlje pristojni inšpekciji in občini, na območju katere je obrat, informacijo o izdaji in mestu objave odločbe o spremenjenem okoljevarstvenem dovoljenju iz prejšnjega odstavka.

(10) Zoper odločbo iz osmega odstavka tega člena ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor. O tožbi iz prejšnjega stavka mora sodišče odločiti prednostno.

(11) Upravljavec obrata mora redno pregledovati varnostno poročilo in zasnovo zmanjšanja tveganja iz prvega odstavka 195. člena tega zakona ter ju po potrebi spremeniti ali dopolniti:

1. najmanj na vsakih pet let;
2. če je pridobil nove podatke, pomembne za določitev varnostnih ukrepov v obratu;
3. če namerava spremeniti obstoječe varnostne ukrepe ali
4. če se je v obratu zgodila večja nesreča v šestih mesecih od dneva njenega nastanka.

(12) Ne glede na prejšnji odstavek mora upravljavec na poziv ministrstva najpozneje v šestih mesecih od prejema poziva spremeniti ali dopolniti varnostno poročilo ali zasnovo zmanjšanja tveganja iz prvega odstavka 195. člena tega zakona, kadar je to upravičeno zaradi novih dejstev ali spoznanj s področja večjih nesreč, vključno s spoznanji, ki so rezultat analize nesreč ali, kolikor je le mogoče, analize skorajšnjih nesreč, zlasti glede tehničnih vidikov za preprečitev večjih nesreč in omejitev njihovih posledic, in spoznanj v zvezi z oceno nevarnosti.

(13) Upravljavec obrata mora pri spreminjanju ali dopolnjevanju zasnove zmanjšanja tveganja za okolje ali varnostnega poročila skladno s prejšnjim odstavkom zagotoviti sledljivost sprememb in dopolnitev ter na spremenjenih ali dopoljenih delih navesti datum spremembe ali dopolnitve.

(14) Upravljavec obrata mora spremenjeno ali dopolnjeno varnostno poročilo ali spremenjeno ali dopolnjeno zasnovo zmanjšanja tveganja iz prvega odstavka 195. člena tega zakona iz razlogov iz enajstega

199. člen (začetek delovanja obrata)

(1) V zvezi z začetkom delovanja obrata iz 194. člena tega zakona se v primeru, ko je za obrat ali njegovo spremembo potrebna pridobitev gradbenega dovoljenja, smiselno uporabljajo določbe 180. člena tega zakona.

(2) Upravljavec mora o začetku obratovanja obrata pisno obvestiti ministrstvo in pristojno inšpekcijo najmanj 15 dni pred začetkom obratovanja, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

200. člen (odvzem okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Ministrstvo okoljevarstveno dovoljenje odvzame na predlog pristojnega inšpektorja, če upravljavec v določenem roku ne izvrši njegove pravnomočne odločbe o uskladitvi obratovanja

obrata s pogoji iz okoljevarstvenega dovoljenja ali s predpisi iz 19. člena tega zakona, ki se nanašajo na delovanje obrata, ali če so ukrepi upravljavca za preprečevanje in ublažitev posledic večjih nesreč zelo pomanjkljivi.

(2) Odvzem okoljevarstvenega dovoljenja učinkuje od dneva pravnomočnosti odločbe, s katero je bil izrečen.

(3) Ministrstvo pošlje odločbo iz prvega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in občini, na območju katere je obrat, hkrati z informacijo o izdaji in mestu objave odločbe iz prvega odstavka tega člena.

(4) Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor. O tožbi iz prejšnjega stavka mora sodišče odločiti prednostno.

201. člen (prenehanje obrata)

(1) Če namerava upravljavec obrata zmanjšati ali spremeniti nevarne snovi v obratu, tako da ne izpolnjuje več pogojev za razvrstitev v obrat v skladu s predpisom iz 19. člena tega zakona, mora o tem pisno obvestiti ministrstvo in pristojno inšpekcijo, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(2) Pristojna inšpekcija na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka opravi inšpekcijski pregled obrata, o tem pripravi poročilo in ga v 30 dneh od prejema obvestila pošlje ministrstvu.

(3) Če pristojna inšpekcija ob inšpekcijskem pregledu ugotovi, da pogoji za razvrstitev v obrat niso več izpolnjeni, ministrstvo izda odločbo o prenehanju okoljevarstvenega dovoljenja in o prenehanju obrata.

(4) Z dnem pravnomočnosti odločbe iz prejšnjega odstavka obrat preneha biti obrat.

(5) Ministrstvo pošlje odločbo iz tretjega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in občini, na območju katere je obrat.

(6) Zoper odločbo iz tretjega odstavka tega člena ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor. O tožbi iz prejšnjega stavka mora sodišče odločiti prednostno.

202. člen (dokončno prenehanje obrata)

(1) Upravljavec mora ministrstvo in pristojno inšpekcijo pisno obvestiti o nameri dokončnega prenehanja obratovanja obrata iz 194. člena tega zakona, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(2) Pisno obvestilo iz prejšnjega odstavka vsebuje podatke o izvedenih ukrepih varstva okolja zaradi razgradnje obrata, ki so v okoljevarstvenem dovoljenju določeni za primer dokončnega prenehanja obrata.

(3) Pristojna inšpekcija na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka opravi inšpekcijski pregled obrata, o tem pripravi poročilo in ga v 30 dneh od prejema obvestila pošlje ministrstvu.

(4) Če pristojna inšpekcija ob inšpekcijskem pregledu ugotovi, da so ukrepi, določeni v okoljevarstvenem dovoljenju za primer dokončnega prenehanja obrata izvršeni, ministrstvo izda odločbo o dokončnem prenehanju obratovanja obrata, s katero odloči tudi o prenehanju veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja.

(5) Z dnem pravnomočnosti odločbe iz prejšnjega odstavka obrat preneha biti obrat.

(6) Ministrstvo pošlje odločbo iz četrtega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in občini, na območju katere je obrat.

(7) Zoper odločbo iz četrtega odstavka tega člena ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor. O tožbi iz prejšnjega stavka mora sodišče odločiti prednostno.

3. Združevanje postopkov

203. člen

(združen postopek izdaje okoljevarstvenega dovoljenja in presoje vplivov na okolje)

(1) Za nameravani poseg iz prvega odstavka 147. člena tega zakona, ki je hkrati tudi naprava z dejavnostjo iz 171. člena tega zakona ali druga naprava ali dejavnost iz 189. člena tega zakona ali obrat iz 194. člena tega zakona, se lahko na zahtevo stranke postopek presoje vplivov na okolje in postopek za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja združita. Združen postopek se vodi po določbah I. poglavja četrtega dela tega zakona, razen če je v tem členu določeno drugače.

(2) Vloga v združenem postopku iz prejšnjega odstavka mora poleg vloge, ki je s tem zakonom predpisana za izdajo okoljevarstvenega soglasja, vsebovati tudi sestavine vloge za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja.

(3) Ministrstvo mora za izdajo odločbe v združenem postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja in presoje vplivov na okolje poleg vsebin, s katerimi se seznanja javnost v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja obvestiti javnost tudi o dokumentaciji in podatkih iz drugega odstavka 174. člena tega zakona, če gre za nameravani poseg, ki je tudi naprava iz 171. člena tega zakona, ali z vlogo iz šestega odstavka 190. člena tega zakona, če gre za nameravani poseg, ki je tudi naprava iz petega odstavka 190. člena tega zakona, ali z dokumentacijo in podatki iz drugega odstavka 196. člena tega zakona, če gre za nameravani poseg, ki je hkrati tudi obrat tveganja iz 194. člena tega zakona.

(4) Odločba v združenem postopku za izdajo okoljevarstvenega soglasja in okoljevarstvenega dovoljenja poleg vsebin, ki so predpisane za okoljevarstveno soglasje, vsebuje tudi vsebine iz 177. člena tega zakona, če gre za napravo iz 171. člena tega zakona, vsebine iz 192. člena tega zakona, če gre za napravo iz 189. člena tega zakona ali vsebine iz 197. člena tega zakona, če gre za obrat iz 194. člena tega zakona.

(5) Ta člen se uporablja tudi za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, če je za spremembo treba izvesti tudi postopek presoje vplivov na okolje.

4. Druga dovoljenja

204. člen (dovoljenje za izjeme)

(1) Ministrstvo izda izvajalcu dejavnosti iz 19. člena tega zakona ali upravljavcu naprave ali dejavnosti iz 171., 189. ali 194. člena tega zakona dovoljenje za začasno ali občasno čezmerno obremenitev okolja, če tako izjemo na podlagi dopustne izjeme iz predpisov EU dopuščajo predpisi Vlade, sprejeti na podlagi tega zakona, ki se nanašajo na obratovanje določene naprave ali izvajanje določene dejavnosti.

(2) Ministrstvo pošlje dovoljenje iz prejšnjega odstavka tudi pristojni inšpekciji in občini, na območju katere se nahaja naprava ali izvaja dejavnost.

205. člen (dovoljenje za začasno čezmerno obremenitev okolja s hrupom)

(1) Pristojni organ občine lahko za javne shode in javne prireditve izda dovoljenje za začasno čezmerno obremenitev okolja s hrupom.

(2) Zoper odločbo iz prejšnjega stavka je dopustna pritožba, o kateri odloča župan. Pritožba zoper dovoljenje iz prejšnjega stavka ne zadrži njegove izvršitve.

(3) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se ne izda, če bi začasna čezmerna obremenitev lahko preseгла mejne vrednosti iz predpisa iz 19. člena tega zakona.

(4) Vlada predpiše pogoje za pridobitev dovoljenja iz prvega odstavka tega člena in njegovo vsebino.

5. Dovoljenje za odstranitev odlagališča odpadkov

206. člen (dovoljenje za odstranitev odlagališča odpadkov)

(1) Upravljavec odlagališča odpadkov, ki namerava odstraniti odlagališče odpadkov ali njegov del, mora za to pridobiti dovoljenje za odstranitev odlagališča odpadkov. Za dovoljenje iz

prejšnjega stavka se poleg določb iz tega člena smiselno uporabljajo tudi določbe, ki veljajo za naprave ali dejavnosti iz 171. ali 189. člena tega zakona v povezavi s predpisom iz petega odstavka 24. člena tega zakona.

(2) Upravljavec odlagališča odpadkov mora v zvezi z odstranitvijo odlagališča odpadkov ali njegovega dela:

1. zagotoviti oddajo vseh odloženih odpadkov v postopke predelave ali odstranjevanja odpadkov ali jih obdelati sam, skladno s predpisi, ki urejajo odpadke;

2. zagotoviti ukrepe za preprečevanje onesnaževanja okolja v skladu s predpisi s področja varstva okolja;

3. zagotoviti ukrepe za preprečevanje nesreč in omejevanje njihovih posledic;

4. v skladu s predpisi o graditvi zagotoviti odstranitev vseh objektov in njihovih delov, ki so sestavni del odlagališča odpadkov ali njegovega dela, ter

5. zagotoviti ukrepe za vzpostavitev zadovoljivega stanja okolja na zemljišču na območju odstranjenega odlagališča odpadkov ali njegovega dela glede na novo predvideno rabo tega zemljišča.

(3) Vloga za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena vsebuje podatke o ukrepih, s katerimi bo upravljavec zagotovil izpolnitev pogojev iz prejšnjega odstavka.

(4) Ministrstvo predlagane ukrepe iz prejšnjega odstavka preuči in jih v dovoljenju iz prvega odstavka tega člena potrdi ter določi tudi časovno omejeno veljavnost dovoljenja, ki je določena glede na količino odloženih odpadkov, ki jih bo potrebno odstraniti z odlagališča odpadkov ali njegovega dela. Odstranitev odlagališča odpadkov ali njegovega dela se lahko začne le na podlagi pravnomočnega dovoljenja iz prvega odstavka tega člena.

(5) Upravljavec odlagališča odpadkov pisno obvesti ministrstvo, inšpektorat, pristojen za okolje, in inšpektorat, pristojen za graditev, o izvedenih zahtevah za odstranitev odlagališča odpadkov ali njegovega dela iz dovoljenja iz prvega odstavka tega člena, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki. Ministrstvo na podlagi poročil inšpektorata, pristojnega za graditev, in inšpektorata, pristojnega za okolje, iz katerih izhaja, da so izpolnjene vse zahteve v zvezi z odstranitvijo odlagališča odpadkov ali njegovega dela, upravljavcu odlagališča odpadkov potrdi odstranitev odlagališča odpadkov ali njegovega dela z odločbo o dokončni odstranitvi odlagališča odpadkov ali njegovega dela in razveljavitvi okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka 171. člena ali prvega odstavka 189. člena tega zakona ali odločbe o dokončnem prenehanju obratovanja naprave iz devetega odstavka 188. člena ali šestega odstavka 193. člena tega zakona.

(6) Na podlagi pravnomočne odločbe iz prejšnjega odstavka se odlagališče odpadkov ali njegov del po uradni dolžnosti izbriše iz evidenc, ki se vodijo v skladu z zakonom, ki ureja urejanje prostora, in iz registra iz 226. člena tega zakona. Ministrstvo po uradni dolžnosti poda sodišču predlog za izbris zaznambe iz drugega odstavka 171. člena tega zakona ali drugega odstavka 189. člena tega zakona. Sodišče na podlagi tega obvestila po uradni dolžnosti v zemljiški knjigi izbriše to zaznambo.

(7) Za odstranitev opuščenega odlagališča odpadkov se poleg določb tega člena smiselno uporabljajo tudi določbe 104. člena tega zakona.

(8) Zoper odločbo iz prvega in petega odstavka tega člena ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.

(9) Ne glede na prejšnje odstavke tega člena mora upravljavec odlagališča odpadkov, ki mora odstraniti odlagališče odpadkov zaradi izvršitve inšpekcijske odločbe iz tretjega odstavka 252. člena tega zakona, ministrstvu prijaviti namero in razlog odstranitve odlagališča odpadkov, pri čemer v prijavi poda tudi predlog za izvedbo ukrepov iz drugega odstavka tega člena. Ministrstvo predlagane ukrepe preuči in jih, če so ustrezni, potrdi z odločbo. Zoper to odločbo ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor. Po izvedeni odstranitvi odlagališča na podlagi tega odstavka se smiselno uporabljajo določbe iz sedmega in osmega odstavka tega člena.

6. Zahteve za naprave in dejavnosti, za katere ni potrebno pridobiti okoljevarstvenega dovoljenja

207. člen

(naprave in dejavnosti, za katere ni treba pridobiti okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Naprave in dejavnosti, za katere ni potrebno pridobiti okoljevarstvenega dovoljenja oziroma jih prigrasiti v skladu s 36. členom tega zakona, morajo biti zgrajene in obratovati oziroma se izvajati tako, da se v največji možni meri preprečijo škodljivi vplivi na okolje, ki se jim je glede na stanje tehnike mogoče izogniti, in da so ti čim manjši.

(2) Naprave iz prejšnjega odstavka morajo obratovati, dejavnosti iz prejšnjega odstavka pa se morajo izvajati, v skladu s predpisi, izdanimi na podlagi tega zakona, ki urejajo emisije in pravila ravnanja z odpadki, in izvajati obratovalni monitoring ter rezultate sporočati ministrstvu, kadar je to predpisano ali mu pošiljati druge podatke.

(3) Kadar je za gradnjo naprave iz prvega odstavka tega člena zahtevano gradbeno dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja graditev, se skladnost naprave s predpisi iz prejšnjega odstavka ugotavlja na podlagi strokovne ocene, ki jo zagotovi upravljavec naprave oziroma njen investitor in je del projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja. Če za napravo, ki odvaja odpadno vodo, gradbeno dovoljenje ni zahtevano, je strokovna ocena sestavni del vloge za pridobitev vodnega soglasja v skladu z zakonom, ki ureja vode.

(4) Strokovna ocena iz prejšnjega odstavka vsebuje:

1. podatke o napravi;
2. podatke o tehnološkem postopku;
3. ukrepe za zmanjševanje obremenjevanja okolja;
4. predlog obratovalnega monitoringa, kadar je ta predpisan, skupaj z navedbo mejnih vrednosti, predpisanih za napravo;
5. navedbo predpisov, glede na katere se ugotavlja skladnost;
6. oceno, ali je naprava iz prvega odstavka tega člena skladna s predpisi iz drugega odstavka tega člena glede doseganje mejnih vrednostih emisij in izvedbe predpisanih ukrepov.

(5) Strokovno oceno iz tretjega odstavka tega člena lahko izdelata samo pooblaščenici izvajalec.

(6) Vlada predpiše naprave in dejavnosti iz prvega odstavka tega člena in določi obveznost izvajanja obratovalnega monitoringa emisij ter sporočanja rezultatov tega monitoringa ali drugih podatkov. Vlada lahko v predpisu iz prejšnjega stavka v zvezi z vsebino strokovne ocene, določi dodatne elemente strokovne ocene ali predpiše podrobnejšo vsebino posameznih elementov strokovne ocene iz četrtega odstavka tega člena ali predpiše obliko strokovne ocene.

(7) Vlada lahko predpiše tudi druge naprave, za katere okoljevarstveno dovoljenje ni potrebno, njihovo skladnost s predpisanimi mejnimi vrednostmi pa zagotavlja proizvajalec ali upravljavec ali se ta ugotavlja v skladu s predpisi, ki urejajo ugotavljanje skladnosti proizvodov.

208. člen **(prijava naprave ali dejavnosti in vpis v evidenco)**

(1) Upravljavec naprave oziroma izvajalec dejavnosti iz prvega odstavka prejšnjega člena mora svojo napravo oziroma dejavnost prijaviti ministrstvu pred začetkom obratovanja naprave oziroma pred začetkom izvajanja dejavnosti.

(2) Prijava iz prejšnjega odstavka se vložita elektronsko na podlagi spletnega obrazca, ki ga ministrstvo objavi na osrednjem spletnem mestu organov državne uprave. Prijava vsebuje zlasti:

1. matično številko upravljavca oziroma izvajalca ter njegovo osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firma in sedež;
2. kraj naprave ali izvajanja dejavnosti;
3. vrsto naprave ali dejavnosti in druge tehnične lastnosti naprave;
4. datum nameravanega začetka oziroma spremembe obratovanja naprave ali izvajanja dejavnosti;
5. strokovno oceno, kadar je ta zahtevana.

(3) Na podlagi prijave iz prvega odstavka tega člena se naprava ali dejavnost vpiše v evidenco iz 3. točke tretjega odstavka 226. člena tega zakona o čemer oseba iz prvega odstavka tega člena prejme potrdilo o vpisu, ki se izdelata samodejno in elektronsko pošlje osebi iz prvega odstavka tega člena.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se oseba, ki želi uveljavljati predpisana odstopanja od mejnih vrednosti emisij oziroma obratovalnega monitoringa iz predpisa iz drugega odstavka 19. člena tega zakona ne more prijaviti in vpisati v evidenco iz 3. točke tretjega odstavka 226. člena tega zakona, temveč mora za obratovanje naprave ali izvajanje dejavnosti pridobiti okoljevarstveno dovoljenje iz 189. člena tega zakona.

(5) Vlada v predpisu iz šestega odstavka 207. člena tega zakona podrobneje določi podatke iz drugega odstavka tega člena ali določi dodatne podatke, ki jih mora vsebovati prijava iz drugega odstavka tega člena.

209. člen
(sprememba in izbris iz evidence)

(1) Oseba iz prvega odstavka prejšnjega člena ministrstvu prijavi spremembo podatkov iz 2. do 4. točke iz tretjega odstavka prejšnjega člena tega zakona.

(2) Za spremembo naprave, za katero se zahteva pridobitev gradbenega dovoljenja v skladu z zakonom, ki ureja graditev, se smiselno uporabljajo določbe tretjega do petega odstavka 207. člena tega zakona.

(3) Za prijavo spremembe iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena.

(4) Oseba iz prvega odstavka prejšnjega člena mora ministrstvu prijaviti tudi namero prenehanja obratovanja naprave ali izvajanja dejavnosti ali prenehanje upravljavca ali izvajalca dejavnost pred nameranim prenehanjem.

(5) Ministrstvo osebo iz prejšnjega odstavka izbriše iz evidence iz 3. točke tretjega odstavka 226. člena tega zakona z dnem nameravanega prenehanja in ji o tem izda potrdilo.

(6) Če oseba iz prvega odstavka prejšnjega člena pridobi okoljevarstveno dovoljenje v skladu s tem zakonom, jo ministrstvo po uradni dolžnosti izbriše iz evidence iz 3. točke tretjega odstavka 226. člena tega zakona z dnem njegove pravnomočnosti.

V. PODATKI IN INFORMACIJE O OKOLJU

1. Podatki in informacije o okolju
210. člen
(podatki in informacije o okolju)

(1) Za opravljanje nalog države na področju varstva okolja in trajnostnega razvoja ministrstvo sistematično zbira, obdeluje, vrednoti, shranjuje in objavlja podatke in informacije o okolju.

(2) Ministrstvo izvaja dejavnost iz prejšnjega odstavka v okviru in na podlagi pravnih, postopkovnih in institucionalnih ureditev, praviloma na informatiziran način.

(3) Ministrstvo izvaja dejavnost iz prvega odstavka tega člena tudi na podlagi ratificiranih ter objavljenih mednarodnih pogodb in predpisov EU, ki urejajo zbiranje podatkov in informacij o okolju ter poročanje o njih.

(4) Podatki in informacije o okolju se uporabljajo zlasti za sprejemanje politik in ukrepov na področju varstva okolja in trajnostnega razvoja, nadzor nad obremenjevanjem okolja, izpolnjevanje poročevalskih obveznosti države, določenih v predpisih EU in ratificiranih ter

objavljenih mednarodnih pogodbah s področja varstva okolja, za spremljanje naravnih pojavov, stanja okolja in njegovega obremenjevanja ter obveščanje javnosti.

(5) Ministrstvo pristojnim organom in organizacijam EU posreduje in z njimi izmenjuje podatke in informacije o okolju na način in v rokih, določenih v predpisih EU.

(6) Podatki in informacije o okolju obsegajo podatke monitoringa okolja, podatke o nastajanju in ravnanju z odpadki, podatke o proizvodih, za katera veljajo posebna pravila, določena s tem zakonom, podatke in informacije iz registra varstva okolja ter druge podatke in informacije, pomembne za varstvo okolja.

(7) Viri za pridobivanje podatkov in informacij o okolju so poleg podatkov, pridobljenih na podlagi tega zakona, tudi podatki in informacije, ki se nanašajo na okolje iz državne statistike, katastrov, javnih knjig, registrov, evidenc in drugih baz, vzpostavljenih pri državnih organih in organih občin ter drugih organizacijah na podlagi zakona ali na podlagi ratificiranih ter objavljenih mednarodnih pogodb in predpisov EU.

(8) Nosilci baz podatkov iz prejšnjega odstavka so dolžni ministrstvu sporočati podatke in informacije o okolju, ki jih ta zahteva za namen iz prvega odstavka tega člena. Ministrstvo lahko sklene z organi in organizacijami iz prejšnjega odstavka pisni dogovor, s katerim se podrobneje uredijo zlasti podatki in informacije o okolju, roki, oblika in način sporočanja podatkov in informacij o okolju ministrstvu.

(9) Ministrstvo zagotavlja kakovost podatkov in informacij o okolju iz šestega odstavka tega člena in kontrolo njihove kakovosti, da so podatki in informacije o okolju celoviti, pravilni in popolni.

(10) Kdor uporabi podatke in informacije o okolju, katerih vir je ministrstvo, mora pri njihovi uporabi navesti vir podatkov.

2. Monitoring okolja

211. člen (monitoring okolja)

(1) V Republiki Sloveniji se zaradi celovitega upravljanja z okoljem in obveščanja javnosti o okolju izvaja monitoring naravnih pojavov, monitoring stanja okolja in obratovalni monitoring.

(2) V Republiki Sloveniji se zaradi namenov iz prejšnjega odstavka zbirajo tudi podatki o nastajanju in ravnanju z odpadki ter o določenih vrstah proizvodov.

2.1 Monitoring naravnih pojavov

212. člen (monitoring naravnih pojavov)

(1) Monitoring naravnih pojavov obsega spremljanje meteoroloških, hidroloških, oceanografskih, seizmoloških, erozijskih, geoloških, radioloških in drugih geofizikalnih naravnih pojavov.

(2) Monitoring meteoroloških, hidroloških, oceanografskih in seizmoloških naravnih pojavov se izvaja v skladu z zakonom, ki ureja državno meteorološko, hidrološko, oceanografsko in seizmološko službo, monitoring radioloških naravnih pojavov pa se izvaja v skladu z zakonom, ki ureja varstvo pred ionizirajočimi sevanji in jedrsko varnost.

(3) Monitoring erozijskih, geoloških in drugih geofizikalnih naravnih pojavov zagotavlja ministrstvo neposredno ali pa ga izvaja javni zavod, ki ga Republika Slovenija ustanovi za izvajanje tega monitoringa.

(4) Monitoring erozijskih, geoloških in geofizikalnih naravnih pojavov iz prejšnjega odstavka obsega evidentiranje geofizikalnih pojavov, rajonizacijo in kategorizacijo, analitične, preučevalne, prognostične in druge strokovne naloge, ki se nanašajo zlasti na:

1. izvajanje geoloških raziskav državnega pomena;
2. nadzor in verifikacijo geoloških raziskav za posege v okolje državnega pomena;
3. splošne geološke evidence in sestavo litosfere;
4. erozijske in druge geološke procese, ki nastajajo v vrhnjih plasteh zemeljske skorje ter vplivajo na njen razvoj in sestavo; ter
5. lastnosti ter njihovo onesnaženost.

(5) V okviru monitoringa iz prejšnjega odstavka se opravljajo tudi strokovne naloge, ki se nanašajo na varstvo in zaščito pred geološkimi in drugimi nevarnostmi, zgodnje opozarjanje, preprečevanje in sanacijo, na varnost objektov in naprav ter na izmenjavo podatkov, vključno z mednarodno izmenjavo ter izdajo mnenja iz 173. člena tega zakona

2.2. Monitoring stanja okolja

213. člen (monitoring stanja okolja)

(1) Monitoring stanja okolja obsega spremljanje stanja tal, voda in zraka ter biotske raznovrstnosti in naravnih vrednot.

(2) Monitoring stanja tal, voda in zraka se izvaja v skladu s tem zakonom, zagotavlja pa ga ministrstvo neposredno ali pa ga izvaja javni zavod, ki ga Republika Slovenija ustanovi za izvajanje teh nalog. Izvedbo posameznih nalog monitoringa stanja tal, voda in zraka lahko ministrstvo naroči tudi pri tretjih osebah, ki izpolnjujejo predpisane pogoje.

(3) Monitoring biotske raznovrstnosti in naravnih vrednot se izvaja v skladu z zakonom, ki ureja ohranjanje narave.

(4) Država zagotavlja tudi monitoring v primeru okoljske nesreče.

(5) Minister predpiše pripravo geoloških strokovnih podlag potrebnih za monitoring stanja tal in zraka, predmet in način izvajanja monitoringa, vsebino programa monitoringa in način zagotavljanja kakovosti podatkov, vključno s pogoji za izvajalce tega monitoringa.

(6) Minister, pristojen za vode v soglasju z ministrom predpiše način, vrste in obseg izvajanja monitoringa površinskih in podzemnih voda, vsebino programa monitoringa površinskih in podzemnih voda, način in obliko poročanja o rezultatih tega monitoringa, ter pogoje za izvajalce tega monitoringa.

(7) Občina lahko zagotavlja podrobnejši ali posebni monitoring stanja okolja ob smiselni uporabi zahtev predpisov iz petega ali šestega odstavka tega člena, zbrane podatke pa mora brezplačno posredovati ministrstvu.

2.3. Omejitev ali odvzem lastninske pravice

214. člen

(omejitev ali odvzem lastninske pravice zaradi izvajanja monitoringa naravnih pojavov ali monitoringa stanja okolja)

(1) Lastnik ali drug posestnik zemljišča je zaradi izvajanja monitoringa naravnih pojavov ali stanja okolja, ki se izvaja na podlagi tega zakona, dolžan dopustiti dostop do zemljišča, na katerem se bo izvajal monitoring, postavitve in obratovanje objektov ali merilnih naprav, izkopna ali vrtalna dela, poskusna črpanja, odvzem vzorcev tal ali rastlin in druga dela, potrebna za izvedbo monitoringa.

(2) Gradnja objektov ali namestitev merilnih naprav, potrebnih za izvajanje monitoringa stanja okolja ali monitoringa naravnih pojavov, je v javno korist.

(3) Izvajalec monitoringa mora pri izvajanju del iz prvega odstavka tega člena v čim manjši meri vplivati na rabo in stanje zemljišča, po opravljenih delih pa kolikor je mogoče vzpostaviti prejšnje stanje zemljišča. Ta zahteva se ne nanaša na objekte in merilne naprave, postavljene za izvajanje monitoringa.

(4) Z lastnikom zemljišča se mora zaradi del iz prvega odstavka tega člena, ki vključujejo postavitve in obratovanje objektov, merilnih naprav, izkopna ali vrtalna dela in poskusna črpanja, skleniti sporazum o odškodnini za dobo trajanja izvajanja monitoringa ter ob zaključku izvajanja monitoringa dogovor o odškodnini v primeru zmanjšane vrednosti zemljišča, če vzpostavitev prejšnjega stanja ni mogoča.

(5) Če je uporaba zemljišča zaradi omejitev iz prejšnjega odstavka trajno onemogočena, ima lastnik tega zemljišča pravico do odškodnine ali nadomestila v naravi, ki se določi ob smiselni uporabi določb o razlastitvi v skladu z zakonom, ki ureja prostor.

(6) Objekt ali napravo iz prvega odstavka tega člena, ki je postala trajno nepotrebna za izvajanje monitoringa naravnih pojavov ali stanja okolja, odstrani na stroške države izvajalec monitoringa, po opravljenih delih pa kolikor je mogoče vzpostavi prejšnje stanje zemljišča.

3. Monitoring onesnaževanja okolja

3.1. Obratovalni monitoring 215. člen (obratovalni monitoring)

(1) Obratovalni monitoring se izvaja zaradi ugotavljanja skladnosti obratovanja naprave z okoljevarstvenimi dovoljenji ali s predpisi, ki urejajo emisije, zaradi poročanja v skladu s predpisi EU in ratificiranimi ter objavljenimi mednarodnimi pogodbami s področja varstva okolja, pridobivanja podatkov o razlogih za ugotovljeno stanje okolja in zaradi obveščanja javnosti.

(2) Obratovalni monitoring vključuje prve, občasne in trajne meritve emisij, meritve s predpisi določenih parametrov obratovanja naprave in sporočanje podatkov obratovalnega monitoringa ministrstvu.

(3) V okviru obratovalnega monitoringa se lahko izvaja tudi obratovalni monitoring stanja okolja, če je tako predpisano zaradi ugotavljanja vpliva povzročitelja obremenitve na okolje.

(4) Povzročitelj obremenitve mora pri obratovanju naprave ali izvajanju dejavnosti iz petega odstavka tega člena na svoje stroške zagotavljati izvajanje obratovalnega monitoringa v skladu s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: zavezanec za obratovalni monitoring).

216. člen (prve, občasne in trajne meritve)

(1) Prve meritve za napravo ali rekonstruirano napravo in po vsaki večji spremembi v obratovanju naprave v skladu s tem zakonom se izvajajo v času poskusnega obratovanja naprave, določenega v zakonu, ki ureja graditev, zaradi spremljanja obratovanja naprave in ugotavljanja skladnosti njenega obratovanja s predpisi, ki urejajo emisije v skladu s tem zakonom in okoljevarstvenim dovoljenjem.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka vlada lahko določi obveznost izvajanja prvih meritev tudi za napravo ali rekonstruirano napravo in po vsaki večji spremembi v obratovanju naprave v skladu s tem zakonom, za katero ni zahtevano poskusno obratovanje, zlasti v primeru rekonstrukcije ali večje spremembe naprave.

(3) Občasne meritve se izvajajo med obratovanjem naprave ali izvajanjem dejavnosti v predpisanih časovnih presledkih zaradi spremljanja obratovanja naprave in ugotavljanja skladnosti njenega obratovanja s predpisi, ki urejajo emisije v skladu s tem zakonom in okoljevarstvenim dovoljenjem.

(4) Trajne meritve se izvajajo neprekinjeno zaradi spremljanja obratovanja naprave in ugotavljanja skladnosti njenega obratovanja s predpisi, ki urejajo emisije v skladu s tem zakonom in okoljevarstvenim dovoljenjem.

(5) Meritve iz prvega do tretjega odstavka tega člena se izvajajo z merilnimi instrumenti ali merilnimi sistemi, ki so kalibrirani v skladu z zakonom, ki ureja meroslovje.

217. člen **(izvajanje obratovalnega monitoringa)**

(1) Obratovalni monitoring lahko izvaja v okviru svoje dejavnosti le pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki je pridobil pooblastilo za izvajanje obratovalnega monitoringa v skladu s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen izvajalec).

(2) Ne glede na prejšnji odstavek vlada lahko določi, da določene meritve obratovalnega monitoringa izvaja zavezanec za obratovalni monitoring sam ali druga oseba, če izpolnjuje predpisane zahteve glede opreme in usposobljenosti in gre za:

1. trajne ali dnevne občasne meritve emisij iz zaključkov o BAT;
2. trajne meritve pretoka, pH vrednosti ali temperature vode;
3. meritve hrupa zaradi uporabe zvočnih naprav ali
4. meritve komunalne odpadne vode iz komunalnih čistilnih naprav manjše zmogljivosti.

(3) Obratovalni monitoring se izvaja z opremo in po postopkih, ki so določeni v predpisih, izdanih na podlagi tega zakona, za naprave iz 171. člena tega zakona pa tudi v zaključkih o BAT.

(4) Izvajanje obratovalnega monitoringa je v javnem interesu, njegov izvajalec pa ne sme biti kapitalsko, organizacijsko ali sorodstveno povezan z zavezancem za obratovalni monitoring, za katerega izvaja obratovalni monitoring. Za ugotavljanje izpolnjevanja pogoja se smiselno uporabljajo določbe 45. člena tega zakona.

(5) Določba prejšnjega odstavka ne velja za zavezanca, ki lahko določene meritve izvaja sam v skladu z drugim odstavkom tega člena.

(6) Zavezanec za obratovalni monitoring mora zaradi izvajanja tega monitoringa pooblaščenemu izvajalcu:

1. predložiti okoljevarstveno dovoljenje in načrt monitoringa, kadar sta predpisana;
2. omogočiti vpogled v vso dokumentacijo, ki jo pooblaščen izvajalec rabi zaradi izvajanja obratovalnega monitoringa;
3. zagotoviti, da bo naprava obratovala oziroma se dejavnost izvajala pod pogoji, predpisanimi za izvajanje obratovalnega monitoringa;
4. dopustiti dostop do vseh naprav ali drugih objektov, kjer je treba izvajati obratovalnega monitoring in

5. posredovati vse druge podatke in informacije, potrebne za izvajanje obratovalnega monitoringa.

(7) Pooblaščen izvajalec mora pred izvedbo prvih in občasnih meritev obratovalnega monitoringa preveriti, da so izpolnjeni pogoji iz 3. točke prejšnjega odstavka. Če ugotovi, da pogoji iz prejšnjega stavka niso izpolnjeni, pozove zavezanca za obratovalni monitoring k izpolnitvi teh pogojev. Če zavezanec za obratovalni monitoring ne zagotovi obratovanja naprave na predpisan način, pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa ne izvede in o tem obvesti ministrstvo, to pa pozove inšpektorat k izvedbi kontrolnega monitoringa.

(8) Pooblaščen izvajalec je odgovoren za kakovost podatkov, ki jih je pridobil z izvajanjem monitoringa in mora zagotavljati pravočasnost, preglednost, točnost, primerljivost in popolnost podatkov obratovalnega monitoringa.

(9) Zavezanec za obratovalni monitoring ne sme posegati v ali vplivati na podatke, ki jih je pri izvajanju obratovalnega monitoringa pridobil pooblaščen izvajalec.

(10) Pooblaščen izvajalec najkasneje deset koledarskih dni pred izvedbo občasnih meritev najavi datum izvajanja meritev obratovalnega monitoringa ministrstvu v skladu s tretjim odstavkom 222. člena tega zakona.

(11) Vlada določi vrste trajnih meritev iz 1. in 2. točke drugega odstavka tega člena oziroma zmogljivost naprave iz 4. točke drugega odstavka tega člena.

218. člen **(pooblastilo za izvajanje obratovalnega monitoringa)**

(1) Ministrstvo izda pooblastilo za izvajanje obratovalnega monitoringa (v nadaljnjem besedilu: pooblastilo) pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, ki izpolnjuje naslednje pogoje, ki jih izkaže v vlogi:

1. je registriran za opravljanje dejavnosti tehničnega svetovanja ali tehničnega preizkušanja in analiziranja;

2. ima za predpisano opremo in postopke pridobljeno ustrezno akreditacijsko listino v skladu z zakonom, ki ureja akreditacijo in izpolnjuje druge predpisane tehnične pogoje;

3. da ima zaposlene ali v drugem pogodbenem razmerju osebe, usposobljene za izvajanje monitoringa;

4. da nad njim ni začel stečajni postopek ali postopek prenehanja ter

5. v petih letih pred izdajo pooblastila ni bil pravnomočno obsojen zaradi gospodarskega kaznivega dejanja zoper gospodarstvo ali kaznivega dejanja zoper okolje, prostor in naravne dobrine.

(2) V pooblastilu ministrstvo določi obseg obratovalnega monitoringa in časovno veljavnost. Če se obratovalni monitoring izvaja tudi s podizvajalcem, se v pooblastilu lahko določi tudi podizvajalca, če ta izpolnjuje predpisane pogoje. Pri podizvajalcu, ki ne razpolaga s

pravnomočnim pooblastilom, se navede tudi obseg obratovalnega monitoringa, ki ga izvaja podizvajalec.

(3) Pooblastilo velja šest let od dneva njegove pravnomočnosti, pooblaščen izvajalec pa mora izpolnjevati predpisane pogoje iz prvega odstavka tega člena ves čas trajanja pooblastila.

(4) Imetnik pooblastila za izvajanje obratovalnega monitoringa lahko v času veljavnosti pooblastila zahteva spremembo pooblastila. Vloga za spremembo pooblastila mora vsebovati dokazila o izpolnjevanju pogojev iz 2. točke prvega odstavka tega člena in dokazila glede spremembe podizvajalca, ki se nanašajo na spremembo pooblastila, ministrstvo pa o tem izda odločbo, če imetnik pooblastila izpolnjuje pogoje iz tega odstavka.

(5) Oseba, ki je upravičena izvajati obratovalni monitoring v drugi državi članici in izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka tega člena, pridobi pooblastilo iz prvega odstavka tega člena na podlagi overjene kopije akta, ki ji ga je za izvajanje obratovalnega monitoringa izdal pristojni organ države članice.

(6) Ministrstvo vpiše osebo iz prvega in prejšnjega odstavka tega člena v register pooblaščenih izvajalcev na podlagi pravnomočnega pooblastila za izvajanje obratovalnega monitoringa iz prvega odstavka tega člena ali njegove spremembe iz četrtega odstavka tega člena.

(7) Minister predpiše obseg obratovalnega monitoringa, opremo, postopke in vrsto akreditacije, usposobljenost oseb za izvajanje obratovalnega monitoringa in dokazila za izpolnjevanje teh pogojev in izdelavo strokovne ocene, vsebino vloge za pridobitev pooblastila in vsebino pooblastila, vsebino poročila o obratovalnem monitoringu ter roke in način sporočanja podatkov ter druge tehnične pogoje, ki jih mora izpolnjevati oseba iz drugega odstavka tega člena. Ne glede na prejšnji stavek vsebino iz prejšnjega stavka za vode predpiše minister, pristojen za vode v soglasju z ministrom.

219. člen

(druge naloge pooblaščenca za izvajanje obratovalnega monitoringa)

(1) Pooblaščen izvajalec poleg izvajanja obratovalnega monitoringa iz 215. člena tega zakona in obratovalnega monitoringa stanja okolja iz tretjega odstavka 215. člena tega zakona tudi:

1. vrednoti rezultate obratovalnega monitoringa v skladu s predpisi, ki urejajo emisije in obratovalni monitoring, ter predpisi, ki urejajo okoljske dajatve za onesnaževanje okolja zaradi odvajanja odpadnih voda;

2. pripravi predlog obratovalnega monitoringa, kadar je ta zahtevan ali njegovo spremembo;

3. izdelava strokovno oceno v skladu s sedmim odstavkom prejšnjega člena;

4. izvede posnetek ničelnega stanja tal in podzemne vode, če je tako potrebno zaradi ugotavljanja izhodiščnega stanja tal ali podzemne vode; ter

5. izvaja druge naloge, določene v predpisih iz 19. člena tega zakona.

(2) Posnetek ničelnega stanja se za naprave iz 171. člena tega zakona izvede, ko se prvič predloži izhodiščno poročilo iz 173. člena tega zakona ali sprememba izhodiščnega poročila, če se sprememba nanaša na spremembo zadevnih nevarnih snovi. Za odlagališča se posnetek ničelnega stanja izvede ob prvi predložitvi osnutka programa obratovalnega monitoringa podzemnih vod in ob spremembi le tega, če se spremni nabor parametrov s katerimi se spremlja onesnaževala iz odlagališča.

(3) Pooblaščen izvajalec mora imeti za izdelavo strokovne ocene iz 3. točke prvega odstavka tega člena osebe, usposobljene za pripravo strokovne ocene, ki so pri njem v delovnem ali drugem pogodbenem razmerju.

(4) Minister predpiše podrobnejše pogoje za strokovno usposobljenost oseb iz prejšnjega odstavka, za strokovno usposobljenost oseb za izdelavo strokovne ocene za napravo, ki odvaja odpadno vodo pa minister, pristojen za vode, v soglasju z ministrom.

220. člen **(preverjanje kakovosti izvajanja obratovalnega monitoringa)**

(1) Preverjanje kakovosti izvajanja obratovalnega monitoringa zagotavlja ministrstvo.

(2) Preverjanje iz prejšnjega odstavka se zagotavlja zlasti s tem, da ministrstvo:

1. zahteva občasno ali redno sodelovanje pooblaščenih izvajalcev v programih preizkušanja njihove strokovne usposobljenosti,

2. analizira rezultate sodelovanja posameznih pooblaščenih izvajalcev v programih preizkušanja njihove strokovne usposobljenosti,

3. spodbuja in organizira preko usposobljenih organizacij izvajanje programov preizkušanja strokovne usposobljenosti za pooblaščene izvajalce in

4. analizira poročila o izvajanju monitoringa.

(3) Minister podrobneje predpiše način preverjanja kakovosti izvajanja monitoringa iz prejšnjega odstavka. Ne glede na prejšnji stavek način preverjanja kakovosti izvajanja monitoringa s področja voda predpiše minister, pristojen za vode v soglasju z ministrom.

221. člen **(odvzem pooblastila)**

(1) Ministrstvo pooblaščenemu izvajalcu z odločbo odvzame pooblastilo, če:

1. pooblaščen oseba to sama zahteva;

2. pooblaščen oseb ne izpolnjuje več predpisanih pogojev;

3. so bile s kontrolnim monitoringom iz osmega odstavka 252. člena tega zakona več kot dvakrat pravnomočno ugotovljene nepravilnosti pri izvajanju obratovalnega monitoringa ali

4. je ob preverjanju kakovosti izvajanja obratovalnega monitoringa iz prvega odstavka prejšnjega člena ugotovilo kršitve, zaradi katerih obstaja utemeljen dvom o usposobljenosti pooblaščenega izvajalca.

(2) Ministrstvo na podlagi pravnomočne odločbe o odvzemu pooblastila iz prejšnjega odstavka to osebo izbriše iz registra pooblaščenih izvajalcev.

(3) Oseba iz prvega odstavka tega člena ne sme izvajati obratovalnega monitoringa z dnem pravnomočnosti odločbe o odvzemu pooblastila ali kontrolnega monitoringa iz osmega odstavka 252. člena tega zakona.

(4) Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.

(5) Oseba, izbrisana iz evidence pooblaščenih izvajalcev zaradi razlogov iz 3. ali 4. točke prvega odstavka tega člena ne more ponovno pridobiti pooblastila za izvajanje obratovalnega monitoringa prej kakor po preteku šestih let od dneva pravnomočnosti odvzema pooblastila.

(6) Minister podrobneje predpiše podrobnejše pogoje za odvzem pooblastila iz 4. točke prvega odstavka tega člena, minister, pristojen za vode, pa v soglasju z ministrom predpiše podrobnejše pogoje s področja voda.

222. člen **(sporočanje podatkov obratovalnega monitoringa)**

(1) Zavezanec za obratovalni monitoring mora ministrstvu sporočiti podatke o pooblaščenem izvajalcu, ki za njega izvaja obratovalni monitoring in v njegovem imenu sporoča podatke obratovalnega monitoringa ministrstvu.

(2) Pooblaščen izvajalec podatke obratovalnega monitoringa sporoča ministrstvu in zavezancu za obratovalni monitoring, za katerega je izvajal monitoring.

(3) Podatki o osebi iz prvega odstavka tega člena in podatki obratovalnega monitoringa iz prejšnjega odstavka se sporočajo v informatizirani obliki s pomočjo informacijske rešitve, ki jo zagotovi in dostop do nje omogoči ministrstvo na osrednjem spletnem mestu državne uprave. Informacijska rešitev iz prejšnjega stavka se na podlagi matične številke povezuje z evidencami registra varstva okolja iz 226. člena tega zakona.

(4) Zavezanec za obratovalni monitoring in pooblaščen izvajalec se morata za uporabo informacijske rešitve iz prejšnjega odstavka identificirati s sredstvom elektronske identifikacije srednje ali visoke ravni zanesljivosti v skladu z zakonom, ki ureja elektronsko identifikacijo in storitve zaupanja.

(5) Zavezanec za obratovalni monitoring mora podatke obratovalnega monitoringa, pridobljene s trajnimi meritvami, telemetrično in v dejanskem času sporočiti ministrstvu s pomočjo informacijske rešitve iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Dostop do informacijske rešitve iz tretjega odstavka tega člena se omogoči tudi državnim organom, pristojnim za izvajanje nalog s področja ohranjanja narave in upravljanja voda.

(7) Podatki o obratovalnem monitoringu so dostopni na spletni strani ministrstva in na spletni strani zavezanca za obratovalni monitoring ali na prikazovalniku zavezanca, ki je dostopen javnosti.

4. Zbiranje podatkov in informacij o odpadkih in proizvodih

223. člen (podatki o odpadkih in ravnanju z njimi)

(1) Za zagotavljanje sledljivosti pošiljk odpadkov, spremljanje in nadzor nad nastajanjem, zbiranjem, obdelavo odpadkov in drugim ravnanjem z odpadki, pripravo programov in operativnih programov varstva okolja ali ravnanja z odpadki in drugih politik, zlasti na področju ravnanja z odpadki, ter poročanje v skladu s predpisi EU in ratificiranimi ter objavljenimi mednarodnimi pogodbami s tega področja, ministrstvo zbira podatke o odpadkih in ravnanju z njimi. Zbrani podatki se uporabljajo tudi za potrebe državne statistike in priprave statističnih poročil v skladu z zakonom, ki ureja državno statistiko.

(2) Podatki iz prejšnjega odstavka so podatki o pošiljkah odpadkov, podatki o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi ter podatki o osebnem imenu, naslovu bivališča, telefonski številki in elektronskem naslovu oziroma firmi in sedežu oseb iz tretjega odstavka tega člena. Podatki se hranijo trajno.

(3) Podatke iz prejšnjega odstavka ministrstvu sporočajo izvorni povzročitelji, zbiralci odpadkov ter izvajalci obdelave odpadkov.

(4) Podatki iz drugega odstavka tega člena se zbirajo in obdelujejo v informatizirani obliki. Osebe iz prejšnjega odstavka podatke sporočajo s pomočjo informacijske rešitve, ki jo vzpostavi, vodi in upravlja ministrstvo. Informacijska rešitev iz prejšnjega stavka zagotavlja osebam iz prejšnjega odstavka informacijsko podporo pri izpolnjevanju in potrjevanju obrazcev, ki spremljajo pošiljke odpadkov znotraj Republike Slovenije, ter pri izpolnjevanju in oddajanju poročil o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi. Ministrstvo omogoča dostop do informacijske rešitve na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(5) Informacijska rešitev iz prejšnjega odstavka se na podlagi lokacijskih podatkov povezuje z informacijskim sistemom za vzpostavitev, vodenje in vzdrževanje evidenc iz zakona, ki ureja kataster nepremičnin, iz katerih pridobiva podatke o nepremičninah, prostorskih enotah in naslovih. Na podlagi matične številke kot enoličnega identifikatorja se informacijska rešitev povezuje z evidencami registra varstva okolja iz 226. člena tega zakona in Poslovnim registrom Slovenije, iz katerih pridobiva podatke o osebah iz drugega odstavka tega člena. Če oseba iz tretjega odstavka tega člena nima matične številke, se ji za potrebe delovanja informacijske rešitve dodeli poseben enolični identifikator. Ministrstvo lahko podatke o osebah iz tretjega odstavka tega člena, ki so fizične osebe, pridobiva tudi iz Centralnega registra prebivalstva, pridobivanje podatkov o tujih fizičnih ali pravnih osebah pa se izvaja v skladu s predpisi, ki urejajo izmenjavo tovrstnih podatkov.

(6) Oseba iz tretjega odstavka tega člena mora za uporabo informacijske rešitve iz četrtega odstavka tega člena in za vpogled v podatke, ki se nanašajo nanjo, imenovati vsaj enega predstavnika. Več oseb iz prejšnjega stavka lahko imenuje istega predstavnika. Predstavnik osebe iz tretjega odstavka tega člena je posameznik, ki se mora registrirati in identificirati s sredstvom elektronske identifikacije v skladu z zakonom, ki ureja elektronsko identifikacijo in storitve zaupanja. Ob registraciji predstavnika iz prejšnjega stavka navede podatke o osebnem imenu, telefonski številki in elektronskem naslovu.

(7) Za izvajanje njihovih nalog ministrstvo omogoči vpogled v podatke iz drugega odstavka tega člena tudi organom, pristojnim za inšpekcijski nadzor nad ravnanjem z odpadki, in organu, pristojnemu za statistiko.

(8) Podatki, ki jih ministrstvu sporočijo osebe iz tretjega odstavka tega člena, niso podatki o okolju. Predstavnik osebe iz tretjega odstavka tega člena lahko prek informacijske rešitve iz četrtega odstavka tega člena dostopa le do podatkov, ki se nanašajo na osebo, ki ga je imenovala za svojega predstavnika.

(9) Vlada podrobneje določi vrste podatkov in način njihovega sporočanja iz drugega odstavka tega člena ter način registracije in identifikacije iz šestega odstavka tega člena.

224. člen **(monitoring lastnosti goriv)**

(1) Monitoring lastnosti goriv je sistematično vzorčenje in merjenje fizikalno-kemijskih lastnosti vzorcev goriv.

(2) Dobavitelj goriv in distributer goriv morata zagotavljati monitoring lastnosti goriv na kraju dobave za vsa goriva, ki se dajejo na trg neposredno končnim uporabnikom ali distributerjem goriv.

(3) Monitoring lastnosti goriv na kraju dobave opravljajo pooblaščen izvajalci, ki morajo za izvajanje monitoringa pridobiti pooblastilo iz 218. člena tega zakona.

(4) Monitoring lastnosti goriv se izvaja po programu monitoringa lastnosti goriv, ki ga pripravijo pooblašчени izvajalci in ga pošljejo v potrditev ministrstvu ali Upravi Republike Slovenije za pomorstvo, če gre za monitoring lastnosti goriv na plovilih.

(5) Pooblašчени izvajalec izda dobavitelju ali distributerju goriv poročilo o monitoringu lastnosti goriv najpozneje v 30 dneh od dneva vzorčenja goriva.

(6) Pooblašчени izvajalec letno poroča ministrstvu o izvedbi programa monitoringa in Upravi Republike Slovenije za pomorstvo, če gre za monitoring lastnosti goriv na plovilih.

(7) Za vsa vprašanja v zvezi z izvajanjem monitoringa lastnosti goriv in pooblaščenimi izvajalci tega monitoringa, ki niso posebej urejena s tem členom, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona v zvezi z obratovalnim monitoringom.

5. Register izpustov in onesnaževal

225. člen (register izpustov in onesnaževal)

(1) Ministrstvo vzpostavi, vodi in upravlja register izpustov in onesnaževal.

(2) Register iz prejšnjega odstavka vsebuje podatke in informacije iz predpisa Evropske unije, ki ureja Evropski register izpustov in prenosov onesnaževal in jih ministrstvu sporočajo upravljavci naprav v informatizirani obliki s pomočjo informacijske rešitve, ki jo zagotovi in dostop do nje omogoči ministrstvo na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(3) Podatki in informacije iz registra izpustov in onesnaževal so javno dostopni preko osrednjega spletnega mesta državne uprave.

6. Register varstva okolja

226. člen (register varstva okolja)

(1) Register varstva okolja (v nadaljnjem besedilu: register) je zbirka evidenc, ki se vodijo v informatizirani obliki z namenom zagotavljanja javnosti podatkov, ki so vpisani v te evidence in izvajanja nadzora nad izvrševanjem tega zakona.

(2) Register vodi, vzdržuje in upravlja ministrstvo.

(3) Register vsebuje naslednje evidence in podatke:

1. evidenco imetnikov okoljevarstvenega soglasja, integralnega gradbenega dovoljenja v skladu z zakonom, ki ureja graditev, in imetnikov odločb o predhodnem postopku vsebuje:

a) matično številko imetnika ter njegovo osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firme in sedeža;

b) vrsto in območje posega v okolje ter

c) podatke o okoljevarstvenem soglasju ali integralnem gradbenem dovoljenju ali odločbi o predhodnem postopku (številka dokumenta, organ, ki ga je izdal, datum izdaje in datum pravnomočnosti);

2. evidenco imetnikov okoljevarstvenega dovoljenja vsebuje:

a) matično številko imetnika ter njegovo osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firme in sedeža;

b) vrsto okoljevarstvenega dovoljenega;

c) parcele na območju naprave ali na območju opravljanja dejavnosti ter

d) podatki o okoljevarstvenem dovoljenju (številka dokumenta, organ, ki ga je izdal, datum izdaje, datum pravnomočnosti);

3. evidenco upravljavcev naprav in izvajalcev dejavnosti, ki morajo svojo napravo ali dejavnost prijaviti ministrstvu vsebuje:

4. matično številko upravljavca oziroma izvajalca ter njegovo osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firma in sedež;

5. kraj naprave ali izvajanja dejavnosti;

6. vrsto naprave ali dejavnosti in druge tehnične lastnosti naprave;

7. datum nameravanega začetka oziroma spremembe obratovanja naprave ali izvajanja dejavnosti ter

8. strokovno oceno, kadar je ta zahtevana;

9. evidenco pooblaščenih izvajalcev, podizvajalcev in imetnikov potrdil za izvajanje obratovalnega monitoringa

a) matično številko pooblaščenega izvajalca, podizvajalcev ali imetnika potrdila za izvajanje obratovalnega monitoringa ter njegovo osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firme in sedeža;

b) vrsto in obseg obratovalnega monitoringa ter

c) podatke o pooblastilu ali potrdilu (številka dokumenta, organ, ki ga je izdal, datum izdaje, datum pravnomočnosti);

10. evidenco imetnikov odločbe o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti vsebuje:

a) matično številko imetnika odločbe o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti ter njegovo osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firme in sedeža;

b) vrsto priglašene dejavnosti, za katero ima oseba odločbo o dovolitvi ter

c) podatke o odločbi (številka dokumenta, organ, ki ga je izdal, datum izdaje, datum pravnomočnosti);

11. evidenco povzročiteljev neposredne nevarnosti za okoljsko škodo in povzročiteljev okoljske škode vsebuje:

a) matično številko povzročitelja in njegovo osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firme in sedeža ter

b) podatke o odločbi za naprtitev preprečevalnih ali sanacijskih ukrepov (številka dokumenta, organ, ki ga je izdal, datum izdaje, datum pravnomočnosti);

12. evidenco EMAS vsebuje:

a) matično številko organizacije;

b) firmo in sedež organizacije;

c) številko, datum izdaje odločbe o vpisu v register EMAS in podatek o pravnomočnosti akta ter

č) datum, obseg vključitve in registrsko številko organizacije;

13. evidenco organizacij, ki so pridobile dovoljenje za skupno izpolnjevanje obveznosti vsebuje:

a) matično številko organizacije,

b) firmo in sedež organizacije;

c) vrste in skupine proizvodov, za katere velja PRO, ki jih pridruženi proizvajalci organizacije dajejo na trg v Republiki Sloveniji;

č) odpadke iz proizvodov, za katere organizacija zagotavlja izvajanje skupnega izpolnjevanja obveznosti ter

d) številko, datum izdaje dovoljenja in podatek o pravnomočnosti akta;

14. evidenco proizvajalcev, ki so pridobili dovoljenje za samostojno izpolnjevanje obveznosti vsebuje:

a) matično številko proizvajalca,

b) osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež proizvajalca,

c) vrste in skupine proizvodov, za katere velja PRO, ki jih proizvajalec daje na trg v Republiki Sloveniji,

č) odpadke iz proizvodov, za katere proizvajalec zagotavlja izvajanje samostojnega izpolnjevanja obveznosti, ter

d) številko, datum izdaje dovoljenja in podatek o pravnomočnosti akta;

15. evidenco inšpekcijskih odločb vsebuje:

a) matično številko zavezanca;

b) podatke o zavezancu(firmo in sedež);

c) kratka opredelitev zadeve ter

č) podatke o odločbi (številka, datum izdaje odločbe in podatek o dokončnosti oziroma pravnomočnosti akta);

16. evidenco izvajalcev gospodarskih javnih služb varstva okolja vsebuje:

a) matično številko izvajalca;

b) firmo in sedež izvajalca ter

c) način, vrsto, obseg in območje izvajanja gospodarske javne službe;

17. evidenco skrbnikov varstva okolja vsebuje:

a) matično številko osebe, s katero je v delovnem ali drugem pogodbenem razmerju;

b) firmo in sedež osebe iz prejšnje točke;

c) osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča skrbnika,

č) izobrazba skrbnika ter

d) telefonska številka in naslov elektronske pošte in

18. evidenco v preteklosti onesnaženih območij vsebuje:

a) podatke o opuščnem industrijskem območju ali opuščnem odlagališču odpadkov (širša lokacija, parcele zemljišča na območju, podatke o lastništvu parcel, opis dejavnosti, ki je potekala na območju, podatke o povzročitelju); območja naprave (z navedbo zemljiških parcel vključno z območjem, opredeljenim s koordinatami v državnem koordinatnem sistemu)

b) odločbe o naprtitvi raziskave (matična številka imetnika odločbe, številka, datum izdaje odločbe in podatek o dokončnosti oziroma pravnomočnosti akta);

c) odločbe o naprtitvi sanacijskega programa (matična številka imetnika odločbe, številka, datum izdaje odločbe in podatek o dokončnosti oziroma pravnomočnosti akta);

č) odločbe o odobritvi sanacijskega programa (matična številka imetnika odločbe, številka, datum izdaje odločbe in podatek o dokončnosti oziroma pravnomočnosti akta) ter

d) odločbe o zaključku sanacije (matična številka imetnika odločbe, številka, datum izdaje odločbe in podatek o dokončnosti oziroma pravnomočnosti akta).

(4) Ministrstvo podatke, ki nastanejo ali prenehajo na podlagi aktov iz prejšnjega odstavka, razen podatkov iz 4. točke prejšnjega odstavka, vpiše v ustrezne evidence najkasneje tri delovne dneve po njihovi izvršljivosti.

(5) Register mora poleg zadnjega stanja podatkov zagotavljati tudi možnost vpogleda v podatke, ki so bili vpisani v katerem koli času od uveljavitve registra kot informatizirane zbirke.

(6) Pristojni organ občine mora ministrstvu sporočiti podatke o izvajalcih lokalnih gospodarskih javnih služb varstva okolja, potrebnih za vodenje in vzdrževanje evidence.

(7) Register se prek matične številke ali davčne številke povezuje s Poslovnim registrom Slovenije in Davčnim registrom ter iz njiju pridobiva podatke o firmi in sedežu oziroma osebnem imenu in naslovu stalnega bivališča oseb, vpisanih v evidence iz drugega odstavka iz tega člena, iz evidenc, ki jih vodi izvajalec nacionalne akreditacijske službe v skladu z zakonom, ki ureja akreditacijo pa podatke o akreditiranih organih in podeljenih akreditacijah. Register se prek katastrskih podatkov in drugih lokacijskih podatkov povezuje tudi z evidencami iz katastra nepremičnin iz zakona, ki ureja kataster nepremičnin, iz katerih pridobiva podatke o zemljiških parcelah, vključno z območjem nepremičnin, opredeljenim s koordinatami v državnem koordinatnem sistemu.

227. člen

(javnost podatkov, publicitetni učinek in zaupanje v podatke)

(1) Register je javna knjiga, brezplačen dostop do podatkov v registru pa je vsakomur zagotovljen prek svetovnega spleta.

(2) Nihče se ne more sklicevati na to, da od naslednjega dne, ko je bil podatek v registru vpisan, tega podatka ni poznal.

(3) Kdor v pravnem prometu vestno ravna in se pri tem v dobri veri zanese na podatke, ki so izvorno vpisani v register, zaradi tega ne more trpeti škodljivih posledic.

7. Obveščanje javnosti o okolju

7.1. Poročila o okolju

228. člen (poročila o okolju)

(1) Ministrstvo v sodelovanju z drugimi ministrstvi najmanj vsako peto leto pripravi celovito poročilo o okolju v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: celovito poročilo).

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka sprejme Vlada in ga posreduje Državnemu zboru.

(3) Ministrstvo najmanj vsako četrto leto pripravi tudi poročilo o okolju ali njegovih posameznih delih, ki je sestavljeno iz kazalcev okolja in vključuje informacije o stanju in obremenjevanju okolja (v nadaljevanju: poročilo s kazalci okolja).

(4) Poročilo iz tretjega odstavka tega člena najmanj vsako peto leto za svoje območje pripravi in javno objavi tudi mestna občina, lahko pa tudi občina ali širša samoupravna lokalna skupnost ob smiselni uporabi določb 229. člena tega zakona.

229. člen (celovito poročilo o okolju in poročilo s kazalci okolja)

(1) Celovito poročilo strnjeno prikaže stanje in spreminjanje okolja, izvajanje ukrepov varstva okolja, projekcije/obete glede prihodnjega stanja okolja in prednostna področja varstva okolja.

(2) Poročilo s kazalci okolja vsebuje zlasti podatke o:

1. stanju, rabi in obremenjevanju delov okolja, predvsem tal, vode in zraka;
2. stanju biotske raznovrstnosti in naravnih vrednot;
3. obremenjevanju okolja s hrupom in ravnanju z odpadki;
4. podnebj;
5. vplivu posameznih sektorjev, zlasti kmetijstva, ribištva, gozdarstva, energetike, prometa, industrije, turizma in rabe naravnih virov na stanje okolja, o povezavah med njimi in stanjem okolja, ter povezavah s planetarnimi omejitvami;
6. izvajanju ukrepov varstva okolja, vključno z oceno vključevanja ciljev varstva okolja v razvojne politike drugih sektorjev, in ukrepov za izboljšanje kakovosti degradiranega okolja;
7. doseganju kratkoročnih in dolgoročnih ciljev varstva okolja, ohranjanja narave in podnebne odpornosti;
8. vplivih onesnaženega okolja na zdravje ljudi;
9. vključevanju vsebin in ciljev varstva okolja v vzgojno-izobraževalne programe;

10. ozaveščanju, obveščanju in sodelovanju javnosti;
11. izpolnjevanju mednarodnih zavez ter
12. drugih procesih, aktivnostih in dejstvih, pomembnih za varstvo okolja in ohranjanje narave.

230. člen
(vodenje, vzdrževanje in posodabljanje kazalcev okolja)

Ministrstvo v sodelovanju z drugimi ministrstvi zagotavlja vodenje, vzdrževanje in posodabljanje kazalcev okolja v Sloveniji.

7.2. Objava drugih dokumentov in podatkov

231. člen
(objava drugih dokumentov in podatkov)

(1) Ministrstvo posreduje v objavo na osrednjem spletnem mestu državne uprave tudi:

1. nacionalni in operativne programe varstva okolja;
2. poročila o okolju iz 229. člena tega zakona;
3. okoljevarstvena soglasja in okoljevarstvena dovoljenja ter njihove spremembe, razen podatkov, ki po predpisih niso dostopni javnosti, ali navedbo organa, pri katerem je soglasja ali dovoljenja mogoče dobiti;
4. podatke o ukrepih, ki jih upravljavec sprejme ob dokončnem prenehanju obratovanja naprave, ter odločbe o dokončnem prenehanju obratovanja naprave iz 188. člena tega zakona;
5. okoljska poročila in poročila o vplivih na okolje;
6. podatke o ratificiranih mednarodnih pogodbah, ki se nanašajo na preprečevanje in zmanjševanje obremenjevanja okolja in
7. podatke o varstvenih, varovanih, zavarovanih, degradiranih območjih, območjih okoljskih omejitev in drugih območjih, na katerih je zaradi varstva okolja, ohranjanja narave, upravljanja voda, varstva naravnih virov ali kulturne dediščine predpisan poseben pravni režim ali status.

(2) Okoljska poročila in poročila o vplivih na okolje morajo biti, skupaj z aktom, kateremu so podlaga, na spletu dostopna ves čas veljavnosti plana oziroma programa in okoljevarstvenega soglasja, sprejetega na njihovi podlagi.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena ministrstvo, pristojno za posamezni resor iz 7. točke prvega odstavka tega člena, posreduje v objavo na osrednje spletno mesto državne uprave operativne programe iz 1. točke in podatke iz 6. in 7. točke prvega odstavka tega člena iz svojega področja.

8. Dostop do okoljskih podatkov

232. člen (dostop do okoljskih podatkov)

(1) Državni organi, organi občin, javne agencije, javni skladi in druge osebe javnega prava, nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb morajo vsem zainteresiranim osebam omogočiti dostop do okoljskih podatkov v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja dostop javnosti do informacij javnega značaja.

(2) Okoljski podatek je zlasti podatek o:

1. stanju okolja in njegovih delov;
2. naravnih pojavih;
3. naravnih dobrinah;
4. emisijah, odpadkih in nevarnih snoveh, vključno z informacijami o obremenjevanju okolja, ki ga povzročajo, in okoljskih nesrečah;
5. dejavnostih, vključno s postopki državnih organov, občinskih organov in drugih oseb javnega prava, izvajalcev javnih služb in nosilcev javnih pooblastil, ki se nanašajo na sprejemanje z varstvom okolja povezanih splošnih in konkretnih pravnih aktov ali na sprejemanje strategij, planov, programov, sporazumov, okoljskih izhodišč in poročil, vodenje registrov in evidenc, vključno s temi akti, registri in evidencami;
6. posamični pravni akti, izdani na podlagi tega zakona;
7. ekonomskih analizah in ocenah, uporabljenih pri sprejemanju ukrepov iz 5. točke tega odstavka;
8. zdravstvenem stanju, varnosti in življenjskih razmerah prebivalstva, vključno s podatki o onesnaženosti prehranjevalnih verig, ter stanju objektov kulturne dediščine, če nanje vpliva ali bi lahko vplivala obremenjenost okolja, ali z njimi povezani dejavniki ali postopki in dejavnosti iz 5. točke tega odstavka;
9. o sanaciji onesnaženega okolja in

10. večjih nesrečah in zmanjševanju njihovih posledic.

(3) Upravljavec obrata lahko zahteva, da se javnosti ne omogoči dostop do celotnega varnostnega poročila ali seznama nevarnih snovi v obratu in sicer iz razlogov, na podlagi katerih se lahko v skladu z zakonom, ki ureja dostop javnosti do informacij javnega značaja, zavrne dostop do informacij javnega značaja. V takem primeru upravljavec obrata pripravi povzetek varnostnega poročila in seznama nevarnih snovi, iz katerih izključi podatke, ki niso javni.

(4) Organi in organizacije iz prvega odstavka tega člena lahko okoljski podatek, pridobljen prostovoljno in brez pravne obveznosti, posredujejo javnosti le ob pisnem soglasju osebe, ki je podatek dala, razen če gre za podatek o emisijah.

(5) Ne glede na zakon, ki ureja državno statistiko, je ministrstvo za namene analize, spremljanja in poročanja o nastajanju, zbiranju in obdelavi odpadkov ter doseganja ciljev na področju odpadkov, upravičeno do podatkov o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi, ki jih za potrebe statistike in priprave statističnih poročil v skladu z zakonom, ki ureja državno statistiko, pripravi Statistični urad Republike Slovenije in pooblaščen izvajalci dejavnosti državne statistike.

VI. EKONOMSKI IN FINANČNI INSTRUMENTI VARSTVA OKOLJA

233. člen (namen in vrste)

(1) Država pospešuje in spodbuja doseganje ciljev varstva okolja tudi z ekonomskimi in finančnimi instrumenti, in sicer z:

1. okoljskimi dajatvami;
2. zavarovanji, bančnimi garancijami in drugimi oblikami finančnega jamstva;
3. posojili z ugodno obrestno mero, z vlaganjem kapitala v gospodarske družbe, garancijami ali drugimi oblikami poroštev in z drugimi finančnimi instrumenti, ki prispevajo k varstvu okolja;
4. kavcijami in drugimi oblikami varščin;
5. sredstvi proračuna.

(2) Ekonomski instrumenti iz prejšnjega odstavka se določijo in uporabljajo v skladu z načeli proste trgovine in enakopravne obravnave gospodarskih subjektov v skladu z zakonom.

(3) Občina lahko pospešuje in spodbuja doseganje ciljev varstva okolja z instrumenti iz 3. točke prvega odstavka tega člena in s proračunom občine.

1. Okoljske dajatve

234. člen

(okoljske dajatve za onesnaževanje okolja)

(1) Oseba, ki povzroča onesnaževanje okolja z emisijami, oseba, ki neposredno ali posredno povzroča onesnaževanje okolja z odpadki, ali oseba, ki proizvaja ali uporablja ali daje na trg surovine, polizdelke ali proizvode, ki vsebujejo okolju škodljive snovi (v nadaljnjem besedilu: povzročitelj onesnaževanja) je dolžna plačevati okoljske dajatve. Okoljske dajatve so prihodek proračuna države ali občine.

(2) Osnova za določitev okoljske dajatve za onesnaževanje okolja je:

1. vrsta, količina ali lastnosti emisije iz posameznega vira;
2. vrsta, količina ali lastnosti odpadkov ali
3. vsebnost okolju škodljivih snovi v surovini, polizdelku ali proizvodu.

(3) Vlada podrobneje določi vrste onesnaževanja, ravnanje z odpadki, vsebnost snovi, za katero se plačuje okoljska dajatev, osnovo za obračun dajatve, povzročitelje onesnaževanja, način izračuna, obračunavanja, odmere, in plačevanja okoljske dajatve, merila in pogoje za oprostitvev plačila, vračilo že plačane okoljske dajatve ter izjeme, ko se okoljska dajatev ne plačuje.

(4) Višina okoljske dajatve se določi tako, da je enaka ali sorazmerna mejnim stroškom onesnaževanja.

235. člen

(oprostitev, vračilo, zmanjšanje ali odstopitev okoljskih dajatev za onesnaževanje okolja)

(1) Vlada lahko v predpisu iz tretjega odstavka prejšnjega člena določi, da ima zavezanec pravico do oprostitve ali zmanjšanja plačila okoljske dajatve za onesnaževanje okolja, če:

1. je povzročitelj obremenjevanja okolja in je z državo sklenil pogodbo o dodatnem zmanjševanju obremenjevanja okolja ali
2. je oseba, vključena v izpolnjevanje mednarodno sprejetih pogodbenih obveznosti države, ki se nanašajo na zmanjševanje obremenjevanja okolja, ali
3. gre za izvedbo ukrepov, s katerimi prispeva k zmanjšanju obremenjevanja okolja.

(2) Če Vlada v skladu s prejšnjim odstavkom predpiše možnost oprostitve, vračila ali zmanjšanja okoljske dajatve v skladu s predpisi, ki urejajo državne pomoči, predpiše tudi merila, pogoje in dokazila za oprostitvev plačila ali vračilo že plačane okoljske dajatve ali zmanjšanje plačevanja okoljske dajatve.

(3) Vlada lahko v predpisu iz tretjega odstavka prejšnjega člena določi, da se okoljske dajatve, ki so prihodek proračuna države, delno ali v celoti odstopijo občini. V primeru iz prejšnjega stavka Vlada predpiše merila za določitev višine dajatve, ki jo prejme občina, namensko porabo te dajatve ter evidence in dokazila, ki jih je občina dolžna voditi in predložiti glede porabe okoljske dajatve.

(4) Vlada predpiše način zbiranja okoljske dajatve, vsebino evidence o okoljski dajatvi in obveznost poročanja ter vsebino podatkov, ki jih je zavezanec za vodenje evidence dolžan poročati ministrstvu ali Finančni upravi Republike Slovenije.

236. člen

(okoljske dajatve za rabo naravnih dobrin)

Okoljska dajatev za rabo naravne dobrine se predpiše v skladu s predpisi, ki urejajo rabo naravnih dobrin.

2. Finančna jamstva za namene varstva okolja

237. člen

(finančno jamstvo)

(1) Vlada lahko predpiše, da mora povzročitelj obremenitve zagotoviti finančno jamstvo zaradi izvajanja predpisanih obveznosti ali poplačila stroškov obremenjevanja okolja pri opravljanju svoje dejavnosti, po njenem prenehanju, prenehanju obratovanja naprave ali obrata ali po prenehanju povzročitelja obremenitve.

(2) Finančno jamstvo iz prejšnjega odstavka se zagotovi zlasti kot pridobitev bančne garancije.

(3) Vlada v predpisu iz prvega odstavka tega člena določi zlasti:

1. primere, za katere je treba zagotoviti finančno jamstvo;
2. razloge za unovčenje finančnega jamstva in osebo, upravičeno do sredstev finančnega jamstva, ter
3. višino sredstev finančnega jamstva in čas jamčenja, pri čemer upošteva zlasti obseg dejavnosti ali ravnanja, ki je predmet jamstva, in predpisane zahteve v zvezi z ukrepi med opravljanjem dejavnosti ali po njenem prenehanju.

(4) Sredstva, pridobljena iz finančnega jamstva, se morajo porabiti za izpolnitev predpisanih obveznosti povzročitelja obremenitve ali za poplačilo njegovih stroškov obremenjevanja.

(5) Vlada lahko v predpisu iz prvega odstavka tega člena podrobneje predpiše tudi načine in druge pogoje razpolaganja s sredstvi finančnega jamstva, ki se morajo porabiti za namene iz prejšnjega odstavka.

(6) V primeru unovčenja finančnega jamstva zaradi razloga, ker upravljavec odlagališča odpadkov v predpisanem roku ni izvršil odločbe inšpektorja in se ta izvršuje po tretji osebi, mora lastnik zemljišča dovoliti izvedbo ukrepov, določenih v okoljevarstvenem dovoljenju ali inšpekcijski odločbi. Za namen iz prejšnjega stavka ima tretja oseba, določena v inšpekcijski odločbi, pravico tudi do posegov v prostor, ki so v skladu s predpisom, ki ureja odlagališča odpadkov, potrebni za izvedbo ukrepov za zapiranje odlagališča odpadkov in izvedbo ukrepov po zaprtju odlagališča odpadkov.

3. Kavcije in druge oblike varščin za namene varstva okolja

238. člen (kavcije in varščine)

Vlada lahko predpiše kavcije ali druge oblike varščine za proizvajalce, ki organizirano zagotavljajo vračilo izrabljenih ali neuporabnih naprav, tehnologij, proizvodov oziroma njihove embalaže ali na drug organiziran način zmanjšujejo negativne učinke svojega delovanja, ter za potrošnike, ki izrabljene ali neuporabne naprave, tehnologije ali proizvode oziroma njihovo embalažo vrnejo proizvajalcu.

4. Sredstva proračuna države za naloge varstva okolja

239. člen

(poraba sredstev proračuna države za naloge varstva okolja)

(1) Sredstva proračuna države se poleg financiranja državnih nalog varstva okolja po tem zakonu porabljajo še za:

1. izvajanje posebnih oblik izobraževanja in ozaveščanja javnosti v zvezi z okoljem;
2. sofinanciranje programov nevladnim organizacijam, ki delujejo na področju varstva okolja; in
3. financiranje drugih dejavnosti, kadar jih zaradi javnih koristi na področju varstva okolja zagotavlja država.

(2) Sredstva proračuna države se lahko porabljajo tudi za:

1. spodbujanje posegov v okolje, s katerimi se občutno zmanjšuje poraba snovi in energije ter preprečuje in zmanjšuje obremenjevanje okolja;
2. spodbujanje rabe obnovljivih virov energije, učinkovite rabe energije ter sproizvodnje toplote in električne energije;
3. spodbujanje okolju prijazne proizvodnje; in
4. sofinanciranje infrastrukture lokalnega pomena iz 242. člena tega zakona.

VII. VARSTVO PRAVICE DO ZDRAVEGA ŽIVLJENJSKEGA OKOLJA

240. člen

(varstvo pravice do zdravega življenjskega okolja)

(1) Za uresničevanje pravice do zdravega življenjskega okolja lahko državljanke ali državljani kot posameznice ali posamezniki ali njihova društva, združenja in organizacije pred sodiščem zahtevajo, da nosilka ali nosilec (v nadaljnjem besedilu: nosilec) posega v okolje ustavi poseg, če bi ta povzročil ali povzročila čezmerno obremenitev okolja ali če bi povzročil ali povzročila neposredno nevarnost za življenje ali zdravje ljudi, ali da se mu prepove začetni izvajanje posega v okolje, če je izkazana velika verjetnost, da bi povzročil takšne posledice.

(2) Za varovanje pravice do zdravega življenjskega okolja kot posebnega področja je v skladu z zakonom pristojen tudi varuh človekovih pravic.

VIII. OBVEZNE GOSPODARSKE JAVNE SLUŽBE VARSTVA OKOLJA

241. člen

(obvezne državne gospodarske javne službe varstva okolja)

(1) Obvezne državne gospodarske javne službe varstva okolja (v nadaljnjem besedilu: državna javna služba) so:

1. sežiganje določenih vrst komunalnih odpadkov;
2. ravnanje z živalskimi odpadki, ki so po predpisih na področju veterinarstva stranski živalski proizvodi kategorije 1 in 2, ter
3. zbiranje, predelava ali odstranjevanje določenih vrst drugih odpadkov.

(2) Objekti in naprave, potrebne za izvajanje javnih služb iz prejšnjega odstavka, so infrastruktura državnega pomena.

(3) Država zagotovi izvajanje državnih javnih služb iz prvega odstavka tega člena v skladu s predpisi, ki urejajo gospodarske javne službe.

(4) Izvajalec državnih javnih služb iz prvega odstavka tega člena mora brezplačno predložiti ministrstvu podatke v zvezi z opravljanjem državne javne službe iz prvega odstavka tega člena, ki so določeni v predpisu iz devetega odstavka tega člena. Izvajalec državne javne službe mora na zahtevo ministrstva predložiti tudi druge podatke, ki jih mora zbirati ministrstvo na podlagi določb tega zakona ali zaradi poročanja EU.

(5) Strokovni nadzor nad izvajalci državne javne službe iz prvega odstavka tega člena opravlja ministrstvo. Strokovni nadzor obsega nadzor nad:

1. gospodarjenjem z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje državne javne službe;
2. poslovanjem in
3. učinkovitostjo, racionalnostjo ter namensko porabo proračunskih sredstev in sredstev, ki jih za storitve državne javne službe plačujejo uporabniki.

(6) Pri izvajanju strokovnega nadzora ima ministrstvo pravico:

1. pregledati prostore, objekte, postroje, naprave, delovna sredstva, napeljave, predmete, blago, snovi, poslovne knjige, pogodbe, listine in druge dokumente ter poslovanje in

dokumentacijo izvajalca državne javne službe ter zahtevati izdelavo pisne oblike dokumentacije, ki mora verodostojno potrjevati elektronsko obliko, če se hrani v elektronski obliki;

2. ugotavljati način izvajanja storitev javne službe pri izvajalcu državne javne službe, s soglasjem uporabnika pa tudi pri uporabniku;

3. brezplačno vzeti vzorce materialov in opreme za potrebe preiskav;

4. fotografirati ali posneti na drug nosilec vizualnih podatkov prostore, objekte, postroje, napeljave in druge predmete izvajalca državne javne službe, s soglasjem uporabnika pa tudi pri uporabniku, ter jih pozneje reproducirati;

5. opraviti druga dejanja, ki so v skladu z namenom strokovnega nadzora.

(7) V postopku strokovnega nadzora lahko ministrstvo naloži izvajalcu državne javne službe, da v določenem roku odpravi nepravilnosti, ugotovljene v okviru strokovnega nadzora iz petega odstavka tega člena.

(8) Če se državna javna služba iz prvega odstavka tega člena izvaja s podelitvijo koncesije, lahko koncedent razdre koncesijsko pogodbo, če koncesionar:

1. ne ravna v skladu z izvršljivimi odločbami državnih organov, organov lokalnih skupnosti ali nosilcev javnih pooblastil;

2. pri izvajanju državne javne službe krši predpise oziroma pravila stroke;

3. krši določila koncesijskega akta ali koncesijske pogodbe tako, da od njega ni več mogoče pričakovati pravnega in kakovostnega izvajanja državne javne službe, ali

4. ne odpravi nepravilnosti v roku iz prejšnjega odstavka.

(9) Vlada podrobneje predpiše:

1. dejavnosti iz prvega odstavka tega člena, vrste odpadkov, ki so predmet državne javne službe, način opravljanja državne javne službe, vključno z določitvijo območij opravljanja državne javne službe, njene uporabnike in njihove obveznosti ter izjeme od obvezne uporabe;

2. podatke, ki jih mora izvajalec državne javne službe predložiti ministrstvu;

3. način oblikovanja in določanja cene, oskrbovalne standarde, tehnične, vzdrževalne, organizacijske in druge ukrepe ter normative za opravljanje državnih javnih služb iz prvega odstavka tega člena in

4. druge razloge za razdor koncesijske pogodbe, kadar je to primerno glede na predmet in pomen opravljanja posamezne državne javne službe iz prvega odstavka tega člena.

242. člen

(obvezne občinske gospodarske javne službe varstva okolja)

(1) Obvezne občinske gospodarske javne službe varstva okolja (v nadaljnjem besedilu: občinska javna služba) so:

1. zbiranje določenih vrst komunalnih odpadkov;
2. obdelava določenih vrst komunalnih odpadkov; ter
3. odlaganje ostankov obdelanih komunalnih odpadkov.

(2) Objekti in naprave, potrebni za izvajanje občinskih javnih služb iz prvega odstavka tega člena, so infrastruktura lokalnega pomena in morajo biti evidentirani v zbirnem katastru gospodarske javne infrastrukture oziroma drugih katastrih, v skladu s predpisi, ki urejajo evidentiranje.

(3) Vlada podrobneje predpiše:

1. vrste dejavnosti in naloge, ki se izvajajo v okviru občinskih javnih služb iz prvega odstavka tega člena;
2. vrste komunalnih odpadkov, ki so predmet občinske javne službe, in postopke obdelave odpadkov, ki se izvajajo v okviru občinskih javnih služb, ter pogoje za izvajanje občinskih javnih služb iz 1. do 3. točke prvega odstavka tega člena;
3. uporabnike občinske javne službe iz prvega odstavka tega člena, njihove obveznosti in izjeme od njene obvezne uporabe ter
4. metodologijo za oblikovanje cen, oskrbovalne standarde, tehnične, vzdrževalne, organizacijske in druge ukrepe ter normative za opravljanje občinskih javnih služb iz prvega odstavka tega člena.

(4) Občina predpiše ureditev občinskih javnih služb iz prvega odstavka tega člena ter zagotovi njihovo izvajanje v skladu z določbami tega zakona, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in predpisi, ki urejajo gospodarske javne službe.

(5) Če občina ne zagotovi izvajanja občinske javne službe iz prvega odstavka tega člena ali ne opravi nalog občinske javne službe iz tretjega odstavka tega člena, ju zagotovi država na območju občine in za njen račun. Način zagotovitve iz prejšnjega stavka določi Vlada.

(6) Najemnina, ki jo občina za uporabo javne infrastrukture, ki jo ima v lasti ali finančnem najemu, zaračuna izvajalcu občinske javne službe iz prvega odstavka tega člena, je namenski prejemek občinskega proračuna.

(7) Sredstva, zbrana z najemnino iz prejšnjega odstavka, lahko občina porablja samo za gradnjo ali vzdrževanje občinske gospodarske javne infrastrukture, ki je skladna z načrtom razvojnih programov občinskega proračuna in namenjena izvajanju občinskih javnih služb iz prvega odstavka. Z odlokom, s katerim se sprejme občinski proračun, občina sredstva iz prejšnjega odstavka določi kot namenski prihodek.

(8) V predpisih iz četrtega odstavka tega člena občina predpiše tudi nadzor nad izvajalci in uporabniki storitev občinskih javnih služb.

(9) Strokovni nadzor nad izvajalci občinske javne službe iz prvega odstavka tega člena opravlja občina. Strokovni nadzor obsega zlasti nadzor nad:

1. gospodarjenjem z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje občinske javne službe;
2. poslovanjem in učinkovitostjo, racionalnostjo in namensko porabo proračunskih sredstev in sredstev, ki jih za storitve občinske javne službe plačujejo uporabniki.

(10) Pri izvajanju strokovnega nadzora ima občina pravico:

1. pregledati prostore, objekte, postroje, naprave, delovna sredstva, napeljave, predmete, blago, snovi, poslovne knjige, pogodbe, listine in druge dokumente ter poslovanje in dokumentacijo izvajalca občinske javne službe ter zahtevati izdelavo pisne oblike dokumentacije, ki mora verodostojno potrjevati elektronsko obliko, če se hrani v elektronski obliki;
2. ugotavljati način izvajanja storitev občinske javne službe pri izvajalcu javne službe, s soglasjem uporabnika pa tudi pri uporabniku;
3. brezplačno vzeti vzorce materialov in opreme za potrebe preiskav;
4. fotografirati ali posneti na drug nosilec vizualnih podatkov prostore, objekte, postroje, napeljave in druge predmete izvajalca občinske javne službe, s soglasjem uporabnika pa tudi pri uporabniku, ter jih pozneje reproducirati;
5. opraviti druga dejanja, ki so v skladu z namenom strokovnega nadzora.

(11) V postopku strokovnega nadzora lahko občina naloži izvajalcu občinske javne službe, da v določenem roku odpravi nepravilnosti, ugotovljene v okviru strokovnega nadzora iz prejšnjega odstavka.

(12) Če se občinska javna služba iz prvega odstavka tega člena izvaja s podelitvijo koncesije, lahko koncedent razdre koncesijsko pogodbo, če koncesionar:

1. ne ravna v skladu z izvršljivimi odločbami državnih organov, organov lokalnih skupnosti ali nosilcev javnih pooblastil;
2. pri izvajanju javne službe krši predpise oziroma pravila stroke;
3. krši določila koncesijskega akta ali koncesijske pogodbe tako, da od njega ni več mogoče pričakovati pravnega in kakovostnega izvajanja javne službe, ali
4. ne odpravi nepravilnosti v roku iz prejšnjega odstavka.

IX. ORGANIZACIJE NA PODROČJU VARSTVA OKOLJA

1. Svet za trajnostni razvoj in varstvo okolja

243. člen **(vloga, položaj in financiranje)**

(1) Svet za trajnostni razvoj in varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: Svet) se ustanovi za presojanje politik na področju varstva okolja kot posvetovalno telo ministra.

(2) Svet ima štirinajst članov, ki jih imenuje minister za pet let z možnostjo ponovnega imenovanja. Član Sveta ne sme biti funkcionar ali uslužbenec državnih ali občinskih organov. Svet vodi predsednik Sveta, ki ga izmed sebe izvolijo člani Sveta.

(3) Šest članov Sveta je strokovnjakov za varstvo okolja, predlagajo pa jih skupaj Slovenska akademija znanosti in umetnosti ter univerze. Pri predlaganju kandidatov za člane Sveta mora biti zagotovljena enaka zastopanost naravoslovnih, tehničnih, biotehničnih, družboslovnih humanističnih in medicinskih ved. Štirje člani Sveta so predstavniki nevladnih okoljevarstvenih organizacij, predlagajo pa jih nevladne organizacije iz 246. člena tega zakona. Štirje člani Sveta so predstavniki gospodarstva, predlagajo pa jih skupaj Gospodarska zbornica Slovenije, Trgovinska zbornica Slovenije, Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije in Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije. Vlada upošteva načelo uravnotežene zastopanosti spolov, to je najmanj 40-odstotno zastopanost enega spola pri sestavi Sveta.

(4) Delovanje članov Sveta ni poklicno.

(5) Ministrstvo zagotavlja finančne in administrativno-tehnične možnosti za delovanje Sveta.

244. člen **(naloge Sveta)**

(1) Svet je pri svojem delu neodvisen in samostojen, njegovo delo pa je javno.

(2) Svet obravnava in sprejema stališča ter daje mnenja in pobude ministru zlasti o:

1. stanju in trendih na področju varstva okolja in trajnostnega razvoja doma in v tujini;
2. strategijah, programih in načrtih na področju varstva okolja in trajnostnega razvoja;
3. zakonodajnem urejanju varstva okolja in trajnostnega razvoja;
4. delovanju države in občin v zvezi z varstvom okolja in trajnostnega razvoja;
5. posameznih perečih vprašanih obremenjevanja okolja in trajnostnega razvoja ter
6. pobudah javnosti.

2. Strokovni svet za spodbujanje okolju prijaznih proizvodov

245. člen

(Strokovni svet za spodbujanje okolju prijaznih proizvodov)

(1) Strokovni svet za spodbujanje okolju prijaznih proizvodov obravnava strokovna vprašanja, ki se nanašajo na celovito politiko do proizvodov glede varstva okolja, za podeljevanje znaka EU za okolje in za vključevanje organizacij v sistem EMAS v skladu s tem zakonom.

(2) Strokovni svet iz prejšnjega odstavka ustanovi minister, sestavljajo ga predstavnice ali predstavniki (v nadaljnjem besedilu: predstavnik) ministrstva, minister pa vanj povabi tudi predstavnike občin, gospodarstva, nevladnih organizacij iz 246. člena tega zakona in varstva potrošnikov tako, da je zagotovljena uravnotežena udeležba vseh zainteresiranih strani. Minister upošteva načelo uravnotežene zastopanosti spolov, to je najmanj 40-odstotno zastopanost enega spola pri sestavi Strokovnega sveta.

(3) Naloge Strokovnega sveta iz prvega odstavka tega člena so zlasti:

1. dajanje mnenj v zvezi s celovito politiko do okolju prijaznih proizvodov;
2. dajanje mnenj glede razvoja in izvajanja sistema podeljevanja znaka EU za okolje in izvajanja sistema EMAS;
3. dajanje mnenj v zvezi s pobudami za začasno ali trajno izključitev organizacije iz sistema EMAS in
4. druge naloge, določene z aktom o ustanovitvi.

3. Nevladne organizacije v javnem interesu

246. člen

(opravljanje dejavnosti v javnem interesu)

(1) Status nevladne organizacije v javnem interesu na področju varstva okolja lahko pridobi nevladna organizacija, ki izpolnjuje pogoje iz zakona, ki ureja status nevladne organizacije v javnem interesu, ter:

1. je ustanovljena zaradi delovanja na področju varstva okolja in
2. aktivno deluje na področju varstva okolja najmanj dve leti.

(2) Minister podrobneje predpiše pogoje iz prejšnjega odstavka in določi merila za ugotavljanje njihovega izpolnjevanja.

247. člen (podelitev statusa)

Minister podeli nevladni organizaciji, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega člena, status nevladne organizacije v javnem interesu, z odločbo.

X. NADZOR

1. Inšpekcijski in finančni nadzor

248. člen (inšpekcijski in finančni nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo okolja.

(2) Poleg inšpekcije iz prejšnjega odstavka opravljajo nadzor nad izvajanjem tega zakona in predpisov, izdanih na podlagi tega zakona, tudi inšpekcija, pristojna za ohranjanje narave, vode, gradnjo, rudarstvo, pomorstvo, kemikalije, kmetijstvo, prehrano, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo, veterino, varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, energijo, trg, zdravje, delo, infrastrukturo, ter Finančna uprava Republike Slovenije in Policija, v okviru tega zakona in predpisov ter vsaka v skladu s svojimi pristojnostmi.

(3) Nadzor iz prvega in drugega odstavka tega člena obsega zlasti nadzor nad:

1. posegi v okolje, obremenjevanjem okolja in povzročitelji obremenitev, vključno z nadzorom nad skladnostjo delovanja naprave ali obrata z okoljevarstvenim dovoljenjem;
2. stanjem kakovosti okolja in odpadki;
3. rabo naravnih dobrin glede izpolnjevanja okoljevarstvenih pogojev;
4. izvajanjem obveznih gospodarskih javnih služb varstva okolja in

5. izvajanjem predpisanih ali odrejenih ukrepov varstva okolja.

(4) Inšpekcijski nadzor nad osebami, ki morajo imeti okoljevarstveno dovoljenje ali odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti za ravnanje z odpadki iz 36. člena tega zakona, opravlja pristojna inšpekcija v skladu z načrtom nadzora, ki ga sprejme za tri leta.

(5) Občina izvaja nadzor nad izvajanjem splošnih in posamičnih aktov, ki jih sprejme na podlagi tega zakona. Občina izvaja nadzor nad izvrševanjem dovoljenja za začasno čezmerno obremenitev okolja s hrupom.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena nadzor nad izvajanjem predpisov, izdanih na podlagi 234. in 235. člena tega zakona, izvaja Finančna uprava Republike Slovenije v okviru teh predpisov in v skladu s svojimi pristojnostmi.

(7) Poleg inšpekcije iz prvega odstavka tega člena opravljata nadzor nad smetenjem iz 34. člena tega zakona tudi policija in občinsko redarstvo.

(8) Za vprašanja, ki jih v zvezi z inšpekcijskim nadzorom ne ureja ta zakon, se uporablja zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor.

249. člen

(načrtovanje inšpekcijskega pregleda za naprave, ki povzročajo industrijske emisije)

(1) Inšpekcija, pristojna za varstvo okolja, pripravi okoljski inšpekcijski načrt, ki obsega naprave in dejavnosti iz 171. člena tega zakona.

(2) Načrt iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

1. splošno oceno pomembnih okoljskih vprašanj, povezanih z inšpekcijskim nadzorom;
2. geografsko območje, ki ga zajema okoljski inšpekcijski načrt;
3. seznam naprav;
4. postopke za pripravo programov za redne okoljske inšpekcijske preglede;
5. postopke za izredne okoljske inšpekcijske preglede iz petega odstavka tega člena in
6. po potrebi opredelitev sodelovanja z organi iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(3) Inšpekcija, pristojna za varstvo okolja, na podlagi okoljskega inšpekcijskega načrta pripravlja programe za redne okoljske inšpekcijske preglede, ki vključujejo določitev pogostosti inšpekcijskih pregledov naprav na kraju samem. Časovni presledek med dvema pregledoma na kraju samem temelji na sistematičnem ocenjevanju okoljskih tveganj, pri katerem se določi, katere naprave so bolj nevarne in katere so manj nevarne, ter ne sme presegati enega leta za najnevarnejše naprave in treh let za najmanj nevarne. Če inšpekcijski pregled pokaže veliko

neskladnost s pogoji iz okoljevarstvenega dovoljenja, se v šestih mesecih po tem pregledu opravi dodaten inšpekcijski pregled na kraju samem.

(4) Pri sistematičnem ocenjevanju okoljskih tveganj iz prejšnjega odstavka se uporabljajo zlasti naslednja merila:

1. mogoči in dejanski učinki naprave na zdravje ljudi in okolje ob upoštevanju ravni in vrst emisij, občutljivosti lokalnega okolja in tveganja povzročitve nesreč;
2. evidenca ugotovitev o izpolnjevanju pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja;
3. vključenost upravljavca naprave v sistem okoljevarstvenega vodenja organizacij iz 119. člena tega zakona.

(5) Inšpekcija, pristojna za varstvo okolja, opravlja tudi izredne okoljske inšpekcijske preglede v naslednjih primerih:

1. zaradi preiskave resnih okoljskih prijav;
2. ob okoljski nesreči in čezmerni obremenitvi okolja zaradi odstopa od pravil ravnanja iz 102. člena tega zakona;
3. ob okoljski škodi iz 66. člena tega zakona;
4. v primeru izrednih dogodkov in
5. v primeru neskladnosti s pogoji iz okoljevarstvenega dovoljenja pri obratovanju naprave.

(6) Izredni okoljski inšpekcijski pregled mora biti opravljen, takoj ko je mogoče. V primeru iz 181. in 184. člena tega zakona se izredni okoljski inšpekcijski pregled izvede na podlagi obvestila ministrstva.

(7) Inšpekcija, pristojna za varstvo okolja, mora po vsakem pregledu na kraju naprave pripraviti poročilo, ki opisuje pomembne ugotovitve o skladnosti naprave s pogoji iz okoljevarstvenega dovoljenja, in zaključke glede tega, ali je potrebno nadaljnje ukrepanje. Inšpekcija poročilo pošlje upravljavcu naprave najkasneje v dveh mesecih od pregleda naprave. Poročilo je v treh mesecih od dneva pregleda naprave dostopno tudi javnosti v skladu z zakonom, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

(8) Inšpekcija iz prvega odstavka prejšnjega člena mora okoljski inšpekcijski načrt iz drugega odstavka tega člena redno preverjati in po potrebi spremeniti.

250. člen **(načrtovanje inšpekcijskega nadzora za obrate)**

(1) Inšpekcija, pristojna za varstvo okolja, izvaja inšpekcijski nadzor obratov, v okviru katerega načrtovano in sistematično preverja tehnične ali organizacijske sisteme ali sisteme vodenja in upravljanja v obratu, s katerimi upravljavec obrata prikaže, da:

1. glede na značilnosti dejavnosti obrata izvaja ustrezne ukrepe za preprečevanje večjih nesreč;
2. zagotavlja ustrezne ukrepe za omejevanje posledic večjih nesreč v obratu in zunaj njega;
3. podatki in informacije iz zasnove zmanjševanja tveganja za okolje ali varnostnega poročila primerno odražajo razmere v obratu; in
4. so bile javnosti zagotovljene informacije v skladu s predpisom iz 27. člena tega zakona.

(2) Inšpekcija iz prejšnjega odstavka izvaja inšpekcijski nadzor ob upoštevanju značilnosti posameznega obrata in neodvisno od tega, ali je za obrat izdano okoljevarstveno dovoljenje ali izdelano varnostno poročilo ali zasnova zmanjševanja tveganja za okolje.

(3) Inšpekcija, pristojna za varstvo okolja, za izvajanje nadzora iz prvega odstavka tega člena pripravi načrt nadzora obratov ter redno pripravlja in izvaja programe rednega inšpekcijskega nadzora vseh obratov, ki vključujejo pogostost pregledov na kraju samem za različne vrste obratov. Obdobje med dvema zaporednima pregledoma na kraju ne sme biti daljše od enega leta za obrate večjega tveganja in treh let za obrate manjšega tveganja, razen če je pristojni organ izdelal inšpekcijski program na podlagi sistematične ocene nevarnosti večjih nesreč za določen obrat.

(4) Načrt iz prejšnjega odstavka vsebuje:

1. splošno oceno varstva pred večjimi nesrečami;
2. geografsko območje in seznam obratov, ki ga zajema načrt nadzora obratov;
3. seznam skupin obratov z možnimi verižnimi učinki v skladu s predpisom iz tretjega odstavka 27. člena tega zakona;
4. seznam obratov, za katere bi lahko posamezna zunanja tveganja ali viri nevarnosti povečali tveganje ali posledice večje nesreče;
5. postopke rednega inšpekcijskega nadzora, vključno s programi za tak nadzor v skladu s sedmim odstavkom tega člena;
6. postopke za inšpekcijske preglede v skladu z devetim odstavkom tega člena in
7. način sodelovanja med različnimi inšpekcijskimi organi.

(5) V načrtu iz tretjega odstavka tega člena se opredelijo obrati, za katere je potreben vnaprej dogovorjen in časovno usklajen nadzor s strani več inšpekcij (v nadaljnjem besedilu: skupen inšpekcijski nadzor), ter navedejo vse inšpekcije, ki sodelujejo v tem nadzoru. Ta del načrta potrди Vlada.

(6) Inšpekcija iz prvega odstavka tega člena mora inšpekcijski načrt iz prejšnjega odstavka redno preverjati in po potrebi spremeniti.

(7) Sistematično ocenjevanje nevarnosti določenega obrata iz tretjega odstavka tega člena temelji na:

1. možnih učinkih tega obrata na zdravje ljudi in na okolje;
2. evidencah o izpolnjevanju zahtev tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov glede preprečevanja večjih nesreč in zmanjševanja njihovih posledic ter
3. upoštevanju ugotovitev drugih inšpekcijskih pregledov, izvedenih v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(8) Inšpekcijski pregledi se izvajajo tudi v povezavi z resnimi pritožbami, nesrečami, situacijami, ko bi lahko prišlo do nesreče, ki pa se ni zgodila, z izrednimi dogodki in primeri neskladnosti, takoj ko je to mogoče.

(9) Če je bila med inšpekcijskim pregledom ugotovljena večja neskladnost s predpisi, ki urejajo varstvo okolja, mora inšpekcija, pristojna za varstvo okolja, v šestih mesecih izvesti dodaten inšpekcijski pregled.

251. člen **(skupen inšpekcijski nadzor)**

(1) Inšpekcija, pristojna za varstvo okolja, lahko za učinkovitejši nadzor predpisov in upravnih aktov predlaga določenim inšpekcijam iz drugega odstavka 248. člena tega zakona izvedbo skupnega inšpekcijskega nadzora nad določeno pravno ali fizično osebo.

(2) Predlog iz prejšnjega odstavka vsebuje razloge in namen skupnega inšpekcijskega nadzora, opredelitev pristojnih inšpekcij, udeleženi v skupnem inšpekcijskem nadzoru, ter rok in način izvedbe skupnega inšpekcijskega nadzora.

(3) Če posamezna inšpekcija ugovarja predlogu iz prejšnjega odstavka, o izvedbi skupnega inšpekcijskega nadzora odloči Vlada.

(4) Posamezna inšpekcija v okviru skupnega inšpekcijskega nadzora iz tega člena in skupnega nadzora obratov iz prejšnjega člena izvede inšpekcijski pregled naprave oziroma obrata v skladu s svojimi pristojnostmi ter v osmih delovnih dneh kopijo zapisnika s prilogami pošlje inšpekciji, pristojni za varstvo okolja.

(5) V primeru okoljske ali naravne nesreče, v kateri je bil poškodovan obrat, izvedejo, takoj ko je mogoče, skupen inšpekcijski nadzor vse inšpekcije iz prvega odstavka tega člena.

252. člen **(ukrepi inšpektorjev)**

(1) Če inšpektor pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora ugotovi, da je s posegom v okolje kršen ta zakon ali predpis, izdan na njegovi podlagi, ali da je kršen posamični akt, izdan na podlagi tega zakona ali predpisa, izdanega na podlagi tega zakona, ima pravico in dolžnost:

1. določiti, da se nepravilnosti, ki jih ugotovi, odpravijo v roku, ki ga določijo;
2. določiti izvedbo ukrepov za odpravo virov čezmerne obremenitve v roku, ki ga določijo;
3. določiti omejitve oziroma prilagoditev delovanja naprave do predpisanih mejnih vrednosti ali pravilom ravnanja v roku, ki ga določijo;
4. določiti pripravo programa za odpravo nepravilnosti, če so te obsežnejše in jih je mogoče odpraviti le s kombinacijo več ukrepov;
5. predlagati pristojnemu ministrstvu spremembo ali odvzem dovoljenja, izdanega na podlagi tega zakona;
6. prepovedati obratovanje naprave ali obrata ali izvajanje dejavnosti ter določiti odstranitev snovi, zmesi, materialov, surovin, proizvodov ali odpadkov, ki lahko pomenijo vir onesnaževanja v tej napravi ali obratu ali tveganje za okolje, če naprava, obrat ali izvajalec dejavnosti nima s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanim predpisom zahtevanega dovoljenja, potrdila ali odločbe o dovolitvi priglašene dejavnosti ali izvajalec ni vpisan v ustrezno evidenco;
7. prepovedati izvajanje dejavnosti, če njen izvajalec nima pooblastila, izdanega na podlagi tega zakona;
8. določiti prepoved izvajanja posega v okolje, za katerega ni izdana odločba iz 149. člena tega zakona, da okoljevarstveno soglasje ni potrebno, ali okoljevarstveno soglasje iz 159. člena tega zakona, kadar za izvedbo posega ni potrebna gradnja po predpisih, ki urejajo graditev ali pridobitev drugega predpisanega dovoljenja;
9. prepovedati uporabo ali dajanje snovi ali predelanih snovi ali proizvodov na trg ali zaseči ali odvzeti snovi ali predelane snovi ali proizvode;
10. določiti druge ukrepe v skladu s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(2) Če pristojni inšpektor pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora ugotovi, da je kršen zakon ali drug predpis ali da organizacija ali proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje obveznosti sistema PRO, ne zagotavlja izpolnjevanja obveznosti ali na drug način krši predpisane zahteve sistema PRO, ima pravico in dolžnost:

1. določiti, da se nepravilnosti, ki jih ugotovi, odpravijo v roku, ki ga določijo;
2. določiti izvedbo ukrepov za zagotovitev izpolnjevanja obveznosti ali
3. predlagati pristojnemu ministrstvu odvzem dovoljenja, izdanega na podlagi tega zakona.

(3) Če je predmet inšpekcijskega nadzora odlagališče odpadkov in upravljavec obratuje brez okoljevarstvenega dovoljenja za ustrezno fazo obratovanja, ali če gre za upravljavca

odlagališča odpadkov z okoljevarstvenim dovoljenjem, ki v roku ne izvede ukrepov za odpravo čezmernih vplivov na okolje, lahko inšpektor odredi upravljavcu odstranitev odlagališča odpadkov. Pristojni inšpektor med postopkom odstranjevanja odpadkov iz prejšnjega stavka opravlja na lokaciji odlagališča najmanj enkrat mesečno izredne inšpekcijske preglede iz petega odstavka 249. člena tega zakona. Pristojni inšpektor pošlje odločbo iz prvega stavka tega odstavka tudi ministrstvu. Po izvršitvi inšpekcijske odločbe pristojni inšpektor sodišču predlaga izbris zaznambe telesa odlagališča in javnopravne omejitve prometa s telesom odlagališča s smiselno uporabo šestega odstavka 206. člena tega zakona.

(4) Če je predmet inšpekcijskega nadzora skladiščenje odpadkov ter so odpadki pri izvornem povzročitelju odpadkov skladiščeni več kot 12 mesecev od njihovega nastanka, ali pri zbiralcu odpadkov več kot 12 mesecev od njihovega prevzema, ali pri osebi, ki izvaja dejavnost predelave, več kot tri leta od njihovega prevzema, ali pri osebi, ki izvaja dejavnost odstranjevanja, več kot 12 mesecev od njihovega prevzema, inšpektor odredi oddajo teh odpadkov v predelavo ali odstranjevanje v skladu z zahtevami iz drugega odstavka 29. člena in prvega odstavka 30. člena tega zakona, pri čemer rok za začetek tega postopka ne sme biti daljši od 30 dni od vročitve inšpekcijske odločbe. Pristojni inšpektor pošlje odločbo iz prejšnjega stavka tudi ministrstvu.

(5) Če pristojni inšpektor z ukrepom iz prvega odstavka tega člena določi rok za odpravo nepravilnosti, daljši od šestih mesecev, v odločbi določi faze oziroma dejanja za odpravo nepravilnosti in rok, v katerem mora biti končana posamezna faza oziroma dejanje.

(6) Če je bila inšpekcijskemu zavezancu v skladu s 4. točko prvega odstavka tega člena odrejena priprava programa, mu inšpektor po pripravi programa odredi še odpravo nepravilnosti. Če zavezanec ne spoštuje inšpekcijske odločbe o pripravi programa, mu lahko inšpektor ne glede na izvršilne postopke v teku odredi še druge ukrepe iz prvega in sedmega odstavka tega člena.

(7) Če inšpekcijski zavezanec ne ravna v skladu z ukrepi iz 1., 2. ali 3. točke prvega odstavka tega člena, mu lahko pristojni inšpektor ne glede na izvršilne postopke v teku začasno ali trajno prepove:

1. obratovanje naprave ali obrata;
2. opravljanje dejavnosti;
3. uporabo nevarne snovi;
4. izvajanje tehnološkega postopka ali
5. uporabo naprave, prevoznega sredstva ali proizvoda in njegovo dajanje na trg.

(8) Pristojni inšpektor lahko odredi izvedbo kontrolnega monitoringa v obsegu, času, roku in na kraju, ki ga sam določi, ne da bi predhodno obvestil osebo, ki je dolžna zagotavljati obratovalni monitoring. Ob ugotovitvi nepravilnosti nosi vse stroške kontrolnega monitoringa upravljavec naprave, pri katerem so bile nepravilnosti ugotovljene. Pristojni inšpektor na podlagi poročila o kontrolnem monitoringu, iz katerega je razvidno čezmerno obremenjevanje okolja, odredi ukrepe iz prvega odstavka tega člena.

(9) Kontrolni monitoring iz prejšnjega odstavka lahko izvaja pooblaščen izvajalec ali oseba, ki ima ustrezno akreditacijsko listino v skladu z zakonom, ki ureja akreditacijo, opremo ter usposobljene osebe za izvajanje obratovalnega monitoringa ter izpolnjuje zahteve iz enajstega odstavka tega člena. predpisane v skladu s tem zakonom.

(10) Za opravljanje kontrolnega monitoringa se izberejo izvajalci v skladu s predpisom, ki ureja javno naročanje.

(11) Če obstaja neposredna nevarnost za onesnaženje okolja ali življenje ali zdravje ljudi, lahko pristojni inšpektor za odpravo neposredne nevarnosti odredi izvršitev ukrepov ali prepovedi iz sedmega odstavka tega člena, dokler je to potrebno.

(12) Inšpektor, pristojen za trg, inšpektor, pristojen za kemikalije, in inšpektor, pristojen za okolje, lahko pri nadzoru nad izvajanjem predpisov, izdanih na podlagi 31. in 38. člena tega zakona, odredijo tudi prepoved dajanja proizvodov na trg. Inšpektor, pristojen za okolje, rudarski inšpektor in gradbeni inšpektor lahko pri nadzoru nad izvajanjem predpisov, izdanih na podlagi 31. in 38. člena tega zakona, odredijo prepoved nameščanja ali vgradnje predelane snovi ali predmeta v zunanje okolje, če je ta izpostavljen atmosferskim vplivom in ima lastnost izluževanja ter so presežene dopustne vsebnosti onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta.

(13) Če obstaja dvom, ali so bili pri predelavi odpadka in omogočanju dostopnosti proizvoda na trgu izpolnjeni pogoji iz 38. člena tega zakona, opravlja nadzor nad izpolnjevanjem zahtev iz predpisov, ki urejajo kemikalije, inšpektor, pristojen za kemikalije, nadzor nad izpolnjevanjem zahtev iz predpisov, ki urejajo proizvode, pa inšpektor, pristojen za trg. Pristojni inšpektor o ugotovitvah in ukrepih inšpekcijskega postopka seznanji pristojno inšpekcijo.

(14) Ko za določeno koledarsko leto posamezni okoljski cilj iz predpisa iz 31. člena tega zakona ni dosežen, pristojno ministrstvo o tem obvesti Inšpekcijo za okolje. Pristojni inšpektor opravi nadzor nad izpolnjevanjem zahtev, predpisanih za namen doseganja tega okoljskega cilja pri vseh zavezanecih ter jim v primeru ugotovljenih nepravilnosti odredi ukrepe za uskladitev s predpisanimi zahtevami in določi roke za izvedbo teh ukrepov. Nadzor se opravi v skladu s strateškimi usmeritvami iz zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor.

(15) Če odpadki iz vrste ali skupine proizvodov, za katere velja sistem PRO, v 15 dneh od preteka roka, ki je določen s predpisom iz devetega odstavka 41. člena ali iz 2. točke petega odstavka 42. člena tega zakona, niso prevzeti pri izvajalcu obvezne občinske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov, odredi pristojni inšpektor zagotovitev ravnanja z odpadki organizaciji, ki ima dovoljenje za skupno izpolnjevanje obveznosti iz 48. člena tega zakona za vrsto ali skupino proizvodov, po uporabi katerih nastanejo tovrstni odpadki.

(16) Inšpekcijski ukrepi, izrečeni na podlagi tega zakona, zavezujejo tudi singularne in univerzalne pravne naslednike inšpekcijskega zavezanca. Oseba, ki pridobi lastninsko pravico ali ustrezna stvarna ali obligacijska upravičenja, na podlagi katerih lahko odloča o delovanju in spremembah naprave ali obrata, če te osebe ni, pa lastnik nepremičnine, kjer se nahaja naprava, obrat ali vir obremenitve, se šteje za singularnega in univerzalnega pravnega naslednika v inšpekcijskih postopkih po tem zakonu.

253. člen

(ukrepi v primeru odvrženih ali puščenih odpadkov v okolju)

(1) Če so na zemljišču v lasti države ali občine odvrženi ali puščeni komunalni odpadki ali so med pretežno komunalnimi odpadki manjše količine gradbenih odpadkov, pri čemer osebe, ki je odpadke odvrгла ali pustila, ni bilo mogoče ugotoviti ali ta ne obstaja, pristojni inšpektor izvajalcu javne službe iz 1. točke prvega odstavka 242. člena tega zakona odredi, da mora

zagotoviti njihovo odstranitev, ta pa jih mora odstraniti v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(2) Če so na zemljišču v lasti države ali občine odvrženi ali puščeni odpadki, ki niso odpadki iz prejšnjega odstavka, pri čemer osebe, ki je odpadke odvrгла ali pustila, ni bilo mogoče ugotoviti ali ta ne obstaja, pristojni inšpektor osebi, ki na območju te občine opravlja javno službo iz 1. točke prvega odstavka 242. člena tega zakona, odredi, da mora zagotoviti njihovo odstranitev. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(3) V primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena odredi odstranitev odpadkov državna inšpekcija, pristojna za okolje, če gre za odpadke na zemljišču v lasti države, v primeru odpadkov na zemljišču v lasti občine pa odredi odstranitev občinska inšpekcija.

(4) Stroške odstranitve odpadkov iz prvega in drugega odstavka tega člena nosi država, če gre za odpadke na zemljišču v lasti države, ali občina, če gre za odpadke na zemljišču v lasti občine.

(5) Če policija ali inšpekcija odkrije povzročitelja odvrženih ali puščenih odpadkov iz tega člena, imata občina ali država pravico in dolžnost od njega izterjati vračilo stroškov iz prejšnjega odstavka, vključno z obrestmi.

(6) Če so odpadki odvrženi ali puščeni na zemljišču v zasebni lasti, odredi odstranitev komunalnih odpadkov občinska inšpekcija, drugih odpadkov pa državna inšpekcija osebi, ki izvaja posest, stroške odstranitve odpadkov pa tudi nosi oseba, ki izvaja posest. Ne glede na prejšnji stavek oseba, ki izvaja posest, ne nosi stroškov oziroma lahko izterja vračilo stroškov, vključno z obrestmi, od povzročitelja odvrženih ali puščenih odpadkov, če policija ali inšpekcija odkrije povzročitelja odvrženih ali puščenih odpadkov na zemljišču te osebe.

(7) Določbe tega člena se ne uporabljajo za odpadke, ki so v okolje odvrženi s smetenjem.

254. člen **(izvršba s prisilitvijo)**

(1) Pri izvršbi s prisilitvijo znaša denarna kazen za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, od 10.000 do 200.000 eurov.

(2) Pri izvršbi s prisilitvijo v primeru odstranitve odlagališča odpadkov, če upravljavec odlagališča odpadkov ne pridobi odločbe o dokončni odstranitvi odlagališča odpadkov iz devetega odstavka 206. člena tega zakona, znaša denarna kazen za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, od 40.000 do 300.000 eurov.

(3) Vse poznejše kazni se izrekajo, dokler seštevek denarnih kazni ne doseže desetkratnika najvišjega zneska iz prejšnjega odstavka.

(4) Pri določitvi višine denarne kazni je treba upoštevati težo kršitve.

255. člen
(zavarovanje terjatev države in občine z zastavno pravico)

(1) Republika Slovenija in občina imata v zavarovanje svoje terjatve iz stroškov, nastalih v inšpekcijskem postopku, vključno z denarnimi kaznimi, izrečenimi v postopku izvršbe s prisilitvijo na podlagi tega zakona, do celotnega poplačila zakonito zastavno pravico na premočninah in nepremičninah osebe, zoper katero sta začeli inšpekcijski postopek in odredili inšpekcijski ukrep.

(2) V register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin se poleg predpisanega enoličnega identifikacijskega znaka zarubljene premočnine, rubeža in prepovedi razpolaganja vpišejo podatki o zadevi davčne izvršbe ter identifikacijski podatki o dolžniku in organu, ki vodi postopek.

(3) Rubež premočnin, ki se vpisujejo v slovenski ladijski register ali v register zrakoplovov Republike Slovenije, se opravi z vpisom sklepa o izvršbi v ta register.

(4) Vpisi in izpisi oziroma izbrisi v registru neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin, slovenskem ladijskem registru in registru zrakoplovov Republike Slovenije, so za organ brezplačni.

(5) Kadar je bila zastavna pravica v skladu s tem členom ustanovljena kot neposestna zastavna pravica, se glede pravic predhodnih zastavnih upnikov smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja stvarne pravice.

(6) Rubež premočnin iz prejšnjega odstavka opravljajo sodni izvršitelji.

(7) Izvršljive odločbe, sodbe in druge izvršljive akte, ki so podlaga za terjatve iz prejšnjega odstavka, pristojni organ najkasneje v sedmih dneh pošlje pristojnemu sodišču, ki zastavno pravico vpiše v zemljiško knjigo po uradni dolžnosti.

(8) Pristojna inšpekcija po uradni dolžnosti predlaga izbris zastavne pravice iz drugega odstavka tega člena, če:

1. inšpekcijski zavezanec izvede vse odrejene ukrepe ali
2. v primeru ustavitve postopka na podlagi ugotovitve, da inšpekcijski zavezanec ni kršil predpisa.

(9) Izbris zastavne pravice iz drugega odstavka tega člena lahko predlaga tudi inšpekcijski zavezanec, ki mora predlogu za izbris zastavne pravice priložiti potrdilo inšpekcije o izvršeni odločbi ali sklep o ustavitvi inšpekcijskega postopka.

256. člen
(zagotovitev sredstev za izvedbo izvršbe po drugi osebi v interesu države)

(1) Če inšpekcijski zavezanec obveznosti za izpolnitev nedenarne obveznosti iz inšpekcijske odločbe ali sklepa o dovolitvi izvršbe ne izvrši v določenem roku in je spoštovanje tega roka nujno zaradi izvršitve sodbe Sodišča EU ali odprave kršitev iz obrazloženega mnenja

Evropske komisije, ministrstvo na predlog inšpektorja ali po uradni dolžnosti izda odločbo, s katero ugotovi, da je nadaljevanje izvršbe v interesu države.

(2) Odločitev iz prejšnjega odstavka pomeni, da je izvršitev te odločbe prednostna naloga, za katero mora ministrstvo zagotoviti ustrezna sredstva. Inšpekcijski zavezanec, imetniki stvarnih pravic in osebe, ki imajo napravo ali zemljišče v upravljanju ali v posesti, morajo dopustiti izvršitev inšpekcijske odločbe iz prejšnjega odstavka.

XI. POSEBNE DOLOČBE

1. Odpoved pravici do vložitve tožbe v upravnem sporu

257. člen

(odpoved pravici do vložitve tožbe v upravnem sporu)

Če se vse stranke in stranski udeleženci po vročitvi odločbe ali sklepa, ki ju izda ministrstvo na podlagi tega zakona, pisno ali ustno na zapisnik pri ministrstvu odpovedo pravici do vložitve tožbe v upravnem sporu, postaneta odločba ali sklep pravnomočna z dnem, ko se zadnji od upravičencev do vložitve tožbe odpove tej pravici.

2. Koncesija na naravnih dobrinah

258. člen

(predmet in plačilo koncesije)

(1) Država ali občina (v nadaljnjem besedilu: koncedent) lahko proti plačilu podeli koncesijo za upravljanje, rabo ali izkoriščanje naravne dobrine, ki je v njeni lasti ali ima na njej zakonito pravico upravljanja ali gospodarjenja, pravni ali fizični osebi (v nadaljnjem besedilu: koncesionar), če je ta usposobljena za njeno izvajanje. Koncesija za namen tega zakona pomeni dovoljenje za upravljanje, rabo ali izkoriščanje naravne vrednote. Pobudnik postopka je zainteresirani subjekt.

(2) Če koncesijo na naravni dobrini podeli država, se s koncesijskim aktom določi, da pripada del plačila za koncesijo tudi občini, na območju katere se koncesija izvaja oziroma nanjo vpliva.

(3) V koncesijskem aktu iz prejšnjega odstavka se določi, da je občina upravičena tudi do dela plačila koncesije, ki pripada državi, če vложи sredstva v gradnjo infrastrukture lokalnega pomena za izvajanje gospodarskih javnih služb varstva okolja iz 242. člena tega zakona. V koncesijskem aktu se določi tudi način zagotavljanja učinkovitosti, namenskosti in zakonitosti porabe teh sredstev.

(4) Občina je upravičena do sredstev iz prejšnjega odstavka, če ima veljaven načrt razvojnih programov v skladu s predpisi, ki urejajo javne finance, usklajen z operativnim

programom iz 124. člena tega zakona in zagotavlja izvajanje obvezne gospodarske javne službe iz 242. člena tega zakona.

(5) Občini nakazana sredstva iz tretjega odstavka tega člena se morajo v proračunu občine izkazovati kot namenski prejemki in porabljati kot namenski izdatki v skladu s predpisi, ki urejajo javne finance.

(6) Vlada lahko določi, da se del plačila za koncesijo, ki pripada občini, ne upošteva pri izračunu njenih lastnih prihodkov po predpisih, ki urejajo financiranje občin, če ima občina zaradi izvajanja koncesije stroške zaradi omejene rabe prostora, vzdrževanja in gradnje lokalne infrastrukture ali potrebe po razvojni pomoči.

(7) Koncesija na naravni dobrini se lahko podeli zainteresiranemu subjektu, ki izpolnjuje predpisane pogoje, če so izpolnjeni vsi okoljevarstveni pogoji, ki so za poseg v okolje določeni s tem zakonom ali zakoni, ki urejajo varstvo in rabo naravnih dobrin. Koncesija se podeli na podlagi javnega razpisa, če je interesentov več in zakon ne določa drugače.

(8) Pri pridobitvi koncesije ima prednostno pravico pridobitve koncesije lastnik zemljišča, na katerem je naravna dobrina, če izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka tega člena, razen če zakon ne določa drugače. V tem primeru se koncesija ne podeli na podlagi javnega razpisa, ampak se podeli neposredno lastniku zemljišča, če izpolnjuje predpisane pogoje.

(9) Vlada predpiše primere in pogoje, pod katerimi se lahko koncesija na naravni dobrini podeli brezplačno.

(10) Vlada v predpisu iz prejšnjega odstavka predpiše tudi, kaj se šteje za omejeno rabo prostora in razvojno pomoč, način izkazovanja stroškov in merila za določitev dela plačila za koncesijo iz drugega odstavka tega člena.

259. člen **(koncesijski akt)**

(1) Podlaga za podelitev koncesije na naravni dobrini je koncesijski akt.

(2) Koncesijski akt je predpis Vlade ali predpis občine.

(3) Koncesijski akt vsebuje zlasti:

1. opredelitev naravne dobrine, za katero se daje koncesija;
2. predmet koncesije, opredelitev obsega in morebitne izključnosti koncesije;
3. opredelitev okoljevarstvenih pogojev, pogojev varstvenega režima in načina upravljanja, rabe ali izkoriščanja naravne dobrine;
4. navedbo dejavnosti, ki jo lahko opravlja koncesionar v zvezi s pravico, ki je predmet koncesije;
5. pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar;
6. morebitna javna pooblastila koncesionarja;

7. začetek in čas trajanja koncesije;
8. območje, na katero se nanaša koncesija;
9. plačilo za koncesijo ter deleža države in občine;
10. pooblastilo za nadzor nad izvajanjem koncesije;
11. razloge in način prenehanja koncesije;
12. dolžnosti koncesionarja glede sanacije, vzpostavitve novega in nadomestitve prejšnjega stanja okolja ter
13. pooblastila in pogoje za sklenitev in začetek veljavnosti koncesijske pogodbe.

260. člen (druga vprašanja koncesije)

Za pridobivanje in izbor koncesionarjev, za javni razpis, za vprašanja v zvezi s koncesijsko pogodbo in koncesijskim aktom, za varstvo koncesionarjev in reševanje sporov, za prenehanje koncesijskega razmerja, za prenos koncesije, obvezno koncesijo, višjo silo in odgovornost koncesionarja za ravnanje zaposlenih se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske javne službe, če z zakonom ni drugače določeno.

XII. KAZENSKÉ DOLOČBE

261. člen (hujši prekrški)

(1) Z globo od 75.000 do 125.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. kot povzročitelj obremenitve ne izvede ukrepov, potrebnih za preprečevanje in zmanjšanje onesnaženja, tako da emisije v okolje pri običajnih pogojih obratovanja naprave ali opravljanja dejavnosti presegajo predpisane mejne vrednosti emisij (prvi odstavek 19. člena);
2. kot upravljavec obrata ne izvede vseh ukrepov, potrebnih za preprečevanje večje nesreče in za zmanjševanje njenih posledic za ljudi in okolje, ter zaradi njegovega ravnanja nastanejo večja nesreča in posledice za ljudi in okolje (prvi odstavek 27. člena);
3. kot izvorni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov ne zagotovi obdelave odpadkov v skladu s prvim, drugim, tretjim ali četrtem odstavkom 32. člena tega zakona;
4. odmetava odpadke in jih pušča v okolju ter nenadzorovano ravna z odpadki ali kuri odpadke na prostem (prvi odstavek 34. člena);

5. opravlja dejavnost obdelave odpadkov in nima pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja iz 171. ali 189. člena tega zakona (prvi odstavek 35. člena);
6. izvaja obdelavo odpadkov v objektu, za katerega je treba pred začetkom obratovanja pridobiti uporabno dovoljenje, in za opravljanje dejavnosti nima dokončnega uporabnega dovoljenja ali odločbe o odreditvi poskusnega obratovanja, kadar je to odrejeno (prvi odstavek 32. člena);
7. opravlja dejavnost zbiranja odpadkov ali dejavnost prevoznika odpadkov, trgovca z odpadki ali posrednika odpadkov in za opravljanje te dejavnosti nima pridobljene odločbe o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti (prvi odstavek 36. člena);
8. opravlja dejavnost zbiranja odpadkov in v tem okviru opravlja dejavnost predhodnega skladiščenja nevarnih odpadkov v skladišču z zmogljivostjo več kot 50 ton nevarnih odpadkov ter te odpadke oddaja v obdelavo v napravo iz 171. člena tega zakona in nima okoljevarstvenega dovoljenja v skladu s 171. členom tega zakona (šesti odstavek 36. člena);
9. opravlja dejavnost zbiranja odpadkov in nima dovoljenja za napravo iz 189. člena tega zakona, če zaradi izvajanja dejavnosti zbiranja odpadkov nastajajo industrijske odpadne vode kot posledica padavin, ki padajo na onesnažene talne površine ali odpadke, in jih izpirajo ali se iz njih izcejajo, ali če se predhodno skladiščenje določenih vrst odpadkov uvršča med naprave, ki povzročajo emisije snovi v zrak (osmi odstavek 36. člena);
10. kot organizacija ne sklene pogodbe iz tretjega odstavka 44. člena tega zakona z vsakim proizvajalcem iz prvega odstavka 44. člena tega zakona (prvi odstavek 47. člena);
11. kot organizacija ne sklene pogodbe iz tretjega odstavka 44. člena tega zakona z vsakim proizvajalcem iz prvega odstavka 44. člena tega zakona (prvi odstavek 47. člena);
12. kot organizacija premoženja presežkov prihodkov nad odhodki in dobička ne uporabi le za izvajanje aktivnosti in ukrepov za skupno izpolnjevanje obveznosti (peti odstavek 47. člena);
13. začne izvajati poseg, ki lahko pomembno vpliva na okolje, ali poseg izvede in nima pravnomočnega okoljevarstvenega soglasja ali izvede poseg v nasprotju z njim (prvi odstavek 147. člena in deseti odstavek 159. člena);
14. začne izvajati poseg, ki lahko pomembno vpliva na okolje, in vključuje gradnjo ter nima pravnomočnega integralnega gradbenega dovoljenja ali izvede poseg v nasprotju z njim (deseti odstavek 159. člena);
15. začne z obratovanjem naprave brez pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave iz 171. člena tega zakona (prvi odstavek 165. člena in prvi odstavek 171. člena);
16. začne z obratovanjem naprave ali opravljanjem dejavnosti brez pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave ali opravljanje dejavnosti iz 189. člena tega zakona (prvi odstavek 165. člena in prvi odstavek 189. člena);
17. začne z obratovanjem obrata in nima pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja ali pa izvede spremembo iz tretjega odstavka 198. člena tega zakona in nima pravnomočne

odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja (prvi odstavek 165. člena, prvi in drugi odstavek 194. člena);

18. začne z obratovanjem naprave brez pravnomočne odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja za spremembo v obratovanju naprave iz 171. člena tega zakona (drugi odstavek 165. člena in 181. člen);
19. začne z obratovanjem naprave ali opravljanjem dejavnosti brez pravnomočne odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave ali opravljanje dejavnosti iz 189. člena tega zakona (drugi odstavek 165. člena in 192. člen);
20. pri obratovanju naprave in izvajanju dejavnosti iz tretjega odstavka 171. člena tega zakona ne izpolnjuje zahtev glede mejnih vrednosti iz prvega odstavka 116. člena tega zakona ali zanje enakovrednih parametrov in tehničnih ukrepov iz drugega odstavka 116. člena tega zakona, razen če gre za enkratni dogodek in se izvede takojšnje obveščanje pristojne inšpekcije v skladu z 11. točko drugega odstavka 116. člena tega zakona;
21. v predpisanem roku ne prilagodi obratovanja naprave zahtevam iz zaključkov o BAT ali zahtevam iz posodobljenih zaključkov o BAT (prvi odstavek 183. člena);
22. ne vloži vloge za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, namenjene prilagoditvi zaključkom o BAT (drugi odstavek 183. člena);
23. nima sklenjenega zavarovanja svoje odgovornosti za nastanek okoljske škode zaradi povzročitve nenadnega onesnaženja v skladu s prvim odstavkom 65. člena tega zakona;
24. kot lastnik zemljišča ne dovoli izvedbe ukrepov, določenih v okoljevarstvenem dovoljenju ali inšpekcijski odločbi za zapiranje odlagališča odpadkov in izvedbe ukrepov po zaprtju odlagališča odpadkov (šesti odstavek 175. člena).

(2) Z globo od 50.000 do 75.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 3.500 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba samoupravne lokalne skupnosti.

(4) Če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena, katerega posledica je okoljska škoda ali potreba po odstranitvi odpadkov in čiščenju okolja, ki presega 250.000 eurov, ali ker je bil storjen z naklepom ali namenom koristiljubnosti, se kaznuje:

1. pravna oseba z globo od 225.000 do 375.000 eurov;
2. samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 150.000 do 225.000 eurov;
3. odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba samoupravne lokalne skupnosti z globo od 10.500 do 12.300 eurov.

(5) Z globo od 400 do 750 eurov se kaznuje za prekršek iz 3. in 4. točke prvega odstavka tega člena posameznik.

262. člen (prekrški)

(1) Z globo 40.000 do 75.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. kot izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov ne predloži na zahtevo dokazila iz četrtega odstavka 36. člena tega zakona ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju (četrty odstavek 36. člena);
2. kot proizvajalec s sedežem v drugi državi, ki v Republiki Sloveniji na daljavo prodaja proizvode, za katere velja PRO, neposredno potrošnikom ali drugim končnim uporabnikom ne določi pooblaščenega zastopnika, ki je odgovoren za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca (četrty odstavek 41. člena), ali če kot proizvajalec s sedežem v drugi državi članici EU ali državi EGP, katerega proizvodi, za katere velja PRO, se tržijo na ozemlju Republike Slovenije, prevzame obveznosti proizvajalca s sedežem v Republiki Sloveniji in ne določi pooblaščenega zastopnika, ki je odgovoren za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca na ozemlju Republike Slovenije (šesti odstavek 41. člena);
3. kot proizvajalec ne izpolnjuje svojih obveznosti PRO (prvi in drugi odstavek 42. člena);
4. v primeru skupnega izpolnjevanja obveznosti ne zagotovi financiranja predpisanih obveznosti v predpisanem deležu (peti odstavek 43. člena) in v primeru samostojnega izpolnjevanja obveznosti ne zagotovi financiranja predpisanih obveznosti za odpadke iz tistih proizvodov, za katere velja PRO, ki jih daje na trg v Republiki Sloveniji (šesti odstavek 43. člena);
5. kot proizvajalec za izpolnjevanje svojih obveznosti v 15 delovnih dneh od vpisa v register ne sklene pisne pogodbe z organizacijo (četrty odstavek 44. člena);
6. kot proizvajalec ne izpolnjuje obveznosti iz šestega odstavka 44. člena tega zakona;
7. kot organizacija ne izvaja skupnega izpolnjevanja obveznosti samo za proizvajalce istovrstnih proizvodov, za katere velja PRO (prvi odstavek 45. člena);
8. kot organizacija skupnega izpolnjevanja obveznosti ne izvaja kot nepridobitno dejavnost ali opravlja dejavnost, ki ni povezana z namenom izvajanja skupnega izpolnjevanja obveznosti (prvi in tretji odstavek 45. člena);
9. kot organizacija ne posreduje informacij iz sedmega odstavka 46. člena tega zakona v roku, ki ga določi ministrstvo (sedmi odstavek 46. člena);
10. kot član poslovnega organa organizacije, njenega nadzornega organa ali zastopnik organizacije ne izpolnjujejo omejitvenih pogojev iz petega in šestega odstavka 45. člena tega zakona (deveti odstavek 45. člena);
11. kot organizacija ne zagotavlja izpolnjevanja obveznosti iz prvega odstavka 46. člena tega zakona za ravnanje z odpadki iz proizvodov, ki nastanejo na celotnem ozemlju Republike Slovenije, ali ne zagotavlja zbiranja in obdelave odpadkov iz proizvodov skozi vse leto na način, da ne prihaja do zastojev (prvi odstavek 46. člena);
12. kot organizacija ne vodi in sproti ne posodablja seznama proizvajalcev (drugi odstavek 46. člena);
13. ne zagotavlja izpolnjevanja obveznosti skladno s skupnim načrtom ali načrtom (osmi odstavek 46. člena ali deveti odstavek 51. člena);
14. ne spremeni skupnega načrta ali načrta, kadar je to zahtevano, ali ne zagotovi sledljivosti sprememb ali dopolnitev (peti in šesti odstavek 46. člena ali drugi odstavek 51. člena);
15. kot organizacija ne sklene pogodbe o pridružitvi k skupnemu izpolnjevanju obveznosti najkasneje v roku 30 dni od prejema zahteve za sklenitev pogodbe iz četrtega odstavka 44. člena tega zakona (prvi odstavek 47. člena);
16. ne zagotovi finančnega jamstva ali ga ministrstvu ne predloži v predpisanem roku (drugi odstavek 47. člena ali tretji odstavek 51. člena);

17. kot organizacija zaračunava stroške proizvajalcem v nasprotju s tretjim odstavkom 47. člena tega zakona;
18. kot organizacija nima notranjega akta o zaračunavanju stroškov proizvajalcem ali ta akt ni dostopen vsem proizvajalcem (četrti odstavek 47. člena);
19. kot organizacija izbere osebo, ki zanjo izvaja zbiranje in obdelavo odpadkov iz proizvodov, ter ta oseba ni bila izbrana na podlagi javnega poziva, objavljenega na spletni strani organizacije (šesti odstavek 47. člena);
20. nima vzpostavljenega sistema nadzora nad svojim finančnim poslovanjem in kakovostjo podatkov skladno s 53. in 54. členom tega zakona (sedmi odstavek 47. člena ali četrti odstavek 51. člena);
21. kot organizacija na svoji spletni strani ne objavlja predpisanih informacij (osmi odstavek 47. člena);
22. kot organizacija ravna v nasprotju z devetim odstavkom 47. člena tega zakona;
23. kot organizacija ne opravi letnega pregleda dokumentacije, s katero proizvajalec izkazuje točnost, pravilnost in popolnost podatkov, v predpisanem obsegu (deseti odstavek 47. člena);
24. ne zagotavlja sledljivosti podatkov o obdelavi odpadkov iz proizvodov do njihove končne obdelave (enajsti odstavek 47. člena ali peti odstavek 51. člena);
25. ministrstvu enkrat letno ne pošlje poročila o izvajanju aktivnosti in ukrepov za izpolnjevanje obveznosti iz prvega odstavka 46. člena tega zakona za preteklo koledarsko leto ali ga pošlje brez revizorjevega poročila in revidiranih računovodskih izkazov (dvanajsti odstavek 47. člena);
26. ne hrani trajno pogodb oziroma dovoljenj ali drugih aktov (trinajsti odstavek 47. člena);
27. kot proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje svoje obveznosti, ravna v nasprotju s šestim odstavkom 51. člena tega zakona;
28. kot organizacija nima dovoljenja za skupno izpolnjevanje obveznosti (prvi odstavek 48. člena);
29. ne zagotovi ločenega računovodskega evidentiranja prihodkov, stroškov in odhodkov (prvi odstavek 53. člena);
30. ni vpisan v register proizvajalcev (drugi odstavek 55. člena);
31. podatkov v informacijski sistem o PRO ne vnaša ali jih ne vnaša sprotno ali pa so ti nepravilni (četrti, peti ali šesti odstavek 56. člena);
32. nalaga stroške občinske gospodarske javne službe varstva okolja v delu, ki se nanašajo na odpadke iz proizvodov, za katere velja PRO, uporabniku javnih dobrin (prvi odstavek 58. člena);
33. o okoljski nesreči, ki jo povzroči ali opazi in je ne more omejiti, ne obvesti nemudoma organa, pristojnega za obveščanje, ali kot povzročitelj ne izvede nujnih ukrepov, s katerimi se zmanjšajo škodljive posledice za zdravje ljudi in okolje (prvi odstavek 102. člena);
34. uporabi znak za okolje v nasprotju z odločbo iz petega odstavka 118. člena tega zakona ali ga uporabi v nasprotju s sedmim odstavkom 118. člena tega zakona;
35. uporabi znak, ki je podoben znaku EU za okolje do te mere, da bi lahko ustvaril zmedo na trgu ali zmedel potrošnike (deveti odstavek 118. člena);
36. se sklicuje na vključitev v sistem EMAS ali uporablja logotip EMAS v nasprotju z obliko, načinom in pogoji iz predpisov EU, ki se nanašajo na sistem EMAS (deveti odstavek 119. člena);
37. uporablja logotip EMAS v nasprotju z desetim odstavkom 119. člena tega zakona;
38. nosilec nameravanega posega ne prijavi začetka izvajanja posega v skladu s šestnajstim odstavkom 149. člena ali desetim odstavkom 159. člena tega zakona;
39. kot nosilec nameravanega posega v nasprotju s prvim odstavkom 160. člena tega zakona ne prijavi nameravane spremembe posega v okolje;

40. kot upravljavec naprave za nameravano spremembo v vrsti ali delovanju naprave ali razširitvi naprave, ki bi lahko vplivala na okolje, ali zaradi spremembe upravljavca ne vložil vloge za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja na ministrstvo v skladu s prvim odstavkom 181. člena tega zakona;
41. kot upravljavec naprave začasno preneha z obratovanjem naprave iz 171. člena tega zakona ali njenega dela in o tem ne obvesti ministrstva ali ne obvesti ministrstva o začetku ponovnega obratovanja (prvi in tretji odstavek 186. člena);
42. kot upravljavec naprave pisno ne obvesti ministrstva o nameri dokončnega prenehanja obratovanja naprave iz 171. člena tega zakona v skladu s prvim odstavkom 188. člena tega zakona;
43. napravo, ki je odlagališče odpadkov, ne uporablja samo za namene odlaganja odpadkov (drugi odstavek 189. člena);
44. kot upravljavec naprave ne izpolnjuje zahtev glede mejnih vrednosti iz okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave iz 189. člena tega zakona v skladu s prvim odstavkom 190. člena tega zakona;
45. kot upravljavec obrata po pridobitvi okoljevarstvenega dovoljenja ne pregleda varnostnega poročila ali zasnove zmanjšanja tveganja iz prvega odstavka 195. člena tega zakona in ju po potrebi ne spremeni ali dopolni v skladu z enajstim odstavkom 198. člena tega zakona;
46. upravljavec obrata pisno ne obvesti ministrstva in pristojne inšpekcije o začetku obratovanja obrata iz 194. člena tega zakona v skladu s tretjim odstavkom 199. člena tega zakona;
47. upravljavec obrata pisno ne obvesti ministrstva in pristojne inšpekcije o nameri dokončnega prenehanja obratovanja obrata iz 194. člena tega zakona v skladu s prvim odstavkom 202. člena tega zakona;
48. upravljavec odlagališča odpadkov začne z odstranjevanjem odlagališča odpadkov ali izvede odstranitev odlagališča odpadkov brez dovoljenja za odstranitev odlagališča odpadkov (prvi odstavek 206. člena);
49. upravljavec odlagališča odpadkov izvaja ali izvede odstranitev odpadkov v nasprotju z drugim odstavkom 206. člena tega zakona;
50. povzročitelj obremenitve ne sprejme in ne izvede vseh ukrepov za preprečitev nastanka okoljske škode ali sanacije okoljske škode (četrti odstavek 64. člena);
51. povzročitelj obremenitve ob neposredni nevarnosti za nastanek okoljske škode ne izvede vseh potrebnih ukrepov za preprečitev te škode in ne obvesti ministrstva o neposredni nevarnosti za nastanek okoljske škode (prvi odstavek 67. člena);
52. povzročitelj obremenitve v primeru nastanka okoljske škode nemudoma ne izvede vseh potrebnih ukrepov za njeno omejitev ali nemudoma ne obvesti ministrstva o vseh pomembnih dejstvih v zvezi z nastalo okoljsko škodo in mu ne pošlje predloga sanacijskih ukrepov (prvi odstavek 68. člena);
53. brezplačno ne predloži podatkov v zvezi z opravljanjem javne službe ministrstvu (četrti odstavek 232. člena);
54. kot izvajalec gospodarske javne službe ne dovoli izvedbe strokovnega nadzora ministrstvu oziroma občini ali ne zagotovi dokumentacije, potrebne za izvedbo strokovnega nadzora (peti in šesti odstavek 241. člena ter deveti in deseti odstavek 242. člena);
55. kot izvajalec gospodarske javne službe v odrejenem roku ne odpravi nepravilnosti, ugotovljenih pri strokovnem nadzoru ministrstva oziroma občine (sedmi odstavek 241. člena in enajsti odstavek 242. člena);
56. napravo, ki je odlagališče odpadkov, ne uporablja samo za namene odlaganja odpadkov (drugi odstavek 171. člena);

57. kot upravljavec naprave ne zagotavlja obratovanja naprave iz 171. člena tega zakona v skladu z okoljevarstvenim dovoljenjem, pri čemer ne gre za prekršek iz 21. točke prejšnjega člena (prvi odstavek 172. člena);
58. kot upravljavec naprave ne zagotavlja obratovanja naprave ali opravljanja dejavnosti iz 189. člena tega zakona v skladu z okoljevarstvenim dovoljenjem (prvi odstavek 190. člena);
59. kot upravljavec naprave ne obvesti ministrstva o nameri dokončnega prenehanja obratovanja naprave ali opravljanja dejavnosti iz 189. člena tega zakona (tretji odstavek 193. člena);
60. kot upravljavec naprave, ki zaradi nameravane spremembe več ne izpolnjuje kriterijev za uvrstitev med naprave in dejavnosti iz 171. člena tega zakona, ne vloži vloge iz 190. člena tega zakona (prvi odstavek 182. člena);
61. kot upravljavec naprave, ki zaradi nameravane spremembe več ne izpolnjuje kriterijev za uvrstitev naprave ali dejavnosti iz 189. člena tega zakona, ne vloži vloge iz 172. člena tega zakona (drugi odstavek 193. člena).

(2) Z globo 30.000 do 50.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 2.000 do 3.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba samoupravne lokalne skupnosti.

(4) Če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena, katerega posledica je okoljska škoda, ki presega 250.000 eurov, ali ker je bil storjen z naklepom ali namenom koristoljubnosti, se kaznuje:

1. pravna oseba z globo od 120.000 do 225.000 eurov;
2. samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 90.000 do 150.000 eurov;
3. odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba samoupravne lokalne skupnosti z globo od 3.000 do 7.500 eurov.

(5) Z globo od 400 do 750 eurov se kaznuje za prekršek iz 1. točke prvega odstavka tega člena posameznik.

263. člen **(lažji prekrški)**

(1) Z globo od 20.000 do 40.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. v delovnem ali pogodbenem razmerju nima najmanj enega skrbnika varstva okolja (prvi odstavek 116. člena);
2. kot pooblaščen izvajalec ne upošteva metodologije izvajanja obratovalnega monitoringa (tretji odstavek 217. člena);
3. kot pooblaščen izvajalec ne najavi najkasneje deset koledarskih dni pred izvedbo občasnih meritev datuma izvajanja meritev obratovalnega monitoringa ministrstvu v skladu s tretjim odstavkom 222. člena tega zakona (deseti odstavek 217. člena);
4. kot pooblaščen izvajalec ne upošteva načina in oblike poročanja podatkov, ki ju predpiše minister (drugi odstavek 222. člena);

5. kot povzročitelj onesnaževanja ne plača okoljske dajatve (prvi odstavek 234. člena).

(2) Z globo 10.000 do 20.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo 1.500 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba samoupravne lokalne skupnosti.

(4) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba samoupravne lokalne skupnosti, če pri oblikovanju cene občinske gospodarske javne službe varstva okolja ne zagotovi sodelovanja organizacije (tretji odstavek 51. člena).

264. člen (najlažji prekrški)

(1) Z globo od 10.000 do 20.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. povzroča smetenje (prvi odstavek 34. člena);
2. njen skrbnik varstva okolja ne izpolnjuje predpisanih pogojev (četrti odstavek 116. člena);
3. ne obvesti ministrstva o imenovanju skrbnika varstva okolja, spremembah njegovih nalog in pooblastil ali njegovi razrešitvi (peti odstavek 116. člena);
4. ne dopusti izvedbe sanacijskih ukrepov za odpravo okoljske škode (deseti odstavek 68. člena).

(2) Z globo od 5.000 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 1.000 do 1.500 eurov se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba samoupravne lokalne skupnosti.

(4) Z globo od 400 do 750 eurov se kaznuje za prekršek iz 4. točke prvega odstavka posameznik.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek se posameznik, ki stori prekršek iz 1. točke prvega odstavka tega člena v zvezi s smetenjem, kaznuje z globo 40 eurov.

265. člen (prekrški pripravljavca plana)

(1) Z globo 40.000 do 75.000 eurov se za prekršek kaznuje pripravljavec plana, če:

1. ne izvede strateške okoljske presoje za plan, določen v seznamu vlade iz 1. točke četrtega odstavka 128. člena (drugi odstavek 128. člena v povezavi s 1. točko četrtega odstavka 128. člena);
2. če ne izvede strateške okoljske presoje za plan, za katerega je bilo na podlagi 2. točke četrtega odstavka 128. člena v skladu z 133. členom ugotovljeno, da je strateško presojo treba izvesti (drugi odstavek 128. člena v povezavi z 2. točko četrtega odstavka 128. člena in 133. členom);
3. ne izvede strateške okoljske presoje za plan, za katerega je bilo na podlagi petega odstavka 128. člena v skladu z 133. členom ugotovljeno, da je strateško presojo treba izvesti (peti odstavek 128. v povezavi z 133. členom);
4. če ministrstvu ne pošlje obvestila o nameri sprejema plana (peti odstavek 133. člena);
5. če ministrstvu v danem roku ne predloži vseh zahtevanih podatkov (peti odstavek 133. člena);
6. če javnosti ne omogoči podajo mnenj in pripomb (138. člen);
7. če predloga plana ne objavi na spletnih straneh (tretji ali četrti odstavek 138. člena),
8. če v nasprotju s prvim odstavkom 138. člena obvestila javnosti ne objavi na spletnih straneh ali če obvestilo, ki je objavljeno na spletnih straneh, ne vsebuje vseh predpisanih vsebin (drugi odstavek 138. člena);
9. če v nasprotju z naporom ministrstva ne spremeni plana ali ne zagotovi zmanjšanje in odpravo pomembnih negativnih okoljskih vplivov plana (prvi odstavek 144. člena);
10. če kljub opozorilu ali ugotovitvi, da je zaradi izvajanja plana prišlo do nepredvidenih škodljivih vplivov na okolje, ne spremeni plana ali ne zagotovi zmanjšanje in odpravo pomembnih negativnih okoljskih vplivov izvajanja plana (drugi odstavek 144. člena).

(2) Z globo od od 2.000 do 3.500 evrov se za prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pripravljavca plana.

266. člen **(izrekanje globe v hitrem postopku)**

(1) Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

(2) Poleg splošnih pravil za odmero sankcije iz zakona, ki ureja prekrške, se pri določanju višine globe upoštevajo posledice izvršitve prekrška na okolju.

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

267. člen **(predpisi Vlade)**

(1) Predpisi Vlade, izdani na podlagi Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. Uradni list RS, št. 44/22, 18/23 – ZDU-10, 78/23 – ZUNPEOVE in 23/24; v nadaljnjem besedilu: ZVO-2), ali katerim je bila veljavnost podaljšana z določbami ZVO-2, veljajo do uveljavitve novih.

(2) Vlada uskladi z določbami tega zakona predpise iz:

- petega odstavka 31. člena, četrtega odstavka 20. člena in devetega odstavka 41. člena tega zakona v dveh letih po uveljavitvi tega zakona;
- šestega in sedmega odstavka 207. člena tega zakona v dveh letih po uveljavitvi tega zakona;
- prvega odstavka 22. člena tega zakona v treh letih po uveljavitvi tega zakona.

(3) Vlada izda predpise iz:

- osmega odstavka 41. člena tega zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona;
- prvega odstavka 61. člena in četrtega odstavka 91. člena tega zakona v dveh letih po uveljavitvi tega zakona.

268. člen (predpisi ministra)

(1) Predpisi ministra, izdani na podlagi ZVO-2, ali katerim je bila veljavnosti podaljšana z določbami ZVO-2, veljajo do uveljavitve novih.

(2) Minister uskladi z določbami tega zakona predpise iz petega in šestega odstavka 213. člena in sedmega odstavka 218. člena tega zakona v dveh letih po uveljavitvi tega zakona.

(3) Minister izda predpis iz petega odstavka 80. člena tega zakona v dveh letih po uveljavitvi tega zakona.

269. člen (predpisi občin)

Predpisi občin, izdani na podlagi ZVO-2, se uskladijo z določbami tega zakona najkasneje v dveh letih po uveljavitvi tega zakona. Do izteka tega roka se uporabljajo določbe predpisov, ki so veljale do uveljavitve tega zakona, po izteku tega roka pa se prenehajo uporabljati, če so v nasprotju s tem zakonom.

270. člen (pridobitev nepremičnin in premičnin za opravljanje dejavnosti zbiranja, predelave ali odstranjevanja odpadkov v last)

(1) Pravna ali fizična oseba iz prvega odstavka 35. člena tega zakona in prvega odstavka 36. člena tega zakona, ki nepremičnin in premičnin za opravljanje dejavnosti zbiranja, predelave ali odstranjevanja odpadkov ob uveljavitvi tega zakona nima v lasti, mora pridobiti nepremičnine in premičnine v last v skladu s 35. in 36. členom tega zakona najkasneje do 13. 4. 2027, če:

1. ima na dan uveljavitve tega zakona pridobljeno dokončno odločbo ministrstva iz tretjega odstavka 20. člena ZVO-1 o izpolnjevanju pogojev za vpis v evidenco zbiralcev odpadkov iz četrtega odstavka 104. člena ZVO-1 ali dokončno okoljevarstveno dovoljenje iz 68. člena ali 82.

člena ZVO-1 za predelavo ali odstranjevanje odpadkov ali za predhodno skladiščenje nevarnih odpadkov;

2. na dan uveljavitve tega zakona zbira, predeluje ali odstranjuje odpadke na podlagi pravnomočne odločbe ministrstva o izpolnjevanju pogojev za vpis v evidenco zbiralcev odpadkov iz četrtega odstavka 104. člena ZVO-1 ali pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja iz 68. člena ali 82. člena ZVO-1 za predelavo ali odstranjevanje odpadkov ali za predhodno skladiščenje nevarnih odpadkov;

3. je vložila vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz 68. člena ZVO-1 za predelavo ali odstranjevanje odpadkov ali za predhodno skladiščenje nevarnih odpadkov;

4. je vložila vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za napravo ali dejavnost iz 82. člena ZVO-1 za predelavo ali odstranjevanje odpadkov; ali

5. je vložila vlogo za pridobitev odločbe ministrstva iz tretjega odstavka 20. člena ZVO-1 o izpolnjevanju pogojev za vpis v evidenco zbiralcev odpadkov iz četrtega odstavka 104. člena ZVO-1.

(2) Pravni ali fizični osebi iz prvega odstavka tega člena, ki nepremičnin in premoženja za opravljanje dejavnosti zbiranja, predelave ali odstranjevanja odpadkov ne pridobi v last v roku iz prvega odstavka tega člena, po preteku tega roka preneha veljati okoljevarstveno dovoljenje v delu, ki se nanaša na predelavo ali odstranjevanje odpadkov ali na zbiranje odpadkov, če ima upravljavec v povezavi z njim pridobljeno okoljevarstveno dovoljenje iz 171. ali 189. člena tega zakona, ali preneha veljati odločba o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti zbiranja odpadkov iz četrtega odstavka 36. člena tega zakona, pravna ali fizična oseba pa se izbriše iz registra iz 226. člena tega zakona. Ministrstvo o tem izda ugotovitveno odločbo.

(3) Če pravna ali fizična oseba iz prvega odstavka tega člena, ki opravlja dejavnost zbiranja odpadkov, še ni pridobila v last zemljišča in objekta oziroma predhodnega skladišča za zbrane odpadke v skladu s prvim odstavkom tega člena, pa preneha obstajati, mora takoj ob prenehanju zagotoviti prenos upravljanja zemljišča in objekta oziroma predhodnega skladišča na drugega upravljavca ali na svoje stroške zagotoviti odstranitev predhodnega skladišča in vseh odpadkov ter očistiti zemljišče.

(4) Če oseba iz prejšnjega odstavka ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, mora zagotoviti odstranitev predhodnega skladišča in odstranitev vseh odpadkov z območja naprave ali območja opravljanja dejavnosti z zagotovitvijo obdelave vseh odpadkov na način iz prvega odstavka 32. člena tega zakona ter očistiti zemljišče:

1. lastnik pravne osebe, če je dejavnost zbiranja odpadkov opravljala pravna oseba, razen če je lastnik fizična oseba, ki ne opravlja dejavnosti kot samostojni podjetnik ali kot posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali

2. fizična oseba, ki je opravljala dejavnost zbiranja odpadkov kot samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(5) Če v primeru iz prejšnjega odstavka premoženje lastnika pravne osebe iz prejšnjega odstavka ali premoženje fizične osebe, ki je dejavnost opravljala kot samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ne zadošča za izvedbo odstranitve predhodnega skladišča in vseh odpadkov ter čiščenja zemljišča, zagotovi odstranitev naprave ali obrata država, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe iz 104. do 106. člena tega zakona,

država pa za poplačilo stroškov pridobi terjatev na razpoložljivem premoženju lastnika pravne ali fizične osebe, ki je dejavnost opravljala kot samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(6) Če je lastnik pravne osebe iz petega odstavka tega člena fizična oseba, ki ne opravlja dejavnosti kot samostojni podjetnik ali kot posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, zagotovi odstranitev predhodnega skladišča in vseh odpadkov ter čiščenje zemljišča država, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe iz 104. do 106. člena tega zakona, država pa za poplačilo stroškov pridobi terjatev na razpoložljivem premoženju pravnega naslednika pravne osebe, če ta obstaja.

271. člen

(končanje postopkov za pridobitev odločbe o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti)

Postopki za pridobitev odločbe o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti iz 36. člena ZVO-2, začeti pa ne končani do uveljavitve tega zakona, se končajo v skladu s tem zakonom.

272. člen

(postopki za pridobitev okoljevarstvenih dovoljenj za prenehanje statusa odpadka v vsakem primeru posebej)

Postopki za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za predelavo odpadkov za primere iz 30. člena ZVO-2, ki do uveljavitve tega zakona še niso bili dokončani, se ustavijo.

273. člen

(vzpostavitev informacijske rešitve glede podatkov o odpadkih in ravnanju z njimi)

(1) Ministrstvo vzpostavi informacijsko rešitev iz četrtega odstavka 223. člena tega zakona v štirih letih od uveljavitve tega zakona.

(2) Do vzpostavitve informacijske rešitve iz četrtega odstavka 223. člena tega zakona se uporablja informacijski sistem o ravnanju z odpadkih iz 56. člena Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 77/22 in 113/23).

(3) Vlada uskladi Uredbo o odpadkih (Uradni list RS, št. 77/22 in 113/23) z določbo 223. člena tega zakona v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

274. člen

(končanje postopkov celovite presoje vplivov na okolje in že izvedena celovita presoja)

(1) Postopki celovite presoje vplivov na okolje, začeti na podlagi ZVO-2, se končajo po določbah ZVO-2.

(2) Odločbe in mnenja, izdana v postopku celovite presoje vplivov na okolje, se štejejo za mnenja, izdana v procesu strateške okoljske presoje.

275. člen
(končanje postopkov zaradi insolventnosti, prisilnega prenehanja in likvidacije nad povzročiteljem obremenitve)

Postopki zaradi insolventnosti, sodnega prestrukturiranja zaradi odprave grozeče insolventnosti, prisilnega prenehanja in likvidacije, ki so bili nad povzročiteljem, ki ga bremenijo okoljske obveznosti, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah 65. člena ZVO-2.

276. člen
(strateška karta hrupa in operativni program)

(1) Strateška karta hrupa, pripravljena na podlagi Uredbe o ocenjevanju in urejanju hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 121/04, 59/19, 44/22 – ZVO-2 in 53/22) se šteje za Strateško karto hrupa iz 97. člena tega zakona.

(2) Operativni program varstva pred hrupom z dne 6.10.2022 izdelan na podlagi 73. člena ZVO-2 in Uredbe o ocenjevanju in urejanju hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 121/04, 59/19, 44/22 – ZVO-2 in 53/22) se šteje za Akcijski načrt varstva pred hrupom iz 98. člena tega zakona.

277. člen
(sklenitev zavarovanja odgovornosti za okoljsko škodo)

Izvajalci dejavnosti iz prvega odstavka 65. člena tega zakona morajo zavarovati svojo odgovornost za nastanek okoljske škode v skladu s 65. členom tega zakona najkasneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

278. člen
(obstoječe naprave, ki povzročajo industrijske emisije, obstoječe druge naprave in dejavnosti in obstoječi obrati)

(1) Obstoječe naprave, ki povzročajo industrijske emisije iz 110. člena ZVO-2 se štejejo za naprave, ki povzročajo industrijske emisije iz 171. člena tega zakona.

(2) Obstoječe druge naprave in dejavnosti iz 126. člena ZVO-2, se štejejo za druge naprave in dejavnosti iz 189. člena tega zakona.

(3) Obstoječi obrati iz 131. člena ZVO-2 se štejejo za obrate iz 194. člena tega zakona.

279. člen
(obstoječa okoljevarstvena dovoljenja za naprave, ki povzročajo industrijske emisije)

Okoljevarstvena dovoljenja za naprave, ki povzročajo industrijske emisije iz 110. člena ZVO-2, se štejejo za okoljevarstvena dovoljenja iz 171. člena tega zakona.

280. člen
(obstoječa okoljevarstvena dovoljenja za druge naprave in dejavnosti)

Okoljevarstvena dovoljenja za druge naprave in dejavnosti iz 126. člena ZVO-2, se štejejo za okoljevarstvena dovoljenja iz 189. člena tega zakona.

281. člen
(obstoječa okoljevarstvena dovoljenja za obrate)

Okoljevarstvena dovoljenja za obrate iz 131. člena ZVO-2, se štejejo za okoljevarstvena dovoljenja iz 194. člena tega zakona.

282. člen
(obstoječe izhodiščno poročilo)

Izhodiščno poročilo, ki je na dan uveljavitve tega zakona že potrjeno, in s katerim je upravljavec naprave, ki povzroča industrijske emisije, ocenil stanje onesnaženosti tal in podzemne vode z zadevnimi nevarnimi snovmi po določbah 112. člena ZVO-2, se šteje za izhodiščno poročilo iz 173. člena tega zakona.

283. člen
(prekršek za nepredložitev izhodiščnega poročila za naprave, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega iz 68. člena ZVO-1)

Upravljavec dejavnosti in naprav iz 68. člena ZVO-1, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega iz 68. člena ZVO-1 in ki na dan uveljavitve tega zakona obratuje na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja ter ministrstvu na podlagi določb ZVO-1 in ZVO-2 ter predpisov, izdanih na njegovi podlagi, še ni predložil ocene možnosti onesnaženja ali izhodiščnega poročila, se kaznuje:

1. pravna oseba z globo od 75.000 do 125.000 eurov;
2. samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 45.000 do 75.000 eurov.

284. člen
(obstoječa odločba o razgradnji)

Obstoječa odločba o razgradnji iz šestega odstavka 125. člena ZVO-2 se šteje za odločbo o razgradnji iz sedmega odstavka 188. člena tega zakona.

285. člen

(zaznamba obstoječih odlagališč, za katere je izdano okoljevarstveno dovoljenje)

(1) Omejitev iz drugega odstavka 171. člena oziroma drugega odstavka 189. člena tega zakona se zaznamuje tudi pri nepremičnini, na kateri je odlagališče odpadkov, za obratovanje katerega je okoljevarstveno dovoljenje postalo pravnomočno pred uveljavitvijo tega zakona.

(2) Ministrstvo najkasneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona obvesti zemljiškoknjižno sodišče in priloži okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega odstavka, zemljiškoknjižno sodišče pa po uradni dolžnosti omejitev iz prejšnjega odstavka zaznamuje v zemljiški knjigi po pravilih, ki jih zakon, ki ureja zemljiško knjigo, določa za zaznambo pravnega dejstva o javnopravnih omejitvah. Zaznamba ima za posledico, da okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega odstavka učinkuje tudi proti poznejšim pridobiteljem lastninske pravice na nepremičnini, pri kateri je vpisana.

(3) Ministrstvo po uradni dolžnosti spremeni okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena tako, da v izreku dopolni ali spremeni identifikacijske znake, s katerimi so zemljiške parcele, na katerih je odlagališče odpadkov, vpisane v zemljiško knjigo.

286. člen

(končanje postopkov izdaje in spremembe okoljevarstvenih dovoljenj izdanih na podlagi ZVO-1)

(1) Postopki za izdajo ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja za naprave in dejavnosti, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega iz 68. člena ZVO-1, ter za druge naprave in dejavnosti iz 82. člena ZVO-1 ter obrate iz 86. člena ZVO-1, začeti na podlagi ZVO-1, se končajo po določbah ZVO-1.

(2) Ministrstvo mora okoljevarstvena dovoljenja, izdana na podlagi 68., 82. in 86. člena ZVO-1 ob njihovi prvi spremembi uskladiti z določbami iz 177., 178., 183., 192. in 197. člena tega zakona.

(3) Okoljevarstvena dovoljenja iz prejšnjega odstavka se štejejo za okoljevarstvena dovoljenja iz 171., 189. in 194. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo razveljavi pravnomočna okoljevarstvena dovoljenja, izdana na podlagi 82. člena ZVO-1, ki jih je pridobil isti upravljavec za obratovanje iste naprave ali izvajanje iste dejavnosti, ob prvi spremembi katerega izmed njih, in izda eno okoljevarstveno dovoljenje, v katerem določi vse obveznosti iz razveljavljenih okoljevarstvenih dovoljenj v skladu s 192. členom tega zakona.

287. člen

(končanje postopkov izdaje in spremembe okoljevarstvenih dovoljenj na podlagi ZVO-2)

(1) Postopki za izdajo ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja za naprave, ki povzročajo industrijske emisije iz 110. člena ZVO-2, ter za druge naprave in dejavnosti iz 126. člena ZVO-2 ter obrate iz 131. člena ZVO-2, začeti na podlagi ZVO-2, se končajo po določbah tega zakona.

(2) Ministrstvo mora okoljevarstvena dovoljenja, izdana na podlagi 110., 126. in 131. člena ZVO-2 ob njihovi prvi spremembi uskladiti z določbami iz 177., 178., 183., 192. in 197. člena tega zakona.

(3) Ministrstvo potrdi celotno izhodiščno poročilo iz 286. člena ZVO-2 z odločbo o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja, s katero se določijo zahteve za zagotavljanje varstva tal in podzemne vode in zahteve za obratovalni monitoring stanja tal in podzemne vode.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se postopki, začeti na podlagi 7. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja, ZVO-2A (Uradni list RS, št. 23/24), končajo v skladu z ZVO-2.

288. člen

(končanje postopkov prenehanja obratovanja naprave ali obrata iz ZVO-1)

(1) Postopki za prenehanje obratovanja dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega iz 68. člena ZVO-1, začeti na podlagi 81. člena ZVO-1, se končajo po določbah 188. člena tega zakona.

(2) Postopki za prenehanje obratovanja dejavnosti in drugih naprav iz 82. člena ZVO-1, začeti na podlagi 85. člena ZVO-1, se končajo po določbah 193. člena tega zakona.

289. člen

(končanje postopkov prenehanja obratovanja naprave ali obrata iz ZVO-2)

(1) Postopki za prenehanje obratovanja naprav, ki povzročajo industrijske emisije iz 110. člena ZVO-2, začeti na podlagi 125. člena ZVO-2, se končajo po določbah 188. člena tega zakona.

(2) Postopki za prenehanje obratovanja dejavnosti in drugih naprav iz 126. člena ZVO-2, začeti na podlagi 130. člena ZVO-2, se končajo po določbah 193. člena tega zakona.

(3) Postopki za prenehanje obratovanja obrata iz 131. člena ZVO-2, začeti na podlagi 139. člena ZVO-2, se končajo po določbah 202. člena tega zakona.

290. člen

(končanje postopkov začasnega prenehanja obratovanja naprave)

(1) Postopki začasnega prenehanja obratovanja naprave za naprave, ki povzročajo industrijske emisije iz 110. člena ZVO-2, začeti na podlagi 123. člena ZVO-2, se končajo po določbah 123. člena ZVO-2.

(2) Postopki začasnega prenehanja obratovanja za druge naprave in dejavnosti iz 126. člena ZVO-2, začeti na podlagi 130. člena ZVO-2, se končajo po določbah 130. člena ZVO-2.

291. člen

(končanje postopkov odvzema okoljevarstvenega dovoljenja za napravo ali obrat ter postopkov začasne prepovedi obratovanja naprave)

(1) Postopki odvzema okoljevarstvenega dovoljenja in postopki o začasni prepovedi obratovanja naprave, ki povzročajo industrijske emisije iz 110. člena ZVO-2, začeti na podlagi 124. člena ZVO-2, se končajo po določbah 187. člena tega zakona.

(2) Postopki odvzema okoljevarstvenega dovoljenja za druge naprave in dejavnosti iz 126. člena ZVO-2, začeti na podlagi 130. člena ZVO-2, se končajo po določbah 193. člena tega zakona.

(3) Postopki odvzema okoljevarstvenega dovoljenja za obrate iz 131. člena ZVO-2, začeti na podlagi 137. člena ZVO-2, se končajo po določbah 200. člena tega zakona.

292. člen

(obstoječi sklep o mirovanju pravic in obveznosti iz okoljevarstvenega dovoljenja)

Obstoječi sklep o mirovanju pravic in obveznosti iz okoljevarstvenega dovoljenja iz drugega odstavka 123. člena ZVO-2 se šteje za odločbo o začasni prekinitvi obratovanja naprave ali njenega dela iz tretjega odstavka 186. člena tega zakona.

293. člen

(obstoječa dovoljenja za začasno ali občasno čezmerno obremenitev okolja s hrupom in dokončanje postopkov)

(1) Obstoječa dovoljenja za začasno ali občasno čezmerno obremenitev okolja s hrupom iz prvega odstavka 141. člena ZVO-2, se štejejo za dovoljenja za začasno čezmerno obremenitev okolja s hrupom iz 205. člena tega zakona.

(2) Postopki za izdajo dovoljenja za začasno ali občasno čezmerno obremenitev okolja s hrupom iz prvega odstavka 141. člena ZVO-2 se končajo po določbah 141. člena ZVO-2.

294. člen

(obstoječe dovoljenje za odstranitev odlagališča odpadkov)

Obstoječe dovoljenje za odstranitev odlagališča odpadkov iz 142. člena ZVO-2, se šteje za dovoljenje za odstranitev odlagališča odpadkov iz 206. člena tega zakona.

295. člen **(vzpostavitev informacijskih rešitev)**

(1) Ministrstvo vzpostavi informacijske rešitve do rokov iz drugega odstavka 316. člena tega zakona.

(2) Do vzpostavitve informacijskih rešitev se vloge, prijave in poročila iz tega zakona vlagajo v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, in predpisom, ki ureja poslovanje z dokumentarnim gradivom v organih državne uprave ter prepisi izdanimi na podlagi ZVO-2 in predpisi, katerim veljavnost je bila podaljšana z ZVO-2.

296. člen **(vzpostavitev evidence naprav in dejavnosti za naprave in dejavnosti, za katere ni potrebno pridobiti okoljevarstvenega dovoljenja)**

(1) Naprave iz:

- Uredbe o emisiji snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev (Uradni list RS, št. 17/18, 59/18, 44/22 – ZVO-2 in 99/22);
 - Uredbe o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila (Uradni list RS, št. 35/15, 58/16, 54/21, 44/22 – ZVO-2 in 49/22) in
 - Uredbe o mejnih vrednostih emisije halogeniranih hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila (Uradni list RS, št. 71/11, 44/22 – ZVO-2 in 49/22)
- se vpisujejo v obstoječe evidence naprav po določbah teh predpisov do 31. decembra 2026.

(2) Obstoječa potrdila o vpisu v evidenco naprav iz:

- Uredbe o emisiji snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev (Uradni list RS, št. 17/18, 59/18, 44/22 – ZVO-2 in 99/22);
- prvega in drugega odstavka 8. člena Uredbe o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila (Uradni list RS, št. 35/15, 58/16, 54/21, 44/22 – ZVO-2 in 49/22) in
- Uredbe o mejnih vrednostih emisije halogeniranih hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila (Uradni list RS, št. 71/11, 44/22 – ZVO-2 in 49/22)

se štejejo za potrdila o vpisu v evidenco naprav iz 3. točke tretjega odstavka 226. člena tega zakona do izdaje novih iz četrtega odstavka tega člena.

(3) Ministrstvo po uradni dolžnosti prenese obstoječe evidence naprav iz prejšnjega odstavka v evidenco iz 3. točke tretjega odstavka 226. člena tega zakona.

(4) Upravljavci naprav iz drugega odstavka tega člena se morajo registrirati v evidenco iz 3. točke tretjega odstavka 226. člena tega zakona do 31. marca 2027. Novo potrdilo o vpisu v evidenco naprav pridobijo iz te evidence.

(5) Potrdila o vpisu v evidenco naprav pridobljena na podlagi tretjega odstavka 8. člena Uredbe o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila (Uradni list RS, št. 35/15, 58/16, 54/21, 44/22 – ZVO-2 in 49/22) se štejejo za okoljevarstvena dovoljenja po 189. členu tega zakona in jih ministrstvo po uradni dolžnosti roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona vpiše v evidenco iz 2. točke tretjega odstavka 226. člena tega zakona.

(6) Obstoječi upravljavci naprav in izvajalci dejavnosti za katere je po predpisih, ki urejajo emisije snovi v zrak, vode, hrup izdanih na podlagi 17. člena ZVO-1 ali 18. člena ZVO-2 predpisana obveznost izdelave strokovne ocene, se morajo vpisati v evidenco naprav iz 3. točke tretjega odstavka 226. člena tega zakona do 31. marca 2027.

(7) Upravljavci naprav, ki bodo začeli z obratovanjem naprave do 31. decembra 2026 in za katere je po predpisih, ki urejajo emisije snovi v zrak, vode, hrup izdanih na podlagi 17. člena ZVO-1 ali 18. člena ZVO-2 predpisana obveznost izdelave strokovne ocene, se morajo vpisati v evidenco naprav iz 3. točke tretjega odstavka 226. člena tega zakona do 31. marca 2027.

(8) Upravljavci naprav iz šestega in sedmega odstavka tega člena pridobijo potrdila o vpisu v evidenco naprav in dejavnosti skladno z 208. členom tega zakona.

297. člen **(obstoječa pooblastila ter uskladitev registra)**

(1) Pooblastila, izdana na podlagi 151. člena ZVO-2, ali katerim je bila veljavnost podaljšana na podlagi ZVO-2, se štejejo za pooblastila za izvajanje prvih meritev in obratovalnega monitoringa iz 218. člena tega zakona in veljajo do izteka njihove veljavnosti.

(2) Register varstva okolja, vzpostavljen na podlagi 154. člena ZVO-2, se uskladi s tem zakonom v šestih mesecih od njegove uveljavitve.

298. člen **(obstoječa potrdila za izvajanje obratovalnega monitoringa)**

Obstoječa potrdila za izvajanje obratovalnega monitoringa iz šestega odstavka 101.a člena ZVO-1 ali osmega odstavka 151. člena ZVO-2 se do izteka veljavnosti posameznega potrdila štejejo za pooblastila iz tega zakona.

299. člen **(skrbnik varstva okolja)**

Skrbnik varstva okolja iz 66. člena ZVO-2 se šteje za skrbnika varstva okolja iz 116. člena tega zakona.

300. člen

(obstoječi nacionalni program varstva okolja, operativni programi varstva okolja in programi varstva okolja občine)

(1) Nacionalni program varstva okolja, sprejet z Resolucijo o Nacionalnem programu varstva okolja za obdobje 2020–2030 (Uradni list RS, št. 31/20), se šteje za nacionalni program varstva okolja po tem zakonu.

(2) Operativni programi varstva okolja, sprejeti na podlagi prvega odstavka 36. člena ZVO-1, in operativni programi varstva okolja, sprejeti na podlagi prvega odstavka 73. člena ZVO-2, se štejejo za operativne programe po tem zakonu.

(3) Programi varstva okolja občin, sprejeti na podlagi prvega odstavka 38. člena ZVO-1, in programi varstva okolja občin, sprejeti na podlagi prvega odstavka 75. člena ZVO-2 se štejejo za programe varstva okolja občin po tem zakonu.

301. člen

(obstoječe potrdilo, izdano v postopku celovite presoje vplivov na okolje)

Potrdilo, izdano v postopku celovite presoje vplivov na okolje na podlagi 46. člena ZVO-1 do uveljavitve tega zakona, s katerim je ministrstvo ugotovilo, da so vplivi izvedbe plana na okolje sprejemljivi, se šteje za odločbo, s katero se potrди sprejemljivost plana iz drugega odstavka 84. člena ZVO-2.

302. člen

(obstoječi sklep in odločbe iz predhodnega postopka)

Sklep, izdan v predhodnem postopku v povezavi s postopkom presoje vplivov na okolje na podlagi 51.a člena ZVO-1, in odločba, izdana na podlagi osmega odstavka 90. člena ZVO-2, se štejejo za odločbo, izdano na podlagi 149. člena tega zakona.

303. člen

(obstoječe okoljevarstveno soglasje in sklep o njegovi spremembi)

(1) Okoljevarstveno soglasje, izdano na podlagi 61. člena ZVO-1, in okoljevarstveno soglasje, izdano na podlagi 100. člena ZVO-2, se šteje za okoljevarstveno soglasje, izdano na podlagi 159. člena tega zakona.

(2) Sklep, izdan na podlagi na podlagi 61.a člena ZVO-1, in sklep, izdan na podlagi 101. člena ZVO-2, se šteje za sklep, izdan na podlagi 160. člena tega zakona.

304. člen

(območje odlagališča odpadkov, obstoječega neaktivnega odlagališča odpadkov in opuščene odlagališča odpadkov)

Do uveljavitve predpisa iz prvega odstavka 61. člena tega zakona se lahko na območju odlagališča odpadkov, obstoječega neaktivnega odlagališča odpadkov in opuščene odlagališča odpadkov načrtujejo in izvajajo le posegi, s katerimi se ne vpliva na stabilnost odlagališča.

305. člen

(obstoječe odločbe o izvedbi preprečevalnih ukrepov ali sanacijskih ukrepov)

(1) Odločbe o izvedbi preprečevalnih ukrepov, izdane na podlagi tretjega odstavka 110.d člena ZVO-1 ali tretjega odstavka 164. člena ZVO-2, se štejejo za odločbe iz tretjega odstavka 47. člena tega zakona.

(2) Odločbe o odreditvi sanacijskih ukrepov, izdane na podlagi tretjega odstavka 110.e člena ZVO-1 ali prvega ali drugega odstavka 165. člena ZVO-2, se štejejo za odločbe iz četrtega odstavka 68. člena tega zakona.

(3) Odločbe o ugotovitvi, da okoljska škoda ni nastala, izdane na podlagi osmega odstavka 168. člena ZVO-2, se štejejo za sklepe o ustavitvi postopka iz tretjega odstavka 73. člena tega zakona.

306. člen

(obstoječe inšpekcijske odločbe)

Inšpekcijske odločbe, izdane na podlagi ZVO-2 pred uveljavitvijo tega zakona, se štejejo za odločbe, izdane na podlagi tega zakona, in se izvršujejo po določbah tega zakona.

307. člen

(končanje postopkov potrditve sprejemljivosti planov)

Postopki potrditve sprejemljivosti plana, začeti na podlagi 84. člena ZVO-2, se končajo po določbah ZVO-2.

308. člen

(končanje predhodnih postopkov)

(1) Predhodni postopki v povezavi s postopkom presoje vplivov na okolje, začeti na podlagi 51.a člena ZVO-1, se končajo po določbah ZVO-1.

(2) Predhodni postopki v povezavi s postopkom presoje vplivov na okolje, začeti na podlagi 90. člena ZVO-2, se končajo po določbah ZVO-2.

309. člen

(končanje postopkov izdaje okoljevarstvenega soglasja ali njegove spremembe)

(1) Postopki za izdajo okoljevarstvenega soglasja ali njegove spremembe, začeti na podlagi 57. člena in 61.a člena ZVO-1, se končajo po določbah ZVO-1.

(2) Postopki za izdajo okoljevarstvenega soglasja ali njegove spremembe, začeti na podlagi 100. člena in 101. člena ZVO-2, se končajo po določbah ZVO-2.

310. člen
(končanje postopkov izvedbe preprečevalnih ukrepov)

(1) Postopki za izdajo odločbe o izvedbi preprečevalnih ukrepov iz tretjega odstavka 110.d člena ZVO-1, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah ZVO-1.

(2) Postopki za izdajo odločbe o izvedbi preprečevalnih ukrepov iz tretjega odstavka 146. člena ZVO-2, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah ZVO-2.

311. člen
(končanje postopkov izdaje odločbe o izvedbi sanacijskih ukrepov)

(1) Postopki za izdajo odločbe o izvedbi sanacijskih ukrepov iz drugega odstavka 110.e člena ZVO-1, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah ZVO-1.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se v postopkih iz prejšnjega odstavka, pri katerih javnost še ni uveljavila pravice do sodelovanja iz devetega odstavka 110.e člena in 110.g člena ZVO-1, za sodelovanje zainteresirane javnosti in njeno pravno varstvo uporablja 73.. člen tega zakona.

(3) Postopki za izdajo odločbe o izvedbi sanacijskih ukrepov iz drugega odstavka 165. člena ZVO-2, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah ZVO-2.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se v postopkih iz prejšnjega odstavka, pri katerih javnost še ni uveljavila pravice do sodelovanja iz sedmega odstavka 168. člena ZVO-2, za sodelovanje zainteresirane javnosti in njeno pravno varstvo uporablja 73. člen tega zakona.

312. člen
(veljavnost poročil o okolju)

Poročila o okolju iz 156. člena ZVO-2 se štejejo za poročila o okolju iz 228. člena tega zakona.

313. člen
(končanje postopkov o prekršku)

Postopki o prekrških začeti na podlagi 259., 260., 261. in 262. člena ZVO-2, se končajo po določbah ZVO-2.

314. člen
(uskladitev glede prenosa pristojnosti vodenja upravnih postopkov z Agencije Republike Slovenije za okolje na ministrstvo)

(1) Za odločanje v upravnih postopkih, začelih s strani Agencije Republike Slovenije za okolje na podlagi ZVO-1 do 31. avgusta 2021, razen postopkov ugotavljanja odgovornosti za

preprečevanje oziroma sanacijo okoljske škode, ki na dan uveljavitve tega zakona še niso končani, je pristojno ministrstvo.

(2) Zoper odločitve ministrstva v upravnih postopkih iz prejšnjega odstavka je dovoljena pritožba, o kateri odloči Vlada Republike Slovenije.

315. člen (prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati:

- ZVO-2;
- Pravilnik o opazovanju seizmičnosti na območju velike pregrade (Uradni list RS, št. 92/99, 44/03 in 58/16).

316. člen (začetek veljavnosti)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Določbe:

- 208. in 209. člena, desetega odstavka 217. člena, tretjega, četrtega, šestega in sedmega odstavka 222. člena se začnejo uporabljati 1. januarja 2027;
- petega odstavka 222. člena se začnejo uporabljati za poročanje podatkov o emisijah snovi v zrak 1. marca 2025, o emisijah snovi v vode in za energijo pa 1. januarja 2028.